

2010. ÁPRILIS 21., SZERDA

ELNÖKÖL: BUZEK ÚR

elnök

1. Az ülés megnyitása

(Az ülést 9.05-kor megnyitják.)

2. Kérelem a parlamenti mentelmi jog felfüggesztésére: lásd a jegyzőkönyvet

3. 2008. évi mentesítés (vita)

Elnök. – A következő napirendi pont az alábbiak együttes vitája:

– Liberadzki úr által a Költségvetési Ellenőrző Bizottság nevében kidolgozott jelentés az Európai Unió 2008-as pénzügyi évre szóló általános költségvetésének végrehajtására vonatkozó mentesítésről, III. szakasz – Bizottság és végrehajtó ügynökségek (SEC(2009)1089 – C7-0172/2009 – 2009/2068(DEC)) (A7-0099/2010),

– Ayala Sender asszony által a Költségvetési Ellenőrző Bizottság nevében kidolgozott jelentés a hetedik, nyolcadik, kilencedik és tizedik Európai Fejlesztési Alap 2008-as pénzügyi évre szóló költségvetésének végrehajtására vonatkozó mentesítésről (COM(2009)0397 – C7-0171/2009 – 2009/2077(DEC)) (A7-0063/2010),

– Staes úr által a Költségvetési Ellenőrző Bizottság nevében kidolgozott jelentés az Európai Unió 2008-as pénzügyi évre szóló általános költségvetésének végrehajtására vonatkozó mentesítésről, I. szakasz – Európai Parlament (SEC(2009)1089 – C7-0173/2009 – 2009/2069(DEC)) (A7-0095/2010),

– Czarnecki úr által a Költségvetési Ellenőrző Bizottság nevében kidolgozott jelentés az Európai Unió 2008-as pénzügyi évre szóló általános költségvetésének végrehajtására vonatkozó mentesítésről, II. szakasz – Tanács (SEC(2009)1089 – C7-0174/2009 – 2009/2070(DEC)) (A7-0096/2010),

– Czarnecki úr által a Költségvetési Ellenőrző Bizottság nevében kidolgozott jelentés az Európai Unió 2008-as pénzügyi évre szóló általános költségvetésének végrehajtására vonatkozó mentesítésről, IV. szakasz – Bíróság (SEC(2009)1089 – C7-0175/2009 – 2009/2071(DEC)) (A7-0079/2010),

– Czarnecki úr által a Költségvetési Ellenőrző Bizottság nevében kidolgozott jelentés az Európai Unió 2008-as pénzügyi évre szóló általános költségvetésének végrehajtására vonatkozó mentesítésről, V. szakasz – Számvevőszék (SEC(2009)1089 – C7-0176/2009 – 2009/2072(DEC)) (A7-0097/2010),

– Czarnecki úr által a Költségvetési Ellenőrző Bizottság nevében kidolgozott jelentés az Európai Unió 2008-as pénzügyi évre szóló általános költségvetésének végrehajtására vonatkozó mentesítésről, VI. szakasz – Európai Gazdasági és Szociális Bizottság (SEC(2009)1089 – C7-0177/2009 – 2009/2073(DEC)) (A7-0080/2010),

– Czarnecki úr által a Költségvetési Ellenőrző Bizottság nevében kidolgozott jelentés az Európai Unió 2008-as pénzügyi évre szóló általános költségvetésének végrehajtására vonatkozó mentesítésről, VII. szakasz – Régiók Bizottsága (SEC(2009)1089 – C7-0178/2009 – 2009/2074(DEC)) (A7-0082/2010),

– Czarnecki úr által a Költségvetési Ellenőrző Bizottság nevében kidolgozott jelentés az Európai Unió 2008-as pénzügyi évre szóló általános költségvetésének végrehajtására vonatkozó mentesítésről, VIII. szakasz – Európai Ombudsman (SEC(2009)1089 – C7-0179/2009 – 2009/2075(DEC)) (A7-0070/2010),

– Czarnecki úr által a Költségvetési Ellenőrző Bizottság nevében kidolgozott jelentés az Európai Unió 2008-as pénzügyi évre szóló általános költségvetésének végrehajtására vonatkozó mentesítésről, IX. szakasz – Európai Adatvédelmi Biztos (SEC(2009)1089 – C7-0180/2009 – 2009/2076(DEC)) (A7-0098/2010),

– Mathieu asszony által a Költségvetési Ellenőrző Bizottság nevében kidolgozott jelentés a 2008-as mentesítésről: az uniós ügynökségek teljesítménye, pénzgazdálkodása és ellenőrzése (2010/2007(INI)) (A7-0074/2010),

- Mathieu asszony által a Költségvetési Ellenőrző Bizottság nevében kidolgozott jelentés az Európai Unió Szerveinek Fordítóközpontja 2008-as pénzügyi évre szóló költségvetésének végrehajtására vonatkozó mentesítésről (SEC(2009)1089 – C7-0188/2009 – 2009/2117(DEC)) (A7-0071/2010),
- Mathieu asszony által a Költségvetési Ellenőrző Bizottság nevében kidolgozott jelentés az Európai Szakképzés-fejlesztési Központ 2008-as pénzügyi évre szóló költségvetésének végrehajtására vonatkozó mentesítésről (SEC(2009)1089 – C7-0181/2009 – 2009/2110(DEC)) (A7-0091/2010),
- Mathieu asszony által a Költségvetési Ellenőrző Bizottság nevében kidolgozott jelentés az Európai Rendőrakadémia 2008-as pénzügyi évre szóló költségvetésének végrehajtására vonatkozó mentesítésről (SEC(2009)1089 – C7-0198/2009 – 2009/2127(DEC)) (A7-0075/2010),
- Mathieu asszony által a Költségvetési Ellenőrző Bizottság nevében kidolgozott jelentés a Közösségi Halászati Ellenőrző Hivatal 2008-as pénzügyi évre szóló költségvetésének végrehajtására vonatkozó mentesítésről (SEC(2009)1089 – C7-0201/2009 – 2009/2130(DEC)) (A7-0105/2010),
- Mathieu asszony által a Költségvetési Ellenőrző Bizottság nevében kidolgozott jelentés az Európai Újjáépítési Ügynökség 2008-as pénzügyi évre szóló költségvetésének végrehajtására vonatkozó mentesítésről (SEC(2009)1089 – C7-0183/2009 – 2009/2112(DEC)) (A7-0072/2010),
- Mathieu asszony által a Költségvetési Ellenőrző Bizottság nevében kidolgozott jelentés az Európai Repülésbiztonsági Ügynökség 2008-as pénzügyi évre szóló költségvetésének végrehajtására vonatkozó mentesítésről (SEC(2009)1089 – C7-0193/2009 – 2009/2122(DEC)) (A7-0068/2010),
- Mathieu asszony által a Költségvetési Ellenőrző Bizottság nevében kidolgozott jelentés az Európai Betegségmegelőzési és Járványvédelmi Központ 2008-as pénzügyi évre szóló költségvetésének végrehajtására vonatkozó mentesítésről (SEC(2009)1089 – C7-0195/2009 – 2009/2124(DEC)) (A7-0104/2010),
- Mathieu asszony által a Költségvetési Ellenőrző Bizottság nevében kidolgozott jelentés az Európai Vegyi anyag-ügynökség 2008-as pénzügyi évre szóló költségvetésének végrehajtására vonatkozó mentesítésről (SEC(2009)1089 – C7-0202/2009 – 2009/2131(DEC)) (A7-0089/2010),
- Mathieu asszony által a Költségvetési Ellenőrző Bizottság nevében kidolgozott jelentés az Európai Környezetvédelmi Ügynökség 2008-as pénzügyi évre szóló költségvetésének végrehajtására vonatkozó mentesítésről (SEC(2009)1089 – C7-0186/2009 – 2009/2115(DEC)) (A7-0092/2010),
- Mathieu asszony által a Költségvetési Ellenőrző Bizottság nevében kidolgozott jelentés az Európai Élelmiszer-biztonsági Hatóság 2008-as pénzügyi évre szóló költségvetésének végrehajtására vonatkozó mentesítésről (SEC(2009)1089 – C7-0194/2009 – 2009/2123(DEC)) (A7-0086/2010),
- Mathieu asszony által a Költségvetési Ellenőrző Bizottság nevében kidolgozott jelentés a Kábítószer és Kábítószer-függőség Európai Megfigyelőközpontja 2008-as pénzügyi évre szóló költségvetésének végrehajtására vonatkozó mentesítésről (SEC(2009)1089 – C7-0185/2009 – 2009/2114(DEC)) (A7-0067/2010),
- Mathieu asszony által a Költségvetési Ellenőrző Bizottság nevében kidolgozott jelentés az Európai Gyógyszerügynökség 2008-as pénzügyi évre szóló költségvetésének végrehajtására vonatkozó mentesítésről (SEC(2009)1089 – C7-0189/2009 – 2009/2118(DEC)) (A7-0078/2010),
- Mathieu asszony által a Költségvetési Ellenőrző Bizottság nevében kidolgozott jelentés az Európai Tengerbiztonsági Ügynökség 2008-as pénzügyi évre szóló általános költségvetésének végrehajtására vonatkozó mentesítésről (SEC(2009)1089 – C7-0192/2009 – 2009/2121(DEC)) (A7-0081/2010),
- Mathieu asszony által a Költségvetési Ellenőrző Bizottság nevében kidolgozott jelentés az Európai Hálózat- és Információbiztonsági Ügynökség 2008-as pénzügyi évre szóló költségvetésének végrehajtására vonatkozó mentesítésről (SEC(2009)1089 – C7-0196/2009 – 2009/2125(DEC)) (A7-0087/2010),
- Mathieu asszony által a Költségvetési Ellenőrző Bizottság nevében kidolgozott jelentés az Európai Vasúti Ügynökség 2008-as pénzügyi évre szóló költségvetésének végrehajtására vonatkozó mentesítésről (SEC(2009)1089 – C7-0197/2009 – 2009/2126(DEC)) (A7-0084/2010),
- Mathieu asszony által a Költségvetési Ellenőrző Bizottság nevében kidolgozott jelentés az Európai Képzési Alapítvány 2008-as pénzügyi évre szóló költségvetésének végrehajtására vonatkozó mentesítésről (SEC(2009)1089 – C7-0191/2009 – 2009/2120(DEC)) (A7-0083/2010),

– Mathieu asszony által a Költségvetési Ellenőrző Bizottság nevében kidolgozott jelentés az Európai Munkahelyi Biztonsági és Egészségvédelmi Ügynökség 2008-as pénzügyi évre szóló költségvetésének végrehajtására vonatkozó mentesítésről (SEC(2009)1089 – C7-0187/2009 – 2009/2116(DEC)) (A7-0069/2010),

– Mathieu asszony által a Költségvetési Ellenőrző Bizottság nevében kidolgozott jelentés az Euratom Ellátási Ügynökség 2008-as pénzügyi évre szóló költségvetésének végrehajtására vonatkozó mentesítésről (SEC(2009)1089 – C7-0203/2009 – 2009/2132(DEC)) (A7-0076/2010),

– Mathieu asszony által a Költségvetési Ellenőrző Bizottság nevében kidolgozott jelentés az Élet- és Munkakörülmények Javításáért Európai Alapítvány 2008-as pénzügyi évre szóló költségvetésének végrehajtására vonatkozó mentesítésről (SEC(2009)1089 – C7-0182/2009 – 2009/2111(DEC)) (A7-0088/2010),

– Mathieu asszony által a Költségvetési Ellenőrző Bizottság nevében kidolgozott jelentés az Európai Igazságügyi Együttműködési Egység 2008-as pénzügyi évre szóló költségvetésének végrehajtására vonatkozó mentesítésről (SEC(2009)1089 – C7-0190/2009 – 2009/2119(DEC)) (A7-0093/2010),

– Mathieu asszony által a Költségvetési Ellenőrző Bizottság nevében kidolgozott jelentés az Európai Unió Alapjogi Ügynöksége 2008-as pénzügyi évre szóló költségvetésének végrehajtására vonatkozó mentesítésről (SEC(2009)1089 – C7-0184/2009 – 2009/2113(DEC)) (A7-0090/2010),

– Mathieu asszony által a Költségvetési Ellenőrző Bizottság nevében kidolgozott jelentés az Európai Unió Tagállamai Külső Határain Való Operatív Együttműködési Igazgatásért Felelős Európai Ügynökség (FRONTEX) 2008-as pénzügyi évre szóló költségvetésének végrehajtására vonatkozó mentesítésről (SEC(2009)1089 – C7-0199/2009 – 2009/2128(DEC)) (A7-0085/2010),

– Mathieu asszony által a Költségvetési Ellenőrző Bizottság nevében kidolgozott jelentés az Európai Globális Navigációs Műholdrendszer (GNSS) Ellenőrzési Hatósága 2008-as pénzügyi évre szóló költségvetésének végrehajtására vonatkozó mentesítésről (SEC(2009)1089 – C7-0200/2009 – 2009/2129(DEC)) (A7-0073/2010),

– Mathieu asszony által a Költségvetési Ellenőrző Bizottság nevében kidolgozott jelentés a Fúzióenergia-fejlesztési és ITER Európai Közös Vállalkozás 2008-as pénzügyi évre szóló költségvetésének végrehajtására vonatkozó mentesítésről (SEC(2009)1089 – C7-0261/2009 – 2009/2187(DEC)) (A7-0094/2010) and

– Mathieu asszony által a Költségvetési Ellenőrző Bizottság nevében kidolgozott jelentés a SESAR közös vállalkozás 2008-as pénzügyi évre szóló költségvetésének végrehajtására vonatkozó mentesítésről (SEC(2009)1089 – C7-0262/2009 – 2009/2188(DEC)) (A7-0077/2010).

Jean-Pierre Audy (PPE). – (FR) Elnök úr, úgy látom, hogy ma a Számvevőszék nem képviselteti magát itt, a Parlamentben. Ismernünk kellene a Számvevőszék álláspontját, hogy világosabban lássuk a dolgokat. Meg tudja valaki magyarázni, miért nincs jelen most a Számvevőszék? Az is feltűnt, hogy bár a Tanácsnak adandó mentesítést fogjuk most megvitatni, amivel kapcsolatban számos aggályunk van, mégis üresek a Tanács képviselőinek a székei. Tud valaki magyarázatot adni arra, hogy miért nincsenek jelen a Tanács képviselői sem?

(Az ülést 9.10-kor felfüggesztik és 9.20-kor folytatják)

Elnök. – Tisztelt kollégák, nem szükséges, hogy a Tanács képviseltesse magát. A jelenlét számukra nem kötelező, de arra természetesen számítottunk, hogy a Számvevőszék legmagasabb szintű képviselői részt vesznek az ülésen. Nincsenek jelen, ami nagyon meglepő, mert az ideutazás nem okozhatott problémát. Nem vagyunk azért olyan messze Luxembourgtól, hogy ne tudtak volna autóval ideérni minden gond nélkül. Mindazonáltal el kell kezdenünk a vitát, bár nem tudjuk, hogy miért nem érkeztek meg a Számvevőszék képviselői.

Nélkülük fogjuk elkezdni a vitát. Ismeretes, hogy a szavazást elhalasztottuk, két hét múlva Brüsszelben kerül sor rá. Erről már döntöttünk. Egyetlen lehetőségünk van tehát: el kell kezdenünk a vitát, bár nem tudjuk, hogy a Számvevőszék képviselői ide fognak-e érni a következő fél- vagy egy órában.

Jean-Pierre Audy (PPE). – (FR) Elnök úr, azt szeretném mondani Önnek, hogy anélkül, hogy ismernénk az okát, megértjük, hogy a Számvevőszék nincs most jelen, és hogy kiváló munkát végez az európai intézmények

auditálása során. Kifogásolom viszont a Tanács távollétét, mert vitát kellene folytatni velük, különösen, ami a saját tevékenységeiket érintő mentesítést illeti. Ezért kifogásolom a Tanács mai távollétét.

Elnök. – Hölgyeim és uraim! Mindenesetre elkezdhetjük a vitát. Az a fontos, hogy nekilássunk a saját munkánknak.

Edit Herczog (S&D). – Elnök úr, szeretném megemlíteni, hogy nem csak a Tanácsnak kellene szemrehányást tennünk. A Parlament főtitkára sincs itt. A mentesítés a Parlamentet is érinti, a Parlament főtitkára is tartozik, ezért rendkívüli módon örülnénk, ha ő is itt lenne a mai napon.

Elnök. – Biztos vagyok benne, a Parlament főtitkára meg fog érkezni – efelől semmi kétségem nincs.

Jens Geier, az előadót helyettesítve. – (DE) Elnök úr, hölgyeim és uraim, jó reggelt kívánok. Szeretném megismételni, hogy véleményem szerint meglehetősen nehéz úgy lefolytatni egy vitát pont azok távollétében, akiknek mentesítést kellene adnunk, akikkel szeretnénk megvitatni azokat az okokat, amelyek alapján megadjuk vagy elhalasztjuk a mentesítést, vagy akikkel bármi másról megbeszélést kellene folytatnunk.

A tisztelt európai parlamenti képviselők közül sokakat ismerek a bizottságból. Ismerjük egymás álláspontjait is. Nagyszerű, hogy ma délelőtt megint megvitatjuk ezeket, de ez nem igazán hasznos. Ebben a helyzetben azt szeretném javasolni, hogy a következő mentesítésről szóló vitára testületileg hivatalosan hívjuk meg azokat az intézményeket, amelyekről most beszélünk, és amennyiben képviselőik nincsenek jelen, halasszuk el a vitákat.

Az európai intézményeknek nyújtandó mentesítésre egy nehéz, de fontos időszakban kerül sor. A gazdasági válság miatt az összes kormánynak felül kell vizsgálnia költségvetését, és biztosítaniuk kell, hogy megfeleljenek a követelményeknek. Az Európai Parlament új törvényhozási időszakának első évében vagyunk, és egy új összetételű Bizottsággal van dolgunk. Ugyanakkor ami a mentesítést illeti, a 2008-as költségvetésről van szó, amely pedig az előző Bizottság felelősségi körébe tartozott. Ez egy sor új szempontot is felvet.

Többek között azt, hogy újfajta gondolkodásmódot és megközelítést kell elvárnunk a tagállamok részéről, mert a Lisszaboni Szerződés szerint most először már ők is felelősek az EU költségvetésének végrehajtásáért.

Ami a 2008. évi költségvetési felülvizsgálatot illeti, az előadó szándéka az volt, hogy a Bizottság teljes mértékben a hatékonyabb költségvetés-ellenőrzés fejlesztési lehetőségeire összpontosíthasson, és bevonja ebbe a tagállamokat is. A Költségvetési Ellenőrző Bizottságban a Szocialisták és Demokraták Progresszív Szövetsége Európai Parlamenti Képviselőcsoportjának az a célja, hogy a jövőben minden egyes, mentesítésről szóló jelentés – az Európai Számvevőszék véleménye alapján – jobb eredményt hozzon, mint a korábbiak. Minden azon múlik, hogy a Tanács a tagállamok megnövekedett jelentőségét figyelembe véve vállalja-e új, kulcsfontosságú szerepét.

Az is nagyon hasznos lenne, ha az Európai Számvevőszék keresné annak a módjait, hogy helyreállítsa azt a felemás helyzetet, ami egyrészt az éves jelentéstétel és számos uniós program többéves időtartama, valamint a Bizottság és tagállamok által a végrehajtás során alkalmazott megközelítés miatt alakult ki.

Költségvetési hatóságként továbbra is nagy figyelmet fordítunk egyes konkrét felelősségi területekre, különösen azokra, amelyeken az EU a politikai prioritásait szeretné megvalósítani. Az Európai Unión belüli kohézió például alapvetően fontos terület, ezért különösen fontosak a strukturális politikába áramló pénzeszközök. Arra van szükségünk ezen a területen, hogy egyszerűbb szabályozás alkalmazásával és a tévesen folyósított pénzösszegek behajtásával továbbra is határozottan vegyük fel a küzdelmet a hibákat előidéző okok ellen. Pontosabb eszközökre van szükségünk, hogy mérni tudjuk az eredményeket, felkérjük ezért a Számvevőszéket, hogy dolgozza ki a szükséges eszközöket, hogy az előforduló hibák okait pontosan meg tudjuk állapítani.

Ismeretes, hogy a strukturális alapokra vonatkozó, a helyreállítást támogató cselekvési terv végre a végrehajtás fázisába került, most már csak az eredményeket várjuk. Az előcsatlakozási támogatás célja, hogy lehetővé tegye az érintett államok számára, hogy végrehajthassák az átalakulás alapvető folyamatait, a célok meghatározásával és a végrehajtással kapcsolatos problémákat pedig orvosolni kell. Nem engedhetjük meg azonban, hogy a csatlakozási folyamat célját gyakorlatilag tisztességtelen módon megtorpedózzák.

Felkérem ezért a Tisztelt Házat, hogy utasítsa el az Európai Néppárt (Kereszténydemokraták) Képviselőcsoportjának arra irányuló kísérletét, hogy a módosításokat arra használja, hogy az Európai Parlament Törökország csatlakozási folyamatával kapcsolatos álláspontját a feje tetejére állítsa, amint az az elért haladásról szóló jelentésről szóló állásfoglalásban is szerepel. Várakozással tekintünk az Európai Csalás Elleni Hivatal (OLAF) új főigazgatójának kinevezése elé, hogy lezáruljon végre a folyamatos vita, és ugyanígy

várjuk a Bizottság javaslatait az OLAF reformját illetően, hogy javítani tudjunk a hivatal rendkívül fontos munkáján.

Végezetül kitérnék a külpolitikai fellépésekre. Bizonyítanunk kell, hogy az EU elkötelezett aziránt, hogy közreműködjön a világszerte tapasztalható problémák megoldásában. E fellépéseknek még a legnehezebb körülmények között is rendkívül hatékonyan kell lenniük. A következő hónapokban meg kell vitatnunk a Bizottsággal, hogy e területen jelenleg hogyan gazdálkodnak az uniós pénzalapokkal, és azt, hogy az Európai Külügyi Szolgálat hogyan fogja kezelni ezeket a forrásokat a jövőben.

Tapasztalható viszont némi előrelépés. Képviselőcsoportunk különösen örül annak például, hogy a Bizottság lépéseket tesz a tagállamok pénzalapok kezeléséről szóló éves jelentéseivel kapcsolatban, így egyre közelebb kerülünk ahhoz, hogy megvalósuljon a Szocialisták és Demokraták Progresszív Szövetsége Európai Parlamenti Képviselőcsoportja egyik régi követelése. Ugyanez igaz a pénzügyi korrekciókra és visszatérítésekre, mivel arra is alkalom adódik, hogy csökkentsük az elfogadhatatlanul magas hibaszázalékot.

Több más indok mellett az említett területek lehetőséget biztosítanak számunkra, hogy bizonyos megfontolások ellenére felhívjunk a Bizottság mentesítésére. Köszönöm, és várom észrevételeiket.

Inés Ayala Sender, előadó. – (ES) Elnök úr, ma fontos feladatot kell elvégeznünk a hetedik, nyolcadik és kilencedik Európai Fejlesztési Alap, valamint a tizedik Európai Fejlesztési Alap 2008-as pénzügyi évre vonatkozó részének mentesítésével kapcsolatban. Kritikus időszak ez ráadásul, amikor alapvető intézményi változások mennek végbe, és a különböző globális katasztrófák is bizonyították, hogy az európai segélyek egyre fontosabb szerepet játszanak. Az események arra is rávilágítottak, hogy koordinálni kell a segélyeket, hatékonyan és mindenekelőtt átláthatóan kell lenniük, hogy továbbra is minden európai fenntartsa támogatását és pozitív véleményét a segélyekkel kapcsolatban.

Intézményi szempontból is kritikus időszakot élünk át. A Lisszaboni Szerződés végrehajtása, az Unió kül- és biztonságpolitikai főképviseleti tisztségének létrehozása, az Európai Külügyi Szolgálat megalakítása kettős lehetőséget kínál a számunkra. Egyrészt lehetőség nyílik arra, hogy jelentős mértékben javítsuk a külső segélyeink alkalmazását és hatékonyságát; másrészt viszont nincs egyértelmű válasz fontos kérdésekre, és aggasztóan nagy annak a kockázata, hogy a további átszervezések, a homályos döntéshozatal és a felelősségi láncolat, és különösen a szétszabdalt irányítás miatt veszélybe kerül az a növekvő hatékonyság, amit az európai fejlesztési támogatásokkal kapcsolatosan a Számvevőszékkel és a Bizottsággal közösen nagy nehezen elértünk. Nagyobb bizonyosságra van szükségünk a Bizottság részéről, hogy elkerüljük az ilyen negatív fordulatokat, ezért a lehető leghamarabb világos, konkrét információkra van szükségünk abban a tekintetben, hogy milyen lesz az új rendszer, és hogyan érinti a fejlesztési segélyeket.

Először is, a jelenlegi pénzügyi évvel kapcsolatban kifejezésre szeretném juttatni, és ismételten kijelentem, hogy az a követelésünk, hogy az Európai Fejlesztési Alapot teljes egészében be kell építeni a költségvetésbe, hogy az alap következetesebben, átláthatóbban és hatékonyabban működhessen, és megerősítsük a felügyeleti rendszert. Ezért kitartunk amellett, hogy alapvetően fontos a Bizottság és a Parlament számára is, hogy a következő pénzügyi kerettel kapcsolatosan határozottan szem előtt tartsuk ezt a követelést.

Az is fontos, hogy megerősítsük a közös tervezést, hogy jobban összpontosítva, jobb koordináció és előrelátás mellett tudjunk dolgozni. Következésképpen a tizedik Európai Fejlesztési Alapot kevesebb területre kell összpontosítanunk.

Fontos, hogy elkerüljük a túl sok területre való koncentrálás negatív hatásait, bár nagyon körültekintőnek kell lennünk, hogy ne becsüljük alá a helyi nem kormányzati szervezetek kapacitását és hatékonyságát, mert ezek a szervezetek eredményesek tudnak lenni. Egy elég összetett fából-vaskarika projektről van itt szó. Bonyolult feladat, hogy egy lehetetlennek tűnő helyzetben elfogadható megoldást találjunk, de reméljük, hogy a Bizottsággal közösen előre tudunk majd lépni ebben az ügyben.

Örülünk annak is, hogy kedvező megbízhatósági nyilatkozat született az aktuális pénzügyi évre vonatkozóan, kivéve a Bizottság költségei fedezetének megbecsülésére irányuló módszert. Nincsenek jelentős hibák az alapul szolgáló ügyletekben, bár még mindig előfordulnak – ezért javulást kell elérni ezen a területen –, gyakori, nem számszerűsíthető hibák a költségvetés-támogatási kötelezettségvállalások és kifizetések terén.

Rendkívül aggaszt bennünket az is, hogy a Számvevőszék most sem tudta beszerezni a nemzetközi szervezetekkel folytatott együttműködéssel kapcsolatos, az éves kiadások 6,7%-át kitevő kifizetésekre vonatkozó fontos dokumentumokat. Szükségünk van egy konkrét módszerre és egy *ad hoc* naptárra annak biztosításához, hogy az átláthatóság említett hiánya ne veszélyeztesse a közös finanszírozásra vonatkozó információkat és dokumentációt.

Úgy gondoljuk továbbá, hogy a pénzügyi végrehajtás mindeddig megfelelő volt, mert lezárult a hetedik Európai Fejlesztési Alap, és a fennmaradó egyenleget átutalták a kilencedik Alapba. Örülünk annak is, hogy 2008. július 1-jét követően gyorsan sor került a tizedik Fejlesztési Alap végrehajtására, és reméljük, hogy a Bizottság erőfeszítései azt fogják eredményezni, hogy a régi és nyugvó kifizetéseket is rendezni fogják.

Másik fontos tényező a források kérdése. Az is aggaszt bennünket, bár erről folyt némi vita, hogy a kilencedik és a tizedik Fejlesztési Alapnak az Európai Beruházási Bank (EIB) által kezelt forrásaira nem terjed ki a megbízhatósági nyilatkozat, ezért szerepelniük kell az EIB szokásos jelentéseiben.

Bart Staes, előadó. – (NL) Elnök úr, hölgyeim és uraim, felteszem magamnak a kérdést, vajon miről is szól igazából a mentesítés? A mentesítés egy parlamenti eljárás, egy nyilvános eljárás; a pénzgazdálkodásról folytatott nyilvános, rendkívül alapos vizsgálat. A 2008-as pénzügyi évet illetően az Európai Parlament részéről én voltam felelős ennek a feladatnak az elvégzéséért. Az alapos vizsgálat lehetővé teszi, hogy a parlamenti képviselők és a polgárok is megérthessék a Parlament sajátos felépítését, irányítási struktúráját és munkamódszereit. Hölgyeim és uraim, a polgároknak végtére is joguk van megtudni, hogy mire költik el az adójukat. Nagyon sok pénzről van szó. 2008-ban a Parlament költségvetése 1,4 milliárd euró volt; a 2011-es költségvetés pedig várhatóan 1,7 milliárd euró lesz. Hatalmas összegről beszélünk.

Az eljárás és a Költségvetési Ellenőrző Bizottság munkája egyaránt fontos. Végül is a bizottság kritikus megközelítése jelenti a fejlődés garanciáját, amint ezt a korábbi tapasztalatok ténylegesen igazolták is. A Költségvetési Ellenőrző Bizottság kritikus szemléletmódja biztosította például azt, hogy bevezetésre került az Európai Parlamenti tagjainak statútuma és az asszisztensek statútuma, ez a szemlélet biztosította azt, hogy alapos vizsgálatot folytattunk le az itteni, strasbourgi épületek megvásárlásával kapcsolatban, valamint azt is, hogy sor került egy EMAS-eljárás elvégzésére, ami csökkentette saját tevékenységünk környezeti hatásait.

Hölgyeim és uraim, ezek mind-mind jó hírek. Hála a kritikus szemléletmódunknak, három év alatt sikerült 25%-kal csökkentenünk a villamosenergia-fogyasztásunkat. Ma már kizárólag csak „zöld” villamos energiát használunk. 17%-kal csökkentettük a szén-dioxid-kibocsátást. Sikerült csökkenteni, komposztálni, illetve újrahasznosítani a hulladékáram 50%-át.

A jelentésem tartalmaz egy új koncepciót is, ez pedig a Parlament „hírnevét érintő kár”. Ez alatt azt értem, hogy még a legkisebb pénzügyi hatás is jelentős károkat okozhat a Ház hírnevének. Vigyáznunk kell erre. Nagyon öröndetes, hogy február 24-én ebből a célból kockázatkezelőt neveztek ki az igazgatási szerveken belül. Felkérném ezt a személyt, hogy keresse fel az illetékes bizottságokat, és csatlakozzon hozzánk annak a megvitatásában, hogy a hűtlen kezelés kockázatát miként lehetne csökkenteni a Házban. A kritikai szemlélet nélkülözhetetlen, amint azt már említettem. Ezért felszólítok arra, hogy törekedjünk átláthatóságra és nyitottságra, hogy létrejöjjön a fékek és ellensúlyok, valamint a felelősség és elszámoltathatóság rendszere.

Elnök úr, indítványozom, hogy Ön kapja meg a mentesítést, mert nem tapasztaltam semmilyen komolyabb csalást, hűtlen kezelést vagy komoly botrányt: szeretném ezt egyértelműen kijelenteni. A jelentésemet mindazonáltal kritikai hangvétel jellemzi. Arra akartam rávilágítani, hogy tudnánk még ennél is jobban végezni a dolgunkat. A jelentés azt kívánja biztosítani, hogy a következő, 2014-es választás közeledtével egyáltalán ne legyenek botrányok, se kicsik, se nagyok, és hogy ne jelenjenek meg a sajtóban minket sújtó, kétes hírek.

Jelentésemben megpróbáltam a főtitkár és a Parlament felső vezetése elé tárni egy sor olyan módszert, amelyek megvédhetnek minket bizonyos kritikákkal szemben. Számos aggályt taglaltam a jelentésben. Az egyik az, hogy a főtitkár a főigazgatók nyilatkozatai alapján készíti el éves jelentését, pedig szerintem sokkal inkább önálló véleményt kellene megfogalmaznia. Azt javaslom, hogy vizsgáljuk meg még alaposabban és egészében a bonyolult közbeszerzési rendszert, mert ebben rejlik a legnagyobb kockázati tényező. Azt javaslom, hogy biztosítsuk, hogy a pillanatnyilag 121 millió eurós biztosításmatematikai hiányt mutató önkéntes nyugdíjalapot egyáltalán ne lehessen adóbevételekből feltölteni.

Hölgyeim és uraim, azzal szeretném zárni, hogy pár szóban szólok arról, hogyan is készült a jelentésem. Törekedtem arra, hogy pozitív együttműködést alakítsak ki az árnyékelőadókkal, és benyújtottunk néhány igen konstruktív módosítást. Sajnálom viszont, hogy egy bizonyos ponton az Európai Néppárt (Kereszténydemokraták) Képviselőcsoportja mintegy 50 olyan módosítást nyújtott be, amelyekkel fontos részeket szerettek volna törölni a jelentésből. Csak arra tudok gondolni, hogy érdekellentét volt a Parlament bizonyos szervezetei és azon európai parlamenti képviselők között, akik ezt akarták elérni. Ebben az a sajnálatos, hogy Európa-párti, de mégis kritikus európai parlamenti képviselőként az volt az elsődleges

célom, hogy a mentesítésről szóló jelentésben nagyon konstruktív és nagyon pozitív megközelítést alkalmazzak.

Ryszard Czarnecki, előadó. – (PL) Elnök úr, Šemeta úr, általánosságban elmondható az összes olyan intézményről, ahol megfordultam – a Bíróságról, a mai napon távol maradó Számvevőszékről, a Gazdasági és a Szociális Bizottságról, a Régiók Bizottságáról, az Európai Ombudsmanról és az európai adatvédelmi biztosról – , hogy jelentős javulást lehetett tapasztalni, ez persze nem azt jelenti, hogy mindenhol ideális lenne a helyzet.

Őszintén ki kell mondani, hogy legkevésbé a Tanács pénzügyei átláthatóak. A költségvetési mentesítés ügyében velük folytatott együttműködés is sok kívánnivalót hagy maga után. A Költségvetési Ellenőrző Bizottság támogatta a javaslatomat, hogy halasszuk el a 2008-as költségvetés végrehajtására vonatkozó, a Tanács főtítkárának adandó mentesítésről szóló határozat meghozatalát. Hasonló a helyzet, mint tavaly. A Költségvetési Ellenőrző Bizottság koordinátorai találkoztak a spanyol elnökség idején működő Tanács képviselőivel, azt feltételezve, hogy pozitívan fognak hozzáállni az együttműködés terén tavaly az elhúzódo mentesítési eljárás következtében tapasztalható előrelépéshez. Idén viszont az általam és a koordinátorok által feltett kérdésekre adott válaszok sajnálatos módon teljesen elégtelenek voltak, és rengeteg kétség merült fel emiatt. Ebből az okból hoztam azt a döntést – az összes képviselőcsoport koordinátorának támogatását magam mellett tudva –, hogy halasszuk el a mentesítésről szóló határozatot. Továbbra is tisztázatlan maradt sok dolog a közös kül- és biztonságpolitika számos aspektusának finanszírozását, az éves pénzügyi jelentéseket és a költségvetésen kívüli számlák lezárását illetően. Határozott javulást kell elérnünk a számlák ellenőrzése és a költségvetési tételek alátámasztására szolgáló igazgatási döntések nyilvánosságra hozatalának terén. Továbbá paradox módon a Tanács által előterjesztett adatok közül sok az előző költségvetési időszakra vonatkozott.

A Bíróság tekintetében tapasztalhatunk bizonyos hiányosságokat a belső beszerzési pályázati eljárások terén, erre a Számvevőszék is felhívta a figyelmet. Ebben a kérdésben támogatjuk a Számvevőszék javaslatát, amely az intézményen belüli pályázati eljárások javítását szorgalmazza. Örömmel tapasztaltuk, hogy az eljárások időtartama lerövidült, másrészt viszont állandó lemaradás figyelhető meg az ügyek intézésében. Öröndetesnek tartjuk, hogy létrejött a belső ellenőrzési egység. Örülünk, hogy kialakult az a gyakorlat, hogy az előző évi mentesítéssel kapcsolatos előrehaladást érintő információkat is belefoglalják a tevékenységi jelentésbe. Nagyon határozottan hangsúlyozom, hogy sajnálatosnak tartom azt, hogy az EKB továbbra sem hajlandó nyilvánosságra hozni a tagjainak pénzügyi érdekeltségeiről szóló nyilatkozatokat.

Ami a Számvevőszéket illeti, a külső ellenőrzés nem adott arra alapot, hogy olyan megállapítást tegyünk, miszerint a Számvevőszék számára biztosított pénzügyi forrásokat nem megfelelően használták volna fel. Ismételten megemlítem azt a javaslatot, hogy meg kellene fontolni a Számvevőszék szerkezetének ésszerűsítését, például hogy korlátozni kell a tagok számát, és hogy nem kellene úgy kezelni az Európai Számvevőszéket, mintha az egy politikai csoport lenne.

A Gazdasági- és Szociális Bizottság tekintetében a Számvevőszék által végzett ellenőrzés nem tárt fel semmilyen jelentősebb pontatlanságot. Javasolni kell, hogy a személyzetre vonatkozó pénzügyi előírásokat azonos módon kellene értelmezni és végrehajtani az összes uniós intézményben, hogy egyetlen intézmény személyi állományát se lehessen privilegizált módon kezelni. Nagyon jó dolog, hogy elfogadták a Gazdasági- és Szociális Bizottság és a Régiók Bizottsága közötti igazgatási együttműködési megállapodást. Arra bátorítjuk mindkét intézményt, hogy bátran tegyék közzé a belső ellenőrzési szabványaik harmonizálása terén elért eredményeket.

Nincsenek jelentősebb fenntartásaink a Régiók Bizottságával, illetve az Európai Ombudsman hivatalával szemben. Megjegyezzük, hogy az Európai Ombudsman jelentős mértékben növelte az álláshelyek számát. Bár a hivatalnak egyre több munkája van, mégis felmerül a kérdés, vajon szükséges-e ilyen ütemben növelni az álláshelyek számát.

Mindent összefoglalva elmondhatom, hogy egyedül csak a Tanáccsal volt probléma. A másik hat intézménynél nem tapasztaltunk problémákat.

Elnök. – Tartanunk kell magunkat a rendelkezésre álló időhöz.

Megosztanék Önökkel néhány információt. Kapcsolatba léptünk a Számvevőszék elnökének kabinetfőnökével, és átnéztük a 2008-as és a 2009-es legutóbbi parlamenti vitáink anyagát is. Sem a Számvevőszék, sem a Tanács nem volt jelen a megbeszéléseken. Sem a Számvevőszék, sem a Tanács nem képviseltette magát.

Caldeira úr, a Számvevőszék elnöke azt is megjegyezte, hogy a Számvevőszéknek a szakmai feladatait illetően az az álláspontja az, hogy részt vesznek a Költségvetési Ellenőrző Bizottság ülésén, de a plenáris ülés politikai jellegű vitái alatt a háttérben maradnak. Caldeira elnök úr kapcsolatba fog lépni velem a mai nap folyamán, és ki fogja fejteni a Számvevőszék álláspontját a mai megbeszéléseinkkel kapcsolatosan.

Megnéztük az utóbbi két év anyagát, és a Számvevőszék nem volt jelen. Ha úgy akarjuk megszervezni a vitát legközelebb, akkor jövőre talán jelen lesznek. Természetesen kaptak tájékoztatást az ülésünkről, de az elmúlt két évben nem voltak jelen. Minden bizonnyal itt lesznek októberben és novemberben, amikor is a saját jelentésüket fogják előterjeszteni.

Gerben-Jan Gerbrandy (ALDE). – (NL) Elnök úr, teljesen elfogadható számomra, hogy a Számvevőszék nincs ma jelen, de amit Ön a Tanács távollétéről mondott, az elmúlt éveket is beleértve, az önmagában is elég bizonyíték arra, hogy nem egyszeri, hanem inkább strukturális problémáról van itt szó. Így szokott viselkedni a Tanács, ha szóba kerül az európai pénzeszközök felelős módon történő felhasználása, az Ön üzenete pedig csak még rosszabb fényt vet a Tanács mostani távollétére. Ezért azt szeretném javasolni, hogy a Parlament kristálytiszta üzenetet küldjön a Tanács felé, és halassza el a Tanács mentesítéséről szóló mai vitát, és ne is tárgyaljuk meg az ügyet a mai napon.

Ryszard Czarnecki, előadó. – (PL) Elnök úr, nagyon köszönöm Önnek, hogy ilyen nagy alapossággal ismertette az elmúlt évekre vonatkozó tényeket. Szeretném viszont nagyon határozottan aláhúzni, hogy hatályba lépett a Lisszaboni Szerződés, és ezáltal az Európai Parlament jelentősebb szerepet tölt be. Ezzel összefüggésben jogunk van elvárni, hogy nem is a formalitások, hanem gyakorlati és politikai okok miatt a Tanács képviselőinek – amint ezt az előttem felszólaló is megjegyezte – jelen kell lenniük ezen a nagyon is fontos vitán, mert az európai adófizetők és választópolgárok szempontjából talán ez a legfontosabb vita. A Tanács távolléte egy totális félreértésből fakad, és én inkább arra hajlok, hogy jelen helyzetben egyetértsek az előttem felszólaló javaslatával, hogy halasszuk el a vita Tanáccsal kapcsolatos részét, és várjuk meg, amíg a képviselők ideérnek. Ismét hangsúlyozom, amint azt már korábban is mondtam, hogy akár a Költségvetési Ellenőrző Bizottság képviselői, akár a Bizottság koordinátorai kereste meg, a Tanács nem adta jelét, hogy konstruktívan együtt akarna dolgozni velünk, a mai távollétük pedig az együttműködés említett hiányának csak egy további bizonyítéka lenne.

Edit Herczog (S&D). – Elnök úr, a mentesítési eljárás lefolytatásával és a szavazással az Európai Parlament már teljes felelősséget vállal a 2008-as évért. Most van itt az a pillanat, amikor a Bizottságtól, a Tanácstól és a többi intézménytől átvállaljuk a felelősséget. Nem csak egy formaságról van szó, ez egy nagyon fontos pillanat.

Úgy gondolom viszont, hogy egyetértettünk abban, hogy tovább folytatjuk a vitát és az eljárást. Ne felejtjük el, hogy létezik egy objektív ok, mégpedig az, hogy nem olyan egyszerű idejönni Spanyolországból. Jól tudom ezt, mert én magam Azerbajdzsánból utaztam Bakun és Madridon keresztül, majd pedig autóval érkeztem ide. Nagyon is tudatában vagyok annak, hogy nem a mai nap a legmegfelelőbb rá, hogy feszegetjük ezt a kérdést. Úgy gondolom, hogy elegendő lenne, ha felkérnénk az említett, valamint a mentesítésben érintett többi intézményt, hogy jelezzék érdeklődésüket és jelenjenek meg a májusi szavazáson. Ez lenne a javaslatom.

Jean-Pierre Audy (PPE). – (FR) Elnök úr, hozzászoktunk már ahhoz, hogy a Tanács képviselőinek a székei üresen maradnak. Nem most először fordul ez elő, ne legyünk képmutatók. Ismételten mondom, hogy sajnálatosnak tartom a dolgot. Ami viszont a vitát illeti, én azt szeretném, ha tovább folytatnánk.

Azt is gondolom továbbá, hogy az Ön stábjának véleménye alapján sem vagyunk rá jogosultak, hogy átírjuk az ütemtervet, mert ez az Ön hatáskörébe került, amikor folytatta a plenáris ülést. Ezért vagyok azon a véleményen, hogy folytassuk a vitát, bár a Tanács távolléte miatt én is ismételten kifejezem a rosszállásomat.

Elnök. – Hölgyeim és uraim, a mai napon kapcsolatba fogok lépni a Számvevőszékkel és a Tanáccsal. Nagyon határozottan ismertetni fogom a jövőre vonatkozó elvárásainkat a Tanács és a Számvevőszék felé, és el fogom mondani, hogy jelen kell lenniük az ilyen üléseken. Személyesen is beszélni fogok erről Zapatero úrral, mert ő vezeti a soros elnökséget. Még a mai napon meg fogom találni a megoldást a jövőre nézve.

Csoda történt! Tisztelt kollégáim, Önök éppen azt ecsetelték, hogy a Lisszaboni Szerződést követően mekkora hatalmunk lett. Fantasztikus hatalomra tettünk szert. A Tanács itt lesz pár percen belül! Soros elnök úr, köszönöm, hogy eljött. Kapcsolatba fogok lépni a Számvevőszék elnökével. Mindenképpen jelen kell lennie a vitán, és ez a többi intézmény képviselőjére is ugyanígy vonatkozik. Egész nap hívni fogom őket.

Most pedig folytassuk, és kérem ne lépjek át a rendelkezésükre álló időt.

Véronique Mathieu, előadó. – (FR) Elnök úr, Šemeta úr, López Garrido úr, nagyon örülök, hogy itt vannak, és hogy szólhatnak Önökhöz – üdvözlöm Önöket. 2000 és 2010 között 610%-kal növekedett az a hozzájárulás, amit az EU a decentralizált ügynökségeinek nyújtott. A hozzájárulások összege 95-ről 579 millió euróra nőtt, bár az ügynökségek személyzete csak körülbelül 271%-kal bővült.

2000-ben 1219 főt foglalkoztattak az ügynökségek, ma pedig 4794-et. Ezekben a számokban nincs benne az Európai Újjáépítési Ügynökség személyzete, mert azt 2008-ban megszüntették, és a legutóbbi mentesítésben sem szerepel, amelyről vagy ma, de valószínűleg inkább Brüsszelben egy későbbi időpontban szavazunk majd.

Valóban nagyon szembeötlő ez az általános növekedés. Mindazonáltal az Európai Uniónak 2000 és 2010 között sok kihívással kellett szembenéznie. Először is sor került két bővítésre, 2004-ben és 2007-ben, amikor is 12 új tagállammal bővült az Unió, továbbá például a munkanélküliség, a szakmai képzések, a bevándorlás, a környezetvédelem, a légi biztonság és sok egyéb más dolog jelentett kihívást.

Ezzel összefüggésben a decentralizált ügynökségeket azért hozták létre, hogy bizonyos konkrét dolgokat oldjanak meg és konkrét dolgokban nyújtsanak közvetlen támogatást az általuk kifejlesztett képességekkel, hogy az Európai Unió fejlődését szolgálják az említett óriási kihívások idején. A tagállamoknak is szorosan együtt kell működniük ezekben a kérdésekben, az ügynökségek pedig az együttműködés hatékony eszközeként funkcionálnak. Végezetül az EU-szerte létrehozott ügynökségek közelebb hozzák Európát a polgáraihoz, és lehetővé teszik az EU tevékenységeinek bizonyos fokú decentralizációját.

Az ügynökségekre ruházott feladatok köre, a létszámbeli, méretbeli és a költségvetésben tapasztalt növekedés miatt az intézményeknek azonban saját maguknak kell ellátniuk a költségvetési hatóságok feladatát is. Meg kell erősíteni a Parlament, de ugyanúgy a Bizottság belső ellenőrzési szolgálata és a Számvevőszék költségvetési ellenőrzési hatáskörét, hogy megfelelő módon felügyelhessék az ügynökségeket. Ez persze az ügynökségeket nem menti fel az alól, hogy betartsák az érvényes szabályokat.

Ami a 2008-as mentesítést illeti, szeretnék rámutatni azokra a problémákra, amelyek sajnos rendszeresen előfordulnak több ügynökségnél: ezek közé tartoznak például a közbeszerzési eljárások terén tapasztalt hiányosságok; az irreális munkaerő-felvételi tervek, az átláthatóság hiánya saját személyzetük kiválasztása során; a működési előirányzatok jelentős volumenű átvitele és törlése; valamint hiányosságok a tevékenységek ütemezésében, konkrét célok hiánya.

Megállapítjuk, hogy az ügynökségek erőfeszítései ellenére néhányuknak továbbra is gondot okoz az EU pénzügyi és költségvetési előírásainak betartása, nem utolsósorban a méretük miatt. A legkisebb ügynökségeknek komoly problémát jelent az EU-jog által előírt, körülményes eljárások betartása. Ebben a kérdésben azt remélem, hogy az intézményközi munkacsoport gyors következtetéseket fog levonni annak biztosítása érdekében, hogy ugyanezek a problémák ne ismétlődhessenek meg évről évre. Mindazonáltal ezek a nehézségek nem veszélyeztetik a 2008-as pénzügyi évre vonatkozó mentesítés megadását.

Más a helyzet az Európai Rendőrákadémia (CEPOL) esetében. Bár tapasztalható némi javulás a CEPOL gazdálkodásában a 2007-es évhez képest, de az elvégzett ellenőrzések a közigazgatási és pénzügyi szabályok alkalmazásának területén rávilágítottak bizonyos szembetűnő szabálytalanságokra. Ebből az okból javasoljuk az intézmény mentesítésének elhalasztását.

Végül szeretném kiemelni azokat az erőfeszítéseket, amelyeket néhány ügynökség tett gazdálkodásának javítása érdekében. Pár ügynökség vállalta, hogy előrelép, és elismerésre méltó szabályokat vezetett be, csak néhányat említenék ezek közül. Az Európai Élelmiszer-biztonsági Hatóság, amelyről elmondanám még, hogy nagyon hatékonyan működött ügynökségi koordinációs szerepkörében, bevezetett egy kockázatértékelési eljárást. Az Európai Környezetvédelmi Ügynökség létrehozott egy olyan irányításellenőrzési rendszert, amely valós időben képes nyomon követni saját projektjeinek alakulását és a források felhasználását. Végezetül, az Élet- és Munkakörülmények Javításáért Európai Alapítvány olyan rendszert alakított ki, amely a saját információszolgáltatásukat ellenőrzi. Befejezésül, természetesen arra ösztönözöm az ügynökségeket, hogy kövessék ezeket a jó példákat.

Algirdas Šemeta, a Bizottság tagja. – Elnök úr, engedje meg, hogy a Költségvetési Ellenőrző Bizottságnak, és különösen az előadónak, Liberadzki úrnak és árnyékelőadónak köszönetet mondjak a jelentés elkészítéséért, valamint azért, hogy azt javasolták, hogy a Bizottság kapja meg a mentesítést a 2008-as pénzügyi évre. Szeretném megköszönni Ayala Sender asszonynak is az Európai Fejlesztési Alap végrehajtásáról szóló

jelentést, Mathieu asszonynak pedig az ügynökségeknél rendszeresen felmerülő problémákról készített átfogó elemzését.

A 2008-as évvel kapcsolatos mentesítési eljárás már a végéhez közeledik. Intenzív időszakot tudhatunk magunk mögött, de az a legfontosabb, hogy új és konstruktív párbeszéd kezdődött el az intézményeink között. A Bizottság továbbra is egységesen azt tekinti elérendő célnak, hogy pozitív megbízhatósági nyilatkozatot kapjon a Számvevőszéktől. Úgy gondolom, hogy a mostani erőfeszítéseinkből ez egyértelműen kiderült.

Folyamatosan tapasztalható előrehaladás, egyszerűsítéseket vezettek be, hatékonyabb irányítási és ellenőrzési rendszereket alkalmaznak a 2007–2013 közötti programozási időszakban, a különböző cselekvési tervek pedig fokozatosan kifejtik pozitív hatásukat, és csökkentik a hibák előfordulásának gyakoriságát. A következő pénzügyi időszakra vonatkozó, most készülő programok új generációja által jelentős előrelépés valósulhat meg: e programoknak megfelelőbb egyensúly megteremtésére kell törekedniük a kitűzött támogatathatósági kritériumok, az ellenőrzés költségei és a rendelkezésre álló pénzügyi források hatékony felhasználása között.

A többi biztos kollégámmal együtt egyetértünk viszont az Önök mentesítési állásfoglalásában kifejezett óhajjal: rövid időn belül szeretnénk azt látni, hogy mérhetően felgyorsul az európai költségvetés pénzügyi gazdálkodásának javításában az utóbbi években tapasztalható fejlődés, többek között a fő döntéshozók felelősségének és elszámoltathatóságának megerősítése. Alapvetően fontos ebben a kérdésben, hogy szoros és intenzív együttműködés jöjjön létre a Bizottság és az Európai Parlament között. Mindannyian tisztában vagyunk viszont azzal, hogy nem elegendő, ha pusztán felgyorsítjuk a konkrét és fenntartható fejlődést. Hogy sikerrel járjunk, újfajta partnerséget kell kialakítani minden érdekelttel és nem mellékes az sem, hogy a folyamatban aktívan részt vegyenek a tagállamok és az Európai Számvevőszék is.

A Bizottság nem fogja megvárni, amíg életbe lépnek a költségvetési rendelet módosításai, hogy felkérje a tagállamok hatóságait, hogy teljes mértékben lássák el a Lisszaboni Szerződés értelmében megerősített feladataikat, a pénzgazdálkodás javításához elengedhetetlen intézkedéseket feltételezve.

Ezenkívül úgy gondolom, hogy a Számvevőszéknek rendkívül fontos szerepe van abban, hogy független megbízhatósági nyilatkozatot állítson ki Bizottság pénzgazdálkodásáról. A megbízhatósági nyilatkozat területi felosztásában történő bármilyen változás azt eredményezné, hogy megváltozna a költségvetés különböző színekkel jelölt területeinek az aránya.

A Bizottság nagy örömmel venné, ha a közeljövőben a Számvevőszék megfontolná, hogy a hibák előfordulási kockázata szerint különbözteti meg a területeket, és tájékoztatna bennünket a 2007–2013-as jogalkotás során bevezetett irányítási és ellenőrzési rendszerek tényleges hozzáadott értékéről. Ezenkívül remélem, hogy mikor megállapodásra jut a társjogalkotó az elfogadható hibakockázat tekintetében, a Számvevőszék a saját belátása szerint venné figyelembe ezt az új koncepciót.

A Bizottság a felkérésnek megfelelően el fogja készíteni a 2010 utáni időszakra vonatkozó új ütemtervet, és elküldi a Parlamentnek. A Bizottság a többi érintettel együttműködve minden tőle telhetőt megtesz azért, hogy gyorsabban csökkenjen a hibaarány, hogy így biztosíthassuk azt, hogy az Európai Számvevőszék 2014-ben a költségvetés további 20%-át tudja majd „zöld” minősítéssel ellátni.

Már a következő hónapban Önök elé fogom tární az új ütemtervet, amelynek középpontjában az áll, hogy minden érdekeltet bevonjunk a közös célkitűzés, azaz a pénzgazdálkodás javításának folyamatába, valamint az Unió pénzügyi érdekeinek megvédésébe. Az Önök 2008. évi mentesítésről szóló állásfoglalásában kifejezésre juttatott észrevételeket természetesen figyelembe fogjuk venni. Nagy várakozással tekintek a konstruktív megbeszélések elé.

Michael Gahler, a Külügyi Bizottság véleményének előadója. – (DE) Elnök úr, a 2008-as pénzügyi évben nagyságrendileg 5 milliárd euró összegű kifizetésre került sor történt olyan politikai célokra, amelyek a Külügyi Bizottság felelősségi körébe tartoznak. Ha visszatekintünk, egyértelműen látszik a IV. kategória folyamatos alulfinanszírozottsága. A Számvevőszék megállapított bizonyos pontatlanságokat, és csupán „részlegesen hatékony”-nak minősítette a Bizottság felügyeleti és ellenőrzési rendszerét a külső segélyek, a fejlesztési támogatások és az előcsatlakozási támogatás területén. A Bizottság a Számvevőszék konkrét, tisztán évenkénti megközelítésére hivatkozik, hogy így a Bizottság által elvégzett feladatoknak mindig csak egy részét lehet értékelni, és azt állítja, hogy a rosszabb minősítés oka az, hogy a legtöbb program több évig is eltart, és a saját ellenőrzési rendszerük is ehhez igazodik. Véleményem szerint az a lényeges az egészben, hogy a Számvevőszék sem csalásról, sem hűtlen kezelésről nem tesz említést.

Sokkal inkább arról van itt szó, hogy a lehető legkörülmények között, leggyorsabban és leghatékonyabban kell kezelni az EU külső segélyeit, mindezt részletesen dokumentálva, biztosítva az elszámoltathatóságot, mert bosszantó, ha egyes projektek nem zárulnak le időben, vagy ha átláthatatlanság övezi a végeredményt. Ez külpolitikánk sikerét veszélyezteti. Az előző Bizottság munkáját dicséri, hogy a Számvevőszék a külső segélyek, a fejlesztési együttműködés és a bővítési politika területén a hibaarány csökkenéséről számolt be.

A jogi keret módosításai is nyilvánvalóan elkezdi kifejteni a hatásukat. A Törökország előcsatlakozási támogatásáról szóló külön jelentésben felfedezhetők már a hatékonyabb ellenőrzés jelei a pénzüsszegek felhasználását illetően, ez 2007-től, az új előcsatlakozási támogatási eszköz létrejöttével vált lehetségessé. A jövőben a mérlegbeszámolóknak és felülvizsgálatoknak tükrözniük kell azt, hogy az adott támogatás címzettjei mennyire felelősen és mekkora sikerrel használták fel a támogatást. Rugalmasan kell tudnunk alkalmazni a külpolitikánkat, hogy képesek legyünk hatékonyan megvédeni külpolitikai érdekeinket.

Felkérjük tehát a Bizottságot, hogy tegyen lépéseket a pénzügyi szabályozás javítása, az új pénzügyi keretrendszer, a költségvetési reform, és mindenekelőtt az Európai Külügyi Szolgálat fejlesztésének az érdekében. Mindent összevetve azonban mégis azt tudom javasolni, hogy adjuk meg a 2008. évi mentesítést a Külügyi Bizottság illetékességi területére vonatkozóan.

ELNÖKÖL: WIELAND ÚR

alelnök

Ingeborg Gräßle, a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság véleményének előadója. – (DE) Elnök úr, a Tanács soros elnöke, biztos úr, hölgyeim és uraim, érdekes délelőttöt töltöttünk együtt. Én személy szerint teljesen más beszéddel készültem. Nem fogom azt most elmondani, mert úgy gondolom, egyszerűen nem hagyhatjuk figyelmen kívül azt, ami ma történt.

Azzal kell szembenéznünk, hogy sem ez a Ház, sem a többi intézmény semmilyen formában nem veszi komolyan a mentesítést. A Bizottság az egyetlen olyan intézmény, amelynek komolyan kell vennie az eljárást. Hozzájuk szólunk, ez az az intézmény, amelyre a Szerződés értelmében vonatkozik a mentesítési eljárás. A többi intézmény esetében nem rendelkezik a Szerződés a mentesítésről. Ez problémát jelent a számunkra. Képzeli el, hogy két év múlva, miután már intézménnyé vált, az Európai Külügyi Szolgálat nem lesz itt jelen. Azon kell majd akkor is keresztül mennünk, amit már megtapasztaltunk, vagyis hogy a többi intézmény egyszerűen szükségét sem érzi, hogy jelen legyen, és meghallgassa, hogy a Parlament mint költségvetési törvényalkotó mit mondana a számukra. A Tanács méltányolandó módon idén is kivételt képez, a tavalyi svéd elnökséghez hasonlóan.

Ha a mentesítés alapjául szolgáló alapvető parlamenti jogként tekintünk arra, ami itt történik, akkor figyelmeztetnem kell Önöket, hogy ne léptessék életbe a jelenleg benyújtott javaslatot, azaz azt, hogy az Európai Külügyi Szolgálat intézménnyé alakuljon át, mert nagyon könnyen ki lehet kerülni a felügyeletünk alól, és ez a döntés a felügyeletünk végét jelentené. Az egyetlen másik intézmény, amely képviselteti magát, az a Parlament. Szeretném külön köszönetemet kifejezni a Parlament elnökének, hogy ma délelőtt kiállt a jogaink védelmében, és jelezte, hogy tárgyalásokat fog kezdeni az összes többi intézménnyel.

Mi értelme annak, hogy a kezünkben van a mentesítés joga, de nem vesszük azt komolyan, és másokat sem kötelezünk arra, hogy komolyan vegyék? Nagyon alaposan át kell tehát gondolnunk magát a mentesítési eljárást. Nem lehet már tovább folytatni azt, ami eddig történt.

Szeretném magamhoz ragadni a kezdeményezést, és ismét a Tanácshoz szólnék. A Lisszaboni Szerződést követően a Tanács és a Tanács elnöke külön-külön intézmény. Elvárjuk, hogy ez a helyzet a költségvetési jogszabályokban is azonnal tükröződjön. Önöknek maguknak kell biztosítani azt, hogy a felelősségük a költségvetési jogban megfelelően biztosított legyen, és ugyanez igaz a Tanács elnökére is. A felelősségi köröket jogszabályokban kell rögzíteni, ezért felkérem Önöket, hogy sürgősen tegyenek ennek eleget.

Jutta Haug, a Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszer-biztonsági Bizottság véleményének előadója. – (DE) Elnök úr, hölgyeim és uraim, egyetlen kérdéstről szeretnék csak szólni, egy olyan kérdéstről, ami igazán botrányos. Az ECDC-ről, a stockholmi Európai Betegségmegelőzési és Járványvédelmi Központról van szó. Magasan képzett szakembereknek 2005 májusa óta folyamatosan rendkívül ellenséges környezetben kell dolgoznia. A svéd kormány egészen mostanáig képtelen volt rá, hogy székhelyegyezményt (*accord de siege*) kössön az ECDC-vel, bár szörnyen akarták ezt az ügynökséget, mint ahogyan az összes tagállam nagyon szeretné, ha működne náluk egy ügynökség.

Mind a mai napig, egyetlen alkalmazott sem kapta meg a személyi azonosító számát, az úgynevezett *Folkbokföring* számot. Pedig ezt az azonosító számot használják a közhivatalok, intézmények és magáncégek is a vásárlók és ügyfelek azonosítására. Ebből következően az ott dolgozók Svédországban született gyermekei sem kaphatnak ilyen azonosítót, és például a villamosenergia-, gáz-, távközlési és televíziós szolgáltató cégek visszatartják a szolgáltatásaikat, a háztulajdonosok nem kötnek velük hosszú távú bérleti szerződést, és problémát okoz az orvosi és kórházi szolgáltatások igénybe vétele is. A házastársak szempontjából ez azt jelenti, hogy nem lehetnek vállalkozók Svédországban. Óriási nehézségeket jelent számukra, hogy állást találjanak. És még lehetne folytatni a felsorolást. Egy dolgot világosan kell látni: bizonyos, az európai jogban rögzített alapjogok biztosítását egyszerűen megtagadják Svédországban az ECDC személyzetétől. Odáig fajult a dolog, hogy az ügy a Petíciós Bizottság elé került. A helyzet mindenképpen tarthatatlan

(Az elnök félbeszakítja a felszólalót)

Wim van de Camp, a Belső Piaci és Fogyasztóvédelmi Bizottság véleményének előadója. – (NL) Elnök úr, nem lehet már túl sokat hozzátenni a Belső Piaci és Fogyasztóvédelmi Bizottság 2008-as költségvetéséről elmondottakhoz; a bizottsági vita és a jelentések már kellőképpen ismertették a helyzetet. Meglehetősen komoly elmaradást tapasztaltunk a Solvit program 2008-as végrehajtásában, de 2009-ben és 2010-ben helyre fog állni a helyzet. Mindazonáltal arra ösztönözném a biztos urat, hogy pusztán csak azt garantálja, hogy a Solvit költségvetését ésszerűen használják fel. Tudom, hogy felelősen kell felhasználni a költségvetési keretet, de most azt látom, hogy nem kaptunk elegendő információt erről a területről.

Tovább menve, talán csak egy észrevételt tennék a 2009 decemberében bevezetett szolgáltatási irányelvvel kapcsolatban. Egyszerűen óriási szükség van az irányelvvel kapcsolatos információkra az Európai Unióban.

Elnök úr, a következő téma a tagállamok által jelenleg végzett vámvizsgálatokkal kapcsolatos. Ez nem kimondottan egy olyan téma, amit itt kellene megvitatni, de láthattuk, hogy a tagállamok nem ellenőrzik kellő mértékben az importárukat, ezért ismételtén a Bizottsághoz szeretnék fordulni, hogy üljön le a tagállamokkal, és alaposabban vizsgálják meg a kérdést, hogy biztosítsák az importáruk mindenkor megfelelő vizsgálatát.

Végezetül, amint azt már számos képviselőtársam és maga a biztos úr is megjegyezte, a költségvetési szabályok még mindig nagyon bonyolultak egy sor kérdésben, ami azt is jelenti, hogy a kapcsolódó ellenőrzési mechanizmusok is nagyon bonyolultak. Ezért szeretnék én is csatlakozni az összes korábbi felszólalóhoz, akik a szabályok egyszerűsítését, de legalábbis a korszerűsítését indítványozták.

Inés Ayala Sender, a Közlekedési és Idegenforgalmi Bizottság véleményének előadója. – (ES) Elnök úr, arra kérem Önt, hogy felszólalásom első részét pusztán ügyrendi kérdésként kezelje, mert szeretném megtudni még a vita vége előtt, hogy vajon meghívta-e a Parlament az Európai Számvevőszéket és a Tanácsot a mostani vitára, és szeretném megismerni, illetve megkapni az ezzel kapcsolatos dokumentumokat. Azt is szeretném megtudni, hogy tavaly a mentesítésről szóló vita során jelen volt-e a Tanács, bár Grässle asszony elmondása szerint a svéd elnökség idején itt voltak.

Azt szeretném kérni, hogy mostantól kezdve mérjék a közlekedéssel kapcsolatos mentesítésről szóló felszólalásom idejét.

Elsősorban azt szeretnék kiemelni, hogy milyen elégedettek vagyunk a Közlekedési és Idegenforgalmi Bizottság által a transeurópai hálózatokra vonatkozó kötelezettségvállalási és kifizetési előirányzatok terén megállapított nagymértékű felhasználással, ugyanis ez mindkét területen csaknem elérte a 100%-ot.

Természetesen szükségünk van a tagállamokra annak biztosításához, hogy elegendő pénz álljon rendelkezésre a nemzeti költségvetésből, és itt szeretnék ismételtén rámutatni, hogy a Parlament mindig is támogatta e hálózatok nagyobb mértékű finanszírozását. Bízunk benne, hogy a hálózati projektek idej, 2010-es felülvizsgálata jó lehetőség lesz arra, hogy felmérhessük, vajon elegendő és hatékony volt-e a projektekre fordított kiadás. A kiadások nyomon követése mindenesetre megtörtént.

Az is örömdetes, hogy a Transeurópai Közlekedési Hálózat Végrehajtó Hivatalának éves beszámolója jogszerű és szabályszerű, bár fenntartásaink vannak a munkaerő-felvétel terén tapasztalt késedelmek miatt. Arról tájékoztatott bennünket viszont az Európai Bizottság Mobilitási és Közlekedési Főigazgatósága, hogy behozzák a lemaradásokat.

Másrésről viszont az aggaszt bennünket, hogy milyen kevés kifizetési előirányzatot használtak fel a közlekedésbiztonság terén, és még ennél is kevesebbet a Parlament által is támogatott Marco Polo programra, valamint hogy rendkívül keveset az utasjogokkal kapcsolatban.

Figyelembe véve a projekt nagyságát, az is aggaszt bennünket, hogy a Galielo programmal kapcsolatban nem megfelelően használták fel a kifizetési előirányzatokat, és sajnálattal vesszük tudomásul, hogy semmilyen turizmussal kapcsolatos adat nem áll a rendelkezésünkre. Reméljük, hogy az új intézményi keretek között pótolni tudjuk az adatok hiányát.

Jean-Pierre Audy (PPE). – (FR) Elnök úr, nem vagyok biztos abban, hogy az én felszólalásom következik. Elnézést, hogy ügyrendi kérdésekkel kell foglalkozni. Szeretném üdvözölni először is a Tanács képviselőit, és megköszönni a miniszter úrnak, hogy csatlakozott hozzánk. Elnök úr, szerintem az a szokás ilyenkor, hogy a Bizottság felszólalását követően felkérjük a Tanácsot, hogy szólaljon fel. A Tanács viszont nem kívánt felszólalni a politikai vita előtt, bár felszólalt a vita végén. Talán jó ötlet lenne, ha átadnánk a felszólalás jogát, különösen azért, hogy a Tanács is tudjon reagálni az előadó álláspontjára, aki azt javasolta, hogy a Tanács számára adandó mentesítést halasszuk el egy későbbi időpontra.

Elnök. – Meg fogunk állapodni a Tanáccsal azzal kapcsolatban, hogy fel akarnak-e szólalni, vagy sem.

László Surján, a Regionális Fejlesztési Bizottság véleményének előadója. – (HU) A zárszámadás jogi aktus, és azt gondolom, hogy a Régiófejlesztési Bizottság részéről nincs indoka annak, hogy a felmentmény megadása ellen érveljünk. Ugyanakkor a zárszámadás egy politikai értékelés is. Annak a tisztázása, hogy elértük-e azokat a célokat, amelyeket 2008-ban magunk elé tűztünk, kaptunk-e megfelelő értéket a ráfordításokért.

A kohéziós politika értékelése során elég sok téveszme kering itt, ebben a házban is. Nagyon nyomatékosan szeretném a figyelmet fölhívni arra, hogy nem minden hiba csalás. Nagyon sokszor túlértékeljük azokat a kritikákat, amelyeket – egyébként nagyon helyesen – a Számvevőszék vagy bármilyen más ellenőrzés föltár. Rá szeretnék mutatni arra, hogy nincsenek világos mérőszámaink. Egységes módszertannal kellene mérni az eredményességet, a hatékonyságot, sőt még az abszorpció kapacitást is, aminek nagy jelentősége van annak megítélésében, hogy hogyan menjünk tovább a kohéziós politikában.

A 2008. év folyamán a kiadásoknak csak 32%-a jött ebből a tervezési ciklusból, a többi pénz, az még a 2006 előtti ciklus elköltését jelentette. Ezért nehéz megítélni, hogy hogyan sikerült 2008-ban, az új ciklusban helyállnunk. Voltak tagállamok, ahol még ezt a 32%-ot sem érték el. A felhasználások késedelmében mindenkinek megvan a maga hibája. A Bizottságnak és a Parlamentnek is azok a javaslatok, amelyek a krízis hatására 2008 óta az egyszerűsítés érdekében tettünk, mind azt szolgálta, hogy a magunk részéről javítsuk. A labda a tagállamoknál van, ott kell jelentős előrelépésnek történnie.

Edit Bauer, a Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottság véleményének előadója. – (HU) Szeretnék emlékeztetni arra, hogy az Európai Unió működéséről szóló szerződés 8. cikke szerint a nők és férfiak közti egyenlőség előmozdítása az Európai Unió egyik alapelve, amelyet minden európai uniós tevékenység során tiszteletben kell tartani, tehát az Európai Unió költségvetésének végrehajtására vonatkozó mentesítési eljárásban is nyomon követhetőnek kell lennie. Ennek az az elengedhetetlen feltétele, hogy megfelelő lebontásban álljanak rendelkezésre statisztikai adatok a költségvetés felhasználására vonatkozóan.

Sajnálattal állapíthatjuk meg, hogy minden eddigi igyekezet ellenére még ma sem állnak rendelkezésre olyan adatok, amelyek lehetővé tennék a költségvetés merítésének nemek szerinti lebontásban való követését. Vonatkozik ez elsősorban azokra a területekre, melyek éppen a diszkrimináció felszámolását hivatottak támogatni, például az Európai Szociális Alapon keresztül.

Egy konkrét témát szeretnék megemlíteni: az Európai Esélyegyenlőségi Intézet felállításának késlekedését. Ennek az intézetnek 2008-ban kellett volna megkezdeni a működését, ezzel szemben idén júniusban várhatjuk az intézet hivatalos megnyitását. Nyilvánvalóan ez különböző problémákat vet fel a költségvetési folyamatban is. Tekintettel arra, hogy számos többéves programnak 2010-re várható a féldős értékelése, arra szeretném ismételtlen kérni a Bizottságot, hogy dolgozzon ki olyan nyomon követési és értékelési rendszert, amely lehetővé teszi a különböző költségvetési tételekben az egyenlőségi elv végrehajtását, illetve a költségvetési tételek merítésének hatását követni az indokolatlan különbségek alakulása tekintetében.

Gay Mitchell, a Fejlesztési Bizottság véleményének előadója. – Elnök úr, a fejlesztés szempontjából a költségvetési mentesítésnek az a jelentősége, hogy biztosítsuk az európai adófizetőket arról, hogy adójukat hatékonyan és eredményesen költjük el a fejlődő világban, valamint hogy teljesítsük az 0,7%-os célkitűzést az

ODA-hozzájárulások tekintetében. Hatékonyan kell felhasználnunk a segítségnyújtásra elkülönített jelenlegi költségvetést, és ez nem csupán több segélyt jelent, hanem hatékonyabb segélyezést is.

Úgy kell felhasználnunk az uniós pénzüsségeket, hogy azok segítségével helyi megoldások szülessenek. Meg kell vizsgálnunk azokat a lehetőségeket, amelyek révén a fejlődő országok lakossága részesülni tud a fejlesztés előnyeiből, például amelyek kifejezetten azt segítik elő, hogy az egyének, családok és közösségek földtulajdonnal rendelkezzenek.

Évente rengeteg nő hal meg gyermekszülésben. Az AIDS, a malária és tuberkulózis még mindig mintegy négy millió életet követel minden évben. A fejlődő világban közel egymilliárd analfabéta él. Azért tűztük ki célul a Parlamenttel, a Bizottsággal és a Tanáccsal, hogy az alapkiadások 20%-át az oktatásra és egészségügyre fordítjuk. Kíváncsi vagyok, hogy elértük-e ezt a célkitűzést.

Valahányszor a fejlődő világban járok, mindig lenyűgöz, hogy mennyi intelligens és készséges fiatalal találkozom. Ezek a fiatalok nem kevésbé tehetségesek, mint a világ más részén élő fiatalok. Lehetőségre és ösztönzésre van szükségük, hogy vállalkozni kezdjenek. Ebben a tekintetben kulcsfontosságúak az oktatással kapcsolatos befektetések. Ezért fogadta el a Parlament, a Bizottság és a Tanács az említett célkitűzést. Most pedig ellenőrzési rendszerrel kell biztosítanunk, hogy megvalósítjuk a célunkat.

A rendelkezésemre álló pár másodpercben szeretném elmondani a Tisztelt Háznak, hogy szerintem a borzalmas szegénységből egyrészt úgy tudjuk megszabadítani az embereket, hogy a fejlődő világban befektetéseket biztosítunk a földtulajdon kialakításához. Mondok egy példát arra, ahol ez működött. Az én hazámban bevált ez a megoldás a 18. és 19. században. Írország kettéválásának épp az volt az oka, hogy a sikeres emberek kis földterületeket kaptak.

Ideje, hogy az emberekről ne a segélyek jussanak eszünkbe, hanem kezdjünk el úgy gondolni az emberekre, hogy rendelkeznek vállalkozóképességgel ahhoz, hogy saját maguk számára meg tudják teremteni a megfelelő körülményeket, ha támogatást kapnak.

Ville Itälä, a PPE képviselőcsoport nevében. – (FI) Elnök úr, először is szeretnék köszönetet mondani a Tanácsnak, és méltányolom, hogy megjelent, mert az a kérdés, hogy a Tanács valóban felelősséget akar-e vállalni az adófizetők pénzének elköltéséért, valamint hogy a Tanács valamilyen mértékben ki akarja-e mutatni, hogy tiszteletben tartja a Parlamentet és az együttműködést. Ezért fontos, hogy a Tanács jelen legyen.

Felszólalásomban a Parlament mentesítésére fogom helyezni a hangsúlyt, és szeretnék köszönetet mondani Staes úrnak a kiváló együttműködésért. Egyetértek azzal a teljesen helytálló, alapvető elgondolással, hogy a Parlament csak akkor tudja jól végezni a munkáját, ha a döntéshozatal kellőképpen nyitott és átlátható. Így biztosíthatjuk, hogy ne forduljanak elő botrányok. Mindannyian tudjuk, hogy bármilyen kis összegről is van szó, ha a hűtlen kezelés gyanúja felmerül, hosszú időre oda a jó hírünknek. Rendkívül fontos, hogy ezt megelőzzük. Nem a Parlament pénzéről van szó, hanem az adófizetőkéről. Ezért a rendszernek kifogástalannak kell lennie, hogy végül is vállalhassuk a felelősséget.

Staes úr jelentése nagyon sok jó elgondolást tartalmaz, de képviselőcsoportom szerint a jelentésnek tömörebbnek és velősebbnek kellene lennie, és ezért bizonyos részeket kivettünk belőle. Ezenkívül úgy gondoljuk, hogy a jelentésnek konkrét részleteket kellett volna tartalmaznia az európai parlamenti képviselők tevékenységéről és a Parlament egészének tényleges jogalkotási munkájáról.

Például ingatlanpolitikával kapcsolatos részekkel egészítettük ki a jelentést, mert ezen a téren még van mit javítani. Pontos és egyértelmű magyarázatra van szükségünk arra vonatkozóan, hogy miért tapasztalható problémák ezzel a kérdéssel kapcsolatban. Ez az oka a hosszas vitának. Tudni szeretnénk, hogy a látogatói központ létrehozása az eredeti menetrendhez képest miért szenved máris néhány éves késést? Mi lehet a probléma? Válaszokat akarunk kapni a kérdéseinkre.

Gratulálunk ahhoz, hogy a Parlament végre gyorsan új rendelkezéseket hozott a képviselők és a segélyek vonatkozásában is. Való igaz, hogy ez nagy előrelépés, de még mindig sok változtatásra van szükség.

Hadd mondjak egy példát! Az új szabály szerint innen Strasbourgból először Finnországba kell repülnöm, és csak onnan utazhatok Brüsszelbe. Még az sem változtatna a helyzeten, ha holnap Brüsszelben várna rám egy látogató csoport, vagy egy jelentést kellene elkészítenem: innen nem mehetek egyenesen Brüsszelbe. Ha így tennék, nem térítenék meg az útiköltséget, illetve az egyéb költségeimet.

Nem értem, miért kell megnehezíteni az életünket, amikor tudjuk, hogy egy napba kerül, amíg innen hazaérek Finnországba, Turkuba, és egy másikba, hogy onnan visszautazzak ide, ha Brüsszelben van dolgom. Amikor

feltettem azt a kérdést az ügyintézőknek, hogy ez miért van így, azt a választ kaptam, hogy Rómán vagy Athénon keresztül is repülhetek Finnországba. Nincs irodám Rómában vagy Athénban, semmi dolgom nincs ott; Brüsszelben van irodám, ott vár a munkám.

Ha két munkahelyünk van, indokolt, hogy mindkét helyen el tudjuk végezni a munkánkat. Még mindig vannak olyan területek, ahol vissza kell találnunk a helyes útra. Ezekre a kérdésekre a jövő évi jelentésben vissza fogunk térni.

Edit Herczog, az S&D képviselőcsoport nevében. – (HU) Tisztelt elnök úr, kedves képviselőtársaim! Köszönettel szeretném kezdeni. Staes Úr és az Európai Számvevőszék kitűnő és alapos munkája tette lehetővé, hogy gondos számadást tudjunk készíteni a 2008-as gazdálkodásról a Parlament tekintetében. Ugyancsak köszönettel tartozom képviselőtársaimnak, akik módosító indítványaikkal hozzájárultak a jelentés finomításához.

A tények megítélésében általában egyetértés volt közöttünk, különbségek inkább abban mutatkoztak, miként lehetne javítani a feltárt hibákat. Most, amikor megszavazzuk a mentesítést, mi, megválasztott képviselők magunkra vállaljuk a teljes jogi felelősséget a 2008-as éves gazdálkodásért. Tanúsítjuk az európai polgárok számára, hogy a Parlament az elköltött pénzeket a kitűzött célokra és a szabályoknak megfelelően használta fel. Napjainkban, amikor a válság nagy terhet ró minden polgárra, különösen gondosnak kell lennünk az adófizetők pénzének elköltésében. A magunkkal szemben támasztott elvárásoknak magasabbnak kell lennie, mint amit másoktól elvárunk, mert ez a kulcsa a mi hitelességünknek és integritásunknak. Ugyanakkor azzal is tisztában kell lenni, hogy az általunk végzett ellenőrzés önmagában nem elegendő annak szavatolására, hogy a pénzt intelligens és szabályos módon költjük el. Ezt csak úgy lehet elérni, ha egy megbízható, szilárd, belső ellenőrzési rendszert is működtetünk. Mi, szocialisták ezt tartjuk a legfontosabbnak. Ezért erre szeretnék összpontosítani.

Nagy súlyt kell fektetnünk az ellenőrzött intézmények belső ellenőrzési rendszerének megfelelő működésére, mert meggyőződésünk, hogy jobb megelőzni a bajokat, mint később orvosolni azokat. A jól működő belső ellenőrzés fontos garanciája a szervezeti függetlenség. Ez biztosítja a tárgyilagosságot, ez van összhangban a vonatkozó nemzetközi könyvvizsgálati szabályokkal és a legjobb gyakorlattal. Önmagában a szabványok azonban nem garantálják a hatékony belső ellenőrzési rendszert. 2009-re voltak javulások e tekintetben. Nincs olyan belső ellenőrzési rendszer – bármilyen összetett is –, ami hibamentes, hiszen emberek csinálják, ezért minden évben elvégezzük a mentesítést.

Fontosnak tartom hangsúlyozni, hogy a módosítások közül támogattunk minden olyan javaslatot, amely konkrét, elérhető, megvalósítható, de elutasítottunk minden általánosságot, amely nem javítja, hanem károsítja állásfoglalásunkat. Elutasítottunk minden olyan javaslatot, amely a politikai csoportok függetlenségét csökkentené. Meggyőződésünk, hogy az Európai Parlament egységeinek függetlensége és pénzügyi felelőssége elválaszthatatlan. A szocialista demokrata csoport ennek a felelősségnek tudatában végzi munkáját. A többi politikai csoport, ha saját tevékenységét javítani szeretné, tegye meg. Ezeket a gondolatokat javasolva kérem, fogadják el a jelentést és adják meg a felmentvényt az Európai Parlament számára.

Gerben-Jan Gerbrandy, az ALDE képviselőcsoport nevében. – (NL) Elnök úr, nagy rajongója vagyok a brit Genesis rockegyüttesnek. Van egy fantasztikus számuk, amelynek az a címe, hogy „Dance on a Volcano”, és éppen ez a dal jutott eszembe a héten, amikor a fő téma a vulkáni hamu kérdése volt. Nem mintha a dal arra készítetett volna, hogy Izlandon táncoljak; inkább a 2008-as kiadások igazolásáról szóló, ma reggeli vita kapcsán jutott eszembe, 2008 egy újabb év, amelyre vonatkozóan az Európai Számvevőszék nem adta meg a jóváhagyást. Ebben vélem felfedezni a párhuzamot a vulkánra való táncsal; egy olyan vulkánról van szó, amely nem lávával vagy hamuval van tele, hanem bizalmatlansággal. Európa sokféle erős nyomásnak van kitéve, például az euróval, valamint az uniós és nemzeti szempontok közötti konfliktussal kapcsolatban. Ennyi elég is, hogy az embernek eszébe jusson ez a metafora a vulkánról, nem is kell hozzá elégtelen pénzügyi elszámoltathatóság és általános bizalmatlanság, hogy kitörjön a vulkán.

Mindezt hogyan előzhetjük meg? Szerintem csak egy módon, mégpedig átláthatóság révén; minden intézményben legyen optimális átláthatóság. Legyen átláthatóság a Tanácson – és ezáltal a tagállamokon – belül pontosan azért, mert minden évben ez a legfőbb oka a szabálytalanságoknak. Egyébként örülök annak, hogy a Tanács még jelen van. Szeretném a tagállamokat is felkérni arra, hogy végre-valahára teremtsenek átláthatóságot az európai pénzeszközökkel kapcsolatos kiadásai terén azáltal, hogy évente nyilvános elszámolást készítenek ezekről a kiadásokról, nyilvánosan elszámolnak ezekkel a kiadásokkal. Képtelen vagyok megérteni, hogy miért zárkoznak el ettől rendületlenül. Meg vagyok győződve arról, hogy amennyiben a tagállamok ugyanígy kezelnék a saját pénzüket, az állampolgárok azt elfogadhatatlannak tartanák.

Legyünk igazságosak azonban, a Parlamentben is nagyobb mértékű átláthatóságra van szükség. Staes úr jogosan állított össze egy nagyon is bíráló jelentést, és az utóbbi években bekövetkezett sok hasznos változást követően ideje, hogy egyszer s mindenkorra kitarjuk az ablakokat és az átláthatóság révén megmutassuk az európaiaknak, hogy képesek vagyunk arra, hogy felelősen kezeljük a pénzüket, egyszerűen ennyiből áll az egész.

Végül a Tanács és a Parlament közötti kölcsönös kapcsolatokhoz szeretnék fűzni néhány megjegyzést. Úgy 40 évvel ezelőtt, szóbeli megállapodás volt szükséges ahhoz, hogy a két fél viszonylagos békében és csendben dolgozzon, ahelyett, hogy iszapbirkózást folytassanak. Akkoriban az ilyen megállapodás nagyon hasznos volt, de őszintén be kellene vallani, hogy már nem működik, mert most már az iszapban birkózunk egymással. Úgy gondolom azonban, hogy fontosabb dolog az, hogy mára a Tanács és a Parlament is erős, érett intézménnyé vált, így képesnek kellene lenniük arra, hogy „felnőtt” módon, szóbeli megállapodás nélkül ellenőrizzék egymás tevékenységét. Most, hogy már itt van, azt szeretném kérdezni a Tanácstól, reagálna-e erre és egyetért-e azzal, hogy lehetséges, hogy a két intézmény szóbeli megállapodás nélkül, hatékonyan ellenőrizze egymást.

Szóbeli megállapodás helyett kölcsönös nyitottság lehet az alapja annak, hogy a Tanács és a Parlament együtt, harmóniában lejtessen táncot anélkül, hogy attól kellene félni, hogy beszakad alattuk a talaj, vagy hogy az általános bizalmatlanság vulkánkitöréshez vezet.

Bart Staes, a *Verts/ALE* képviselőcsoport nevében. – (NL) Elnök úr, biztos úr, López Garrido úr, hölgyeim és uraim! Most képviselőcsoportom nevében szólok fel, nem mint a Parlament mentesítéséért felelős előadója, erre az utóbbira később még lesz lehetőségem.

Szeretnék felvetni néhány kérdést. Az első a Bizottság mentesítését érinti. A kérdést a biztos úrhoz és a Tanácshoz intézem azzal kapcsolatban, hogy pénzeszközeinknek 80%-át valójában a tagállamok költik el, és évek óta a Parlament hagyja jóvá a nemzeti igazgatási nyilatkozatokat. Az előadó, Liberadzki úr több pontban nagyon világosan meghatározza az új lehetőségeket. Hatályba lépett egy új szerződés, és a 317. cikk (2) bekezdésének új megfogalmazása lehetővé teszi a Bizottság számára, hogy javaslatokat terjesszen elő a kötelező nemzeti igazgatási nyilatkozatok minél előbbi bevezetésére. Semeta biztos úr, arra kérném Önt, hogy válaszában térjen ki erre a kérdésre. Készek arra, hogy éljenek ezzel a lehetőséggel? Négy tagállam már alkalmazza ezt, amit öröndetesnek tartok, de eltérő módon, tehát valahogy össze kellene hangolni ezeket a törekvéseket.

A Tanács erre azt fogja mondani, hogy ez elég jó, de vannak gyakorlati akadályok. Vannak olyan tagállamok, amelyek szövetségi államok közös szervekkel, vegyük például Belgiumot Vallóniával, Brüsszellel és Flandriával, hogyan várhatjuk el a belga szövetségi minisztertől, hogy nemzeti igazgatási nyilatkozattal álljon elő? Ez azonban nem jelent problémát, hölgyeim és uraim. A nemzeti miniszternek egyszerűen megállapodásra kell jutnia a regionális miniszterekkel, meg kell várnia, hogy regionális politikai nyilatkozatot és igazgatási nyilatkozatot tegyenek, majd mindezt a Tisztelt Ház és a nyilvánosság elé kell terjesztenie. Aztán mondhatja, hogy például Vallónia és Brüsszel jól teljesít, de Flandria nem, vagy fordítva.

Következő észrevételem Liberadzki úr állásfoglalásával kapcsolatos, amely foglalkozik a Számvevőszék által készített, a Törökországnak nyújtott előcsatlakozási támogatás Bizottság általi kezeléséről szóló külön jelentéssel. Véleményem szerint a megfogalmazás nem túl szerencsés; bizonyos vonatkozásban és egyes pontjaiban helytelen módon kissé arra irányul, hogy beavatkozzon a csatlakozási tárgyalásokba. Geier úrral számos módosítást nyújtottunk be, hogy sor kerüljön bizonyos részek törlésére. Ezenkívül benyújtottam egy javaslatot is, amely a szöveg javítására szolgál, és arra szeretném kérni képviselőtársaimat, hogy tanulmányozzák a javaslatomat.

Végül a Tanácshoz szeretnék szólni és elmondani, hogy remélem, hogy a soros elnök úr figyel arra, ami elhangzik. Készen áll-e arra, hogy kicsit később a válaszában közli, hogy eleget tesz-e az előadó, a Költségvetési Ellenőrző Bizottság és a Tisztelt Ház arra vonatkozó kérésének, hogy 2010. június 1. előtt válaszol, valamint összeállítja az állásfoglalás 25. és 26. pontjában kért dokumentumokat? Tud-e már válaszolni arra, hogy teljesíti-e ezt a kérést? Számunkra ez rendkívül fontos annak megállapításához, hogy a Tanács és a Parlament közötti kapcsolatok olyanok-e, amilyenek lenniük kellene.

Richard Ashworth, az *ECR* képviselőcsoport nevében. – Elnök úr, a brit konzervatív párt nevében szólok fel, amely idén is a költségvetés mentesítése ellen fog szavazni. Ehhez az állásponthoz következetesen ragaszkodunk mindaddig, amíg nem tapasztalunk nagyobb igyekezetet abba az irányba, hogy a Számvevőszék kedvező megbízhatósági nyilatkozatot állítson ki.

Szeretném azonban nyilvánosan elismerni, hogy az előző Bizottság elért bizonyos előrehaladást, ami a pénzgazdálkodási normák javítását illeti. A Számvevőszék külön megjegyzi, hogy előrelépés tapasztalható a mezőgazdaság, a kutatás, az energia, a közlekedés és az oktatás terén. Elismerésemet fejezem ki a Bizottságnak az elért eredmények miatt. Ez nagyon biztató.

Ugyanakkor még mindig sok a tennivaló. A Számvevőszék ismét kedvezőtlen észrevételeket tett az ellenőrzés hiányosságaival, több szabálytalansággal és az Európai Uniónak járó pénzek lassú behajtásával kapcsolatban.

Az is egyértelmű, hogy bár a felelősség végső soron az Európai Bizottságot terheli, a tagállamoknak és a Tanácsnak – főleg a Tanácsnak – kell sokkal lelkiismeretesebbnek lennie az európai finanszírozás alkalmazása tekintetében, és nekik kell sokkal nagyobb igyekezetet mutatni a kedvező megbízhatósági nyilatkozat kiállításának elérése érdekében.

Működésünket a Lisszaboni Szerződés határozza meg, és mi, európai parlamenti képviselők tartozunk azzal az európai adófizetőknek, hogy biztosítjuk a nyilvánosságot arról, hogy a költségvetés kiadásai értékarányosak, valamint arról is, hogy az Európai Unió elszámolási eljárásai tisztességesek. Amíg a Számvevőszék nem érzi úgy, hogy kedvező megbízhatósági nyilatkozatot tud kiállítani, pártommal együtt továbbra is a költségvetés mentesítése ellen fogunk szavazni.

Søren Bo Søndergaard, a GUE/NGL képviselőcsoport nevében. – (DA) Elnök úr, ez a vita rólunk, európai parlamenti képviselőről szól, akik nem csak kollektívan, hanem egyénileg is felelősek vagyunk azért, hogy az uniós pénzeszközöket hogyan használták fel 2008-ban. Miután a vita lezárul, és májusban sor kerül a szavazásra, a polgárok rajtunk fogják számon kérni a dolgokat.

Hadd közöljek rögtön egy dolgot: képviselőcsoportunk kifogásolja azt, ahogyan az EU 2008-ban kezelte az adófizetők pénzét. Természetesen sok jó dolog történt, amelyek nem igényelnek további magyarázatot. Bizonyos területeken még némi fejlődés is tapasztalható 2007-hez viszonyítva. De még így is túl sok olyan terület marad, amelyekkel kapcsolatban azt kell mondanom, hogy elfogadhatatlan dolgok történnek. Vegyük például a Bizottság elszámolását! A strukturális alapokat illetően a Számvevőszék azt a következtetést vonta le, hogy az alapokból történő kifizetések legalább – ismétlem, legalább – 11%-a szabálytalan. Ez részben a hibák és mulasztások, részben csalás és hűtlen kezelés következménye. Mindez nem változtat azon a tényen, hogy csak ezen az egy területen több milliárd euró kifizetésére nem kerülhetett volna sor.

Elfogadható ez? Ismerjük már az összes kifogást. A Bizottság szerint ez a tagállamok hibája, mert ők felelnek az ellenőrzésért. A tagállamok pedig azt állítják, hogy a Bizottságot kell hibáztatni, mert a szabályok túl bonyolultak. Egymásra hárítják a hibát.

A következő kérdést kell feltennünk magunknak: jóváhagynánk-e egy sportklub, egy szakszervezet vagy egy politikai párt elszámolását, ha egy központi jelentőségű területen a kiadások 11%-át nem szabályszerűen fizették ki? Egyetértek azokkal, akik szerint alapvető strukturális változtatásokra van szükség ahhoz, hogy ez a helyzet változzon. Ezért fel kell használnunk a mentesítést arra, hogy előmozdítsuk az ilyen változásokat. Ebben a tekintetben a Tanácsra is nyomást kell gyakorolnunk.

Tavaly áprilisban a Parlament nagy többséggel visszautasította a Tanács 2007-re vonatkozó elszámolásának mentesítését. Azt mondtuk, hogy nem vállalhatunk felelősséget az elszámolásért a választók előtt, amíg a Tanács nem járul hozzá, hogy hivatalosan találkozik a Parlament illetékes bizottságaival és nyilvánosan válaszol a kérdéseinkre. Mindazonáltal azért, hogy kimutassuk jóakaratomat, novemberben megszavaztuk, hogy megadjuk a mentesítést a Tanács elszámolásával kapcsolatban azzal a feltétellel, hogy idén változásokra kerül sor.

Ma ki kell mondanunk, hogy nem került sor a változtatásokra. Hadd mondjak egy konkrét példát! A Tanács évről évre több millió eurót utal át a fordításra elkülönített összegből az útiköltségek számlájára. Azaz azokhoz a pénzeszközökhöz, amelyek az útiköltségek számláján már el vannak különítve. Ezért fel kell tennünk a Tanácsnak a kézenfekvő kérdéseket. Mire szolgál ez az egész? Mire fordítják az útiköltség fedezésére szánt összegeket? Mely országok részesülnek ebből? A Tanács nem hivatalosan, jegyzőkönyvön kívül szívesen válaszol. A Tanács azonban mind a mai napig megtagadta, hogy nyíltan és nyilvánosan válaszoljon, bár ez változhat. Ez egyszerűen nem elég jó. Ezért az a véleményünk, hogy a mentesítésekkel meg kell várni egy intézményközi megállapodás létrehozását, amely egyértelműen meghatározza a Tanács kötelezettségeit az átláthatóság és a Parlamenttel való együttműködés tekintetében.

Nyilvánvaló, hogy bírálattal illetjük a Tanácsot és a Bizottságot. Más képviselőcsoportok sok parlamenti képviselője egyetért ezzel. Pontosan azért, mert ilyen egyértelműen kritikát gyakorolunk, saját magunkkal szemben is kritikusnak kell lennünk a Parlament pénzügyi adminisztrációja tekintetében is. Ezért sajnálatosnak

tartom, hogy a Költségvetési Ellenőrző Bizottság jelentése végül kevésbé kritikus az elnök eredeti változatához képest. Ennélfogva támogatjuk azt is, hogy a bírálatokat tartalmazó részek újra kerüljenek be a szövegbe. Remélem, hogy a májusi szavazáson széles körűen támogatják majd, hogy pontosan az önkritikára irányuló szándékunk biztosítja, hogy a Tanáccsal és a Bizottsággal kapcsolatban megfogalmazott bírálatainknak és követeléseinknek legyen súlya és tekintélye.

Végül szeretnék köszönetet mondani a Költségvetési Ellenőrző Bizottságban tevékenykedő képviselőtársaimnak, akik idén is azért dolgoztak, hogy nagyobb átláthatóság és felelősség valósuljon meg abban, ahogyan az EU a polgárok pénzét kezeli.

Marta Andreassen, az EFD képviselőcsoport nevében. – Elnök úr, a mentesítés az egyik legfontosabb feladat, amelynek elvégzéséért felelősek vagyunk. Tulajdonképpen arra kérnek bennünket, hogy hagyjuk jóvá azt, ahogyan az európai adófizetők pénzét elköltötték, és döntésünket az Európai Számvevőszék jelentése alapján kell meghoznunk.

Az ellenőrök 2008-ra vonatkozó jelentése a költségvetésnek mindössze 10%-át mentesíti. A többire különböző mértékű hibák előfordulása jellemző. Ilyen feltételek mellett bármely igazgatótanács jóváhagyná-e a vállalat irányítását? Természetesen nem.

Az elmúlt 15 évben ugyanez volt a helyzet, és a Parlament mindig megadta a mentesítést annak alapján, hogy előrehaladás tapasztalható az Európai Unió pénzeszközeinek felhasználása terén. Sajnálom, de meg kell mondanom, hogy az adófizetők azt szeretnék tudni, hogy pénzüket eljutott-e a megfelelő emberhez, a megfelelő célra fordították-e és megfelelő összeget szántak-e az adott célra. Ennek figyelembevételével kell határozatot hoznunk a mentesítésről.

Évek alatt a Bizottság, a Parlament és a Tanács mindössze annyi előrehaladást ért el, hogy a tagállamokra hárítják át a felelősséget. Bár az igaz, hogy a programokat a tagállamokban hajtják végre, az európai adófizetők az Európai Bizottságra bízzák a pénzüket. Ez az intézmény bocsátja rendelkezésre a pénzüsségeket, és ezért ezt megelőzően neki kell elvégeznie a szükséges ellenőrzéseket.

Mindennek a tetejébe a Bizottság és a Parlament most a megengedhető hibakockázatról vitázik. Miért tolerálnánk bármilyen hibát – ez a szabálytalanság új elnevezése –, mikor az Európai Unió pénzügyeinek bonyolultsága egy közepes nagyságú bankénak felel meg? Tavaly a Tanács mentesítését áprilistról novemberre halasztottuk, mert a Parlament kijelentette, hogy nincs megelégedve pénzgazdálkodásukkal annak ellenére, hogy az ellenőrök nem kritizálták a Tanács pénzügyi gazdálkodását. Amikor pedig a helyzet nem változott novemberre sem, a Parlament úgy határozott, hogy megadja a mentesítést a Tanácsnak. Most újra minden ágyú a Tanácsra irányul, és a halasztást javasolják.

Komolyan vesszük felelősségünket vagy csak politikai játszmákat folytatunk? A mentesítés valóban egy intézményközi játszma lenne, ahogy azt korábban is állították? Tűrhetik-e tovább az adófizetők ezt a játszmát? Az ő pénzükről van szó.

Kedves kollégák, felhívom Önöket arra, hogy kellő körültekintéssel gyakorolják felelősségüket és tagadják meg a Bizottság, a Parlament, a Tanács, az Európai Fejlesztési Alap és a Számvevőszék mentesítését, amely nem teszi közzé pénzügyi érdekeltségeiről szóló nyilatkozatot addig, amíg ezek az intézmények nem bizonyítják, hogy hatékony és eredményes pénzgazdálkodást folytatnak.

Ryszard Czarnecki, előadó. – (PL) Elnök úr, valami probléma lehet, mert a hirdetőtáblán López Garrido neve szerepel, aki a Tanács nevében fog felszólalni, de arra szándékozik reagálni, amit a Tanács költségvetésével, valamint azzal kapcsolatban elmondtam, hogy nem hajtják végre a költségvetést és az egyéb dokumentumokat – azaz az általam elmondottakra, amelyeket nem is hallott, mert nagyon későn érkezett.

Elnök. – Czarnecki úr, kérem, hogy ügyrendi kérdésben szólaljon fel!

Ryszard Czarnecki, előadó. – (PL) Azt akartam nagyon röviden közölni, hogy szeretnék lehetőséget adni a miniszter úrnak, hogy reagáljon bíráló megjegyzéseimre, és hogy egy percet kérnék bírálataim megismétléséhez.

Elnök. – Helyesen állapította meg, hogy López Garrido úr neve szerepel a felszólalók listáján. Meglátjuk. Ugyanolyan joga van felszólalni, mint Önnek.

Martin Ehrenhauser (NI). – (DE) Elnök úr, úgy gondolom, hogy a Költségvetési Ellenőrző Bizottság minden tagja egyetért egy kérdésben, pontosabban abban, hogy megoldásokra van szükség, ami az uniós ügynökségek rendszerét illeti. Ezért tizenegy megoldási módot szeretnék előterjeszteni. Ezek lehetővé tehetnék, hogy évente 500 millió eurót takarítsunk meg anélkül, hogy az kihatna az igazgatási teljesítmény színvonalára.

A következő tizenegy megoldási módot javaslom: 1) hatékony elsődleges jogalapra van szükség. Ezt a Lisszaboni Szerződés sem tudta megteremteni; 2) azonnali befagyasztás, amíg egy független vizsgálat nem állapítja meg a decentralizáció hozzáadott értékét egyszer s mindenkorra; 3) hét ügynökség megszüntetése, és az egyes ügynökségek igazgatási feladatainak összevonása; 4) a jövőben minden ügynökség egyetlen uniós biztos közvetlen felelősségi körébe tartozzon, és a horizontális kérdésekkel mindenekelőtt az EU intézményközi kapcsolatokért és igazgatásért felelős biztosának kell foglalkoznia; 5) az adminisztratív testület létszámának csökkentése. A teljes munkaidőben dolgozók létszáma nem haladhatja meg a posztok 10%-át, illetve nem lehet 20-nál nagyobb; 6) össze kell állítani egy jegyzéket, amely az ügynökségek elhelyezésére vonatkozó kritériumokat tartalmazza, amelyeket figyelembe kell venni az ügynökségek helyének meghatározásakor – ahogy az már Haug asszony felszólalásában is elhangzott, erre sürgősen szükség van; 7) az uniós ügynökségeket mentesíteni kell az EU személyzeti szabályzata alól; 8) minden ügynökségigazgatót határozott időre kell megválasztani a Bizottság javaslata alapján, valamint kizárólag az Európai Parlamenttel folytatott konzultációt és az általa megadott jóváhagyást követően; 9) szükség van a Bizottság és az ügynökségek közötti, a teljesítményre vonatkozó egyértelmű megállapodásra, amely világosan meghatározott mennyiségi kritériumokat tartalmaz, amelyeket az Európai Számvevőszék éves teljesítményi rangsorában foglal össze; 10) minden ügynökségnek pénzügyi adatokat kell továbbítani egy adatbázisba. Így mi, költségvetési előadók elég könnyen készíthetünk statisztikai elemzést. Eddig erre nem volt lehetőség, mert az adatokat nyomtatott formában, papíron kaptuk meg; 11) a szubszidiaritás elvének alkalmazása. A Bizottságnak mindazonáltal figyelembe kell vennie az indokolásra vonatkozó kritériumot.

Tehát a megoldások Önök előtt vannak. Geier úr, Gräßle asszony ideje, hogy lehetővé tegyék, hogy ez a megoldás a Tisztelt Házban is megvalósuljon.

Diego López Garrido, a Tanács soros elnöke. – (ES) Elnök úr, örülök, hogy részt vehetek a vitában, bár nem kaptam hivatalos meghívást. A Parlament nem hívott meg hivatalosan a vitára. Ennek ellenére amikor értesültem arról, hogy a Tisztelt Ház és egyes képviselők kérték, hogy legyek jelen, azonnal örömmel jöttem.

Úgy gondolom, hogy a Tanács 2008-as pénzügyi évre vonatkozó költségvetését pontosan végrehajtották, amint az a Számvevőszék éves jelentéséből kikövetkeztethető. Egy vagy két felszólaló – például Søndergaard úr – említette az átláthatóságot, az átláthatóság hiányát, illetve hogy nem elegendő az átláthatóság. Teljesen pontosan szeretnék fogalmazni ezzel kapcsolatban: a Tanács úgy véli, hogy teljesen átláthatóan hajtja végre költségvetését, ilyen módon helyesen alkalmazza a költségvetési rendelet által módosított, előírt követelményeket.

Ezenkívül, amint azt Önök is tudják, a Tanács saját honlapján jelentést tesz közzé az előző évi pénzgazdálkodásról. Szeretném felhívni a figyelmüket arra, hogy a mai napig a Tanács az egyetlen intézmény, amely nyilvánosságra hozta a 2009-es elszámolásról szóló előzetes jelentést.

Továbbá néhány nappal ezelőtt, pontosan március 15-én a Coreper elnöke és a Tanács főtitkára találkozott a Parlament Költségvetési Ellenőrző Bizottságának küldöttségével. A találkozón a Parlament Költségvetési Ellenőrző Bizottsága által a Tanács 2008-as költségvetésével kapcsolatban felvetett témákra és kérdésekre vonatkozóan minden információt megadtak.

Gerbrandy úr azzal kapcsolatban tett fel kérdést, hogy a két intézménynek költségvetési kérdésekben nem kellene-e kölcsönös ellenőrzést folytatnia, szóbeli megállapodás alkalmazása nélkül. Ezt mondta Gerbrandy úr. Amennyiben a Parlament szeretné felülvizsgálni a szóbeli megállapodást, a Tanács kész ennek megfontolására, valamint arra, hogy a két intézmény közötti viszonyosság alapján megbeszélést folytasson egy új megállapodásról. Tehát nem jelent problémát, hogy megvitassuk a helyzetet, és esetleg új megállapodást kössünk, és lehetőség szerint javítsunk az eddigieken.

A Tanács ezekre a pontokra szeretne rámutatni a ma reggeli vitával kapcsolatban. Nagyon köszönöm a szóbeli meghívást, de ismétlem, nem kaptam hivatalos meghívást erre az ülésre.

Elnök. – Köszönöm, miniszter úr. Nagyon köszönöm, hogy volt olyan kedves, és teljesítette kérésünket. Ennek kapcsán megjegyzem, hogy erre az ülésre a Bizottság sem szokott hivatalos meghívást kapni. Egy ideje már európai parlamenti képviselő vagyok, és megfigyeltem, hogy az Önéhez hasonló eseteken, amikor

a Tanács képviselteti magát – még ha nem is feltétlenül szükséges –, jelentősen hozzájárul az elnökség sikeréhez. Emiatt még egyszer köszönetemet fejezem ki Önnek.

Jean-Pierre Audy (PPE). – (FR) Elnök úr, Šemeta úr, López Garrido úr, még egyszer köszönöm, hogy csatlakozott hozzánk. Először is szeretném köszönetemet kifejezni képviselőtársamnak, Liberadzki úrnak, mivel az Európai Néppárt (Kereszténydemokraták) és az Európai Demokraták Képviselőcsoportja nevében szólalok fel az Európai Bizottság mentesítésének megadásával kapcsolatban.

Ezenkívül a többi képviselőcsoport előadóinak, valamint a Számvevőszéknek, és különösen az elnökének, Caldeira úrnak is szeretnék köszönetet mondani, aki iszonyú munkát végez, hogy megvilágítsa számunkra ezeket a bonyolult eljárásokat.

Šemeta úr, képviselőcsoportunk meg fogja szavazni az Európai Bizottság mentesítésének megadását, és szeretnék említést tenni az Ön elődjének, Kallas úrnak a hozzájárulásáról, aki rengeteg dolgozott velünk, főleg az előző hivatali időszakban, hogy e kedvező fejlemények bekövetkezhesenek.

Először is a Számvevőszék kedvező megbízhatósági nyilatkozat állított ki az éves elszámolásról. Ennélfogva, Ashworth úr, talán a konzervatívok egyszer az éves beszámoló mellett fognak szavazni. Hadd ragadjam meg az alkalmat, hogy köszönetet mondjak Taverne úrnak és elődjének, Gray úrnak.

Ami az elszámolásokat illeti, nem tudom megállni, hogy ismét hangot ne adjak aggályomnak az 50 milliárd euró összegű negatív saját tőkeállomány miatt, és továbbra is érthetetlen számomra, hogy miért nem vezetjük be az elszámolásba a tagállamokkal szembeni követeléseinket, amelyek körülbelül 40 milliárd eurót tesznek ki, ami a személyzet tagjainak kifizetendő nyugdíjak összegének felel meg.

Az elszámolás alapjául szolgáló ügyeletek jogszerűségével és szabályszerűségével kapcsolatban egyesek azt állítják, hogy a Számvevőszék nyilatkozata kedvezőtlen. Valójában még nem jöttünk rá. Elolvastam majd újra elolvastam a nyilatkozatot. Nem tudjuk, hogy a Szerződés 287. cikke szerint kedvező nyilatkozatot állított-e ki számunkra a Számvevőszék az elszámolás alapjául szolgáló ügyeletek tekintetében. A Számvevőszék valamiféle véleményeket – öt bekezdés – megfogalmazott velünk kapcsolatban, de mi nem ismerjük a tartalmát. Továbbá az állásfoglalás javasolja, hogy a Számvevőszék lássa el a Szerződésben előírt feladatát. Ennek kapcsán együtt felül kell vizsgálnunk az ellenőrzés költségeire vonatkozó valamennyi mentesítési eljárást.

Ami a módszereket illeti, a kormányoktól nemzeti megbízhatósági nyilatkozatot kérünk, amit soha sem fogunk megkapni. Javaslom, hogy a nemzeti ellenőrző szerveket vonjuk be az ellenőrzési láncba, hogy igazolásokat állíthassanak ki saját kormányuk számára, amelyet aztán fel lehet használni a mentesítési eljárás során.

Ezenkívül indítványozom a határidők lerövidítését. Mit szólnak ahhoz, hogy 2010 áprilisában még a 2008-as elszámolásról beszélünk? Rövidebb határidőket kell megadni. Azt javaslom, hogy készüljön egy tanulmány a konszolidált éves beszámolóról. Nem értek egyet azzal, hogy elhalasszuk a Tanács mentesítését, mert a Számvevőszék semmilyen észrevételt nem tett a Tanácsra vonatkozóan.

Elnök úr, végezetül javaslom, hogy rendezzünk intézményközi konferenciát a Bizottság, a Tanács, a végrehajtó szervezet ellenőrző összes nemzeti parlament, valamint a nemzeti ellenőrző szervek részvételével, hogy fejlesszük a mentesítési eljárást szakmai szempontból, és hogy sokkal világosabbak legyenek a dolgok, mint jelenleg.

Barbara Weiler (S&D). – (DE) Elnök úr, a Bizottság és mindenekelőtt a Tanács tisztelt képviselői, hölgyeim és uraim! Az európai alapok végrehajtásával és elosztásával kapcsolatos előrelépésről szóló vitában minden évben a következőket halljuk: minden szervezetenél és intézményben a kiadások pontosabb és hatékonyabb ellenőrzésére van szükség, nagyobb mértékű átláthatóságot kell biztosítani a Parlament és a polgárok számára is. Az, hogy ma jelen van a Tanács, annak az első jele, hogy valami változás elkezdődött a Tanácson belül is. Csodás, örülünk ennek – amint az már el is hangzott –, de ez még nem elég számunkra. A különbség éppen abban rejlik, amit Ön említett – Önök úgy gondolják, hogy teljes átláthatóságot teremtettek, mi pedig úgy, hogy még nem válaszoltak a november végi vitán feltett kérdéseinkre –, ami azt bizonyítja, hogy még nem olyan jó az együttműködés közöttünk, mint amilyennek lennie kellene. Szóba került az 1970-es megállapodás, amelyet módosítani és fejleszteni szeretne. Ez mind nagyon szép és jó, de ez egyáltalán nem új elvárás a részünkről. Említettük már néhányszor, Ön pedig úgy adta ezt elő, mintha egy teljesen új dologról lenne szó.

A Szocialisták és Demokraták Progresszív Szövetsége Európai Parlamenti Képviselőcsoportja támogatja Czarnecki úr jelentését. Egyetértünk az ő és a többi képviselőcsoport bírálataival. Nem fogjuk megadni a mentesítést a Tanácsnak sem ma, sem a jövő hónapban. Ezért meglepő Andreassen asszony kérése, mivel számomra nyilvánvaló, hogy a pénzeszközök 80%-áért a tagállamok felelősek. Ez persze nem menti fel a Tanácsot a felelősség alól, mivel nem a negyedik vagy ötödik uniós intézményről van szó, hanem együttműködik a tagállamokkal.

Egyetértek azzal, hogy bírálatainknak azonban nincs tényleges következménye. Ahogy arra Audy úr is rámutatott, még fejleszteni kell eszközeinket. Minden évben sárga lapot mutatunk fel a Tanácsnak a mentesítés visszautasításával, és aztán semmi sem történik. Tehát tovább kell fejleszteni az eszközeinket: nem csak valódi kritikára van szükség, hanem gyakorlati következményekre is – mi történik akkor, ha a Tanács nem működik együtt velünk. Ez esetleg alkotmányos változtatást is jelent.

Elnök. – Nagyon köszönöm, Weiler asszony. Hölgyeim és uraim, ismét leellenőriztem az eljárási szabályzatban: az Elnökök Értekezletének megkérdése nélkül nem énekelhetünk a plenáris ülésen. De felköszönthetjük kollégáinkat. Most pedig két és fél percre Chatzimarkakis úré a szó, akinek ma van a születésnapja. Éljen sokáig!

Jorgo Chatzimarkakis (ALDE). – (DE) Köszönöm, elnök úr, nagyon kedves Öntől. Šemeta úr, az európai emberek képviselőjeként az európai szervek és intézmények költségvetési gazdálkodásáról szóló jelentések elfogadása legfontosabb kötelezettségeink közé tartozik – ez a mi szuverén feladatunk. Az európai integráció eszméjének elfogadása szempontjából döntő fontosságú, hogy Európa mire fordítja az adófizetők kemény munkával megkeresett pénzét.

Először is szeretném minden előadónak megköszönni a munkáját. A jelentések azonban tükröznek gondatlanságokat és kedvezőtlen fejleményeket is. A költségvetési gazdálkodás terén összességében gondatlanság tapasztalható. Ugyanakkor mindenhol maga az EU ellenőrzi és kezeli a pénzeszközöket, a szabályoknak megfelelően. Az, hogy hatékonyan-e, az már teljesen más kérdés. Nekünk az Európai Parlamentben jobban oda kell figyelnünk a politikák, a politikai kérdések és a végrehajtás hatékonyságára, különösen ami a 2020-as menetrendet illeti.

A kohéziós politika terén megfigyelhetőek kedvezőtlen jelenségek. A dolgok 11%-a nem felel meg a szabályoknak, ez pedig túl nagy arány. Ezért rendkívül fontos, hogy az EU próbálja meg keményebben behajtani a jogosulatlanul kifizetett összegeket. Következésképpen a Költségvetési Ellenőrző Bizottság elfogadott egy módosítást, amelyet Szocialisták és Demokraták Progresszív Szövetsége Európai Parlamenti Képviselőcsoportja terjesztett elő. Az ilyen összegek 100%-át vissza akarjuk kapni.

Az a megtiszteltetés ért, hogy 2010 vonatkozásában én lehetek az Európai Bizottság mentesítésének előadója. A Lisszaboni Szerződés késleltetett hatálybalépése miatt nem lesz könnyű dolgom. Nagyon szigorúan ellenőriznünk kell, hogy az egyes biztosok új feladatköre nem azt idézi-e elő, hogy a feladatok még kevésbé lesznek átláthatóak és még több lesz az eltitkolni való. Ezzel kapcsolatban még további alapos vizsgálatot kell folytatnunk.

Engedjék meg, hogy két területet kiemeljek: az egyik az úgynevezett nem kormányzati szervezetek, a másik pedig a szóbeli megállapodás kérdése. 2008 és 2009 között az Európai Unió több mint 300 millió euró összegű támogatást fizetett ki a nem kormányzati szervezeteknek. Ezek közé olyan tiszteletre méltó szervezetek tartoznak, mint a *Deutsche Welthungerhilfe*. Vannak azonban olyanok is, amelyek tönkre akarják tenni az Európai Unió jó hírét, konkrétan a Counter Balance-t említhetem meg, amely támadást intézett az Európai Beruházási Bank ellen. Ez elfogadhatatlan, foglalkoznunk kell vele. Szükségünk lenne a nem kormányzati szervezetek fogalmának meghatározására és nyilvántartás létrehozására, mivel ezek a szervezetek rengeteg támogatást kapnak az adófizetők pénzéből.

Ami a szóbeli megállapodás kérdését illeti, szeretnék köszönetet mondani López Garrido úrnak. Köszönöm, hogy ellátogatott az ülésre. Egy történelmi jelentőségű momentumra is szeretnék rámutatni: a szóbeli megállapodás 40 év elteltével történő kétségbevonása és felülvizsgálata hatalmas előrelépést jelent. Egyben szükséges is, mert az új Lisszaboni Szerződés következtében a Parlament nagyobb jelentőségre tett szert. Biztosítanunk kell az átláthatóságot itt és a Tanácsban is.

Ashley Fox (ECR). – Elnök úr, a Parlamentnek ismét kifogásolható elszámolásokat nyújtanak be, és a mentesítést kérik. Ezek esetében a Számvevőszék megtagadta a kedvező megbízhatósági nyilatkozat kiállítását – olyan elszámolásokról van szó, amelyek még most sem jogszerűek és nem szabályszerűek. Az ellenőrök

ismételten felhívták a figyelmet arra, hogy az elszámolások hemzsegnek a szabálytalanságoktól, mégis elvárják, hogy gondolkodás nélkül elfogadjuk.

Örömmel fogadtam Mathieu asszony javaslatát, hogy halasszuk el az Európai Rendőrakadémia elszámolásának mentesítését. Támogatjuk, mivel az OLAF-nak több időre van szüksége, hogy kivizsgálja az ügyet. Vádak merültek fel azzal kapcsolatban, hogy a Rendőrakadémián csalárd tevékenységre derült fény, például az adófizetők pénzét használták fel az alkalmazottak személyes célú bútorgyűjtésére.

Szeretném a Parlament tudomására hozni, hogy a brit konzervatívok nem fogadják el a hasonló szabálytalanságokat. Nem vagyunk megadni a mentesítést, amíg a Számvevőszék nem állít ki kedvező megbízhatósági nyilatkozatot.

A politikusok iránti bizalom soha nem látott mélypontra van, és ez csak súlyosbodhat, ha szemet hunyunk az ilyenfajta pazarlás láttán. Minden egyes kifogásolható elszámolás mentesítésével a pazarlást és csalást támogatnánk. Minden egyes alkalommal, amikor megszavazzuk valamely elszámolás mentesítését, a Tanács, a Bizottság és a szavazóink azt feltételezhetik, hogy nem vesszük komolyan ezt a kérdést.

Pártom különös figyelemmel fogja kísérni, hogyan szavaznak a munkáspárti és liberális demokrata európai parlamenti képviselők ebben a kérdésben. Nem tehetik meg, hogy míg otthon azt állítják, hogy változást akarnak a politikában – rendet teremteni és megreformálni a politikát –, addig újra meg újra megszavazzák a kifogásolható elszámolások mentesítését. Ha valaki szívből elkötelezett a rendszer reformja és az adófizetők védelme iránt, az nem szavazhatja meg az elszámolások mentesítésének megadását.

Bastiaan Belder (EFD). – (NL) Elnök úr, a magas hibaarány miatt nem hagyom jóvá az Európai Bizottság mentesítésének megadását. Még mindig nem teszünk eleget a szabályok egyszerűsítése érdekében, különösen a strukturális alapok terén. Négy független tanácsadó testület adott be javaslatot, amelyre a Bizottság még mindig nem adott megfelelő választ. Nélkülözhetetlen lenne a független, külső ellenőrzés a Bizottság hatásvizsgálati testületében. Ha Dr. Stoiber magas szintű csoportja indokoltnak tartja ezt, ez a csoport is jusson megfelelő forráshoz egy titkárság létrehozásához. Szükség lenne szélesebb körű felhatalmazásra is. Nem csak az adminisztratív terheket kellene csökkenteni, hanem a lényegi teljesítések költségeit is, és a mandátum sem korlátozható a jelenlegi jogszabályra: az új jogszabályt is alapos vizsgálatnak kell alávetni. Mindez, elnök úr, hozzájárulna, a szabályozás terheinek strukturális csökkentéséhez, amelyek indokolatlan akadályokat gördítenek a hatóságok és vállalkozások működésének útjába.

Monika Hohlmeier (PPE). – (DE) Elnök úr, hölgyeim és uraim! Mindenekelőtt a fejlesztési támogatással kapcsolatos problémákat szeretném megvitatni, amelyeket a Számvevőszék szinte mindig kiemel, valamint szeretnék köszönetet mondani Ayala Sendernek a hatékony, rendkívül kellemes együttműködésért.

Először is, a költségvetési támogatással mindig probléma van. Ez azt jelenti, hogy felmerül a gyanú, hogy azokban az országokban, ahol szeretnénk egy kis segítséget nyújtani a lakosságnak, a költségvetési támogatás egy része korrupciós és diktatórikus kormányok kezébe kerül, akik azt a nemkívánatos civil csoportok vagy akár a rendszer kritikusainak elnyomására használják fel. Bevallom, hatalmas kétségeim vannak az ilyen jellegű költségvetési támogatással szemben. Csökkenteni kellene vagy végleg beszüntetni azokban az országokban, ahol nyilvánvaló, hogy problémás a költségvetési támogatások felhasználása.

Másodszorban, a korábbiakhoz hasonlóan most is problémát jelent, hogy a kifizetések során hibák merülnek fel, nem valósul meg a fejlesztési segélyprojektek koordinációja és tervezése az országok intézményei és szintjei között, és nem követhető nyomon a prioritások meghatározása. Fontos, hogy ez kiemelt figyelmet kapjon, hogy javulhasson a projektek fenntarthatósága és hatékonysága azokban az országokban, ahol az emberek valóban súlyos szükségben vannak.

Továbbá a korábbiakhoz hasonlóan most is fontosnak tartom, hogy a fejlesztési segély és általánosságban az Európai Fejlesztési Alap a teljes költségvetés részét képezze.

A Törökországnak nyújtott előcsatlakozási támogatással kapcsolatban azt szeretném elmondani, hogy meglepett, hogy a teljesen szokásos kritika, amely más országokban már rég a finanszírozás leállításához és visszatartásához vezetett volna, mindössze pillanatnyi fennakadást okozott a Törökország és a Bizottság együttműködésében. Úgy gondolom, természetes, hogy először meghatározzuk a stratégiát és célokat, majd a határidőket, a projektorientációt, az értékelés szempontjait, majd aztán a teljesítményellenőrzés módszereit.

Ha azonban mindez hiányzik, de a projekt megvalósul, majd sikeresnek nyilvánítják, nem tartom valószínűnek, hogy azt a programot megfelelő módon hajtották végre. Éppen ezért személy szerint én szükségesnek tartom, hogy a pénzüsszegnek legalább egy részét visszatartsuk addig, amíg nem áll rendelkezésünkre elég biztosíték,

hogyan megfelelő módon fogják elkölteni. Most kompromisszumra jutottunk, de továbbra is figyelemmel kell kísérni a problémát, mivel Bulgária, Románia, illetve Görögország is érintett lesz. Úgy gondolom, hogy mindenkinek egyenlő elbánásban kell részesülnie.

Ezért azt kérem, hogy az ingatlanpolitika terén egyértelmű építési és pénzügyi tervezés révén biztosítsuk a középtávú ingatlanstratégia alkalmazását. A nagyobb projektek számára külön költségvetési keretet kell létrehozni, valamint az építkezés előrehaladásával kapcsolatos jelentési rendszert kell létrehozni, és a továbbiakban ne fizessük ki az áthidaló hiteleket. Mivel nagy intézményeink vannak, szükségünk van épületekre, amelyeket körültekintően és átlátható módon kell megtervezni.

Végül, úgy vélem, nem lehet tovább halogatni a programok egyszerűsítését, mivel ez problémát okoz az érintett országokban. Jó lenne azonban, ha mindez nem maradna pusztán elméleti síkon, hanem végre megvalósulna.

(Taps)

Jens Geier (S&D). – (DE) Elnök úr, biztos úr, López Garrido úr, örülök, hogy jelenlétükkel kifejezik, hogy a Tanács mennyire fontosnak tartja ezt a vitát. Hölgyeim és uraim, mindannyian ismerjük ezt az egyszerű trükköt: ha valakit össze akarunk zavarni, úgy kell megfogalmazni a kérdést, hogy: tényleg felpofozod még most is a gyerekeidet? És hiába válaszol nemmel az illető, már beismerte, hogy valamikor, a múltban felpofozta a gyerekeit.

Staes úrnak, akinek szeretném megköszönni a munkáját, a Parlament mentesítéséről szóló, kritikai jellegű jelentése véleményem szerint, legalábbis néhány helyen, ezt a logikát követi. Az önkritika jó dolog, de csak ha körültekintően végzik. Képviselőcsoportomban több megbeszélést folytattunk arról, hogyan utasíthatnánk vissza a Parlament mentesítéséről szóló jelentés néhány megfogalmazását. Volt, akire országa enyhén szólva nyomást gyakorolt ezen a téren.

Mindenesetre szeretném megosztani Önökkel, miért utasítottuk vissza néhány esetben a Parlament mentesítéséről szóló jelentés szövegének egyik-másik részét. Szerepelnek olyan javaslatok is, amelyek már valóra váltak. Ezeket újra előterjeszthetjük, de minek? Vannak javaslatok, amelyeknek nincs értelme, mint például az, hogy a Költségvetési Ellenőrző Bizottság valamilyen alternatív belső ellenőrző vagy közvetítő testület legyen az Elnökség és plenáris ülés között. A jelentés egyébként számos jó javaslatot is tartalmaz, amelyeket elfogadtak

Azután vannak olyan javaslatok, amelyek nem a teljes valóságot tükrözik, mint például az előterjesztett 26. módosítás, amely a parlamenti képviselőcsoportok belső ellenőrzési rendszerének bevezetését javasolja. Ez kézenfekvő. A Szocialisták és Demokraták Progresszív Szövetsége Európai Parlamenti Képviselőcsoportjában azonban ez már régóta így van. Ha képviselőcsoportom ezt elfogadta volna, azt jelentené, hogy lemaradtunk valamiben. Tehát ebben az esetben csak egyet tudunk érteni azzal, hogy ez a gyakorlat a jelentésben is szerepel. Ezért azt javaslom, hogy a szöveg egészüljön ki a következőkkel: az S&D csoport gyakorlata szerint.

Olle Schmidt (ALDE). – (SV) Elnök úr, bár még mindig sok a probléma, az uniós alapok ellenőrzése javult és egyre alaposabb. Már tapasztalhatjuk ennek eredményeit, ami igen öröndetes, de még ennél is többet tehetünk. Legyen az a mottónk, hogy egyetlen cent se vesszen kárba! Ami a fejlesztésre szolgáló pénzeszközöket illeti, a világon az EU nyújtja legtöbb segítyt. Jó dolog, hogy változást tudunk elérni a világban és kimutathatjuk együttérzésünket a világ legszegényebbjé felé. Meggyőződésem, hogy az uniós polgárok ebben örömmel tartanak együtt velünk, a pénzüsségeket pedig a lehető leghatékonyabb módon kell felhasználni. Nem kerülhetnek korrupt vezetők kezébe, akik saját zsebüket tömik tele, és nem vesztegethetjük el a pénzeket olyan projektekre és kezdeményezésekre, amelyek nem a haladást szolgálják és nem elég színvonalasak.

Ebben a tekintetben nekünk, európai parlamenti képviselőknek különleges felelősségünk van. Számtalan módosítást terjesztettem a bizottság elé, amelyekhez az előadó eléggé jóindulatúan viszonyult. Az a helyzet, hogy EU-nak világosabban kell fogalmaznia és meg kell követelnie, hogy azok az országok, amelyek uniós támogatásban részesülnek, segítsék elő a legalapvetőbb emberi jogok, például a véleménynyilvánítás szabadságának és a sajtószabadság érvényesülését. Sajnos jelenleg nem ez a helyzet.

Hadd mondjak egy konkrét példát: az EU segélyeket küld Eritréába, ahol a rendszer bírálóit anélkül börtönzik be, hogy bírósági tárgyalásra kerülne sor és egyáltalán közölnék velük, mit követtek el. Évek óta borzasztó körülmények között szenvednek a börtönben. Mi a bűnük? Bíralták az ország vezetését és az elnököt.

Ebben a kérdésben világosabban kell megfogalmaznunk feltételeinket. Az EU-nak ahhoz a feltételhez kell kötnie a segítyezést, hogy a kedvezményezett országok tartsák tiszteletben az alapvető emberi jogokat, és úgy gondolom, hogy ebben a vonatkozásban a jelentés lehetett volna erélyesebb és egyértelműbb is. Meggyőződése, hogy az európai adófizetők ezt várják el tőlünk.

Peter van Dalen (ECR). – (NL) Elnök úr, a Staes-jelentés tartalmaz egy nagyon lényeges, „A képviselők mint közfeladatot ellátó személyek” című részt. A cím igen találó. Minden egyes európai parlamenti képviselő közfeladatot ellátó személy, és mindenkor számot kell adnia a nyilvánosság előtt, hogyan dolgozik, és meg kell indokolnia, mire fordította az adófizetők pénzét. Valójában mindnyájan az adófizetők pénzét kezeljük, így joguk van megtudni, hogyan költjük el a pénzüket.

Az utóbbi években hatalmas fejlődés ment végbe a Parlament elszámoltathatósága tekintetében, de az EP-képviselőknek még nem kell elszámolniuk minden fillérrel. Elsősorban arra a havi maximum 4200 euróra utalok, amely minden képviselőnek rendelkezésére áll az általános kiadások fedezésére. Minden évben jelentékeny összeget kell kifizetnem egy külső könyvvizsgáló alkalmazására, hogy biztosított legyen az elszámoltathatóság. Ez felesleges; egyszerűen a Parlament szolgálatainak jelenlétében kellene megoldani, ahogy az utazási és tartózkodási költségek esetében. Ezért arra ösztönzöm Önöket, hogy támogassák az erről szóló 65. ponttal kapcsolatos 33. módosítást.

Sidonia Elżbieta Jędrzejewska (PPE). – (PL) Az Európai Személyzeti Felvételi Hivatal (EPSO) egy intézményközi szervezeti egység, amely az Európai Unió intézményei személyzetének kiválasztásáért felelős. Nagyon örülök annak, hogy a mentesítésről szóló jelentések foglalkoznak ezzel a kérdéssel. Erőfeszítéseket kell tenni annak érdekében, hogy megszűnjenek a földrajzi aránytalanságok a pályázók, valamint azok között, akik megkapják az Európai Unió intézményei közszolgálati posztjának valamelyikét. Mindenképp elfogadhatatlan az új tagállamok, többek között Lengyelország polgárainak nem megfelelő mértékű képviselete, ami nem csak az Európai Unió közszolgálatán belül jellemző. Ez a jelenség szerintem különösen kirívó a közép- és felsővezetők körében. A hosszadalmas munkaerő-felvételi eljárás és a kiválasztott személyek listájának kezelése is kételyeket vált ki. Gyakran előfordul, hogy a verseny során kiválasztott személyek – akik eredményesek voltak a versenyben – az Európai Unió intézményein kívül vállalnak állást, mert egyszerűen nem tudnak olyan sokáig várni, és így az egész munkaerő-felvételi eljárás felesleges.

Örömdetesnek tartam, hogy az EPSO korrekciós programot hozott létre és elfogadta a Számvevőszék észrevételeit, valamint hogy már az Európai Parlament egyes észrevételeit is elfogadta. Természetesen gondosan figyelemmel fogom kísérni a korrekciós program hatásait, mindenkor szem előtt tartva, hogy az EPSO céljának mindenképpen azt kell tekinteni, hogy az uniós intézmények állásajánlataira a lehető legkiválóbb pályázók jelentkezzenek, hogy a legalkalmasabbak nyerjék el a posztokat, valamint hogy a nyertesek lehető legmegfelelőbb listáját lehessen összeállítani, az összes tagállam arányos képviseletének megalósításával.

Ivailo Kalfin (S&D). – (BG) Biztos úr, López Garrido úr, hölgyeim és uraim, szeretném kifejtetni nézeteimet az európai ügynökségek feladatainak ellátásával kapcsolatban. Mindenekelőtt engedjék meg, hogy kollégám, Georgios Stavrakakis nevében elnézést kérjek azért, mert nem tudott eljönni a vitára, pedig az elmúlt néhány hónapban a jelentésen dolgozott a Szocialisták és Demokraták Progresszív Szövetsége Európai Parlamenti Képviselőcsoportja árnyékelőadójaként. A jól ismert közlekedési problémák miatt nem tud részt venni az ülésen.

Az S&D képviselőcsoport szerint az Európai Unió költségvetésének átlátható és jogszerű felhasználásával kapcsolatos kérdések rendkívül fontosak, és a közpénzekkel való gazdálkodás összességében nagyrészt e kérdések sikeres rendezésétől függ. Ezért az előadónak, Mathieu asszonynak is szeretnék köszönetet mondani, valamint az Európai Számvevőszék tagjainak és az ügynökségek vezetőinek, akikkel nagyon szoros együttműködést folytattunk. Szeretnék rámutatni arra, hogy az ügynökségek költségvetésének ellenőrzése rendkívül bonyolult és fáradságos eljárás, mivel gyakorlataik és hatáskörük tekintetében jelentős eltérés van közöttük.

Hadd kezdjem azzal az általános megállapítással, miszerint 2008 azt bizonyítja, hogy az ügynökségek évről évre javulást érnek el a költségvetés végrehajtása terén. Kicsit hadd térjek el a tárgytól, hogy közölhessem azon képviselőtársaimmal, akik nem számítanak a Számvevőszék részéről költségvetést támogató észrevételekre, hogy a Számvevőszék akkor nem fog észrevételeket tenni, ha csökken a szervezet iránti bizalom. Tény, hogy a költségvetés végrehajtása során a hibák száma egyre csökkenő, az átláthatóság és a feyelem mértéke pedig növekvő tendenciát mutat. Ezt a fejlődést az Európai Számvevőszék is tekintetbe

veszi, miközben az ügynökségek vezetői egyre nagyobb erőfeszítéseket tesznek a számviteli és ellenőrzési rendszerek fejlesztése érdekében.

Nyilvánvaló, hogy még mindig vannak hiányosságok. Ezekről említést tett a Parlament és a Számvevőszék. A hiányosságoknak vannak objektív és szubjektív okai. A jó hír az, hogy ezeket lehet orvosolni, aminek érdekében már most folyamatban vannak bizonyos intézkedések.

A legnagyobb probléma az Európai Rendőrakadémiával (CEPOL) van. Az intézményben különböző okok miatt évek óta tapasztalhatók problémák: a számviteli rendszer megváltoztatása, a fogadó állammal kapcsolatos tisztázatlan ügyek, mulasztások a szerződések bejelentése, valamint a közpénzeknek a meghatározott céltól eltérő felhasználása terén. Annak ellenére, hogy néhány évig engedményeket kaptak, az eredmények a vártnál lassabban mutatkoznak, ebben az évben az ügynökség 2008-as költségvetésének végrehajtása tekintetében a mentesítés elhalasztását támogatom, amíg nem kerül sor egy új ellenőrzésre, és a Rendőrakadémia új vezetése egyértelműen felelősséget nem vállal annak biztosításáért, hogy a szabálytalanságokat és a jogi következtetlenségeket a lehető leghamarabb megszüntetik.

A másik probléma a Frontexhez kapcsolódik, különösen a számára elkülönített források felhasználása terén. Az ügynökség vezetője elfogadható válaszokat adott ezzel kapcsolatban a bizottsági meghallgatások során.

A jövőben számos intézkedést kell tennünk az említett ügynökségeken belüli költségvetési ellenőrzés terén. Három intézkedésbe szeretném sűríteni. Először is az ügynökségek vezetőinek továbbra is törekedniük kell a költségvetési fegyelem szigorúbb betartásának ellenőrzésére. Másodszor intézkedéseket kell tenni a számviteli szabályok egyszerűsítése érdekében, különösen a társfinanszírozott és önfinanszírozó ügynökségek esetében. Végül tanulmányoznunk kell a Számvevőszék által előterjesztett javaslatot, amely olyan kritériumok bevezetésére irányul, amelyek jelzik, milyen eredményesen látják el feladataikat ezek az ügynökségek.

Markus Pieper (PPE). – (DE) Elnök úr, hölgyeim és uraim, néhány észrevételt szeretnék tenni az európai alapoknak a bővítési folyamatban történő felhasználásáról. A Számvevőszék által a Törökországnak nyújtandó előcsatlakozási támogatás felhasználásáról kidolgozott különleges jelentést kellett értékelnünk. Mi, a Költségvetési Ellenőrző Bizottság tagjai, rendkívül csalódottak vagyunk a Számvevőszék jelentésének megállapításai miatt. A korábbi időszakban a Bizottság minden stratégia vagy hatékony ellenőrzés nélkül használt fel összegeket az alapokból, és mindenekelőtt a projektek nem kapcsolódtak közvetlenül a csatlakozás felé történő haladáshoz. A Számvevőszék még a 2007-ben működésbe lépett új előcsatlakozási támogatási eszközzel (IPA) sem tudja felmérni az elköltött források hatékonyságát. Erre most 4,8 millió euróról beszélünk 2013-ig.

Először a reménytelenség érzése uralkodott el a bizottságban. Hol és mikor rendelkezünk majd politikai befolyással ahhoz, hogy beleszólhassunk az előcsatlakozási eszköz felhasználásába, ha a Számvevőszék következő értékelésére csak 2012 után kerül sor? A Költségvetési Ellenőrző Bizottság ezért felszólítja a Bizottságot az IPA-program sürgős felülvizsgálatára. Amíg meg nem történik az előrehaladás felmérése, felszólítunk az alapoknak a 2006. évi szinten történő befagyasztására. Ez egy kompromisszum kezdete.

Ezenkívül azt javasoljuk, hogy általában véve – általában véve, és Törökországra való kifejezett hivatkozás nélkül – rugalmasan alkalmazzák az IPA-t, többek között a különleges tagsági, együttműködési vagy szomszédsági formák vagy más lehetőségek tekintetében. Az, ha csak tisztán az uniós tagságra koncentrálunk a csatlakozási tárgyalások során, nagyon rossz befektetésnek bizonyulhat.

A Zöldek és a baloldal bírálata az, hogy ezekkel a követelésekkel beavatkoznánk a külpolitikába, és így Törökország különleges elbánásban részesülne. Nem, ha nem reagálunk a nyilvánvaló hiányosságokra, akkor biztosítunk különleges elbánást. Ha kivételt teszünk Törökországgal, beszűnethetjük a költségvetési ellenőrzési munkát Horvátország, Románia, Bulgária vagy Görögország esetében is. Végül is ez ugyanaz a téma.

Felszólítom a Bizottságot, ne tegyen úgy, mintha nem látná ezeket, csak mert Törökországról van szó. Ehelyett inkább támogassuk Törökországnak a csatlakozási kritériummal összhangban történő csatlakozását, amelyeket maga a Közösség határozott meg.

Christel Schaldemose (S&D). – (DA) Elnök úr, ma a Parlament mentesítéséről szóló jelentésről szeretnék beszélni. Véleményem szerint ez az eddigi legalaposabb, leginkább kritikai hangvételű és leginkább előremutató jelentés az Európai Parlament mentesítéséről. Ez egyszerű dolog. Staes úrnak szeretnék köszönetet mondani azért, hogy ilyen építő jellegű munkát végzett.

Szokatlan dolog, ha egy intézmény saját magának ad mentesítést, és itt valóban nagyfokú felelősségre, átláthatóságra és ellenőrzésre van szükség. A jelentés viszont lehetővé teszi a számunkra, hogy a Parlament felvállalja ezt a felelősséget, és ezen keresztül mutassunk jó példát az átláthatóságra, továbbá a jelentés azt is lehetővé teszi, hogy hatékonyabb ellenőrzés jöjjön létre. Ez természetesen jó dolog.

Mindezek ellenére megállapíthatjuk, hogy még mindig van min javítani. Pusztán csak megemlítek néhány olyan területet, amelyekkel kapcsolatosan módosítások születtek. Úgy gondolom, hogy többet kell tennünk azért, hogy polgáraink jobban nyomon tudják követni a tevékenységünket. Úgy tudjuk ezt biztosítani, hogy a honlapon található jelentéseket – a legfontosabb jelentéseket is – könnyebben hozzáférhetővé tesszük. Ezenkívül úgy gondolom, hogy fontos lenne megvizsgálni a Parlament saját beszerzési eljárásait is. A terület jelentős kockázatot rejt magában, és ezzel kapcsolatban hasznos módosítások születtek már. Továbbá, szerintem azt is meg kell vizsgálni, hogy javítható-e a vezetési struktúra, még átláthatóbbá tudjuk-e azt tenni mind saját magunk, mint képviselők, mind pedig a polgáraink számára, hogy ezzel segítsük a Parlament folyamatos ellenőrzését. Továbbá, bár gyakran elhangzott már, de elmondom, hogy természetesen nem gondolom azt, hogy a strasbourgi irodaépületünk felújítására további összegeket kellene költenünk. Sokkal inkább azt kell elérni, hogy csak egy székhelyünk legyen.

Dán vagyok, egy olyan országból jöttem, ahol az átláthatóságnak, a nyíltságnak és az ellenőrzésnek nagy hagyománya van, különösen ami az adófizetők pénzének felhasználását illeti. Nagyra tartom ezeket az értékeket, és szerintem az egész EU-n belül sokkal jobban kellene érvényesülnie ezeknek. Úgy gondolom, hogy az Európai Parlament mentesítéséről szóló jelentés bizonyítja, hogy mi itt a Parlamentben már alkalmazzuk ezeket az elveket, és a helyes irányba haladunk. Ennek következtében hitelesebbek vagyunk, ha más intézményekkel szemben fogalmazunk meg kritikát.

Esther de Lange (PPE). – (NL) Elnök úr, rengeteg dolog hangzott már el a vita során, ezért a felszólalásomat csak két kérdésre szeretném korlátozni. Az első a Parlament mentesítése; ha másokat akarunk ellenőrizni, akkor valóban rendkívül kritikus megközelítést kell alkalmaznunk a saját költségvetésünk értékelésekor. Staes úr olyan jelentést terjesztett elő, amelyet szívből támogattam volna 6–7 évvel ezelőtt, de az eltelt 6–7 évben pozitív változást tapasztalhattunk már sok mindenben. Ilyen például, hogy az utazási költségtérítést csak a ténylegesen felmerült költségek fedezésére folyósítjuk, és ilyen az asszisztensek statútuma is. Különös, hogy Staes úr nem sokkal ezelőtt elhangzott felszólalásában ugyan említést tett ezekről, de sajnálatos módon ezek az eredmények a jelentésben még nem szerepelnek. Reményeim szerint a két hét múlva esedékes szavazáson meg tudjuk tenni ezt a kiigazítást, hogy a jelentés végső formájában kiegyensúlyozott lehessen. Teljesen meg vagyok róla győződve, hogy ezt meg tudjuk tenni.

A második egy általános jellegű kérdés, mert úgy gondolom, elnök úr, hogy a következő években nehéz költségvetési vitáknak nézünk elébe. Az új időszakban a Lisszaboni Szerződés következtében a ránk háruló többletfeladatok ellenére várhatóan nem növekszik a költségvetési keretünk, ez pedig azt jelenti, hogy az európai szintű kiadások tekintetében fokozottabban szükségessé fog válni, hogy úgy valósuljon meg egyszerre több politikai cél, hogy nincs azokra elkülönített pénzügyi keret. Mindez azt kívánja meg a Számvevőszéktől, hogy ne csupán azt ellenőrizze, hogy a tevékenység a szabályoknak megfelelően folyt-e, hanem a kiadások többirányú felhasználását is nyomon kell követnie. Számvevőszékünk a jelen pillanatban nem képes ellátni ezt a feladatot. Ha tehát az új költségvetési időszakra hatékony, de ugyanakkor auditálható költségvetést akarunk kialakítani, akkor szükséges, hogy a változásokra kerüljön sor a Számvevőszéknél. Azt javaslom tehát, hogy a jövőben a Számvevőszék valóban vegyen részt a költségvetésről és a költségvetési ellenőrzésről szóló vitákon, és szeretném meghallgatni az Európai Bizottság arra vonatkozó álláspontját, hogyan szándékozik megoldani ezt a kihívást.

Derek Vaughan (S&D). – Elnök úr, az Európai Parlament mentesítéséről szeretnék szólni, és mindenekelőtt szeretném megköszönni az előadónak, hogy sokakkal együtt kiváló és komoly munkát végzett.

Felesleges mondani, hogy ebben az ülésteremben mindenki azt akarja, hogy előrelépés történjen a nyitottság és az átláthatóság kérdésében, és hogy az adófizetők pénzét hasznosan akarjuk elkölteni, de azt is garantálnunk kell, hogy az itteni folyamatok bármilyen megváltoztatása valóban pozitív irányba mutasson. Nem vagyok benne biztos, hogy a jelentésben szereplő javaslatok közül néhány tényleg javulást idézne-e elő. A fürdőszobáknak az épületből való eltávolítására vonatkozó javaslat megvalósítása például igen költséges lenne, ugyanez igaz az Európai Parlament teljes gépjárműflottájának lecserélése is.

Olyan javaslatok is vannak a jelentésben, amelyek már szerepelnek a 2011-es költségvetési javaslatokban. Ilyen például az Európai TV felülvizsgálata, hogy az valóban hatékonyan működjön és valóban ellássa a feladatát, ilyen a hosszú távú ingatlanstratégia kialakítására vonatkozó felhívás, ezt már talán ki is alakították,

de legalábbis előirányozták a kialakítását. Van néhány javaslat a jelentésben, amely olyan kérdéseket érint, amelyekkel kapcsolatban már történt előrelépés, vagy éppen folyamatban van.

Természetesen vannak pozitív dolgok is a jelentésben, ezeket valóban támogatni kell – ilyen például a nyomtatásra felhasznált papírmennyiség csökkentése. Naponta látjuk, hogy halmokban állnak a nyomtatott anyagok, ezen a területen egész biztosan van lehetőség korlátozásra.

Az a felhívás is üdvözlendő, hogy a külső tanulmányok és a más intézményekkel a tanulmányok kapcsán folytatott együttműködés kérdésében is ésszerűsítést kell végrehajtani, hogy elkerülhessük azt, hogy egyidejűleg többen is ugyanazzal a kérdéssel foglalkozzanak, és megtakarítást érhessünk el a folyamatok hatékonyabbá tételével. Úgy tudom, hogy a 2011-es európai parlamenti költségvetés ügyében újabb módosításokat fognak még előterjeszteni.

Az is szerepel a jelentésben, hogy a kockázatkezelő készítsen éves jelentést, szerintem ez is hasznos. Mindezek azt támasztják alá, hogy az Európai Parlamentnek adandó mentesítésről folytatott vitáink során kiegyensúlyozottságra van szükség. Semmi kétségem nincs afelől, hogy a Költségvetési Ellenőrző Bizottság szavatolni fogja azt, hogy a jövőben ellátja feladatát és jelentést készít arról, hogy miként kezelték a mostani jelentésben megfogalmazott javaslatokat, és hol tart a végrehajtás.

Paul Rübig (PPE). – (DE) Elnök úr, hölgyeim és uraim, először is hadd mondjam el, hogy nagyon örülök annak, hogy ezen a héten Strasbourgba, és nem Brüsszelbe kellett utaznom, Strasbourg ugyanis nekem sokkal közelebb van, és ez nagy könnyebbséget jelentett, hogy a légi közlekedésben tapasztalt zavarok ellenére is akadálytalanul ide tudtam érni.

A második téma a költségvetési ellenőrzéshez kapcsolódik. Még mindig papírkötegeket kapunk azzal kapcsolatban, hogy mi kerül megvitatásra a héten a plenáris üléseken. Örülök neki, ha kaphatnánk egy számítógépet az itteni munkahelyeinken, különösen amiatt, hogy már elektronikus formában is minden elérhető, így ha szavazásra kerül sor, akkor a saját nyelvünkön láthatjuk a módosításokat, a szavazás pedig célzottan tud lezajlani. Több száz szavazás zajlik le, mindig napközben, ezért jó lenne, ha nem kellene egy csomó papírt magunkkal hurcolni, és a szövegek elektronikus formában állnának rendelkezésre. Az Európai Parlamentnek végtére is a legmodernebb technológiát kellene használnia.

A harmadik, hogy mikor utazunk valahová, az összes kimutatást magunknak kell elkészítenünk, és ez az utóbbi időben nagyon bürokratikussá vált. Komoly többletterhet jelent ez nekünk, képviselőknek, de ugyanúgy a Ház adminisztrációjának is. Az újabb ellenőrzés további feltételeket szab. Létre kellene honunk egy olyan munkacsoportot, amelyik az alapvetően fontos dolgokkal – a helyes és precíz könyveléssel – foglalkozik újra, hogy 25%-kal csökkenthessük az adminisztratív terheket ahelyett, hogy további 50%-kal növeljük, ahogyan ez az elmúlt hónapokban történt.

Ami a struktúrát illeti, sok ország jelenleg válságos pénzügyi helyzetben van, ezért arra kérném a Bizottságot, hogy vizsgálja meg, vajon nem kellene-e inkább a Kohéziós Alapba és a Regionális Alapba történő befektetésekre összpontosítanunk, és kevésbé az európai finanszírozás felhasználására. Az alapoknak a bruttó nemzeti jövedelem (GNI) 1,27%-ának megfelelő mértékű emelése is ésszerű lenne, hogy a befektetések területén több eredményt érjünk el.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Azzal szeretném kezdeni, hogy megemlítem az Európai Unió 2008-as pénzügyi évre szóló általános költségvetésének végrehajtását (III. szakasz – Bizottság és végrehajtó ügynökségek). Üdvözljük Dánia, Hollandia, Svédország és az Egyesült Királyság önkéntes, a nemzeti gazdálkodási nyilatkozatok elkészítésével kapcsolatos kezdeményezését.

Határozottan az a meggyőződésünk, hogy akkor érünk el fejlődést, ha minden ország készít majd ilyen nemzeti gazdálkodási nyilatkozatot az összes olyan Európai uniós alappal kapcsolatban, amely a közös gazdálkodás körébe tartozik. Ebben a kérdésben arra ösztönözzük a Bizottságot, hogy készítsen ajánlásokat gazdálkodási nyilatkozatok elkészítésére vonatkozóan.

A kutatási keretprogrammal kapcsolatban az aggaszt bennünket, hogy a jelenlegi program nem felel meg a korszerű kutatási környezettel szemben támasztott követelményeknek. Véleményünk szerint a jövőbeni keretprogram tekintetében további modernizációra és egyszerűsítésre van szükség.

Szeretnék szólni az Európai Hálózat- és Információbiztonsági Ügynökség (ENISA) 2008-as pénzügyi évre vonatkozó költségvetésének a végrehajtásáról is. Az intézmény elszámolásából kiderül, hogy a 2008-as pénzügyi évben több mint 143 000 euró bevétel származott kamatbevételekből, ami rámutat arra, hogy az ügynökség hosszú időre elég, likvid tartalékokkal rendelkezik. Arra kérjük a Bizottságot, hogy ne pusztán a

szükségleteken alapuló pénzforgalom teljes körű bevezetésének lehetőségét vizsgálja meg, hanem az ENISA tekintetében azt is, hogy érdemes-e meghosszabbítani az ügynökség utáni megbízatását 2012 után, és az ügynökség feladatkörét is vizsgálják felül.

Richard Seeber (PPE). – (DE) Elnök úr, ha azt akarjuk, hogy saját polgárai elfogadják az Európai Uniót, alapvetően fontos, hogy a polgárok azt is megtudják, hogy mire költik el a befizetett adójukat. Éppen ezért tartom teljesen jogosnak Schaldemose asszony azon követelését, hogy nagyobb átláthatóságra van szükség, és azt gondolom, hogy ezen múlik az, hogy az európai eszme sikeres lesz vagy meghiúsul.

Az átláthatóság persze nem minden, fontos a közérthetőség is. Eddig azért fizettek minket, hogy teljes munkaidőben ezekkel a kérdésekkel foglalkozzunk. Azt gondolom, ha a polgárok alkalomadtán beleolvasnak egy ilyen dokumentumba, akkor valami konkrétumot is kellene találniuk benne. Fel kell kérnünk a Bizottságot, hogy foglalkozzon azzal, hogy a kiadott dokumentumok közérthetően legyenek megfogalmazva, főleg a költségvetési kerettel kapcsolatos dokumentumok. Polgáraink így nagyon gyorsan megtudhatnák, mekkora is pontosan az EU költségvetése, és hogy folyamatosan milyen követeléseket támasztanak az EU-val szemben.

Az, hogy a tagállamok az EU-tól azt várják el, hogy tegyen valamit, ugyanakkor nem igazán készek pénzt is biztosítani ehhez, nos, ez egy mindnyájunkat érintő politikai probléma, a Bizottságnak pedig a következő években megoldást kell találnia erre.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Elnök úr, pár szóban hozzászólnék a Törökországnak nyújtott előcsatlakozási támogatási eszközzel kapcsolatos rendkívül fontos vitához. A támogatás 2002 óta stabilan növekedett, bár Törökország több lépést tett hátrafelé, mint előre. A Számvevőszék legutóbbi külön jelentése súlyos problémákat tárt fel. A rendelkezésre álló pénzüsségeket nem hatékonyan használták fel, az eredményességet nem értékelték ki megfelelő módon.

Arra kérem ezért a Bizottságot, hogy álljon ki az uniós polgárok elé, és magyarázza meg nekik még a mentesítés előtt, hogy egészen pontosan mi is történt azzal az évi 800 millió euróval, amit Törökország kapott.

Általánosságban szólnék még a különböző ügynökségekről. A 2000 óta csaknem megháromszorozódott az uniós ügynökségek száma, korlátlan lehetőség volt a növekedésre, alapításra, újraalapításra és kiterjesztésre, ami egyértelműen ellentétes a Lisszaboni Szerződés azon követelményével, hogy csökkenjen a bürokrácia. Ehhez a kérdéshez tartozik az új Európai Menekültügyi Támogatási Hivatal létrehozása is.

Bár most a 2008-as évről van szó, szeretnék azért röviden a Kábítószer és Kábítószer-függőség Európai Megfigyelőközpontjáról is szólni. Tényleg szeretném megtudni, hogy vajon aludtak-e az év elején, amikor a Cseh Köztársaság legalizálta a kemény drogokat, most pedig a nyitott határoknak köszönhetően itt van a nyakunkon ez a nagyszerű drogturizmus. Írtó kemények vagyunk tehát a füvezőkkel szemben, de elszunyókálunk, ha kemény drogokról van szó.

Daniel Caspary (PPE). – (DE) Elnök úr, hölgyeim és uraim, én is az előcsatlakozási támogatással szeretnék foglalkozni. A Számvevőszék világosan megállapítja jelentésében, hogy egyszerűen nem tudja azt igazolni, hogy megfelelő módon használták fel a folyamatban lévő programokra biztosított összegeket. Az Európai Bizottság tehát olyan programokat alkotott meg, amelyeket nem vagyunk képesek nyomon követni, és amelyek hatékonyságát nem tudjuk ellenőrizni.

Véleményében a Költségvetési Ellenőrző Bizottság világosan állást foglalt, most pedig elképesztő mértékű a lobbizás Törökország részéről. Ami a költségvetési mentesítést illeti, nem az itt a kérdés, hogy csatlakozni fog-e Törökország az EU-hoz, vagy sem. Nem arról van szó, hogy vajon más baráti országok képviselőinek a kedvében akarunk-e járni, hanem arról, hogy azt ellenőrizzük, hogy igazán hatékonyak-e a programok, hogy eljut-e a pénz azokhoz, akiknek szánták, és nem csapolták-e meg valahol a forrásokat. Arról is szól ez vita, hogy az európai adófizetők pénzét megfelelő módon használjuk fel, vagy sem. Nagyon hálás lennék ezért, ha a Ház többsége meghozná a helyes döntést, ha eljutunk majd végre a szavazásig.

Andrew Henry William Brons (NI). – Elnök úr, egy olyan pártot képviselek, amely végig ellenezte ezt az egész EU-projektet, és hazánk uniós csatlakozását is. Ezért azzal gyanúsíthatnának bennünket, hogy akár még a bizonyítékok ellenére is ellenezni fogjuk az elszámolás mentesítését. Szeretném visszaautasítani ezt a gyanúsítást.

Bár az az alapvető álláspontunk, hogy ellenezzük szinte az összes jövőbeni kiadás jóváhagyását, most mégis azt remélem, hogy jóvá fogjuk hagyni a korábbi kiadásokra vonatkozó elszámolás mentesítését, ha a bizonyítékok alátámasztják ennek a jogosságát, még akkor is, ha elleneztük esetleg a kiadásokkal kapcsolatos

a célokat. Mégis teljes egészében elleneznünk kell most az elszámolás mentesítését, mert annyi szabálytalanság került napvilágra.

Nem kevernénk össze a célok jóváhagyását vagy helytelenítését annak a megítélésével, hogy a kiadások szabályosak vagy szabálytalanok-e. Azt remélem, hogy mindenki ezt a megközelítést fogja alkalmazni attól függetlenül, hogy az adott kiadások céljait éppenséggel támogatják vagy ellenzik.

Christa Klaß (PPE). – (DE) Elnök úr, hölgyeim és uraim, a 2008. évi költségvetés mentesítését tárgyaljuk, és a mentesítés minden esetben lehetőség az előretételezésre, és én úgy érzem, hogy különösen ebben az összefüggésben az általunk létrehozott ügynökségekkel kell foglalkoznunk. Ezen ügynökségek számára természetesen pénzügyi forrásokat kell rendelkezésre bocsátani, de biztosítanunk kell, hogy értékes munkát végezzenek.

Az Európai Vegyipari-ügynökségre (ECHA) gondolok, amely a vegyiparért felelős. Az Ügynökségnek további feladatokat kell magára vállalnia az elkövetkező időszakban, a biocid termékek felügyeletét ez a szerv fogja végezni. Gondoskodnunk kell arról, hogy haladó szellemű munkát végezzenek, amely a politikáinkkal is összhangban van, ezért kérem, hogy mindannyian biztosítsuk, hogy ezek az ügynökségek a jövőben is jó és hatékony munkát végezzenek.

Algirdas Šemeta, a Bizottság tagja. – Elnök úr, ismét hangsúlyozni szeretném a Bizottság amelletti elkötelezettségét, hogy folytassa az elmúlt évben elért haladást, a források még hatékonyabb felhasználása érdekében. Természetesen gondosan megvizsgálom majd a mentesítésekről hozott döntéseket, amelyeket az Európai Parlament két hét múlva elfogad, és a Bizottság biztosítani fogja a megfelelő követést.

Emellett köszönöm Önöknek ezt a színvonalas vitát. Úgy vélem, számos jó elképzelést hallottunk a vita során, és szeretnék néhányat kiemelni ezek közül.

Először is, ami a nemzeti gazdálkodási nyilatkozatokat illeti, amiről Bart Staes és más képviselők is beszéltek, emlékeztetni szeretném Önöket, hogy Lewandowski biztossal levélben fordultunk a Költségvetési Ellenőrző Bizottsághoz, és közöltük, hogy költségvetési rendelet közelgő felülvizsgálata keretében javaslatot terjesztünk elő a nemzeti gazdálkodási nyilatkozatokról. Úgy vélem, az egyszerűsítési javaslatokkal és az elfogadható hibakockázat fogalmának bevezetésével együtt ez a helyzet jelentős mértékű javítását teszi lehetővé a strukturális alapok kezelése terén. Søndergaard urat ez nagyon aggasztotta.

Herczog asszony beszélt a belső ellenőrzések szerepéről. Minden tekintetben egyetérték vele, és csak azt szeretném mondani, hogy a jövő hét folyamán fogjuk megvitatni a 2010–2012 közötti ellenőrzési stratégiát, és sokkal több figyelmet fogunk fordítani a Bizottság belső ellenőrzési rendszereinek javítására.

Egyetérték azokkal a nézetekkel is, amelyeket Audy úr és más tisztelt képviselők kifejtettek a mentesítési eljárással kapcsolatban. Véleményem szerint vitát kellene indítanunk arról, hogyan javítható a mentesítési eljárás, hogy a mentesítés eredményeinek többsége a lehető legrövidebb időn belül megvalósuljon. 2010 van, és a 2008-ra vonatkozó mentesítéseket tárgyaljuk, mivel 2009 során lehetetlen volt bármit is végrehajtani. Az érdekelt felek és a Számvevőszék bevonásával folytatott alapos vitára van szükség. Teljes mértékben egyetérték az Önnel és azokkal a képviselőkkel, akik beszéltek erről a kérdésről.

Emellett nagyon fontosnak tartom, hogy foglalkozzunk az uniós alapok elköltésének hatékonyságával. Az általános ellenőrzési stratégiánkban nagy figyelmet fordítunk az ellenőrzés javítására, és ezen belül az uniós kifizetések hatékonyságát is ellenőrizzük. Úgy vélem, ez a munkánk eredményes lesz a jövőben.

Ami Törökországot illeti, a Bizottság követni fogja a célok javítására és a haladás nyomon követésére vonatkozó ajánlásokat. A kiadások minden területére igaz, hogy hatékonyabbá kell tennünk a rendelkezésre álló források felhasználását, a célok meghatározásától a hatásvizsgálatokig.

Az eddigi eredmények bizonyítják, hogy az Európai Unió kitartóan halad afelé, hogy hatékonyabban használja fel az adófizetők pénzét, és értéket teremt polgáraink számára. Ez a haladás az Önök mint mentesítési hatóság által tett intézkedések eredménye is, miután mindig gondosan figyelnek az uniós költségvetés felhasználására, bírálatot fogalmaznak meg a nem kielégítő felhasználás esetén, de támogatásukról biztosítanak, ha előrehaladás történik. Ez egy fontos üzenet az EU polgárai számára.

Végül külön köszönetet szeretnék mondani az Európai Parlamentnek azért, hogy támogatta az európai uniós költségvetés pénzügyi gazdálkodásának javítására irányuló bizottsági erőfeszítéseket.

Jens Geier, az előadót helyettesítve. – (DE) Elnök úr, Elnök úr, pontos a jegyzőkönyv, tehát én képviselem az előadót, Bogusław Liberadzki urat, aki sok más képviselőtársunkhoz hasonlóan az ezen a héten tapasztalható közlekedési problémák áldozata. Örömmel helyettesítem Liberadzki urat, és megragadnám az alkalmat, hogy kiemeljek néhány észrevételt, ami a vita során elhangzott.

Először is, Šemeta biztos úr legnagyobb meglepedésemre hangsúlyozta, hogy a Bizottság lépéseket fog tenni annak érdekében, hogy tovább erősítse az uniós alapok kezelésében érintett kiemelt szereplők elszámoltathatóságát. Mindannyian tudjuk, hogy ez mit jelent. Igen, mindannyian tudjuk, hogy azt jelenti, hogy emlékeztetnünk kell az európai alapok nagy részét kezelő uniós tagállamokat arra, hogy ezt a helyes gyakorlatokkal összhangban kell végezniük, mert azt is mindannyian tudjuk, hogy az európai alapok felhasználása kapcsán előforduló hibák többségét a tagállamok követik el és ezen a szinten.

Ezért is meglehetősen csalódást keltő, hogy az Európai Konzervatívok és Reformerek és a Szabad és Demokrácia Európája képviselőcsoport tagjai, akiknek mindnyájuknak – Czarnecki urat is beleértve – más kötelezettségeik vannak, a vitában erőteljesen bíralták a Bizottságot, azzal érvelve, hogy a Bizottságtól megtagadják a mentesítést. Azt vártam volna képviselőtársaimtól, hogy a nemzeti gazdálkodási nyilatkozatok mellé állnak itt, a Parlamentben és a tagállamokban is, mert ott történnek a hibák, és nincs megfelelő együttműködés. Igen csalódást keltő azt hallani az ECR képviselőcsoportbeli kollégáktól, hogy minden, ami itt történik, az színvonalatlan, miközben nagyon jól tudják, hogy a felelősöket valahol máshol kell keresni.

Ismét megemlíteném az előcsatlakozási támogatást, mert úgy érzem, hogy ezzel kapcsolatban néhány dolog pontosításra került. Emlékeztetném Önöket arra, hogy a Költségvetési Ellenőrző Bizottság kis többséggel támogatta az előadót. Arra is emlékeztetni szeretném Önöket, hogy a jelentés tárgyalása során az Európai Számvevőszék képviselője figyelmeztette az előadót, hogy jelentése a Bizottság magatartásának bírálatáról szólt, nem pedig Törökország magatartásáról. Az Európai Néppárt (Kereszténydemokraták) Képviselőcsoportjában ülő képviselőtársaink módosításokat fogadtak el a Bizottság mentesítésére vonatkozóan, amelyeket azonnal törölni szeretnénk, mert ebben az esetben nyilvánvalóan kevésbé az adófizetők pénzének felhasználásáról van szó, mint inkább arról, merre haladnak a Törökországgal folytatott csatlakozási tárgyalások. Ennek eldöntése ezen a ponton nem a helyes irány.

Inés Ayala Sender, előadó. – (ES) Elnök úr, záró felszólalásomban köszönetet szeretnék mondani Šemeta biztosnak és a fejlesztési támogatásért és humanitárius segélyért felelős bizottsági szolgálatoknak az ebben a folyamatban tanúsított szorgos és hatékony együttműködésükért.

Emellett elismerésemet szeretném kifejezni a spanyol elnökségnek a mentesítési eljárás során tett erőfeszítéseiről, különösen azért a javaslatáért, hogy vitát indítsunk a Tanáccsal meglévő intézményközi megállapodás megújításáról, mivel a jelenlegi dokumentum már egy ideje elavultnak tekinthető. Ugyanakkor nem értek egyet a Parlament rögtönzött eljárásával, amelynek keretében nyilvánvalóan elfeledkeztek hivatalos meghívást küldeni a Számvevőszéknek és a Tanácsnak, egészen ma 9 óráig.

A távollétük miatt bírálni őket, amikor arra sem vettük a fáradságot, hogy meghívjuk őket, a nevetségességet és a rosszhiszeműséget súrolja. Úgy vélem, ha tiszteletet akarunk kivívni magunknak és ha meg akarunk felelni az új felelősségeinknek, az intézményközi eljárásainak szigorúbbnak és komolyabbnak, és kevésbé alkalmoszerűnek kell lenniük.

Az Európai Fejlesztési Alapokra vonatkozó mentesítésről szóló vita lezárásaként hálásan köszönöm a kiváló együttműködést, amit a kollégáimmal folytattam – külön köszönetet szeretnék mondani Hohlmeier asszonynak –, és üdvözölni szeretném az európai fejlesztési támogatások hatékonyabb és átláthatóbb végrehajtása terén elért komoly eredményeket.

Az Európai Unió munkája révén megvalósuló összes pozitív intézkedés közül a polgárok különösen nagyra értékelik az európai fejlesztési támogatást, és azt szeretnék, ha még inkább láthatóvá és átfogóvá válna. Ugyanakkor aggasztónak tartják, ha nincs világos tájékoztatás arra vonatkozóan, hogy egyes kormányoknak miért nyújtunk költségvetési támogatást, vagy ha nem adunk magyarázatot vagy nem nyújtunk megfelelő garanciákat a szigorú ellenőrzésre azokban az esetekben, amikor puccs, korrupciós botrányok, emberi jogi jogszértések, demokratizálódási folyamat megtorpanása vagy a nemek közötti egyenlőség megsértése miatt megváltoznak a körülmények.

Jelentős haladásnak lehetünk szemtanúi, és ez jó ok arra, hogy mentesítsük a hetedik, nyolcadik, kilencedik és tizedik Európai Fejlesztési Alapot, de további haladást kell elérnünk. A Parlament különösen figyelni fog arra, hogy a Lisszaboni Szerződés utáni új intézményközi rendszer és az Európai Külügyi Szolgálat kerete

ne veszélyeztesse az eddig elért haladást, hogy a polgárok továbbra is büszkék lehessenek az európai fejlesztési támogatásokra.

Bart Staes, előadó. – (NL) Elnök úr, hölgyeim és uraim, köszönetet szeretnék mondani azoknak a képviselőtársaimnak, akik felszólaltak a jelentéssel kapcsolatban, különösen Itälä úrnak, Gerbrandy úrnak, Herczog asszonynak, Geier úrnak, van Dalen úrnak, Schaldemose asszonynak, de Lange asszonynak és Vaughan úrnak. Úgy vélem, hogy már mindent elmondtak, bár meglepetésemet szeretném kifejezni a jelentés elkészítésével kapcsolatban. Harmadik alkalommal vagyok az európai parlamenti mentesítés előadója, és változást érzek ennek megítélésében.

Az első és második alkalommal viszonylag könnyű volt bírálatokat megfogalmazni a Tisztelt Házban. A harmadik alkalommal már nehezebb volt. Egyértelmű, hogy a Tisztelt Ház sokkal érzékenyebb, sértődékenyebb lett, és meglehet, hogy nincs elég önkritikája. Voltak, akik a sajtón keresztül támadtak engem, néhány képviselőtársam pedig azzal vádolt, hogy: ez mind szép és jó, de amit leírsz, azzal csak az euroszeptikusok malmára hajtod a vizet. Ezzel nem értek egyet. Olyan EP-képviselő vagyok, akik amellelt, hogy Európa-párti, kritikusan is szemléli a dolgokat; ha olyan dolgokkal találkozom, amelyekről úgy vélem, hogy javítani vagy változtatni lehetne rajuk, vagy olyan dolgokkal, mint például az az önkéntes nyugdíjalap, amely korábban nem megfelelő magatartást tanúsított, kötelességem, hogy ezt szóvá tegyem. Nekünk, Európa-párti képviselőknek fel kell hívnunk a figyelmet ezekre a dolgokra, mert így lehet kifogni a szelet az euroszeptikusok vitorláiból, akik csak féligazságokat – időnként kifejezetten hazugságokat – hangoztatnak. Ki kell mondanunk az igazságot. Én mindig ezt fogom tenni, soha nem fogom elkendőzni a visszaéléseket. Ez az alapvető álláspontom.

Ryszard Czarnecki, előadó. – (PL) Elnök úr, köszönöm Geier úrnak, aki észrevette, hogy időnként azt mondom, amit gondolok. Elmondhatom, hogy csodálatos dolgokat fogok tanulni a Tanács képviselőjétől – a spanyol minisztertől, aki mindig eltűnik, ha megtudja, hogy bírálni fogják a Tanácsot. Nem volt itt, amikor korábban felszólaltam, és most sincs itt, amikor ismét beszélni fogok.

Nem véletlen, hogy a hét intézményből, amelyeket értékeltem, hat többé-kevésbé rendben van, és közülük egy okoz folyamatosan problémákat. Mindenkit emlékeztetnék arra, hogy egy éve ugyanez volt a helyzet. A Tanács csak novemberben kapta meg a mentesítést. Nem hiszem, hogy idén ez hamarabb megtörténik, de nem szeretném, ha olyan helyzet állna elő, amelyben nem 2008-ra, hanem 2007-re vonatkozó dokumentumot kapunk. Eszerint vagy teljes káosz van a Tanács Főtitkárságán, vagy buta kisiskolásként kezelik a Parlamentet. Az összes európai intézmény egyenlő, de a Tanács azt hiszi, ő egyenlőbb, éppúgy, mint George Orwell *Állatfarmjában*, és ez a helyzet meglehetősen riasztó.

Azonban úgy vélem – legyünk igazságosak –, hogy a Tanács képviselője által elmondottakban volt egy nagyon fontos javaslat. Ez a javaslat – ahogyan én értem – az 1970. évi híres szóbeli megállapodástól való eltéréssel kapcsolatos, mint az a felismerés, hogy a 40 évvel ezelőtti Parlamentet, amelynek képviselőit akkor még a nemzeti parlamentek jelölték és nem választásokon útján választották ki őket, komolyabban kellene kezelni. Az attól a szóbeli megállapodástól való eltérést nagyon jó lépésnek tartom, és ezért hálás vagyok a Tanácsnak. A májusi szavazásra azt hiszem ilyen szóbeli módosítást javasoltam.

Véronique Mathieu, előadó. – (FR) Elnök úr, először is szeretnék köszönetet mondani az árnyékelőadónak, akik nagyon hatékonyan együttműködtek velem e jelentés kidolgozásában, és másodszor a bizottság titkársága valamennyi tagjának, mert ez a munka nagyon nehéz volt.

Szintén köszönetet mondok azoknak a képviselőknek, akik felszólaltak ezekben a vitákban, és teljes mértékben osztom az aggodalmukat. Beszédeikből nyilvánvaló volt, hogy fokozni akarják az uniós alapok átláthatóságát és ellenőrzését, ami teljesen érthető.

Végül szeretnék rámutatni, hogy a szóban forgó ügynökségek politikai szerepet is betöltenek – erre fel kell hívni a figyelmet, ez szintén nagyon fontos –, és ahhoz, hogy hatékonyan végrehajthassák e fontos politikai szerepet, munkaprogrammal rendelkeznek. E munkaprogramnak teljes mértékben összhangban kell lennie az Európai Unió munkaprogramjával, és e tekintetben – reményeim szerint – mindhárom intézményünknek ellenőrzést kell folytatnia.

Bár egyes ügynökségek természetesen és spontán módon együttműködnek velük, mások sokkal kevésbé fogékonyak erre, és ilyen esetekben az intézményeink által kidolgozott szövegeknek nincs kötelező érvényük. Erről nagyon komolyan el kell gondolkodnunk, elnök úr!

Elnök. – Röviden hozzátenném, hogy a szolgálatok arról tájékoztattak, hogy gyorsan átnézték az elmúlt évek jegyzőkönyveit. Az elmúlt jogalkotási ciklusban a Tanács elfogadott egy álláspontot és egyszer megjelent a vitán, de csak a második olvasatban, mert a mentesítést eredetileg elhalasztották 2009-ben, és a Tanács csak a második fordulóban volt jelen. E tekintetben az a meglátás, hogy fejlődést érünk el, határozottan helyesnek mondható.

A vitát lezárom.

A szavazásra a májusi ülésen kerül sor.

Írásbeli nyilatkozatok (az eljárási szabályzat 149. cikke)

Ivo Belet (PPE), írásban. – (NL) Elnök úr, hölgyeim és uraim, a Parlamentnek a pénzügyi átláthatóság és a belső költségvetési ellenőrzés mintaképének kell lennie. E tekintetben nem lehetünk elég szigorúak önmagunkkal szemben. Egy ilyen nagy Parlamentben, ahol ennyi képviselő és alkalmazott van, nem működhet mindig minden tökéletesen. Ahol emberek dolgoznak együtt, valami hiba mindig történik. Még a legszigorúbb belső ellenőrzések sem akadályozhatják ezt meg. Ugyanakkor el kell ismernünk, hogy az elmúlt években óriási erőfeszítéseket tettek annak érdekében, hogy helyükre kerüljenek a dolgok.

Két példát szeretnék mondani. Az első az EP-asszisztensek statútuma, amely több évig tartó vita után végre hatályba lépett. A korábban előforduló visszaélések gyakorlatilag megszűntek. A másik példa a költség-visszatérítés. Ezen a téren is intézkedések történtek és világos és pontos szabályokat vezettek be. Sikertült megoldani az összes problémát? Egyáltalán nem. Üdvözlendő, hogy a belső ellenőrzéseket tovább szigorították, de teljességgel elfogadhatatlannak tartom, ha valaki azt a benyomást akarja kelteni, hogy bizonyos dolgokat elfedünk, mert ez nem igaz. Ami pedig a jövőbeni költségvetés növelését illeti, bátran el kell magyaráznunk az embereknek, hogy a Lisszaboni Szerződés sokkal több munkát jelent, és hogy a kommunikációra és a látogatókkal való kapcsolattartásra szánt nagyobb összeg teljesen indokolt.

Indrek Tarand (Verts/ALE), írásban. – Általában véve örömmel fogadtuk az Európai Unió költségvetésének jelenlegi helyzetét. De még van hová fejlődni, és nem is kismértékben. Ceterum censeo, Franciaország úgy döntött, hogy Oroszországnak elad egy Mistral osztályú hadihajót; véleményünk szerint őszintén meg fogja bánni ezt a döntését.

(Az ülést 12.00-kor felfüggesztik és 15.00-kor folytatják.)

ELNÖKÖL: PITTELLA ÚR

alelnök

4. Az előző ülés jegyzőkönyvének elfogadása: lásd a jegyzőkönyvet

5. SWIFT (vita)

Elnök. A következő napirendi pont a Tanács és a Bizottság nyilatkozata a SWIFT-ről.

Diego López Garrido, a Tanács soros elnöke. – (ES) Elnök úr, Malmström asszony, hölgyeim és uraim, a múlt hónapban, március 24-én a Bizottság elfogadott egy, a Tanácsnak szóló ajánlást, amelyben tárgyalások megkezdését engedélyezi az Európai Unió és az Egyesült Államok között. E tárgyalások célja egy olyan megállapodás kidolgozása, amely alapján pénzügyi üzenetadatokat bocsátanak az Egyesült Államok pénzügyminisztériumának rendelkezésére a terrorizmus és a terrorizmus finanszírozása elleni küzdelem elősegítése érdekében.

Az ajánlást azonnal benyújtották az előadónak és az Európai Parlament egyes képviselőinek, és továbbították az Unió Tanácsának.

Az Unió Tanácsának továbbra is meggyőződése, hogy szükség van egy ilyen megállapodásra, ezért teljes mértékben támogatja a Bizottság ajánlását, hogy megállapodást tárgyaljon meg a terrorizmus finanszírozásának felderítését célzó programra vonatkozóan. A biztos felhatalmazás-tervezetét alaposan megvizsgálták az Állandó Képviselők Bizottságában (COREPER), és elvileg a következő tanácsi ülésen szavazásra fogják bocsátani ezt a bizottsági ajánlást, és emellett fogunk szavazni, természetesen figyelembe véve a Parlament álláspontját, valamint az ebben az üléssteremben e témában ma elhangzó véleményeket.

A Tanács egyetért a Parlamenttel abban, hogy a SWIFT-megállapodásként ismert jövőbeni megállapodásnak megfelelő garanciákat és biztosítékokat kell tartalmaznia. Ezért egyetért a Parlament véleményével, hogy minden esetben elengedhetetlen az Európai Unió Alapjogi Chartájának, különösen annak 8. cikkének, a Lisszaboni Szerződésnek és az emberi jogokról szóló európai egyezménynek való megfelelés. Ezenkívül a személyes adatok továbbításakor tiszteletben kell tartani bizonyos alapelveket, például az adatfeldolgozás által érintett személy tájékoztatáshoz való jogát, vagy ezeknek az adatoknak a módosításához vagy törléséhez fűződő jogot, amennyiben azok nem helytállóak.

Az adatvédelemhez kapcsolódó valamennyi jogot megkülönböztetés nélkül kell garantálni; más szóval az Európai Unió polgárait ugyanúgy kell kezelni, mint az Egyesült Államok polgárait.

Úgy véljük, hogy megegyezés születhet az Egyesült Államokkal aláírandó megállapodás időtartamáról, amely reményeim szerint körülbelül öt év lesz.

A harmadik országokkal történő adatcsere tekintetében véleményünk szerint, ha az Egyesült Államok hatóságainak van okuk azt gondolni, hogy vannak olyan adatok, amelyek más országokban segíthetik a terrorista bűncselekmények büntetőeljárás alá vonását, ezeket az adatokat használni kell. Ezenfelül ez pontosan az, amit az európai jogszabályok megengednek. Az európai jogszabályok szerint hasonló körülmények között, amikor egy tagállam más tagállamoktól információt szerzett, ezt az információt a terrorizmus elleni küzdelem céljából továbbíthatja harmadik államoknak.

Azután ott van a tömeges adattovábbítás kérdése, amely nem minden esetben kötődik konkrét feltételezésekhez. A tömeges adattovábbítást technikai okokból, de hatékonysági okokból is fenn kell tartani, mivel sokszor fontos, hogy rendelkezésre álljon egy bizonyos mennyiségű adat, amelyből a terrorizmus elleni fellépések során következtetések vonhatók le. Ezeknek az adattovábbításoknak a lehető legkonkrétabbaknak és a lehető leginkább behatároltaknak kell lenniük, és mindig nagyon világos célkitűzéssel kell rendelkezniük: bizonyos terrorista bűncselekmények büntetőeljárás alá vonása, ami az ilyen jellegű megállapodás létét igazoló célkitűzés.

Következésképpen rendelkezésünkre áll egy részletes bizottsági felhatalmazás-tervezet. Véleményem szerint ez egy jó tervezet, amely védi az emberek alapvető jogait, figyelembe veszi a megállapodások hatékonyságát, a viszonyosságon és az adatgyűjtésben alkalmazott arányosságon alapul. Ez a megállapodások hatékonysága tekintetében nem utolsósorban az eredményeknek a Parlament által gyakorolt felügyeletén alapul – amint a bizottsági ajánlásban is szerepel –, amely a tárgyalások egészéhez teljes mértékben kötődik.

A Parlament helyesen véli úgy, hogy neki is részt kell vennie ebben a megállapodásban, ezért egyetértünk azzal, hogy megfelelő tájékoztatást kell kapnia, és a Bizottságnak mint a megállapodás tárgyalójának a tárgyalások valamennyi szakaszában biztosítani kell ezt a tájékoztatást.

A Tanács véleménye szerint továbbá a Parlament számára könnyebb hozzáférést kell biztosítani a nemzetközi megállapodások minősített részeihez, hogy el tudja végezni vizsgálatát azokban az esetekben, ahol jóváhagyási joggal rendelkezik. Meg kell említenem továbbá, hogy a Tanács 2010. február 9-i nyilatkozatában ígéretet tett arra, hogy a kérdésben intézményközi megállapodásról tárgyal a Parlamenttel. A Tanács nevében ma örömmel erősítem meg ezt az ígéretet.

Cecilia Malmström, a Bizottság tagja. – Elnök úr, a terrorizmus finanszírozásának felderítését célzó program (TFTP) keretében történő adatgyűjtés fontos a terrorizmus elleni küzdelemben. Tudjuk, hogy a TFTP-adatok segítettek már európai terrortámadások, például 2006-os heathrow-i robbantáskísérlet megakadályozásában is, amikor folyékony robbanószerekkel akartak merényletet végrehajtani. A TFTP ezért nem csak az Egyesült Államok, hanem Európa számára is fontos.

A közelmúltban találkoztam az Egyesült Államok belügyminiszterével, Napolitano úrral, és foglalkoztunk ezzel a kérdéssel. Teljes mértékben tisztában vannak a korábbi átmeneti megállapodás reformjának szükségességével, ugyanakkor ismert terroristákkal kapcsolatos több nyomozati adat is aggasztja őket, amelyek már nem állnak rendelkezésre. Foglalkoznunk kell tehát a biztonsági hiányosságokkal, ezt azonban úgy kell tennünk, hogy biztosítsuk az alapvető jogok teljes mértékű tiszteletben tartását és az adatvédelem megfelelő szintjét.

Ezért az erről folyó legutóbbi megbeszélésünket követően a Bizottság azonnal elkezdett dolgozni az EU és az Egyesült Államok közötti új TFTP-megállapodásra vonatkozó új felhatalmazáson. Véleményem szerint a felhatalmazás ambiciózus, ugyanakkor reális. Fenntartja számunkra a kollektív biztonságot, miközben az elmúlt év szeptemberi és az ez év februári parlamenti állásfoglalások alapján foglalkozik az alapvető jogokkal és az adatvédelemmel is.

Szeretnék köszönetet mondani az előadónak, Hennis-Plasschaert asszonynak a közöttünk létrejött nagyon konstruktív együttműködésért. A Bizottság e kérdésben törekedett a vele, a társelőadókkal és az árnyékelőadókkal való együttműködésre. Hálás vagyok továbbá az elnökségnek is azért a munkáért, amelyet annak érdekében tett, hogy a Tanács jóváhagyását adja.

Törekedtünk az európai parlamenti állásfoglalásokban kifejtett aggályok megfontolására. Adatfeldolgozás kizárólag a terrorizmussal összefüggésben történik. A megkeresésnek bírósági engedélyezésen kell alapulnia. Harmadik felek nem jutnak tömeges adatokhoz. A viszonzosság biztosított lesz. Az adatok továbbítása a „push” módszerrel történik, a SEPA-adatokat kizárjuk és foglalkozni fogunk a megkülönböztetéstől mentes bírósági jogorvoslat kérdésével is. Gondoskodni fogok arról, hogy a tárgyalási folyamat során a Bizottság teljes mértékben és haladéktalanul tájékoztassa a Parlamentet a tárgyalási folyamat során. E megállapodást terveink szerint június végéig aláírjuk, tehát a Parlament erről júliusban szavazhat.

A tömeges adattovábbítás kérdése tudom, hogy komolyan aggasztja az Európai Parlamentet, de azt is tudom, hogy megértik, hogy a tömeges továbbítás nélkül jön létre a TFTP. Jogilag kötelező érvényű biztosítékok gondoskodnak majd arról, hogy egyetlen adathoz se lehessen hozzáférni, ha nincs objektíven igazolt indok annak vélelmezésére, hogy az azonosított személy terrorista, terrorizmussal gyanúsítható vagy terrorizmust finanszíroz, továbbá biztosítani fogják, hogy az adattovábbítások névtelenül történjenek. A tömeges adattovábbítás természetesen érzékeny kérdés, és a tárgyalások során törekszünk az adatmennyiség további csökkentésére. Ebben az esetben is realitásnak kell azonban lennünk. Valószínűleg nem érünk el óriási csökkenést a már megcélzott megkeresésekben.

A viszonzosság a felhatalmazás része. A tervezett megállapodás jogi kötelezettséget ró az Egyesült Államok pénzügyminisztériumára, hogy uniós partnerszervezeteikkel meg kell osztania a nyomozati adatokat, ami az uniós hatóságok számára lehetővé teszi, hogy az EU-ban az ismert terroristagyanús személyek ellen a TFTP keretében kereséseket indítsanak. Amennyiben az EU valami hasonlót alakít ki – egy uniós TFTP-t – az amerikaiaknak ebben is támogatniuk kell bennünket. A Bizottság ezeken a megbeszéléseken a tagállamokkal együtt kíván részt venni.

A felhatalmazás a le nem hívott adatok esetében ötéves megőrzési időtartamra szólít fel. Véleményem szerint ez valamennyire indokolt, figyelembe véve, hogy a pénzmosás elleni uniós jogszabályok szerint a bankokra is ötéves időszak érvényes a pénzügyi tranzakciókkal kapcsolatos adatok tekintetében, de kész vagyok meghallgatni erről a Parlament véleményét, és e kérdést a hét végén a Tanács elé tární.

Összefoglalva, véleményem szerint a felhatalmazás-tervezet valódi lényegi javulást jelent. Figyelembe veszi az Önök állásfoglalásában felmerülő parlamenti aggályokat. Számításba veszi az előadó felhívását a kétpályás megközelítésre, amely egy uniós TFTP-t eredményezhet, még abban az esetben is, ha ezt természetesen az EU-n belül kell megvitatnunk. Ez nem a tárgyalások része. Figyelembe veszi az e téren az EU és az Egyesült Államok mint egyenlő partnerek közötti kapcsolatot, ami természetesen e tekintetben a hosszú távú célt jelenti.

Simon Busuttil, a PPE képviselőcsoport nevében. – Elnök úr, az első dolog, amit meg kell említeni az az, hogy a Parlament megállapodást akar. Természetesen a Parlament nem akar mindenáron megállapodást, és az ördög a részletekben rejlik. Ma ezt kell megvitatnunk.

A februári szavazás után két egyértelmű tanulság vonható le. Először is az, hogy az Európai Parlament új hatáskörökkel rendelkezik, egyértelmű hatáskörökkel; van beleszólása a dolgokba, és gyakorolni akarja ezeket a hatásköröket. Ezt konstruktívan és felelősen teszi, de gyakorolni akarja hatásköreit. A második tanulság, amely levonható, hogy az első megállapodás nem volt elég jó, és tökéletesítésre szorul.

Nagyon örülök annak, hogy a Bizottság készen állt felhatalmazást adni, és ezt a februári szavazást követően a lehető leghamarabb megtette, és nagyon szeretném, ha a Miniszterek Tanácsa ezt a felhatalmazást a lehető legrövidebb időn belül jóváhagyná. Amint mondtam, az Európai Parlament megállapodást akar, és össze kell állítanunk azokat a részleteket, amelyeket az állásfoglalásban látni szeretnénk, és amelyek a Parlament, de mindenesetre a Parlament legnagyobb képviselőcsoportjainak széles körű támogatását élvezik.

Biztos asszony, a tömeges adatok fontos kérdést jelentenek számunkra, és Ön pontosan tudja, hogy azt szeretnénk, ha a tömeges adatátvitel kérdését újra megfontolnák, nem csak az egyesült államokbeli partnerszervezetek részéről, hanem részünkről is. Pontosán mit szeretnénk elérni itt, Európában? Szeretnénk saját európai TFTP-t, és ezt hogyan fogjuk elérni? Egyértelmű, hogy a tömeges adatok kérdése fontos kérdés, olyan, amelyet nem lehet megkerülni. Szembe kell vele nézni.

A jövő héten szembe kell néznünk ezekkel a részletekkel, amikor az Egyesült Államok kongresszusának képviselőivel tárgyalunk ezekről, amikor a Parlament küldöttsége az Egyesült Államokba látogat.

A jövő héten az Európai Parlament küldöttsége az Egyesült Államokba utazik, hogy erről a kérdésről tárgyaljon kongresszusbeli képviselőtársainkkal és az Egyesült Államok hatóságaival. Arra törekszünk, hogy ezt konstruktív módon tegyük. Azért akarunk odamenni, hogy megmutassuk az Egyesült Államok hatóságainak, hogy üzletet akarunk kötni. Megállapodást akarunk, de vannak aggályaink, és azt szeretnénk, ha foglalkoznának ezekkel az aggályokkal.

Birgit Sippel, az S&D képviselőcsoport nevében. – (DE) Elnök úr, egy ponton szeretnék ellentmondani az előttem szólóknak: nem a lehető leggyorsabb megállapodás, hanem a lehető legjobb megállapodás megkötése érdekelt. A minőség előrébb való. Szeretnék egy további előzetes megjegyzést tenni. Az Európai Parlament egyszer már elutasított egy megállapodást, és a tartalommal kapcsolatos számos indok egyike az Európai Parlament részvételének hiánya volt.

Tekintettel az e heti eseményekre, úgy határoztunk, hogy itt, a Parlamentben nem fogadunk el határozatot. Aztán van egy határozat a Tanácsnak szóló felhívásról, hogy határozataink elfogadásáig hasonlóképpen halassza el határozatait. Most egy kissé meglep, hogy vannak itt olyan képviselők, akik nyilvánvalóan nem veszik komolyan saját határozataikat, hanem azt gondolják: nos igen, a Tanács mégis dönthet. Véleményem szerint nem kezelhetjük így saját döntéseinket. Továbbra is fenntartom, hogy május 6-áig, amíg határozatot nem hozunk, a Tanácsnak is vissza kell tartania döntését. Biztos vagyok abban, hogy ez nem jár hátrányokkal, és az Egyesült Államok is megértene.

Ami magát a felhatalmazás-tervezetet illeti: pozitívan értékelem, hogy a Bizottság törekszik kéréseink figyelembevételére. Világosan ki szeretném azonban jelenteni, hogy e tárgyalási felhatalmazást lényegesen módosítani kell. Szükség van erre, ha azt akarják, hogy az Európai Parlament többsége egy új megállapodás mellett szavazzon. Véleményem szerint a jelenlegi felhatalmazás ennek eléréséhez nem eléggé ambiciózus. A tömeges adattovábbítás problémája továbbra is megoldatlan. Ha az Egyesült Államok hatóságai azt mondják nekünk, hogy havonta öt-tíz ember konkrét adatairól beszélünk, akkor az európai polgárok több millió adatának továbbítása bizonyára aránytalan erre a célra.

Egyébként ismételnem szeretném közölni a Bizottsággal és a Tanáccsal, hogy bár folyamatosan fenntartják, hogy ez a megállapodás a terrorizmus elleni küzdelem további eszközeként kiemelt jelentőségű, ennek bizonyítéka nem annyira egyértelmű, mint amennyire azt folyamatosan mondják nekünk. Továbbra is probléma az adatok megőrzésének hosszú időtartama az Egyesült Államokban. A felhatalmazás erre sem nyújt megoldást. Európai területen egy olyan igazságügyi hatóságra van szükségünk, amely nem csak az Egyesült Államok kérelmeinek jogszerűségét ellenőrzi, hanem az adatok kinyerését is, bárhol is kerüljön erre sor. Az adatok harmadik országoknak való továbbadását egyértelmű irányelvekkel kell szabályozni. Ambiciózus felhatalmazásra van szükségünk, hogy érvényesíteni tudjuk az akaratunkat. Csak így érhetünk el valóban jó eredményt, amely megfelel elvárásainknak, figyelembe veszi az adatvédelmet, valamint a terrorizmus elleni küzdelmet.

Végül van egy másik konkrét kérdésem a Tanácshoz és a Bizottsághoz. Hogyan kívánják biztosítani, hogy csak azokat az adatokat hívják le és továbbítsák, amelyekre konkrét megkeresés érkezett? Ez hogy történhet? Az Egyesült Államokban? Vagy vannak más javaslatok?

Jeanine Hennis-Plasschaert, az ALDE képviselőcsoport nevében. – Elnök úr, én is nagyon üdvözlöm a mai vitát, amelyben a Parlament meghatározza a tárgyalási irányelvekkel szembeni elvárásait. Az a tény, hogy a Parlament ezen a héten nem szavaz az állásfoglalásáról, igen sajnálatos, de a Tanácsnak nem tilthatja meg, ismétlem, nem tilthatja meg, hogy az elfogadás a menetrend szerint történjen. A Parlament véleménye előterjesztésre kerül, és nem titok, hogy a Tanács és a Bizottság már teljes egészében ismeri az állásfoglalást és annak tartalmát. Ebben a tekintetben csak azt mondhatom, hogy értékelem azt az új együttműködési szellemet, amit a Tanács és a Bizottság a Parlamenttel szemben tanúsított.

Most, a tárgyalási irányelvet követve az EU és az Egyesült Államok közötti tervezett megállapodásnak egyenlő alapon kell jogokat biztosítania, függetlenül attól, hogy milyen nemzetiségű az a személy, akinek az adatait a megállapodással összefüggésben feldolgozzák. Kérdésem pedig most az, hogy ez mit jelent. Mik ezek a konkrét jogok például a hozzáférés, a kiigazítás, a törlés, a kompenzáció és a jogorvoslat tekintetében? Kérem, adjanak felvilágosítást erről. Kollégáimhoz hasonlóan szeretném hangsúlyozni továbbá, hogy az arányosság és a szükségesség elve a tervezett megállapodás esetében kulcsfontosságú. A tény, még egyszer ismétlem, a tény, hogy a pénzügyi mérési adat profilok – valamilyen okból – nem teszik lehetővé az üzenetek tartalmában

való keresést, megakadályozza, hogy a tömeges adattovábbítás felügyeleti és ellenőrzési mechanizmusokkal később korrigálható legyen, ahogyan az adatvédelmi jogszabály alapelvei ezt előírják.

Őszintén szólva vannak kétségeim afelől, hogy ezt a kérdést a jelenlegi tárgyalási irányelvek alapján meg fogják oldani. Fontos továbbá annak ismerete, hogy a kölcsönös jogsegélyről szóló megállapodás nem képez megfelelő alapot a TFTP céljából történő adatszerezési kérelmekhez. Mindent egybevetve a kölcsönös jogsegélyről szóló megállapodás nem vonatkozik a harmadik országok közötti banki átutalásokra és az adott bank előzetes azonosítását igényelné, mivel a TFCP a pénzáttalásokra vonatkozó kereséseken alapul. Ezért alapvető fontosságú, és ezt szeretném hangsúlyozni, hogy ezért alapvető fontosságú, hogy a tárgyalások arra összpontosuljanak, hogy hogyan lehet megoldást találni arra, hogy az egyiket a másikkal összeegyeztessék. Természetesen ragaszkodhatunk a TFTP átalakításához, de legyünk őszinték, végül is ez valójában nem a mi kezünkben van, ezért Busuttal úrhoz hasonlóan csak arra bízthatom a Tanácsot és a Bizottságot, hogy haladéktalanul foglalkozzon az alapvető politikai határozatokkal.

Mind a Tanács, mind pedig a Bizottság részéről egyértelmű és kötelező érvényű kötelezettségvállalást várok arra vonatkozóan, hogy mindent megtesznek annak érdekében, hogy az adatkinyerés tekintetében európai területen ténylegesen tartós, jogilag megalapozott európai megoldást vezessenek be. Engedjék meg, hogy ismételten hangsúlyozzam, hogy a tömeges adatok továbbítása és tárolása egy idegen hatalom számára, még akkor is, ha ez legjobb barátainkat érinti, lényegénél fogva továbbra is aránytalan. Óriási elhajlást jelent az uniós jogszabályoktól és gyakorlattól. A jogállamiság alapvető fontosságú, és ebben a vonatkozásban a Parlamentnek rendkívül elővigyázatosnak kell lennie az olyan tervezett megállapodások vizsgálatánál, mint amelyről ma vitázunk.

Másokhoz hasonlóan támogatom az erős, kifelé nyitott EU-t, amely képes arra, hogy egyenlő partnerként, vállvetve lépjen fel az Egyesült Államok mellett. Ebben a keretben csak újra hangsúlyozni tudom, hogy az EU-nak kell meghatároznia, hogy a terrorizmus elleni küzdelemben, többek között a jogszabályok érvényesítése és a kereskedelmi célokból összegyűjtött adatok felhasználása terén milyen elvek alapján fog együttműködni az Egyesült Államokkal. Ezeknek az elveknek a helyes meghatározását kell célul kitűzni, és a személyes adatok tisztességes, arányos és jogszerű feldolgozására vonatkozó európai jogi követelmények kiemelkedő jelentőségűek, amelyeket mindig támogatni kell. Most a Tanácson és a Bizottságon a sor, hogy ezeket a lehető leghamarabb konkrét intézkedésre váltsa, és olyan megállapodást kössön, amely mind az EU, mind pedig az Egyesült Államok elvárásainak megfelel.

Jan Philipp Albrecht, a Verts/ALE képviselőcsoport nevében. – (DE) Elnök úr, szeretném megköszönni az elnökségnek és Önnek, Malmström biztos asszonynak, amit elmondtak. Az elnökség helyesen mondta, hogy a banki SWIFT-adatok cseréjéről szóló TFTP-megállapodás esetében alapelvekről van szó. Alapvető alkotmányos alapelvekről van szó, a magánélet védelméről, az Alapjogi Charta 8. cikkéről és az emberi jogokról szóló európai egyezmény 8. cikkéről van szó. Szó van azonban a hatékony jogvédelemről és a tisztességes eljárásokról, az emberi jogokról szóló európai egyezmény 6. és 13. cikkéről is. Alkotmányjogi szempontból valódi arányosságról van szó, és hangsúlyozom, alkotmányjogi szempontból, mert nem arról van szó, hogy csupán az arányosság érzetét kell megtalálni, hanem egy intézkedés szükségességének, alkalmasságának valódi bizonyítékára, végül is magának az arányosság bizonyítékára van szükségünk.

Itt ismét világossá kell tennem, amit más szakértők, sőt, vizsgálati hatóságok többször elismételtek. Véleményem szerint nem bizonyítható, hogy a személyes adatok tömeges, konkrét kezdeti gyanú nélkül történő továbbítása egyáltalán megfelelő-e, és hogy nincs jelentősen kevesebb intenzív beavatkozási eszközünk, amely elegendő lenne a célok követéséhez. Az egyes esetekben a fennálló gyanús körülmények alapján történő előzetes döntés nélkül az európai polgárok banki adataihoz való minden hozzáférés aránytalan. Ezért biztosítani kell, hogy tömeges adattovábbításra ne kerüljön sor.

Ellenkező esetben ez a megállapodás a hatályos európai és nemzetközi szerződések megsértését jelentené, és pontosan ez az, amit az európai legfelsőbb bíróságok többsége eddigi ítéleteiben – különösen a Német Szövetségi Alkotmánybíróság márciusban – nagyon világossá tett, amikor az adatmegőrzésről volt szó. Ezért a Parlament nem engedhet korábbi álláspontjából és nem szabad engednie, hanem a tárgyalások alatt és után biztosítani kell az európai uniós joggal való összeegyeztethetőséget, szükség esetén minden eszközzel, a felhatalmazás és az Európai Bíróságnál folytatott tárgyalások eredményeinek bemutatásával.

Ezért felszólítom a Bizottságot és a Tanácsot, hogy az Egyesült Államokkal szemben határozottan képviselje a Parlament feltételeit és biztosítsa az arányosság szükséges egyértelmű bizonyítékait. Ellenkező esetben a Parlament továbbra sem tudja elfogadni a TFTP-megállapodást.

Charles Tannock, az ECR képviselőcsoport nevében. – Elnök úr, az ECR képviselőcsoport támogatta az Egyesült Államokkal kötendő, eredeti SWIFT-megállapodást és a terrorizmus finanszírozásának felderítését szolgáló programot a pénzügyi üzenetadatok továbbítására vonatkozóan, amelynél természetesen meghatározott biztosítékokat figyelembe kell venni. Annak idején visszautasítottuk az e Házban egyesekre jellemző rejtett és nyílt amerikaellenességet.

Amerika világszerte mérhetetlenül aránytalan terheket vállal annak érdekében, hogy biztosítsa valamennyiünk szabadságát. Azt szeretnénk, ha a terrorizmus elleni küzdelemben az EU többet, nem pedig kevesebbet tenne Amerika elvi alapokon álló vezető szerepének támogatásában. Ezért úgy ítéltük meg, hogy a SWIFT-megállapodás elengedhetetlen eszköz a terrorizmus finanszírozását jelentő rákfene kimetszésének támogatásához és az Atlanti-óceán mindkét partján élő polgárok védelméhez. És bár elszomorított, hogy a megállapodást leszavazták, egyáltalán nem voltam meglepve.

Kétségtelen, a Parlament fitogtatta erejét és megpróbált show-t csinálni a Lisszaboni Szerződés által biztosított új hatásköreiből, a SWIFT-megállapodás ideiglenes bukása azonban mindaddig, amíg a jelenlegi jobb javaslat megérkezett a Bizottságtól végül is talán arra jó, hogy felébressze Obama elnök kormányát, amelynek, elődeihez hasonlóan, úgy tűnik, hogy nagyon vázlatos elképzelései vannak az EU-ról és intézményeiről, nevezetesen a Parlamentről.

Úgy tűnik, hogy az amerikai diplomaták körében hiányzik az európai parlamenti képviselők megnövekedett hatáskörének és befolyásának helyes megítélése. Clinton miniszter asszony Buzek elnök úrnak küldött, a SWIFT-tel kapcsolatos aggályokat felvető levele sajnos túl későn érkezett. Ezenkívül sok képviselő a levelet legjobb esetben naivnak, legrosszabb esetben arrogánsnak ítélte, mert nem vett tudomást arról, hogy Parlamentünk miként működik a képviselőcsoportokon keresztül.

Az Egyesült Államok szinte észrevétlen lobbizással van jelen a Parlamentben. Hasonlítsuk ezt össze kisebb országokkal, például Izraellel, Tajvannal vagy Kolumbiával, nem beszélve az olyan óriásokról mint India és Kína, amelyek jelentős diplomáciai forrásokat fektetnek a Parlamenttel való kapcsolatépítésre. Ennek eredményeképpen európai uniós szinten diplomáciai súlyuknál magasabb kategóriában versenyeznek, miközben Amerika sajnos nem használja ki a lehetőségeit. Hihetetlen, hogy az USA belgiumi nagykövetségének létszáma európai uniós külképviseletének kétszerese.

Bíztatónak tartom azonban, hogy az Európai Unióban Amerikát képviselő új nagykövet, William Kennard úgy tűnik, hogy elismeri az európai parlamenti képviselők fontosságát, és ezt most Washington felé is tolmácsolja. Remélem, hogy az általa Brüsszelben eltöltött időszak valódi előrelépést jelent az Amerika és a köztünk, európai parlamenti képviselők közötti kapcsolatokban, és Biden alelnök bejelentett látogatása kiváló kezdet, mert a transzatlanti kapcsolat megerősödését nálam senki sem szeretné jobban.

A következő akadály természetesen a SWIFT-ről szóló megállapodás e Házzal való elfogadtatása, valamint az utas-nyilvántartási adatállományról (PNR) szóló megállapodás elfogadtatása, amely véleményem szerint nem lesz kevésbé vitáktól mentes.

Marie-Christine Vergiat, a GUE/NGL képviselőcsoport nevében. – (FR) Elnök úr, hölgyeim és uraim, ismételten a Bizottság és a Tanács SWIFT-projektrel kapcsolatos felhatalmazásáról vitáztunk. A ma elének terjesztett felhatalmazás-tervezet igaz, hogy foglalkozik a 2009. szeptemberi európai parlamenti állásfoglalásban megfogalmazott egyes kérdésekkel, de sok kérdés még mindig nyitott.

Ilyen az adatmegőrzési időszak hossza és európai uniós polgárok fellebbezés benyújtására fennálló lehetőségei. A magánélet védelméről szóló amerikai törvény továbbra is hátrányosan megkülönbözteti a nem amerikai polgárokat: ezt még a bizottsági tisztviselők is elismerik. Ezenkívül újra azt mondják nekünk, hogy a SWIFT nem tudja egyedi alapon feldolgozni az adatokat, elsősorban technikai okokból.

Az adattovábbítások arányossága tekintetében tehát továbbra is hatalmas probléma áll fenn. Amint Ön is épp említette, biztos asszony, a tömeges adattovábbításokkal kapcsolatosan még mindig vannak aggályok. Sajnálom, de ami engem illet, e területen nem bízom az amerikai hatóságok működésében. Az alapos gyanú nem lehet elegendő. A terrorizmus elleni küzdelemben az Egyesült Államok által okozott kár jól ismert.

Ahogy Sippel asszony mondta, a minőség fontosabb a mennyiségnél. Igen, szükség van arra, hogy egy európai hatóság tényleges ellenőrzést gyakoroljon a továbbított adatok felett. E területen még mindig várjuk az európai polgárok és az Európában lakóhellyel rendelkező személyek jogainak védelmére szolgáló garanciákat.

Üdvözljük az eddigi előrehaladást, de ez még nem elég. Igen, az európai polgároknak joguk van a biztonsághoz, de ehhez minden területen joguk van. Most, amikor az európai polgárok körében egyre nagyobb a tudatosság a magánélet és a személyes adatok védelmével kapcsolatban – amint az elhangzó felszólalásokból is sokszor kiderül –, az a feladatunk, hogy továbbra is figyelmeztessük Önöket és őszintén megmondjuk Önöknek, hogy véleményünk szerint a szükségesség és az arányosság elvét még mindig nem tartják tiszteletben.

Mario Borghezio, az EFD képviselőcsoport nevében. – (IT) Elnök úr, hölgyeim és uraim, engedjék meg, hogy megragadjam a lehetőséget, és kiemeljem érvelésük jogosságát, hogy az Európai Parlamentnek sem szabad elfelejtenie az olasz nyelv és az olasz nyelv használatának szerepét és fontosságát, amely nyelv oly sokkal járult hozzá az európai kultúrához.

Visszatérve a vitán szereplő témára, el kell mondanom, hogy végül is az Európai Parlament által komolyan támogatott megtorpanás után, amely ez alkalommal úgy tűnt, hogy talán nem teljesen érzékelte annak sürgősségét és drámai szükségességét, hogy semmiképp, semmilyen okból nem szabad aláásni a Nyugat és Európa alapvető igényét, azt, hogy megvédje magát a terrorizmustól.

Természetesen teljes mértékben igaz, hogy egyensúlyt, arányosságot kell teremteni, hogy a polgárok jogait és magánélethez való jogát nem szabad túlzottan feláldozni, és természetesen biztosítani kell a polgárok számára a SWIFT-rendszer alapján hozott valamennyi döntéssel szembeni jogorvoslat, mind a közigazgatási, mind pedig a bírósági jogorvoslat lehetőségét – éppúgy, ahogy a Bizottság új szövegezése garantálja, amely az Európai Parlament legfontosabb pontjai közül sokat elfogadott.

Ezért véleményem szerint a Bizottság által elfogadott, a SWIFT-ről szóló tárgyalási felhatalmazás irányvonalait alapvetően helyesnek kell tekinteni, ismétlem, a pénzügyi tranzakcióknak a terrorveszély elhárítását és megakadályozását célzó felderítése terén az Egyesült Államok hatóságaival folytatott hatékony és szükséges együttműködés biztosítását illetően – ez természetesen mindkét oldal érdeke, mivel Európának sem szabad elfelejtenie, hogy védekeznie kell a terrorizmussal szemben; túl sok nyilvánvaló és rendkívül komoly bizonyítékot láttunk a terrorizmusra –, valamint az Európai Parlamentre bízott adatáramlás demokratikus ellenőrzésének biztosítását illetően, ami így az európai polgárok személyes adatai és jogai védelmének megfelelő fórumokon történő érvényesítése tekintetében a védelem létező legmegbízhatóbb formája. A felhatalmazás általunk, európai parlamenti képviselők által felvetett számos javaslatot is megfontol, és ez sokat elárul az Európai Parlament jelentőségéről és a Szerződés által biztosított új szerepéről.

Nem szabad elfelejtenünk továbbá, hogy a megállapodás viszonyosságot biztosít az Egyesült Államok részéről, amennyiben az Európai Uniónak sikerül elindítania a terrorizmus finanszírozásának felderítését célzó európai programot.

Európának akcióba kell lendülnie – mindenesetre nem szabad mindig hátul kullognia –, akcióba kell lendülnie, és gondoskodnia kell arról, hogy rendelkezzen a legfontosabb információkkal. A PNR-rendszerre, amelyről később vitázunk, ugyanez az érvelés vonatkozik: az utas-felismerési rendszer, ismét csak a terrorizmus elleni küzdelemhez, alapvető fontosságú.

Ernst Strasser (PPE). – (DE) Elnök úr, biztos asszony, hölgyeim és uraim, mi, az Európai Néppárt (Kereszténydemokraták) Képviselőcsoportjában megállapodást akarunk. Jó partnerséget akarunk amerikai barátainkkal, mindenekelőtt a biztonság területén. Jó megállapodást akarunk, és az akarjuk, hogy ez a megállapodás gyorsan létrejöjjön. Hangsúlyoznunk kell, hogy ez az időszak Lisszabon szellemét tükrözi, ami korábban ritkán fordult elő. A Parlament szeptember közepén elfogadott állásfoglalása után, a Tanács november végi határozatait után, a januári és februári viták után és a Parlament februárban felállított egyértelmű álláspontját követően most olyan helyzetben vagyunk, amely jó példája a Bizottság, a Tanács és a Parlament közötti együttműködésnek. Valóban szeretnék köszönetet mondani Önnek, biztos asszony, valamint a Tanácsnak ezért az új kezdetért, amelyet elsődlegesen Ön és Reding biztos asszony indított el. Ez példa arra, hogy az európai polgárok milyen cselekvési képességet képzelnek el, az európai polgárok miként akarják látni, hogy közösen megoldásokat találunk – és nem csak az európai polgárok, hanem mindenekelőtt azok, akik ma itt, a Parlamentben követik az eseményeket. E ponton különösen szeretném üdvözölni a mai napon itt jelen lévő rajnai és hunsrücki, valamint Ausztriából érkezett barátainkat.

Képviselőcsoportunkban mi nem a problémákat keressük, hanem megoldásokért harcolunk. Hangsúlyoznom kell, hogy egy sor kiváló megoldásjavaslat került felszínre, amely szerepel a szeptemberi állásfoglalásban, legyen szó a tömeges adatok, a harmadik országok, a megállapodás időtartama vagy a felmondhatóság kérdéséről és más témákról. Ezekről a kérdésekről kell most tárgyalnunk.

Kissé meglepnek a **Zöldek/az Európai Szabad Szövetség Képviselőcsoportjához** és az Egységes Európai Baloldal/az Északi Zöld Baloldal Képviselőcsoportjához tartozó kollégáink, akik annak idején tartózkodtak az állásfoglalás szavazásánál és nem működtek együtt, most mégis erre az állásfoglalásra szólítanak fel. Ezért felkérem Önöket, hogy tartsanak velünk. Segítsenek nekünk a tárgyalásokban, és együtt jó eredményt fogunk elérni. Az itteni mérlegelésnek megfelelően a jövőben is azon kell dolgoznunk, hogy felgyorsítsuk a TFTP kialakítását, és ezt nyilatkozataikban Önök is kijelentették. Igen, szükségünk lesz ezekre az eszközökre, és tartanunk kell magunkat az Önök által meghatározott menetrendhez, hogy tárgyalásaik eredményeit még a nyár végén megvitathassuk itt a Parlamentben, és reméljük, hogy döntésre jutunk.

Úgy gondolom, hogy az a mód, ahogyan a tárgyalásokat folytatták, többek között cselekvési tervükről is, amelyet teljes mértékben támogatni szeretnék, továbbra is folytatódhat az adatmegállapodás, az utas-nyilvántartási adatállomány (PNR), a Schengeni Információs Rendszer (SIS) témájáról és más kérdésekről.

Kinga Göncz (S&D). – (HU) Szeretnék emlékeztetni arra, hogy az előzetes negatív várakozásokkal szemben, amik megelőzték a Parlament nemleges szavazását, tulajdonképpen több pozitív fejlemény is történt és úgy tűnik, hogy lesz egy, a korábbinál lényegesen jobb megállapodás az Európai Unió és az Egyesült Államok között, és ha igaz, akkor ez már a nyár előtt meg tud történni. Azóta egyrészt mindannyiunk számára nyilvánvalóvá vált, hogy az Egyesült Államok sokkal nyitottabb ezekre a fenntartásokra és arra, hogy konstruktív megoldásokat keressen az európai fenntartásokra, mint ahogy azt előtte gondoltuk.

Azt hiszem, hogy mindannyiunknak az a tapasztalata, hogy lényegesen jobb az együttműködés és szorosabb a párbeszéd a Tanács és a Parlament között, és azt hiszem, hogy az is nagyon fontos, hogy Cecilia Malmström biztos asszony rendszeresen tájékoztatja a LIBE bizottságot, a jelentéstevőket, árnyék-jelentéstevőket a fejleményekről, és azt hiszem, ez a kulcsa annak, hogy a jövőben is valóban jó megállapodások szülessenek. Azt hiszem, ezt fontos megállapítanunk, mielőtt továbblépünk.

Szeretném elmondani én is azt, amit többen hangsúlyoztak, hogy a Parlament elkötelezett, a szocialisták képviselőcsoportja szintén egészen komolyan elkötelezett az iránt, hogy legyen megállapodás, hogy gyorsan legyen megállapodás, hogy jó megállapodás legyen, tehát olyan, amely figyelembe veszi az európai polgárok érdekeit, adatvédelmi érdekeit is. Tudjuk és érezzük a felelősségét annak, hogy a terrorizmus elleni fellépésben nagyon fontos elem ez, noha nem az egyetlen és talán nem a legfontosabb, de nagyon fontos ez a bizonyos adatszere. Úgy látjuk, hogy a mandátumban a mostani állapot szerint sok mindenre van válasz és sok mindenre nincsen válasz. Nincsen még válasz olyan kérdésekre, amelyeket korábban említettek a kollégáink és amelyek ma még szóba fognak kerülni. Én azt hiszem, hogy ez a két hét, ami most itt amiatt, hogy elmaradt a szavazás a repülési nehézségek miatt, ez a két hét rendelkezésünkre áll. Ez egy lehetőség is. Lehetőség arra, hogy azokban a kérdésekben, amelyekben még nem sikerült megoldásokat találni és nem sikerült megnyugtató válaszokat találni a Parlament kérdéseire, fenntartásaira, azokra is szülessenek válaszok. Jó lenne, ha a Tanács nem döntene azt megelőzően, hogy a parlamenti szavazásra sor kerül, hisz az újabb nehézségeket okozhat a továbbiakban.

Sarah Ludford (ALDE). – Elnök úr, a Bizottság egyértelműen odafigyelt. A felhatalmazás-tervezet valóban az előző megállapodások egyértelmű javulását tükrözi, bár kollégáim kiemelték azokat az aspektusokat, ahol továbbra is aggályaink vannak. Nem ismétlem meg ezeket az aggályokat, csak megköszönöm kollégám, Hennis-Plasschaert asszony kemény munkáját, amit a Parlament érdekében tett.

Szeretnék valamit mondani a folyamatról és valamit a körülményekről. A közelmúltbeli fejlődés véleményem szerint azt igazolja, hogy mit lehet elérni, ha a partnerek tisztelettel bánnak egymással és odafigyelnek egymásra, a kifogásokat komolyan veszik és keményen dolgoznak azon, hogy összeegyeztessék a nézeteket. A Bizottsághoz hasonlóan valójában én is azt gondolom, hogy az Egyesült Államok hatóságai a kötelezettségvállalás és a megértés érdekében megtették ezt az erőfeszítést. Ezért köszönetet szeretnék mondani Bill Kennard nagykövetnek. Pontosan megértette, hogy hogyan dolgozik az Európai Parlament, talán jobban, mint néhány tagállamunk.

Most arra van szükségünk, hogy a Tanács erőfeszítéseket tegyen egy haladó szellemű felhatalmazás elfogadása érdekében. Mivel legutóbb a Tanács nem jelentkezett nálunk egy, az európai parlamenti képviselők aggályaira választ adó komoly ajánlattal, emiatt el kellett utasítanunk az ideiglenes megállapodást.

Az elmúlt évtizedben – és ez lényeges pont – az Egyesült Államok és az EU hatóságai a biztonságot fenyegető valós vagy vélt veszélyekre reaktív módon, sőt, átgondolatlanul, érzelmi alapon reagáltak. Néha a kormányok abban is hibásak voltak, hogy a népszerűséget célzó vagy kódolt, rejtett jelentést hordozó politikát folytattak, amelynek célja a média fő hírei közé kerülés vagy az ellenzék azzal való megbélyegzése volt, hogy elnézőek a bűncselekményekkel vagy a terrorizmussal szemben. Nem folytathatjuk így tovább, és várom az új indulást,

amikor alapelveink, az arányosság, a szükségesség és a jogszerű eljárás alapján hozunk meg döntéseket, különösen az adatmegőrzésről és az adattovábbításról. Valamennyi, nem megtervezett módon létrehozott rendszert és projektet ellenőriznünk kell. Bíztonak tartom, hogy – ha jól értettem – Malmström biztos asszony ezt úgy tervezi, hogy világosan lássuk a hiányosságokat, a párhuzamosságokat és a túlzottan beavatkozó intézkedéseket, és olyan ésszerű és hatékony biztonsági keretrendszert akar, amely nem dobja félre polgári szabadságjogainkat.

Judith Sargentini (Verts/ALE). – (NL) Elnök úr, állásfoglalás ide, állásfoglalás oda, úgy gondolom, hogy a Tanács legutóbb határozottan és világosan hallhatott bennünket, és pontosan tudja, hogy mit kell tennie. A Parlament aggodalommal tekint az alapvető jogokra és a polgárok magánéletének védelmére, valamint az adatvédelemre. Ezek alapvető jogok, amelyek esetén nem elégedő egy egyszerű költség-haszon elemzést végezni. A tömeges adatok iránti kérelem indoklása – azaz hogy technikailag lehetetlen a dolgok pontosabb kezelése – furcsa érvnek tűnik számomra. Egy pillanatig sem hiszem, hogy ez technikailag lehetetlen; véleményem szerint ez inkább pénz és költségek kérdése. Amint említettem, ahol alapvető jogokról van szó, nem egyszerűen az a kérdés, hogy valami mennyibe kerül.

Fontos továbbá, hogy Európa most egyenlő tárgyalási partnerként lépjen fel, nem olyanként mint aki csak be akarja hízelegni magát és arra vár, hogy az Egyesült Államok meghatározza a szabályokat. A Parlament felhatalmazást és szabad teret adott a Tanácsnak és a Bizottságnak, hogy mostantól ezt a szerepet komolyan közelítse meg, és ebben a vonatkozásban arra kérném a Bizottságot és a Tanácsot, hogy vegye figyelembe a jelenleg hatályban lévő, az emberi jogok és az alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezményt. Ennek is szerepelnie kell felhatalmazásukban és tárgyalásaik eredményében. Remélem, a megfelelő eredményekkel térnek vissza, remélem, hogy használni fogják azt a hatáskört és felhatalmazást, amellyel legutóbb felhatalmaztuk Önöket, és várom, hogy visszatérésükkor mit tudnak felmutatni.

Marek Henryk Migalski (ECR). – (PL) Elnök úr, az Egyesült Államok ma a világ egyetlen szuperhatalma. Abszolút, multidimenzionális szuperhatalom – kulturális, katonai és gazdasági értelemben is. Szerencsések vagyunk, hogy ez a szuperhatalom barátságos velünk és ugyanazokon az értékeken és alapokra épül, mint az Európai Unió.

Ezért ezt értékelnünk kell és támogatnunk kell az Egyesült Államokat a terrorizmus elleni küzdelem nemes ügyében, hiszem az Egyesült Államok is sok évtizeden át védte Nyugat-Európát a kommunizmustól. Csak az Egyesült Államoknak köszönhető, hogy a szabad Európa 40 éven át szabad volt. Ma az Egyesült Államok nagyon határozottan támogatja az egész szabad világot, így a világ megszabadulhat a terrorizmustól. Az Egyesült Államok és az Európai Unió által a terrorizmus elleni küzdelem érdekében tett erőfeszítések, az arra fordított kiadások és az azt szolgáló technológia közötti összehasonlítás az európai államok és az Európai Unió számára zavarba ejtő.

Ezért ha valamit tenni tudunk annak érdekében, hogy támogassuk az Egyesült Államokat a terrorizmus elleni küzdelemben – és én így látom ezt a megállapodást –, nem szabad tétováznunk. Természetesen tiszteletben kell tartanunk az általunk említett elveket, ez azonban véleményem szerint a Tanács, a Bizottság és a Parlament közötti együttműködés kérdése. Ma azt várják tőlünk, hogy fejezzük ki egy ilyen megállapodás megkötésével kapcsolatos politikai akaratunkat. Úgy gondolom, hogy ennek a politikai akaratnak itt jelen kell lennie. Az Egyesült Államoknak szerződéses megállapodást kell kötnie az Európai Unióval, amelynek barátinak és partnerségen alapulónak kell lennie.

Eva-Britt Svensson (GUE/NGL). – (SV) Elnök úr, szeretnék köszönetet mondani a Bizottságnak és a Tanácsnak a február óta elért előrehaladásért, amikor a Parlament megtette az egyetlen helyes dolgot – más szóval elutasította a SWIFT-megállapodást. A Parlamentnek most nagyobb lehetősége nyílik a megállapodás tartalmát érintő kérések megtételére. Egy intelligens Bizottság és egy intelligens Tanács bölcsen tenné, ha figyelne a Parlament februárban megfogalmazott kéréseire és kifogásaira. Ezek a jogállamiság alapját képező szabadságainkat és polgári jogainkat érintik.

Ezért nem engedhetjük meg a korlátozás nélküli tömeges adattovábbítást. Egy ilyen megállapodás összekeveri az ártatlan polgárokat az esetlegesen bűnösökkel. Csak olyan adatok továbbítását engedélyezhetjük, amelyeknél alapos a gyanú arra, hogy az érintett személy bűncselekmény részese. Állítólag ennek technikai akadályai vannak. Amennyiben ez a helyzet, fel kell tennünk a kérdést, hogy jogszabályainkat a technológiának vagy alapvető szabadságainknak és polgári jogainknak kell-e meghatároznia. Számomra a válasz nyilvánvaló: jogszabályainknak jogainkon kell alapulniuk.

Jaroslav Paška (EFD). – (SK) Februárban elutasítottuk az Egyesült Államok pénzügyminisztériumának a pénzügyi jelentésekben foglalt adatoknak a terrorizmus felderítését szolgáló program céljára történő

feldolgozásáról és továbbításáról szóló megállapodás ratifikálását. Egyértelműen felsoroltuk az elutasítás okait, amelyek különösen a következők:

- az adatvédelmi jogszabály alapelveinek megsértése számos európai uniós polgár esetében (havonta akár 90 millió adattétel),
- az uniós polgárok védelmének hiánya az Egyesült Államoknak és harmadik országoknak e megállapodás alapján átadott adataikkal való visszaéléssel szemben és
- a valódi viszonyosság hiánya, mivel a megállapodásban részt vevő másik fél nem vállalta, hogy hasonló minőségű és körű adatokat szolgáltat az EU-nak.

Az új megállapodásban e hiányosságok közül sok kiküszöbölhető, de az EU által az Egyesült Államoknak történő átfogó adattovábbítás tényleges elve, amely szerint az Egyesült Államok az uniós pénzügyi műveletekre vonatkozó valamennyi nyilvántartást a terrorizmussal való kapcsolódások keresése ürügyén korlátozás nélkül dolgoz fel, értékel és őriz, tarthatatlan.

Ezt az elvet módosítani kell. Az európai bankok pénzügyi műveletei kizárólag európai szabályok alapján és európai területen dolgozhatók fel. Amerikai barátainknak csak azokat a tételeket fogjuk átadni, amelyek valóban kapcsolódnak a terrorizmushoz.

Carlos Coelho (PPE). – (PT) Elnök úr, López Garrido úr, biztos asszony, hölgyeim és uraim, itt, a Parlamentben támogattam az Európai Unió és az Egyesült Államok között a kölcsönös jogsegélyről létrejött megállapodást. Azért tettem így, mert a transzatlanti együttműködést általában, de a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térségben különösen fontosnak tartom.

A február 11-i plenáris ülésen az Európai Unió és az Egyesült Államok között létrejött, a pénzügyi adatok átadásáról szóló ideiglenes megállapodás ellen szavaztam. Ezt a Parlament előjogi miatt, valamint azért is tettem, mert a megállapodás elfogadhatatlan volt. A vitában a szükségesség és az arányosság elvének tiszteletben tartására, valamint az európai pénzügyi adatok integritására és biztonságára szólítottam fel.

Örülök, hogy e pillanatban a Bizottság és a Tanács új hozzáállása a Parlamenttel való együttműködés irányába mutat. Úgy gondolom, hogy együtt sikerül felállítanunk a terrorizmus elleni küzdelemben az Európai Unió és az Egyesült Államok közötti jövőbeli együttműködést meghatározó és megkönnyítő alapelveket. Remélem, hogy a Parlament 2009. szeptemberi állásfoglalásában megfogalmazott aggályokat ebben az új megállapodásban megfelelően figyelembe veszik.

Megismétlem, hogy teljes mértékben tiszteletben kell tartani a szükségesség, az arányosság és a viszonyosság elvét. Hangsúlyozom, hogy alapvető biztosítékokra van szükség annak garantálására, hogy ezeket az adatokat csak a legszükségesebb ideig őrizték meg, és azt követően semmisítésre kerüljenek.

Megismétlem azt a kérést, hogy lehetővé kell tenni a jogorvoslatot, a személyes adatok harmadik országoknak való továbbítására vonatkozóan pedig megfelelő garanciákat kell létrehozni. Mindenekelőtt bizonyítani kell, hogy ezek az adatok terrorista cselekmények vagy terroristagyanús személyek cselekményeinek megakadályozására szolgálnak.

E keretrendszeren túlmenően nem tudjuk beleegyezésünket adni. Az Európai Parlament következetesen kitart a mindig is képviselt álláspontja mellett.

Emine Bozkurt (S&D). – (NL) Elnök úr, biztos asszony, López Garrido úr, az Európai Bizottság által javasolt felhatalmazás-tervezet a helyes irányba mutató lépés. A terrorizmus elleni küzdelmet kiemelt fontosságúnak tartjuk. Ezért fontos, hogy az Egyesült Államokkal a pénzügyi adatok cseréjéről szóló új megállapodást a lehető leghamarabb megkössük, de ne mindenáron. Februárban a nagy többség közülnk nemet mondott az Egyesült Államokkal kötendő rossz ideiglenes megállapodásra; nemet mondott az 500 millió polgárt képviselő szervezet, az Európai Parlament kizárására. A polgárok nem akarják, hogy banki adataikat jogaik megfelelő garantálása nélkül egyszerűen átadják az Egyesült Államoknak. Az európai polgárok jogainak védelme érdekében határozott garanciákat tartalmazó megállapodást akarunk. Ha a jelenlegi tárgyalási felhatalmazás ezeket nem biztosítja, a februári helyzethez képest nem lesz nagy változás. Nagyon alapos indokokra van szükségünk ahhoz, hogy ez alkalommal igent mondjunk. A Tanácsnak és a Bizottságnak átfogóan és közvetlenül kell tájékoztatnia az Európai Parlamentet. Üdvözlendő, hogy a személyes adatok védelmével kapcsolatban az alapvető jogok és szabadságok garanciáit érintő parlamenti kifogásokat figyelembe vették. E kritériumok alapján kell meghatározni, hogy az adatok átadhatók-e vagy sem, és természetesen az adatoknak kapcsolódniuk kell terrorizmus elleni küzdelemhez.

Ezek szép ígérek, kíváncsi vagyok azonban, hogy a gyakorlatban a Tanács és a Bizottság hogyan fogja biztosítani ezeket a garanciákat. Az arányosság és a hatékonyság elve elsődleges fontosságú. És az Egyesült Államok valóban ugyanezt megteszi majd nekünk?

Üdvözlém egy átfogó, részletes nyilatkozatot, amely tartalmazza, hogy a jövőbeni megállapodás alapján polgáraink milyen jogokban részesülnek. A Tanács és a Bizottság azt javasolja, hogy az Egyesült Államoktól érkező megkeresések vizsgálatával egy európai szervezetet bízzanak meg. A Tanácstól és a Bizottságtól azt kérdezem: milyen formát öltön ez az európai uniós szervezet? Egy igazságügyi hatóság lesz, és a polgároknak lehetőségük lesz az Európában számukra biztosított bírósági eljárásra? Szeretném hallani válaszukat.

Alexander Alvaro (ALDE). – (DE) Elnök úr, köszönöm, Malmström biztos asszony. Az előttünk lévő tárgyalási felhatalmazás mindenekelőtt azt igazolja számunkra, hogy a Bizottság és a Parlament ismét azonos állásponton van, és az együttműködés legalább jól kezdődik. Annak a ténynek, hogy az Európai Parlament a megállapodást februárban elutasította – és ezt mindazoknak mondom akik ezt erőfitogtatásnak nevezték –, semmi köze sincs az erőfitogtatáshoz; a felelősség vállalását jelenti. A felelősség vállalása az általunk képviselt, nevezetesen az európai polgárok jogaival szemben. A banki adatok átadásáról szóló új megállapodáshoz vezető tárgyalások mindenekelőtt arra a döntő jelentőségű kérdésre válaszolnak, hogy a Parlament és az Európai Unió hogy áll a tisztelettel: a partnerek egymással szemben tanúsított tiszteletével, a polgárok tiszteletben tartásával és az európai jogszabályok tiszteletben tartásával.

Sok, számunkra fontos dolgot be tudunk szőni ebbe a tárgyalási felhatalmazásba. Az állásfoglalás, amelyet májusban fogunk elfogadni, sok mindent tükröz azokból a dolgokból, amelyek kifejezetten polgáraink védelmét, mind adataik, mind pedig jogorvoslati lehetőségeik védelmét érintik, abban az esetben is, ha jogaik az EU területén kívül sérülhetnek.

Sokat beszéltünk az összesített adatok továbbításáról, az úgynevezett tömeges adattovábbításról. Mindenekelőtt tisztáznunk kell, hogy a végleges felhatalmazásban meg kell határoznunk, hogy ezt a problémát hogyan és mikor oldják meg. Ellenkező esetben az eddig megfogalmazottakra tekintettel nagyon nehéz lesz az egész ügy képviselete. Az Európai Parlament állásfoglalása ezt két, a tárgyalási felhatalmazás egy bekezdésben hangsúlyozza. Biztos vagyok abban, hogy a Bizottság ezt bölcsen meg fogja oldani.

Ryszard Czarnecki (ECR). – (PL) Vitánkra pontosan két nappal az Európai Unió 27 tagállamát képviselő miniszterek ugyanezen témában tartott találkozója előtt kerül sor. Ezért mondjuk ki nyíltan, álláspontunk a politikai nyomásgyakorlás egy bizonyos formája lehet. Egy olyan időszakban vitáztunk erről a problémáról, amikor az Egyesült Államokkal folytatott tárgyalásokra vonatkozó tárgyalási felhatalmazás sorsa van mérlegen. Alig két hónapunk és egy hetünk van a Washingtonnal való tárgyalások megkezdéséig. Az Európai Bizottság e téren nem túl rugalmas. Nem javasolt – Malmström asszony iránti legnagyobb tisztelettel – egyetlen hasonló, ugyanakkor alternatív álláspontot sem. A mindent vagy semmit alapon történő hozzáállás azonban nem csak irreleváns és nincs összhangban az Európai Unió szellemével, hanem a semmibe vezető út, zsákutca. Támogatom az Egyesült Államokkal folytatott szoros együttműködést és az adatcserét, de az ördög a részletekben rejlik. Miközben nem vagyok az Alapjogi Charta lelkes híve, szeretném azonban megkérdezni, hogy igaz-e, hogy ez a felhatalmazás nem tartja tiszteletben a Charta rendelkezéseit. Mit teszünk, ha az Amerikai Egyesült Államoknak átadott utas-nyilvántartási adatokat – és én támogatom ezt – jogtalan célokra használják?

John Bufton (EFD). – Elnök úr, megdöbbenőnek tartom, hogy ez a Bizottság még mindig ragaszkodik több millió ártatlan európai, köztük brit polgár bizalmas pénzügyi adatainak átadásához, annak ellenére, hogy a Parlament és az Állampolgári Jogi Bizottság elutasítja a javaslatokat. Itt most az a kérdés, hogy hogyan tudjuk jobban kezelni a SWIFT-et, de egyáltalán nincs szükség SWIFT-megállapodásra.

Saját kormányom efféle jogsértését teljes mértékben ellenezném és határozottan ellenzem, hogy az EU kiszolgáltatassa a választópolgárok személyes adatait Amerikának. Ezeknek az adatoknak a kiszolgáltatása csak a jéghegy csúcsa, amely ijesztő európai Nagy Testvérré válik. A jelenlegi szabályok szerint az Egyesült Államok az adatokat 90 évig őrizheti meg, amely hosszabb mint az átlagéletkor, és bár az Egyesült Államok hatóságai azt mondják, hogy a nem érintett adatokat öt év után törlik, az Egyesült Államok kormányát máris azzal vádolják, hogy az adatokat nagy amerikai vállalatoknak adja ki, nem a terrorizmus leküzdésére, hanem gazdasági érdekek támogatására.

Az Európai Parlament visszautasítja ezeket az undorító javaslatokat, de a Bizottság nem szeret meghátrálni, és a múlt évben az Európai Tanács parlamenti jóváhagyás nélkül ideiglenes megállapodást írt alá egy nappal azelőtt, hogy az együttdöntési eljárás alapján a Lisszaboni Szerződés ezt megtiltotta volna.

Február 11-én az Európai Parlament ismét elutasította az ideiglenes megállapodást és egy héttel azt megelőzően a Parlament Állampolgári Jogi Bizottsága utasította el a megállapodást. Az a kitarítás, ahogy ezt a felháborító megállapodást tető alá akarják hozni, pontosan azt bizonyítja, hogy Önök semmibe veszik a demokráciát és az emberek, köztük hazám, Wales és az Egyesült Királyság más részein élő polgárok szabadságjogait.

Monika Hohlmeier (PPE). – (DE) Elnök úr, hölgyeim és uraim, az előző felszólalóval ellentétben szeretnék kifejezetten köszönetet mondani Malmström biztos asszonynak és Reding biztos asszonynak azokért a határozott erőfeszítésekért, amelyeket az Egyesült Államokkal való tárgyalások érdekében a Parlament által felvetett kérdések, valamint az adatbiztonság és az adatok bizalmas kezelése területén az általunk napjainkban és a múltban tapasztalt problémák kezeléséért tettek.

Hálás vagyok továbbá, hogy a felhatalmazásban kulcskérdéseket – amint képviselőtársaim említették – már elemeztek, illetve mérlegeltek, és hogy ez az iratbetekintés és a viszonyosság területét érintő kérdéseket is magában foglal. Az adattörlesztés kérdésénél véleményem szerint az is nagyon fontos, hogy újratárgyalják az ötéves időszakot, mivel valóban elfogadhatatlan az adatok ilyen hosszú ideig tartó megőrzése.

Fontosnak tartom továbbá, hogy végül tárgyalni kell azokról az adott esetben igen magas bírságokról, amelyeket a különleges körülmények fennállásakor, helytelen céllal történő szándékos lehívások esetén kellene fizetni, mivel ezzel megelőzhető, hogy olyan adatokat hívjanak le, amelyeket nem akarunk, hogy lehívjanak. Kizárólag a terrorizmusra elleni küzdelem érdekében való intézkedés megengedett.

Fontosnak tartom még azt az elképzelést, hogy hozzá kell fognunk saját TFTP-nk kialakításához, és hogy hosszabb távon nem adhatunk át tömegesen adatokat, azaz nagy mennyiségű adatokat az Egyesült Államoknak. Ennek semmi köze a bizalmatlansághoz, hanem azzal van összefüggésben, hogy hosszú távon végül is Európán belül egyenrangúként akarunk felelősséget vállalni, majd a meghatározott lehívott adatok cseréjét kizárólag a terrorizmus elleni küzdelem céljából kívánjuk lehetővé tenni és végül fenntartani a tényleges viszonyosságot.

Ebben az összefüggésben szeretném ismételtlen megkérni a Bizottságot, hogy fejtse ki, a Bizottságon belül és a Tanáccsal folytatott közös vitában hogyan látják egy saját TFTP elképzelését.

Tanja Fajon (S&D). – (SL) A terrorizmus továbbra is az Európai Unió biztonságát leginkább fenyegető veszélyek egyike, és a lehető leghamarabb el kell kezdenünk a banki adatok továbbításáról szóló tárgyalásokat az Egyesült Államokkal, de nem mindenáron. Az új megállapodásnak biztosítania kell az európai polgárok személyes adatainak nagyobb védelmét. Jobb megállapodásra van szükségünk, olyanra, amely figyelembe veszi az emberi jogokat, és amely megoldja több millió európai polgár adatainak együttes átadása kérdését. A jövőbeni megállapodásnak továbbá viszonyosságon alapuló megállapodásnak kell lennie, ami azt jelenti, hogy az Egyesült Államok hatóságainak hasonló, pénzügyi tranzakciókkal kapcsolatos adatokat kell rendelkezésre bocsátania, ha az Európai Unió a jövőben a pénzügyi tranzakciók felderítését célzó saját programot hoz létre. Örömmel hallom, hogy a Bizottság egyetért ezzel.

Az új megállapodásnak továbbá a harmadik országok számára történő adattovábbítás esetén szigorúbb garanciákat kell biztosítania. Meg fogjuk engedni az Egyesült Államoknak, hogy bármely országnak átadja az adatokat vagy meghatározzuk ennek az egyértelmű kritériumait? Elengedhetetlen, hogy a legmegfelelőbb biztosítékokkal rendelkezünk. Az adatokat biztosító ország szempontjából arra is szüksége lenne, hogy ez az ország az adatok harmadik országoknak való továbbítása esetén beleegyezését adja, így felállíthatunk egy rendszert, amely az adatokat biztosító országok beleegyezését kérné. Ezért azon töprengök, hogy nem alkalmazhatnánk-e néhány eszközt, amelyek lehetővé tennék, hogy megtagadjuk az adatok harmadik országoknak történő továbbítását, amennyiben nem nyújtanak elegendő konkrét indokot ezeknek az adatoknak a megszerzéséhez.

Mivel az Európai Unió nem rendelkezik a pénzügyi tranzakciók felderítését célzó saját rendszerrel, biztonságunk az Egyesült Államoktól függ. Mit kérhetünk azonban cserébe? Biztosítanunk kell azt is, hogy az Egyesült Államokkal kötött jövőbeni szerződés azonnal felmondható legyen, ha bármely kötelezettségvállalás nem teljesül. Meg kell győznünk polgárainkat, hogy a banki adatok továbbítása értelmes lépés, mivel egyre jobban aggaszt bennünket, hogy milyen mértékben engedjük beavatkozni magánéletünkbe a terrorizmus elleni küzdelem kapcsán.

Cecilia Wikström (ALDE). – (SV) Elnök úr, a második világháború befejezése óta fontos volt nekünk, liberálisoknak, hogy hangsúlyozzuk az Egyesült Államok és Európa közötti transzatlanti kapcsolatokat és kiemeljük a különböző területeken folyó együttműködésünket. Minden partnerségben azonban felmerülhetnek

bonyodalmak és nehézségek, ezeket pedig meg kell oldanunk. Az egyik legsúlyosabb bonyodalom az emberek magánéletéhez való törvényes jogának kérdése.

Véleményem szerint az idő előrehaladtával világossá válik, hogy a Parlament helyesen cselekedett, amikor elutasította az ideiglenes SWIFT-megállapodást. Az EU-nak demokratikusnak és átláthatónak kell lennie; mi, a Parlament választott képviselői ennek fontos része vagyunk. A SWIFT-hez kapcsolódó eljárások ebben a tekintetben sok kívánnivalót hagynak maguk után. A Parlament elég világosan kinyilvánította, hogy mit kérünk az új állandó megállapodás jóváhagyásához. A kritériumokat felsorolja a ma általunk megvitatandó állásfoglalás, és amennyiben ezek a követelmények teljesülnek, várom, az új szavazást.

Továbbra is konfliktus van egyrészt a biztonság, másrészt a magánélethez való jog között. Tegyük most félre a múltat, és határozottan munkálkodjunk fő célunk elérésén, amelynek az új állandó SWIFT-megállapodás fontos része: nevezetesen az európai polgárok biztonsága, védelme és magánéletének védelme érdekében.

Sylvie Guillaume (S&D). – (FR) Mindannyian egyet fogunk érteni azzal – ebben a kérdésben nem lehet semmilyen félreértés –, hogy a terrorizmus elleni küzdelem közös küzdelem, amelyben az Európai Uniónak teljes mértékben részt kell vennie.

Számunkra, európai parlamenti képviselők számára épp ennyire elengedhetetlen annak biztosítása, hogy tiszteletben tartsák az európai polgárok jogait és különösen a személyes adatok védelméhez való jogot. Úgy érzem, ezt a pontot hangsúlyozni kell, és ez az üzenet nem csak a Tanács és a Bizottság itt jelen lévő képviselőihez, hanem az Egyesült Államok hatóságaihoz is szól, amelyekkel egy új megállapodásról kell tárgyalni.

Konkrétabban az Európai Parlament alapvető kérései közül szeretnék hangsúlyozni egy pontot, nevezetesen az Egyesült Államok hatóságai által megőrzött adatok kérdését. Véleményem szerint a jelenlegi tervek aránytalanok. Ezért több kérdés is felmerül. Miért kell megőrizni ilyen hosszú ideig – öt évig – azokat az adatokat, amelyeket a részt vevő felek szerint nem használnak fel? Nem lehet-e az adatok megőrzési idejét ésszerűbb időszakra csökkenteni? A kiválasztott adatokra vonatkozóan a felhatalmazásban jelenleg nem szerepel megőrzési időtartam. Az előző megállapodás szerinti időtartam legfeljebb 90 év volt. Nem kellene-e olyan megfelelő megőrzési időtartamot meghatározni, amely arányban áll ezen adatok felhasználásával, például egy meghatározott vizsgálat vagy egy adott peres eljárás hosszával? A tervek szerint ezeket az adatokat a terrorizmus elleni küzdelem kívül másra is használják-e, és milyen cél ez? Végül, elképzelhető-e, hogy ezeket az adatokat Európában, nem pedig az Egyesült Államokban őrizték?

Szeretném, ha a Tanács és a Bizottság válaszolna ezekre a kérdésekre. Ez a pont tulajdonképpen alapvető fontosságú, és az Európai Parlament nem fog köntörfalazni ebben a kérdésben. Ezért elengedhetetlen, hogy a Tanács a Bizottság tárgyalási felhatalmazásának elfogadásakor különös figyelmet fordítson erre.

Nathalie Griesbeck (ALDE). – (FR) Elnök úr, biztos asszony, hölgyeim és uraim, az Európai Parlament két hónappal ezelőtt igen fontos lépést tett, amikor elutasította ezt az ideiglenes megállapodást.

Anélkül, hogy visszatérnék erre a kérdésre, hiszen ma délután én vagyok a 27. felszólaló, mindössze szeretném kiemelni, hogy néhányan igen költőien úgy jellemezték az európai demokrácia e szakaszát, mint az Európai Parlamentnek a Lisszaboni Szerződés keretében való létének első napját. Valóban, ez nem csak az európai polgárok magánéletének és szabadságjogainak tiszteletben tartása vonatkozásában jelentett történelmi győzelmet, hanem az Európai Parlament hatáskörei tekintetében is fordulópont volt, miközben előadónk, Hennis-Plasschaert asszony nagy bátorságról és merészségről tett tanúbizonyságot, aki előtt szeretnék tisztelettel adózni különösen azért az eltökéltségért, amelyet egy számára fontos időponttól csupán néhány héttel mutatott.

Szükségtelen emlékeztetni azokra az alapvető elemekre, amelyek kölcsönös függőséget jelentenek számunkra a terrorizmus elleni küzdelem, a biztonság és az egyéni szabadságok terén keresett egyensúly tekintetében. Így ezen új tárgyalási felhatalmazás részeként tisztességes és kiegyensúlyozott megállapodást kell elérnünk, amely tiszteletben tartja a jogokat, és amelyet olyan garanciák vesznek körül, amelyek tulajdonképpen az én szememben és sok polgártársunk szemében az Európai Unió lényegét és erejét, nevezetesen az európai polgárok védelmét jelenti. Mivel politikai akaratunknak a jogszabályokkal és ennek az akaratnak a jogrendszeren keresztül történő kinyilvánításával összeegyeztethetőnek kell lennie, nem térek ki a viszonyosság és az arányosság elemeire. Remélem azonban, hogy az együttes adattovábbításra az adattárolástól és az adatok helyesbítéséhez, módosításához és törléséhez való jogtól, valamint a bíróság előtti fellebbezési jogtól elkülönülten, nagyon éber és határozott módon, szigorú szabályoknak szereznek érvényt. Közös,

együttműködés útján kell megtalálnunk a biztonság iránti igény és a szabadságjogok iránti igény közötti egyensúlyt.

Ioan Enciu (S&D). – (RO) Az Európai Unió elismeri, hogy a terrorizmus elleni küzdelemben a globális információcserének különös jelentősége van. A Szocialisták és Demokraták Progresszív Szövetsége Európai Parlamenti Képviselőcsoportjának képviselői támogatnak minden, a terrorizmus megakadályozására és feltartóztatására irányuló fellépést. Az európai polgárok érdekeinek képviseletére demokratikusan választották meg az európai parlamenti képviselőket, akik semmiképp sem veszélyeztethetik azt a tényt, hogy védelmezniük kell az európai polgárok szerződéseiben és egyezményekben meghatározott jogait. Van néhány kérdés, amelyet nem hagyhatunk figyelmen kívül, például a személyes adatok védelmét, a jogi védelmet, az adattovábbítás mennyiségét, az arányosságot, a viszonyosságot vagy az Európai Parlament folyamatos bevonását a folyamat nyomon követésébe.

Úgy gondolom, hogy a SWIFT-adatok feldolgozására, engedélyezésére és továbbítására egy európai hatóság kijelölése lenne az a megoldás, amely garanciát nyújtana az Európai Uniónak, hogy ezeket az adatokat kizárólag a terrorizmus elleni küzdelem céljából fogják felhasználni, és hogy ezek csak már azonosított gyanúsítottakra vonatkoznak. Az európai polgárok rendelkezésére állna továbbá egy olyan hely, ahová a visszaéléssel kapcsolatos panaszaikkal fordulhatnak. Arra kérjük a Bizottságot, hogy legalább évente tegyen jelentést a szóban forgó megállapodás végrehajtásáról. Véleményem szerint ez garantálni fogja, hogy az eljárás a jóváhagyott megállapodás szerint folyik, és hogy minden hiányosságot időben ki tudunk küszöbölni.

Azon pontok esetében, ahol véleménykülönbség áll fenn, az egymás kölcsönösen jobb megértése érdekében azt javaslom, hogy az Európai Parlament képviselőcsoportjai vagy inkább a nemzeti küldöttségek számára azonnal tartsanak tájékoztató üléseket, amelyeken részt vesznek az Egyesült Államok Európai Unióba, illetve a tagállamokba delegált képviselői.

Charles Goerens (ALDE). – (FR) Elnök úr, a SWIFT-megállapodás tervezetével kapcsolatban a Bizottsággal és a Tanáccsal szemben tanúsított kemény parlamenti fellépés üdvözlendő lehet, feltéve hogy a banki tranzakciókra vonatkozó adatok gyűjtését és továbbítását kizárólag a terrorizmus elleni küzdelem céljaira használják fel. Már majdnem mindenki említette ezt a nyilvánvaló tényt, de a tapasztalat azt mutatja, hogy ami a személyes adatok felhasználását illeti, nincs ennél bizonytalanabb. Az Egyesült Államok hírszerző szolgálatai előtt ismert terroristagyanús személyeket nem feltétlenül ismerik az európai hírszerző szervezetek, ahogyan az a Bizottság egyik kérdésére adott válaszából kiderül.

E kérdésben az új megállapodással kapcsolatban képviselt véleményem a személyes adatok gyűjtésének helytállóságától, ezen adatoknak a biztonsági ellenőrző szervek részére történő rendelkezésre bocsátásától és a hatóságok információi tekintetében a viszonyosság elvének tiszteletben tartásától függ. Az említett feltételek érvényre juttatásának legjobb módját ezért véleményem szerint helyes lenne megfontolni. A Parlamenteől függ, hogy ezt egyik előjogává tegye.

Proinsias De Rossa (S&D). – Elnök úr, üdvözlöm a Bizottság javasolt felhatalmazásának hivatalos tanácsi megvitatását megelőzően zajló vitát. Üdvözlöm továbbá, hogy a Bizottság elfogadta a Parlament számos aggályát, amelyeket akkor fogalmazott meg, amikor az ideiglenes megállapodást nem megfelelőnek minősítette és elutasította.

Sajnos rajtunk kívül álló okok miatt ma nem tudunk parlamenti állásfoglalást elfogadni a felhatalmazás-tervezetről. Május 6-án fogunk szavazni, és határozottan felszólítom a Tanácsot, hogy ezen időpont előtt ne írja alá a megállapodást. A Parlament jóváhagyása szerződés szerinti előírás, éppúgy mint a Alapjogi Chartával való összhang a Tanács által aláírt valamennyi megállapodás esetében. Rendkívül fontos szem előtt tartani, hogy az EU és az Egyesült Államok közötti kapcsolatokra jóval kevésbé káros egy kisebb késedelem, mint a megállapodás-tervezet másodszori elutasítása.

Sokakhoz hasonlóan továbbra is aggályaim vannak a tömeges adatátvitellel és ezeknek az adatoknak az ellenőrzésünk alól való kikerülése utáni ellenőrzésével kapcsolatban. Nem vagyok elégedett, hiszen amit javasolnak tulajdonképpen az az, hogy foglalkozni fognak ezekkel az aggályokkal. Szorosabb együttműködést akarok az Európai Unió és az Amerikai Egyesült Államok között, de ennek az együttműködésnek a polgárok jogainak kölcsönös tiszteletben tartásán kell alapulnia.

Cristian Dan Preda (PPE). – (RO) Amint pontosan tudják, és ez ma is elhangzott, a terrorizmus elleni küzdelem közös európai ügy. Az amerikaellenesség nem közös európai ügy. Ezért különösen annak alapján, amit egyik képviselőtársam mondott, nem hiszem, hogy a nyilvánvalóan amerikaellenes érzésről tanúskodó nyilatkozat Parlamenteünk megerősítését szolgálhatja. Ennek oka, hogy általánosságban azt gondolom, hogy

az Egyesült Államokkal szembeni ellenérzés nem gátolhatja a terrorizmus elleni küzdelemről szóló megállapodást.

Valójában az Egyesült Államokkal folytatott kapcsolatokba vetett bizalomról szeretnék beszélni. Nekünk az Európai Unióban és az Egyesült Államokban közös ellenségeink vannak, akik nem fognak tétovázni, és e kapcsolatban minden rést és minden bizalomhiányt megpróbálnak kihasználni. A SWIFT által biztosított adatok csak a terrorizmus elleni küzdelem céljára használhatók. Kivételt képeznek ez alól természetesen azok a helyzetek, amelyeknél a terrorizmushoz rendkívül komoly tevékenységek, például drogcsempészet és kémkedés társulnak. Bízunk amerikai partnereinkben.

Richard Seeber (PPE). – (DE) Elnök úr, hölgyeim és uraim, úgy gondolom, hogy van néhány vitán felül álló dolog, mint például a transzatlanti partnerség – mivel ez valóban külpolitikánk alapja –, a terrorizmus elleni közös küzdelem és az európai uniós intézmények együttműködése. Tény azonban az is, hogy a Lisszaboni Szerződéssel új alapokat kaptunk, és az Európai Parlamentnek új jogai vannak, amely jogokkal mindenekelőtt polgáraink védelme érdekében kell élnünk. Az egyik jog polgáraink alapvető jogainak védelme, éppúgy mint az élet védelme és a magánélet védelme. Ezért támogatjuk meghatározott adatok továbbítását. Összesített adatok továbbítása azonban minden bizonnyal túlzás. Az új megállapodásnak bizonyosságot kell nyújtania arról, hogy ezek között az alapvető jogok között egyensúly van, de arról is, hogy fennáll a viszonyosság, az arányosság és az adatbiztonság minimális szintje.

Szeretném továbbá megkérdezni a Tanács képviselőjét, az elnökséget, hol voltak ma délelőtt, amikor a 2008. évi költségvetés mentesítéséről, az egyik legfontosabb fejezetről vitáztunk. Sajnos a Tanács elnöksége csak távolmaradásával tűnt fel.

Andrew Henry William Brons (NI). – Elnök úr, az egyik döntő jelentőségű kérdés, hogy a tömeges adatokat – ez a mindenkire vonatkozó adatot jelenti – kell-e átadni, vagy az adatokat azonosított egyénekre kell-e korlátozni.

Természetesen van egy közbenső helyzet. A népesség terrorizmussal kapcsolatban lévő csoportjait meghatározott időben kell megcélózni. Például ha az orkney-i halászok hirtelen radikalizálódnak, és a halak mellett embereket is ölni kezdenek, akkor őket kell megcélózni. Ha idősödő, túlsúlyos, ősz hajú nyugdíjas egyetemi tanárok felveszik a gyakorlóruhát és terrorista merényleteket követnek el tanítványaik ellen, ahelyett, hogy halára untatnák őket szörnyen egyhangú elődasmódjukkal, akkor őket – vagy talán azt kellene mondanom bennünket – is meg kell célozni.

A célcsoportok meghatározására ellenszenvvel tekintenek és megkülönböztetőnek bélyegzik. Én józan paraszti észnek nevezném. Mindamellet az így célba vett csoportok ártatlan tagjainak adatait hamar meg kell semmisíteni.

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Elnök úr, a terrorista hálózatok pénzmozgásainak felderítése a terrorizmus elleni küzdelem hatékony eszköze. Februárban a baloldal nélkül utasította el az ideiglenes megállapodást, hogy a biztonsági egységek számára egy másik megfelelő keretrendszert ajánlott volna, bonyolítva ezáltal a rendőrség és az igazságszolgáltatás munkáját. Most egy új, végleges megállapodás elfogadása érdekében egyesítenünk kell erőinket. Üdvözlöm, hogy a Tanács és a Bizottság ma nyíltan kommunikál, és ezért szeretném megkérdezni a biztos asszonyt, hogy szükség van-e havonta 90 millió adattétel átadására, mert ezzel kapcsolatban vannak kétségeim, valamint szeretném azt is megkérdezni, hogy polgáraink hogyan fognak fellebbezni az amerikai hatóságoknál az adatokkal történő feltételezett visszaélések ellen, és ki fogja nyomon követni az amerikai kormánynak átadott adatokat. Véleményem szerint talán egy független, a kölcsönös jogsegélyről szóló nemzetközi szerződések alapján működő igazságügyi szervnek kellene lennie, nem pedig az Europolnak, mivel annak döntései nem ellenőrizhetők, és amely még megfelelő hatáskörrel sem rendelkezik, ha nem változtatjuk meg az alapszabályát. A terrorizmus elleni küzdelem prioritás, de nem kerülhetjük meg az Alapjogi Chartát, amelynek garantálnia kell a személyes adatok védelmét. Vitás esetekben a bírósági felülvizsgálat lehetősége véleményem szerint biztos garancia lenne.

Angelika Werthmann (NI). – (DE) Elnök úr, hölgyeim és uraim, a mai vita azt bizonyítja, hogy a polgári jogok és a terrorizmus elleni küzdelem összeegyeztetése nem mindig könnyű. A ma ismételten megvitatásra kerülő SWIFT-megállapodás hangsúlyozza azt a problémát, hogy meg kell védeni polgári jogainkat, ugyanakkor invesztálni kell globális közösségünk biztonságába.

A Bizottság felhatalmazás-tervezete továbbra is tartalmazza az Amerikai Egyesült Államok és az EU közötti nagyméretű adategységek átvitelét. A megőrzési időtartamok még mindig túl hosszúak, és végül, de nem

utolsósorban van két kérdésem. Van-e valamilyen időkorlát erre a kétoldalú megállapodásra? Ha igen, milyen időszakra vonatkozik, és milyen időtartam után fogják végül is törölni az adatokat?

Anneli Jäätteenmäki (ALDE). – (FI) Elnök úr, a terrorizmus elleni küzdelem fontos, és az EU-nak ebben részt kell vennie. Ezt azonban nem tehetjük emberi jogaink megtaposásával. Az emberi jogok tiszteletben tartása az egyik legfontosabb európai érték, és ennek a transzatlanti együttműködésben is egyesítő tényezőnek kell lennie.

Fontos, hogy működjön a transzatlanti együttműködés, de kölcsönösen kell működnie, a kölcsönös tisztelet érzésével. Az adatcseréknek egyénileg kell megtörténniük, és ismét hangsúlyozni kívánom, hogy nem taposhatjuk el az emberi jogokat a terrorizmus elleni küzdelem nevében. Ha ez megtörténik, a terroristáknak segítünk.

Mariya Nedelcheva (PPE). – (FR) Elnök úr, López Garrido úr, Malmström asszony, szeretnék gratulálni az Egyesült Államok és az Európai Unió között a pénzügyi adatoknak a terrorizmus elleni küzdelem céljából történő átadásáról szóló megállapodás megkötéséről szóló állásfoglalási indítvány szerzőinek. Ez az állásfoglalás kiegyensúlyozott módon megismétli nem csak a biztonságra vonatkozó követelményeket, hanem az európai polgárok adatainak védelmét és alapvető jogainak tiszteletben tartását szolgáló garanciákat is.

Ezzel kapcsolatban úgy vélem, hogy egy, az Egyesült Államok pénzügyminisztériumától érkező megkeresések fogadásával megbízott európai igazságügyi hatóság kijelölése kulcsfontosságú az általunk óhajtott kiegyensúlyozott megközelítéshez. Valójában ez segítene abban, hogy felülkerekedjünk a szükségesség és az arányosság előtt álló, különösen a tömeges adattovábbítások esetében felmerülő számos akadályon.

Ez lehetővé tenné a valódi viszonyosság bevezetését is; más szóval lehetővé válna, hogy az európai hatóságok és a tagállamok illetékes hatóságai az Egyesült Államok területén tárolt pénzügyi adatokat kapjanak. Hitelességünk forog itt kockán. A SWIFT-megállapodás egyfajta demokratikus teszt, amelyen polgártársaink érdekében mindannyiunknak át kell mennie.

Diego López Garrido, a Tanács soros elnöke. – (ES) Elnök úr, először is azt szeretném mondani Seeber úrnak, hogy valójában ma délelőtt jelen voltam az általa említett vitán. Bár hivatalosan nem kaptam meghívást, Önök, hölgyeim és uraim azt kérték, hogy jöjjek el és eljöttem: jelen voltam és hozzászóltam abban a vitában. Talán ő nem volt jelen, mint ahogy most sincs itt ezen az ülésen és elhagyta az üléstermet.

Nos, azt akartam mondani, hogy az elhangzott vita véleményem szerint nagyon konstruktív volt. Úgy gondolom, azt bizonyítja, hogy valódi együttműködési szellem uralkodik mindkét oldalon, valamennyi részt vevő fél, a Parlament, a Tanács és a Bizottság részéről. Az előadó, Hennis-Plasschaert asszony elismerte az általa a Tanácsban – amelyért nagyon hálás vagyok – és a Bizottságban tapasztalt együttműködési szellemet. Hálás vagyok, hogy ezt ilyen nyilvánosság előtt jelentette ki.

Valójában egyáltalán nem kétséges, hogy mind a Malmström asszonyon keresztül előterjesztett bizottsági felhatalmazás, mind pedig az a felhatalmazás, amelyet a Tanács jóvá fog hagyni, nagymértékben figyelembe veszi a felszólalásaikban és az előadó által javasolt állásfoglalási indítványban, illetve annak tervezetében megfogalmazott aggályokat és álláspontokat, és merít azokból.

Megállapítottam, hogy Önöket egy sor probléma különösen aggasztja, és biztosítani óhajtom Önöket arról, hogy az Önök által említett problémák és aggályok részét fogják képezni a Tanács által jóváhagyandó tárgyalási irányelveknek. A tárgyalásokat a Bizottság fogja vezetni, és ezek valami olyasmit eredményeznek, amit a Tanácsnak és a Parlamentnek kell aláírnia. E tárgyalási irányelvek első tétele a ma délután itt többször megemlített probléma: a tömeges adatátvitel.

Albrecht úr, Busuttil úr, Sippel asszony, Sargentini asszony, Svensson asszony, Paška úr, De Rossa úr és sokan mások is felvetették ezt a kérdést. Azt szeretném mondani Önöknek, hogy természetesen nem fogadhatjuk el a megfontolatlan tömeges adattovábbítást, bármilyen célból is kérjék. Nem erről van szó. Azokról az adatokról van szó, amelyeket kizárólag terrorista bűncselekmények és a terrorizmus finanszírozásának megakadályozása, kivizsgálása és büntetőeljárás alá vonása céljából kérnek, ezenkívül egy adott személyre vonatkozó, egyénre szabott célokkal, amikor okkal feltételezhető, hogy az adott személy összeköttetésben vagy kapcsolatban van a terrorizmussal vagy annak finanszírozásával. Ezért nem vizsgáljuk az ilyen adatok tömeges átadását; a cél és a tárgy világos korlátokat állít az ilyen adattovábbítások elé.

Ezenkívül lesz egy európai hatóság, amelyen keresztül kérni fogják az adatokat, majd az említett adatok használatát és az aláírandó megállapodás működését is ellenőrzi, amelyet alapvetően a Bizottság végez.

Ezért úgy gondolom, hogy van egy olyan mechanizmus, amely tökéletes választ ad az e kérdésben itt felvetett aggályokra.

Megemlítették az adatmegőrzési időtartamot is. Az adatmegőrzési időtartam körülbelül öt év, mivel az adatokat hatékonysági okokból nyilvánvalóan egy minimális ideig meg kell őrizni. Világossá kell tenni azonban, hogy ennek az időtartamnak a lehető legrövidebbnek kell lennie és nem szabad, hogy hosszabb legyen a célkitűzés eléréséhez szükségesnél. A célnak – az adatmegőrzés szükségességének – mindig pontosan meghatározottnak kell lennie; különben nincs értelme. Az adatokat mindig célzottan és egy meghatározott személyre vonatkozóan kell megőrizni.

Aggodalmukat fejezték ki az emberek adataikhoz való hozzájutásához, az azokra vonatkozó tájékoztatásukhoz és adataik kiigazításához való jogukkal kapcsolatban is. Coelho úr például, aki most nincs itt, ezt bizonyos mértékig részletesen kifejtette. Azt mondhatom Önöknek, hogy a tárgyalási irányelvek összhangban vannak a Malmström asszony által felvázolt felhatalmazás-tervezettel abban, hogy ezeket a jogokat biztosítani fogják. A tájékoztatáshoz, a hozzáféréshez és a kiigazításhoz való jogot az aláírandó megállapodás biztosítani fogja és biztosítania kell.

A szükségesség és az arányosság elvét a tárgyalási irányelvek és a végül aláírt megállapodás biztosítani fogja. Biztosított lesz a jogorvoslat – közigazgatási jogorvoslat és bírósági jogorvoslat – lehetősége, az állampolgárság vagy más indok alapján történő megkülönböztetés nélkül. Ezért a képviselők, többek között a Bozkurt asszony és Vergiat asszony által felvetett aggályokkal kapcsolatban mindez biztosított lesz. Emellett teljes mértékű lesz a viszonyosság. Ez a valamennyiünk számára emlékezetes előző vita egyik leginkább hangsúlyozott kérdése. Az Egyesült Államok tekintetében teljes mértékű lesz a viszonyosság. Ez egy másik jellemzője a Tanács által jóváhagyandó tárgyalási irányelveknek, amelyek összhangban vannak az Önök által itt említettekkel és a Hennis-Plasschaert által javasolt állásfoglalási indítvánnyal.

Itt szeretném kiemelni, hogy a Tanács szilárdan elkötelezett a felhatalmazás jóváhagyása mellett, amely védi az európai polgárok alapvető jogait, és amely alkalmazza Lisszaboni Szerződés részét képező Alapjogi Chartáját, és hű ahhoz és összhangban van vele, valamint az emberi jogokról szóló európai egyezményt, amelynek elkövetkezendő hónapokban történő aláírását javasolja az EU, mint az Unió ezen új politikai korszakának kezdetét jelző egyik célt.

ELNÖKÖL: DURANT ASSZONY

alelnök

Cecilia Malmström, *a Bizottság tagja*. – Elnök asszony, úgy gondolom, hogy valóban igen konstruktív vitának lehettünk részesei. Nagyon odafigyeltünk, és minden elhangzott dolgot megfontolunk. A Tanács számos felvetett kérdést megválaszolt, és csak néhány dolgot szeretnék hozzátenni, mert fontos, hogy a lehető legtisztábban lássunk.

Létrejön egy uniós felülvizsgálati csoport. Joguk lesz véletlen minták felülvizsgálatára annak érdekében, hogy az adatok lehívása a megállapodással összhangban történjen. Alapos gyanúra van szükség arra vonatkozóan, hogy a keresés célja terrorista vagy a terrorizmust finanszírozó személy. Nem szabad elfelejtenünk továbbá, hogy a TFTP-adatok minden egyes keresését az adat kiadását megelőzően egy SWIFT-lekérdező és egy független igazságügyi hatóság ellenőrzi. Az uniós felülvizsgálati csapat szinten hozzáférhet ehhez az információhoz.

A megállapodás biztosítani fogja, hogy az Európai Unió polgárai megkülönböztetéstől mentes közigazgatási és bírósági hozzáférési jogokkal rendelkezzenek. Ennek pontos meghatározása természetesen a tárgyalások részét képezi, tehát nem mondhatok ennél konkrétabbat. Ez azonban – ahogyan a Tanács elmondta – a tárgyalás nagyon fontos része. Megoldást kell találnunk erre, valamint a kiigazításra és a hozzáférésre.

Nem továbbítanak adatokat harmadik országoknak – csak vonatkozó nyomozati adatok elemzését, de tömeges adatokat nem –, és ez is csak terrorizmus elleni küzdelem céljára történik. A teljes megállapodás kizárólagos célja a terrorizmus elleni küzdelem. A megállapodás biztosítja továbbá, hogy az uniós polgároknak, adatvédelmi hatóságaikon keresztül, joguk legyen megtudni, hogy az érintett jogaikat kellően tiszteletben tartották-e. Az adatok felhasználására vonatkozó megkeresésekről a tömeges adatátvitel kapcsán már volt szó. Csak terroristagyanús személy esetében történhet keresés. Így a SWIFT-adatoknak csupán töredékét továbbítják, és annak csak igen kis részéhez fognak hozzáférni. A többi névtelen marad.

Csökkentésre és a csökkentési lehetőségek kihasználására, valamint a mennyiség további csökkentése érdekében a meghatározás finomítására fogunk törekedni, de vannak már jogilag kötelező szabályok, amelyek

megakadályozzák ez ezekhez az adatokhoz való hozzáférést, hacsak nincs megalapozott gyanú. Az uniós felülvizsgálati csoport ellenőrizni fog egy reprezentatív mintát – amint már említettem –, és ha megállapítást nyer, hogy a megállapodást megszegték, a megállapodást az Európai Unió azonnal felfüggesztheti.

Úgy gondolom tehát, hogy gyorsan cselekedhetünk és jó megállapodást érhetünk el. Figyelembe kell vennünk a biztonsági hiányossággal kapcsolatos kérdést, de természetesen az adatvédelem és az Önök által felvetett más témák tekintetében is számos kérdést kell megválaszolni. Az amerikaiak eddig nagyon nyitottak voltak. Készek arra, hogy a lehető leggyorsabban együttműködjenek velünk, de készek arra is, hogy kreatívak legyenek és megoldást találjanak kérdéseinkre. Tudom, hogy a jövő héten európai parlamenti küldöttség utazik ki, így lehetőségük lesz, hogy kérdéseket tegyenek fel, és remélhetőleg azt követően több választ kapnak.

Ezzel párhuzamos vonalon futó kérdés természetesen, hogy szükségünk van-e egy másik, európai szintű megoldásra, szükségünk van-e egy európai uniós TFTP-re vagy valamilyen új hatóság létrehozására. Nagyon fontos, hogy beszéljünk erről. Ezt a kérdést Európán belül mélységében kell megvizsgálni. Természetesen ez nem lesz része a tárgyalásnak. Biztosítanunk kell, hogy ha erre sor kerül, az amerikaiak segíteni fognak, és viszonyosságot kell teremteni, de ezt meg kell tudnunk. A Bizottság részt akar venni, innovatív akar lenni és javaslatokat akar előterjeszteni, de a tagállamoknak kell dönteniük. Tudom, hogy az Európai Parlament nagyon aktív, és várom ezeket az Önökkel folytatandó megbeszéléseket. Ez tehát egy párhuzamos megbeszélés tárgya.

Szintén párhuzamosan fut a kollégám, Viviane Reding alelnök által végzett munka, aki máris elkezdte az Egyesült Államokkal meglévő valamennyi megállapodásunkat érintő, hosszú távú adatvédelmi megállapodásra vonatkozó felhatalmazás-tervezet elkészítését. Természetesen ez is olyasmi, amit szintén figyelembe kell venni.

Végül, az izlandi vulkán természetesen a világon sok embernek rengeteg utazási nehézséget okozott és lehetetlenné teszi azt is, hogy Önök szavazzanak. Ezt nagyon sajnálom, de biztosak lehetnek abban – az elnökség itt van, én is itt vagyok, szolgálataink itt vannak –, hogy kellő figyelmet fordítottunk a vitára. Láttuk az állásfoglalás tervezetét, amelyet négy képviselőcsoport írt alá. Erről tájékoztatni fogjuk a minisztereket.

Ha a Tanácsban elhalasztjuk a döntést, a tárgyalásokból két fontos hetet veszítünk. Említettem korábban, hogy az amerikaiak készségesek. Konstruktívak, és el akarják kezdeni a folyamatot, de ez nem lesz könnyű. Nehéz tárgyalás lesz és időre van szükségünk. Azt szeretnénk, ha a lehető leghamarabb megtörténne, de azt is, hogy a lehető legjobb legyen. Ha azt akarjuk, hogy az Európai Parlament erről még a nyári szünet előtt szavazni tudjon, határozatot kell hoznunk, hogy a lehető leghamarabb elkezdhezzük a tárgyalásokat. Tehát kérem, hogy ezt értsék meg. Szeretném ismét biztosítani Önöket arról, hogy mind az elnökség, mind pedig a Bizottság rendkívül figyelmesen hallgatta az Önök által kifejtett nézeteket, és ahogy az elnökség mondta, figyelembe fogjuk venni az itt elhangzott vitát, és erről pénteken tájékoztatni fogjuk a minisztereket.

Elnök. – A vitát lezárom.

A szavazásra az első májusi ülésen kerül sor.

Írásbeli nyilatkozatok (az eljárási szabályzat 149. cikke)

Marian-Jean Marinescu (PPE), írásban. – (RO) Üdvözlöm az EU és az Egyesült Államok közötti megállapodásra vonatkozó új SWIFT-felhatalmazást mint a terrorizmus finanszírozásának felderítését célzó program részét, különösen azért, mert a Tanács és a Bizottság a korábbiakból levonta a tanulságot, és a tárgyalások részévé tette a Parlament következetes kérését, hogy az adatvédelemre szigorúbb előírásokat alkalmazzanak. A pénzügyi üzenetadatoknak az EU részéről az Egyesült Államoknak történő átadásáról azonban határozott tárgyalásokat kell folytatni az Egyesült Államokkal. Nem szabad tömegesen adatokat átadni, és olyan technikai forrásokhoz kell ragaszkodni, amelyek megkönnyítik a kizárólag a gyanúsítottakra vonatkozó egyedi adatok átadását. Remélem, hogy ez a megállapodás a jövőben semmilyen meglepetést nem okoz az EU-nak, és hogy a megállapodás aláírása előtt tisztázni fogják, hogy az EU-nak joga van arra, hogy adatokat kapjon az Egyesült Államok adatbázisából, valamint hogy nem lesz lehetőség a harmadik országok felé történő adattovábbításra. Ezenkívül az adattovábbítás során garantálni kell a polgárok védelmét és különösen az adataikhoz való hozzáféréshez és azok módosításához való jogukat, amint azt a nemzeti és az európai jogszabályok előírják. Végül, de nem utolsósorban tisztázni kell, hogy az európai polgároknak joguk van arra, hogy személyes adataik jogtalan felhasználása esetén panasszal éljenek.

6. Utas-nyilvántartási adatállomány (PNR) (vita)

Elnök. – A következő napirendi pont a Tanács és a Bizottság nyilatkozata az utas-nyilvántartási adatállományról (*Passenger Name Record* – PNR).

Diego López Garrido, a Tanács soros elnöke. – (ES) Elnök asszony, a Lisszaboni Szerződés értelmében a Tanács elnöksége benyújtott két megállapodást a Parlamentnek az utas-nyilvántartási adatállomány használatáról, ismertebb nevükön ezek a „PNR-megállapodások”, amelyek közül az egyiket 2007-ben kötöttük az Egyesült Államokkal, a másikat pedig 2008-ban Ausztráliával. Mindkét megállapodáshoz kértük a Parlament jóváhagyását, hogy véglegesen érvénybe léphessenek, mert jelenleg csak átmeneti jelleggel alkalmazzuk őket.

A Lisszaboni Szerződés értelmében a Parlamentnek kell eldöntenie, hogy jóváhagyjuk-e ezeket a megállapodásokat, amelyek meghatározzák, hogy az Európai Uniót repülőgéppel elhagyó utasok PNR-adatait milyen feltételek mellett lehet harmadik országokkal megosztani.

A Tanács érti a Parlament aggályait – kapcsolódva az iménti vitánkhoz –, különösen azon személyes adatok gyűjtésével és megosztásával kapcsolatban, amelyek arra vonatkoznak, hogy egy adott személy szerepel egy EU-n kívülre repülő járat utaslistáján. A Tanács ezért arra kérte a Bizottságot, hogy terjesszen elő ebben a témában egy általános iránymutatásokat meghatározó dokumentumot.

Azt kell mondanom, hogy az elénk terjesztett állásfoglalási indítvány teljes mértékben megfelelőnek látszik, és külön üdvözljük azt a konstruktív hozzáállást, hogy egyelőre ne szavazzunk a megállapodásokról, valamint azt a tényt, hogy az állásfoglalási indítvány megfelelő mechanizmust követel a megállapodások áttekintésére.

Az Egyesült Államok esetében valóban létezik már egy jelentés, amely áttekinti a megállapodás működését, és a Tanács is állást fog foglalni, amint a Bizottság kidolgozta és előterjesztette az Egyesült Államokkal kötendő új megállapodásra vonatkozó javaslatait. Ausztrália esetében még nem vizsgáltuk meg, hogy mennyire jól működik a megállapodás. A Bizottságnak kell majd eldöntenie, hogy az új tárgyalási megbízás kiadásával megvárja-e a megállapodás felülvizsgálatát.

Amikor a Bizottság megteszi az Egyesült Államokkal és Ausztráliával folytatandó tárgyalásokra vonatkozó új javaslatait, a Tanács alaposan meg fogja ezeket vizsgálni. Ennek során természetesen – mint mindig – figyelembe fogja venni a Parlament kívánságait is.

Ami a Tanácsnak a Bizottsághoz intézett azon kérését illeti, hogy dolgozzuk ki a PNR-adatok használatának szélesebb körű és általánosabb szabályozását, nem szabad elfelejtenünk, hogy 2007-ben a Bizottság már javasolt egy kerethatározatot. A svéd elnökség alatt azonban az a döntés született, hogy állítsuk le a kerethatározattal kapcsolatos vitákat, mert a svéd elnökség teljesen jogosan úgy gondolta, hogy a Lisszaboni Szerződés életbe lépését követően ezt a témát úgyis a Parlamenttel közösen kell majd eldönteni, ezért a Parlamentet is be kell vonni a vitába.

Ennélfogva az elnökség jelenleg nem tud állást foglalni abban a kérdésben, hogy mit tartalmazzon egy jövőbeni általános tervezet azon utasok adatait illetően, akik szerepelnek az EU-n kívülre utazók listáján, előbb ugyanis a Bizottságnak javasolnia kell egy irányelvet az ilyen adatok használatáról, és az együttdöntési eljárás keretében meg kell azt vitatnia a Parlamenttel, mivel a Lisszaboni Szerződés tavaly december 1-jén történt életbe lépése óta ez az érvényes eljárás.

Mindenesetre, ebben a vonatkozásban az elképzeléseink nagyrészt összhangban állnak és egyeznek azokkal a kritériumokkal és véleményekkel, amelyeket ki lehet olvasni a Parlament állásfoglalási indítványából, ami jelenleg még csak indítvány. Ebből három dologra szeretnék rávilágítani. Először is, az adatokat csak arra a célra szabad felhasználni, amire bekérték őket, ami összecseng azzal, amit korábban a SWIFT megállapodással kapcsolatban mondtunk; másodszor, az ilyen adatok gyűjtésének összhangban kell állnia az adatvédelmi törvényeinkkel; ezeken túlmenően pedig egy sor garanciával és biztosítéki intézkedéssel kell védeni az ilyen adatok harmadik országnak történő átadását.

Véleményem szerint ez három igen fontos alapelv, amelyek az állásfoglalási indítványban is szerepelnek, és ebben a vonatkozásban egyetértünk az állásfoglalási indítvánnyal.

Cecilia Malmström, a Bizottság tagja. – Elnök asszony, a PNR-adatok gyűjtésének fontosságát ma már a világ egyre több országa elismeri, köztük az EU tagállamai is. Ezeket az adatokat a terrorizmus és más súlyos bűncselekmények elleni harchoz használják fel.

Annak érdekében, hogy mindenki tiszteletben tartsa az adatvédelem alapelveit, és hogy a PNR-adatokat kizárólag konkrét bűnüldözési célokra lehessen felhasználni, az EU megállapodásokat írt alá számos országgal a PNR-adatok átadásáról és felhasználásáról. E megállapodások közül kettő, amelyeket az Egyesült Államokkal, illetve Ausztráliával kötöttünk, most Önök előtt fekszik, és az Önök jóváhagyására vár.

Az állásfoglalásukban azt javasolják, hogy halasszuk el a megállapodások jóváhagyásáról szóló szavazást, és azt kéri a Bizottságtól, hogy tegyen javaslatot azokra a követelményekre, amelyeket minden harmadik országgal kötött PNR-megállapodásnak tartalmaznia kell. Azt is kéri a Bizottságtól, hogy tárgyalja újra a két meglévő megállapodást azon új tárgyalási irányelvek alapján, amelyek megfelelnek az említett követelményeknek. Ezt én bölcs stratégiának tartom.

Az állásfoglalásukban utalnak a Kanadával kötött PNR-megállapodásra is. Ez a megállapodás kapcsolódott számos kanadai kötelezettségvállaláshoz, valamint a Bizottság megfelelőségi határozatához is. Az erről szóló dokumentumok tavaly szeptember 22-én lejártak, ezért új megállapodást kellene megtárgyalnunk Kanadával.

2009 szeptembere előtt ez gyakorlati okokból nem volt lehetséges. Ez azonban nem gyengíti a Kanadának átadott PNR-adatok védelmi szintjét. A PNR-megállapodás maga nem rendelkezik lejárat dátummal, soha nem bontották fel, ezért folyamatosan érvényben van. A Kanadai Határrendészeti Ügynökség levélben megerősítette a Bizottság, a Tanács elnöksége és a tagállamok számára, hogy a kötelezettségek teljes mértékben érvényben maradnak mindaddig, amíg nem kötünk új megállapodást.

Szeretnék köszönetet mondani az előadónak, Sophia in 't Veld asszonynak és a többi képviselőcsoportnak a megállapodásokkal kapcsolatban tanúsított konstruktív hozzáállásukért, amelyek alapján az USA-val és Ausztráliával kötött megállapodások átmenetileg érvényben maradnak az újratárgyalásukig. Addig is egy három ajánlásból álló javaslatcsomagot fogok a Tanács elé terjeszteni a tárgyalási irányelvekkel kapcsolatban a PNR-csomag részeként.

A csomag először is tartalmazni fog egy közleményt a globális külső PNR-stratégiánkról, azokkal az általános követelményekkel együtt, amelyeknek minden harmadik országgal kötött PNR-megállapodásban szerepelniük kell; másodszor, tartalmazni fog két tárgyalási irányelvet az USA-val és Ausztráliával fennálló PNR-megállapodások újratárgyalásához, valamint a Kanadával kötendő új megállapodás megtárgyalásához szükséges irányelveket; harmadszor pedig a Bizottságnak az EU saját PNR-rendszerére vonatkozó, hatásvizsgálaton alapuló új javaslatát.

Ez a csomag megfelelő mértékben figyelembe fogja venni az Önök jelenlegi, valamint 2008. novemberi állásfoglalásaiban leírt ajánlásokat is. Figyelembe veszi továbbá az európai adatvédelmi biztos, a 29. cikk alapján létrehozott adatvédelmi munkacsoport, és a nemzeti adatvédelmi hatóságok tanácsait is. Szerintem fontos, hogy bemutassunk egy saját EU-s PNR-rendszert is azokkal az intézkedésekkel együtt, amelyek biztosítják a koherenciát és a következetességet az EU belső irányelvei és a külső PNR-irányelvek között.

Összességében tehát üdvözlöm az állásfoglalást, és a fenti javaslatok szerint fogok cselekedni. Örömmel várom a további munkát ezen a téren Önökkel.

Axel Voss, a PPE képviselőcsoport nevében. – (DE) Elnök asszony, biztos asszony, Lopez Garrido úr, az utas-nyilvántartási adatállomány (PNR) elemzésével – a SWIFT-hez hasonlóan – az a célunk, hogy megpróbáljuk összhangba hozni a globális terrorizmus és a súlyos bűncselekmények elleni harcot az embereknek a magánélet védelmére vonatkozó alapvető jogaival és az információval kapcsolatos önrendelkezéssel. Azt is tudnunk kell azonban, hogy a mai mobil korban nem lehet megfelelő biztonságot elérni sem Európában, sem világszerte az adatok gyors és hatékony cseréje nélkül.

A digitális korban speciális védelmet kell biztosítanunk az információval kapcsolatos önrendelkezés és a magánélet terén. Ezért rendkívül fontosnak tartom, hogy pontosabban meghatározzuk a különbséget a bűnüldözéshez szükséges adatok és a bizalmas, személyes adatok között. Számomra nem kétséges, hogy a megállapodásban egyértelműen meg kell határozunk az ellenőrzéseket, a fellebbezési jogot, a hozzáférési jogokat, a kártérítési igényeket, valamint a megőrzési időszak hosszát. Azt pedig, hogy sürgős esetekben lehet-e vagy szükséges-e kivételt tenni, a „push” módszer használatával kell ellenőrizni.

Ami a PNR-adatok használatát illeti, gondolnunk kell a súlyos bűncselekményekre is. Számomra olyan bűncselekmények tartoznak ide, mint a gyermekpornográfia, az embercsempészet, a gyilkosság, a nemi

erőszak és a kábítószer-csempészet. Szerintem ez is hozzájárulna az érintettek személyiségi jogainak védelméhez.

Öröndetesnek tartom, hogy döntést kívánunk hozni a PNR-adatokkal kapcsolatos megállapodásról, hogy ki tudjunk dolgozni egy alapmodellt minden jövőbeni hasonló megállapodáshoz, és javaslatot tudjunk tenni a Bizottságnak egy tárgyalási keretrendszerre, hogy vegye figyelembe a mi adatvédelemmel kapcsolatos elképzeléseinket is. A jövőben talán arra is lehetőség nyílik, hogy a terrorizmus és a bűnözés ellen a transzatlanti partnereinkkel közösen működtetett intézmény segítségével vegyük fel a harcot. Ezzel mindenképpen nagy lépést tennénk előre globális mértékben a globalizált bűnözés ellen.

Birgit Sippel, az S&D képviselőcsoport nevében. – (DE) Elnök asszony, szeretnék néhány alapvető dolgot mondani erről a megállapodásról. Nem vitatom, hogy léteznek hasonlóságok a SWIFT-tel, de különbségek is. Ha az Európai Parlamentnek ma kellene szavaznia az utas-nyilvántartási adatállományról (PNR) szóló megállapodásról, nem lenne más választásunk, mint nemmel szavazni. Ez teljesen egyértelmű. Még mindig komoly ellenvetéseink vannak ugyanis a megállapodással kapcsolatban. Hamarosan rá is térek a részletekre. Ezért is nem örültem annak, hogy a szavazás elhalasztásáról beszéltünk. A SWIFT-tel ellentétben azonban valóban alapos okai voltak a halasztásnak. Mindazonáltal szeretném egyértelműen kijelenteni, hogy számunkra ez nem jelenti azt, hogy a szavazást a végtelenségig lehet halogatni, mondván, hogy úgymint évek óta létezik már egy ideiglenes megállapodás. Számunkra nagyon fontos, hogy mielőbb új tárgyalási mandátumot kapjunk, mégpedig ha lehet, még a nyár beállta előtt, hogy gyorsan tisztázni tudjunk minden részletet azzal kapcsolatban, hogy hogyan kezeljük ezeket az adatokat, és milyen adatok tartozzanak ebbe a körbe.

Az adatvédelem nagyon fontos, és szeretném most megragadni a lehetőséget arra, hogy ismét feltegyem azt a kérdést, hogy milyen adatokat kellene átadni. A PNR 19 különböző adatot foglal magában. Én többektől is azt hallottam eddig, hogy igenis lehetőség van arra – ha akarjuk –, hogy személyiségi profilokat hozzunk létre ezekből az adatokból. Erre persze azok, akikkel ilyen megállapodást kötöttünk, azt mondják, hogy ez őket nem érdekli, nem fognak ilyen profilokat létrehozni, és úgymint törlik az ehhez szükséges adatokat. Ha azonban bizonyos adatokat, amelyeket fel lehetne használni személyiségi profil létrehozásához, egyáltalán nem használunk, akkor át kell gondolnunk, hogy egyáltalán kell-e ezeket gyűjtenünk, illetve – ha már megállapodtunk – hogy minden adatot át kell-e adnunk. Ez nagyon lényeges kérdés. Azt is ellenőriznünk kell, hogy milyen szintű védelmet tudunk biztosítani az átadott adatoknak. Tudjuk, hogy az USA-val és az Ausztráliával kötött megállapodásokban leírt rendelkezések nagyon eltérőek. Várhatóan más országok is kérni fogják, hogy kössünk velük hasonló megállapodásokat, ezért biztosítanunk kell, hogy minden megállapodásnál alkalmazzunk bizonyos szabványokat.

Azt a kérdést is nagyon alaposan át kell gondolnunk, hogy hogyan használjuk fel az adatokat. Eredetileg mindig azt mondtuk, hogy a terrorizmus elleni harchoz kellenek az adatok. Most azonban már a súlyos bűncselekményekről is szó van. Ezt meg tudjuk beszélni, de minden apró részletre oda kell figyelnünk. Tudjuk, hogy még magán az Európai Unión belül is nagy eltérések állnak fenn a jogi rendszerek és jogi kultúrák között. Ez azt is jelentheti, hogy a súlyos bűncselekmény fogalma teljesen eltérő típusú bűntényeket takarhat. Részletesen meg kell tehát vizsgálnunk ismét, hogy miről beszélünk, amikor azt mondjuk, hogy természetesen a súlyos bűncselekmények elleni harcról is szó van.

Remélem, hogy a jövőben a megállapodás életbe lépésével biztosítani tudjuk, hogy rendszeres információcsere valósuljon meg az intézmények között. A Tanács soros elnöke már jelezte, hogy az USA-val kötött megállapodásnak már meg is történt az első felülvizsgálata. Hivatalosan azonban még mindig nem kaptuk meg az eredményeket, pedig a felülvizsgálat februárban történt. A jövőben nem csak azt szeretném, hogy rendszeresen készüljenek jelentések, hanem azt is, hogy ezek a jelentések azonnal az Európai Parlament rendelkezésére álljanak.

Nagyon fontos, hogy kidolgozzunk egy egységes megállapodást. Az adatok kérdését ismét át kell tekinteni. Úgy gondolom azonban, hogy az előző vita alapján valószínűleg jó megállapodás fog születni, ezért én optimistán tekintek a további tárgyalások elé.

Sophia in 't Veld, az ALDE képviselőcsoport nevében. – Elnök asszony, mint a kérdés előadója, először is szeretném megköszönni az „árnyékelőadóknak” a kiváló, kellemes és gyümölcsöző együttműködést, amelynek eredményeképpen megszületett a közös állásfoglalás. Ez még természetesen nem a végső fázis, mivel a témával és a szöveggel kapcsolatos tárgyalásaink tovább folytatódnak. Ma az a feladatunk, hogy megvitassuk a Tanács azon kérését, hogy hagyjuk jóvá az USA-val és az Ausztráliával kötött megállapodásokat.

A Parlament mindig is erősen bírálta a PNR-adatok használatát és átadását. Ami azt illeti, 2004-ben a Parlament az USA-val kötött megállapodás semmissé nyilvánítását kérte az Európai Bíróságon. Nem lennénk következetesek tehát a korábbi álláspontunkkal, ha most egyszerűen megadnánk a jóváhagyásunkat.

Mivel azonban a Parlament mindig felelősen cselekszik és igyekszik együttműködni, belátjuk, hogy a két megállapodás elutasításával jogi bizonytalanságot és gyakorlati nehézségeket teremtenénk az állampolgárok és a fuvarozók számára. Ezért inkább azt javasoljuk, hogy függesszük fel a szavazást, és kérjük meg a Bizottságot, hogy dolgozzon ki egy következetes és azonos alapelvekre épülő megközelítést a PNR-adatok használatához. Örömmel látom, hogy a Bizottság és a Tanács magáévá tette ezt a stratégiát, és elkötelezték magukat a gyors és rugalmas munka mellett. Különösen a Bizottságot kérjük, hogy még a nyár kezdete nyújtsa be a PNR-csomagot, ahogyan most nevezzük.

Csakis ez a következetes és egységes megközelítés tűnik pragmatikus megoldásnak akkor, amikor egyre több ország kéri az utasadatok átadását. Ezenkívül ott van a Kanadával kötött lejárt PNR-megállapodás is – vagy bármi is legyen a jogi státusza, mert nem teljesen egyértelmű –, valamint az EU saját PNR-rendszerére vonatkozó félretett javaslat. Ez az állásfoglalás-tervezet számos alapelvet és minimumkövetelményt állapít meg a PNR-csomaggal kapcsolatban, és történetesen ezek voltak a beleegyezésünk feltételei is. Itt az arányosság a kulcselem vagy kulcsszó, mert meggyőződésünk, hogy ugyanazt a célt nem lehet kevésbé „tolakodó” eszközökkel elérni. Valójában ez a kulcsa mindennek.

Ebben az összefüggésben konkrétan meg kell néznünk az API-adatokat és az ESTA-t. Nagyon világos különbséget kell tennünk például aközött, hogy minden utasról tömeges adatokat gyűjtünk és használunk automatikus keresésekhez, például profilok készítéséhez és adatbányászathoz, illetve az ismert gyanúsítottak célzott keresése között, azok azonosítása érdekében, akik szerepelnek a repüléstől eltiltott vagy a figyelt személyek listáján. Ez a két dolog teljesen más, és nagyon világos különbséget kell tennünk közöttük.

Másodszor, a célokat világosan és szigorúan korlátozni kell, összhangban a korábbi állásfoglalásokkal, és ragaszkodunk ahhoz, hogy az adatokat kizárólag bűnüldözési és biztonsági célokra használják, mégpedig a szervezett nemzetközi bűnözés és a nemzetközi terrorizmus nagyon pontos definíciói alapján. Világossá kell tennünk, hogy miről beszélünk. A PNR-adatok használata mindig álljon összhangban az EU adatvédelmi szabványaival. Nekünk az az elsődleges feladatunk, hogy a saját európai állampolgáraink érdekeit képviseljük. Nekik joguk van tudni, hogy az európai jogszabályokat a nemzetközi kapcsolatainkban és a belső politikánkban is betartjuk.

Végül pedig elismerjük, hogy a bűnüldöző és a biztonsági szervek számára biztosítanunk kell a megfelelő eszközöket ahhoz, hogy elvégezzék a munkájukat ebben a korban, amit soha nem látott mértékű mobilitás jellemez, de Európának az is kötelessége, hogy védje a saját jogait és szabadságait. Véleményem szerint a következő PNR-csomaggal kiváló lehetőségünk lesz arra, hogy mindezt elérjük.

Jan Philipp Albrecht, a Verts/ALE képviselőcsoport nevében. – (DE) Elnök asszony, nem akarom elismételni azt, amit a képviselőtársaim már nagyon helyesen elmondtak előttem, inkább néhány általános észrevételt tennék.

Nem tudom, hogy látták-e valaha a *Különvélemény* című filmet. Ha nem, javasolom, hogy nézzék meg. Ebben a filmben a jövőbeni bűnüldöző szervek egy úgynevezett bűnmegelőző rendszert használnak, amellyel megpróbálják letartóztatni a bűnözőket még mielőtt azok bármit is elkövettek volna. Az úgynevezett bűnmegelőző rendőrök igyekeznek megjósolni a jövőt, ezért állandóan figyelik az emberek érzéseit és viselkedését. Hát nem nagyszerű? Egy látszólag tévedhetetlen rendszer, ami biztonságot teremt. Aztán magát a főnyomozót veszik célba, és a kártyavár összedől.

Nem akarom azzal untatni Önöket, hogy még részletesebben elmesélem ennek a nagyszerű és máig érvényes filmnek a történetét, de az USA már legalább 2001. szeptember 11. óta korlátozás nélkül használja bárkinek az utasadatait, mégpedig semmi másra, mint profilok létrehozására. Ez a korlátozás nélküli hozzáférés nem csak az Európai Unió adatvédelmi rendelkezéseinek mond ellent, hanem az alapvető alkotmányos elveknek is, mint például az ártatlanság vétele, a tisztességes tárgyaláshoz való jog, és a hatalommal történő önkényes visszaélés tilalma.

Véleményünk szerint az EU által az USA-val és Ausztráliával kötött megállapodások az utas-nyilvántartási adatállományokhoz történő hozzáférésről súlyosan sértik az alapvető európai jogokat és a jogállamiság követelményeit, és mint Európai Parlament, ezt már többször elmondtuk, ahogyan in 't Veld asszony is utalt erre. Mint Európai Parlament, nem támogathatjuk ezeket, hanem kérnünk kell a Bizottságot és a Tanácsot,

hogyan adjon olyan új megbízást, ami a polgárok védelmét az egész világon egy ilyen bűnmegelőző rendszer elé helyezi.

Ryszard Czarnecki, az ECR képviselőcsoport nevében. – (PL) Elnök asszony, én nem vagyok olyan kiváló filmkritikus, mint az előző felszólaló. Nem is szeretném, ha a mai vitánk filmjeiről szóló beszélgetéssé alakulna.

Visszatérve konkrétan a vitánk tárgyára, a PNR-adatok átadásának egyértelműnek kell lennie. Korábban ezeket az adatokat csak kereskedelmi célból gyűjtötték, ma pedig már a bűnözés elleni harcban is jó hasznukat lehet venni. Ez a jogos kérdés azonban bizonyos értelemben – mondjuk ki őszintén – egyfajta intézményközi háború eszköze lett, ami már évek óta folyik az Európai Parlament és a Tanács között. Nem tartom szerencsésnek, hogy egy olyan indítványt, amely szerintem is, és a képviselőcsoportom véleménye szerint is nagyon megfelelő és jogos, önállóan terjesztett be a Tanács, anélkül, hogy konzultált volna a Parlamenttel. Így ugyanis az történik, hogy egy egyébként értelmes indítványt automatikusan elleneznek azok, akik bár támogatják az adatok átadását, meg akarják védeni az Európai Parlamentet mint erős intézményt, amelyet a saját törvényei irányítanak, és erős politikai akarattal rendelkezik a közös döntések meghozatalában.

Az a benyomásom, hogy a PNR-rel kapcsolatos vitában azok, akik támogatják a PNR-adatok átadását, most paradox módon az ellentáborhoz csatlakoztak, mert nem tetszik nekik az a mód, ahogyan a Tanács kezeli a Parlamentet. Mondjuk ezt ki nyíltan: nemzetközi tapasztalatokból tudjuk, hogy nem ez az első alkalom, amikor ez megtörténik. Ráadásul még azok közül is néhányan, akik támogatják a PNR-adatok átadását, úgy gondolják, hogy ma politikai demonstrációt kellene tartanunk, és meg kellene mutatnunk a Tanácsnak, hogy hol a helye – egyszerűen, büntessük meg a Tanácsot az arroganciájáért.

Végül pedig, ahogyan a lengyel mondás szól, így akár tetszik, akár nem, a gyereket is kiöntjük a fürdővízzel együtt. Teljesen jogos, hogy a Tanács orrára koppintsunk, de ezzel bizonyos értelemben a saját eszközeinket korlátozzuk a terrorizmus, a maffia és a szervezett bűnözés elleni harcban.

Eva-Britt Svensson, a GUE/NGL képviselőcsoport nevében. – (SV) Elnök asszony, az előző felszólalókkal ellentétben szeretnék gratulálni Albrecht úrnak a film világából vett hasonlathoz. Szerintem fontos, hogy időnként a kultúra rávilágítson a társadalom visszasságaira, és ebből mi is tanulhatunk itt, a Parlamentben. Szeretném megköszönni az előadónak, in't Veld asszonynak is az elkötelezettségét a magánélet és a jogállamiság védelme mellett ebben a kérdésben is, mint oly sok más ügyben.

Valamelyik nap a spanyol elnökség azt mondta, hogy a légi közlekedés befolyásolja a szabad helyváltoztatáshoz való jogot, ami alapvető jog. Ezt nekünk is szem előtt kell tartanunk ma, amikor a PNR-t tárgyaljuk, mert a PNR-adatokat azért kívánjuk használni, hogy el tudjuk dönteni, hogy kinek van joga repülőgépre szállni, és ki az, aki nem rendelkezik ezzel a joggal. Természetesen ez érinti a mi jogainkat is – nem csak a szabad helyváltoztatáshoz való jogot, hanem a politikai és polgári jogokkal kapcsolatban aláírt nemzetközi szerződésekben lefektetett jogokat is.

Az EU és a belső mobilitás célja az, hogy megszűnjenek a határok, és az EU-ban nagyobb legyen a mozgás szabadsága. Ezt bizonyos emberek számára biztosítjuk is, de a menedékkérők, a menekültek és hasonló személyek számára – akiknek a többsége történetesen nő és gyermek – a döntés arról szól, hogy joguk van-e repülőre ülni vagy sem. Ezeknek az embereknek ez élet vagy halál kérdése lehet. Ezért nagyon fontos, hogy mi, itt a Parlamentben és a Bizottságban valóban alaposan vizsgáljuk meg, hogy hogyan fogják felhasználni a PNR-adatokat. Ez érinti a mozgás szabadságát, valamint a nemzetközi egyezményeket és a polgári jogainkat is.

Simon Busuttil (PPE). – (MT) Három rövid észrevételt szeretnék tenni. Először is, az előbb beszéltünk a SWIFT megállapodásról, és azt mondtuk, hogy ebből levonhatunk bizonyos tanulságokat. Azt hiszem, hogy a Parlament már le is vonta az egyik tanulságot, nevezetesen azt, hogy a nagyobb hatalom nagyobb felelősséggel is jár. Szerintem a Parlament által a PNR-megállapodással kapcsolatban követett stratégia jól mutatja, hogy még a Parlament is megértette, hogy nagyobb hatalommal rendelkezik, ezért nagyobb felelősséget is kell vállalnia. Ezt mindenképpen hangsúlyoznunk kell.

Másodszor, fontos-e nekünk ez a megállapodás vagy sem? Véleményem szerint nagyon is fontos. A terrorizmus elleni harc nagyon fontos a polgáraink biztonsága szempontjából, és ebben a tekintetben nagy a felelősségünk. Ha véletlenül bekövetkezne egy incidens, a polgárok azonnal azt fogják kérdezni tőlünk: „Mit tettetek annak érdekében, hogy megvédjétek a biztonságunkat?”

A harmadik észrevételem pedig a következő: Felvet-e ez a megállapodás adatvédelemmel és a polgárok magánéletével kapcsolatos kérdéseket? Szerintem igen, méghozzá olyan aggályokat, amelyekkel részletesen foglalkoznunk kell ahhoz, hogy olyan megállapodásra tudjunk jutni, amely képes garantálni és megvédeni a polgárok érdekeit, különösen a magánélettel kapcsolatban. Ezért úgy gondolom, hogy az előttünk lévő megoldás jó és kiegyensúlyozott. Világosan kitűnik belőle, hogy mit akar a Parlament elérni ezzel a megállapodással, egyértelműen bizonyítva, hogy felelősséggel gyakoroljuk a ránk ruházott hatalmat. Szeretnék tehát gratulálni az előadónak az ügygel kapcsolatban végzett munkájához.

Saïd El Khadraoui (S&D). – (NL) Elnök asszony, López Garrido úr, biztos asszony, hölgyeim és uraim, az utas-nyilvántartási adatállománnyal (PNR) kapcsolatos vita nagyon hasonlít arra, amit a SWIFT-tel kapcsolatban folytattunk. Lényegében itt is arról van szó, hogy erős és elfogadható egyensúlyt kell találnunk a biztonság és a magánélet védelme között. Természetes, hogy mindkettő fontos, és nekünk meg kell találnunk közöttük a kényes egyensúlyt. Az európai repülésben az elmúlt napokban felmerült problémák ismét rávilágítottak arra, hogy milyen lényeges szerepet játszik az utas- és teherszállítás a mai társadalomban. Előbb vagy utóbb szinte mindenki repülőgépre száll.

Elfogadhatatlan tehát, hogy adatok tucatjait adjuk át és frissítsük folyamatosan, gyakran teljesen akaraton kívül, anélkül, hogy szilárd garanciák lennének arra, hogy nem lehet velük visszaélni; az amerikai hatóságok például már igen régóta az információforrások széles skáláját használják arra, hogy megállapítsák, hogy egy adott személy gyanús-e, az illető vízumkérelmétől kezdve a repülőtéri bejelentkezési eljárásig. Néhány héttel ezelőtt a washingtoni PNR-központban saját szememmel láthattam, hogy egy egész csapat ember hogyan dolgozik 24 órán keresztül azon, hogy egy kb. 5000 embert tartalmazó listát naponta egy mindössze néhány embert tartalmazó listára szűkítsen, amelyen azok szerepelnek, akiktől majd megtagadják a belépést az USA területére. Márpedig jól tudjuk, hogy az USA területére történő belépés megtiltása ellen csak államigazgatási eszközökkel lehet fellebbezni.

Egyértelmű, hogy ezt az adatáramlást bizonyos keretek közé kell szorítani, és le kell fektetni az állásfoglalásban leírt minimális feltételeket, mint például azt, hogy az adatokat kizárólag a terrorizmus és a nemzetközi bűnözés felderítéséhez szabad felhasználni. Egyetértek azokkal a képviselőtársaimmal, akik azt mondták, hogy mindezt pontosan definiálni kell, és természetesen mindennek az európai adatvédelmi szabványokkal összhangban kell történnie, és ez arra is vonatkozik, amikor az adatokat harmadik országoknak adjuk tovább.

Véleményem szerint világosabban meg kell határoznunk az „érzékeny” PNR-adatok körét is, mert szerintem ebben a kérdésben elég sok múlik az értelmezésen. Támogatom tehát a javasolt halasztást, hogy olyan új tárgyalási megbízást lehessen kiadni – mégpedig inkább előbb, mint később –, amely figyelembe veszi a kérdéseinket. Látom, hogy a Tanács és a Bizottság konstruktív hozzáállást tanúsít, és a képviselőtársaimhoz hasonlóan én is azt szeretném, hogy a nyári hónapokra tisztábban lássunk ezekben a kérdésekben.

Judith Sargentini (Verts/ALE). – (NL) A feszültség valóban enyhült némileg, hölgyeim és uraim, és in 't Veld asszony nagyszerű állásfoglalást állított össze, amelyet a Bizottság és a Tanács is támogat. Ez önmagában is kitűnő, és egyetértek vele: szerintem nagy körültekintésre vall ezen a ponton arra törekedni, hogy megfogalmazzunk egy olyan egységes és világos irányelvet minden jövőbeni utas-nyilvántartási adatállomány (PNR) megállapodáshoz, amely figyelembe veszi az arányosságot, ami azt jelenti, hogy csakis azokat az adatokat adjuk át, amelyek valóban és szigorúan szükségesek az adott célra, nevezetesen a terrorizmus elleni harchoz, és világossá kell tennünk, hogy ez az egyes egyedüli célunk. Az irányelv gondoskodjon a viszonyosság betartásáról is, és biztosítsa, hogy az adatokat ne lehessen évekig tárolni, hogy valóban legyenek időkorlátok, és ne sérüljenek az alapvető jogaink. Az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezményt már kötelező erejűnek nyilvánították, ezért ennek is tükröződnie kell az ilyen PNR-megállapodásokban. Szerintem most jött el az ideje annak is, hogy benyújtsuk a megállapodást az Európai Unió Alapjogi Ügynökségéhez Bécsben, és ezt most kérem is a Bizottságtól.

Még egy dolog van, amit figyelembe kell vennünk, mégpedig az, hogy megszokott dologgá vált, hogy a polgárok egy külföldi állammal – ebben az esetben gyakran az Egyesült Államokkal – egy vállalaton, nevezetesen egy légitársaságon keresztül kommunikálnak, holott annak semmi köze hozzájuk, igazából nincs is szüksége bizonyos személyes adataikra, és nem is kellene azzal próbálkoznia, hogy közvetítő szerepet játsszon. Valamit tennünk kellene ez ügyben.

Cornelia Ernst (GUE/NGL). – (DE) Elnök asszony, a felhők feletti szabadság, ahogyan azt egykoron az énekes-dalszerző, Reinhard Mey énekelte, hamar véget fog érni, ha megkötjük az USA-val az utas-nyilvántartási adatállomány (PNR) felhasználásáról szóló megállapodást. Augusztusban az egyik munkatársunk első kézből tapasztalta, hogy milyen hatásai vannak már is a szabadság korlátozásának. Mivel az amerikai hatóságok

felvették a nevét a terroristák megfigyelési listájára, azt a repülőgépet, amelyen utazott, nem engedték be az USA légtérébe. Mint mindannyian tudjuk ebben a Házban, ez jelentős hátrányokkal jár, és később kiderült, hogy félreértés volt az egész.

Az amerikai hatóságok már ma is sokféle adathoz hozzájutnak – hitelkártya számok, foglalási adatok, ülőhely választása, étellel kapcsolatos speciális kívánságok, IP-címek és utasinformációk – anélkül, hogy lennének egyértelmű adatvédelmi szabályzatok. Egyértelműen ki szeretném fejezni, hogy ezt elutasítjuk, és ellenezzük a repüléssel kapcsolatos adatoknak, az úgynevezett PNR-adatoknak a tömeges átadását is, legalábbis a jelenlegi fejlesztési tervek szerint. A jelenlegi formájában ezt nem tudjuk támogatni, mert nem egy konkrét célt szolgál, és sem nem arányos, sem nem hasznos. Végül pedig azt szeretném mondani, hogy nem szabad megengednünk proaktív kockázati elemzések készítését az utazási és viselkedési szokásokról. Olyan szabályozásra van szükségünk, mint az amerikai magánéleti törvény. Ennek az európai polgárok számára is rendelkezésre kell állnia, csakhogy mint a jogi eljárások lehetőségének.

Manfred Weber (PPE). – (DE) Elnök asszony, biztos asszony, López Garrido úr, először én is szeretnék röviden párhuzamot vonni a SWIFT-vitával. Nagy örömmel hallottam, hogy a Tanács képviselője meghatározott célokról beszélt az új SWIFT-megállapodásról szóló tárgyalások kapcsán. Éppen ezért lepett meg, hogy a Lisszaboni Szerződés és a Parlament nyilatkozata milyen hatást gyakorolt a Tanácsra, amely most az európai érdekek bajnokaként kíván fellépni. Remélem, hogy ugyanezt a lelkesedést fogjuk látni akkor is, amikor az utas-nyilvántartási adatállományról beszélünk, és reméljük, hogy az európai érdekek mellett is elkötelezetten harcolnak majd.

Másodszor, azt szeretném mondani, hogy szerintem mindannyian egyetértünk azzal, hogy az adatvédelmi jogokat illetően mind a légitársaságok, mind a polgárok jogbiztonságának szempontjából szükség van ilyen megállapodásokra. Azokat a szabványokat, amelyeket követelünk, világosan leírja a közös állásfoglalás.

Harmadszor pedig szeretnék egy olyan gondolatot felvetni, ami nem kapcsolódik közvetlenül a megállapodásokhoz, de mindenképpen a témához tartozik: ez pedig a Tanácsban folyó azon vita, hogy ki kell-e fejlesztenünk egy saját európai PNR-rendszert vagy sem. Európában az utolsó nagyobb terrorfenyegetés a detroiti eset volt, amikor egy merénylet felszállt egy gépre, és Detroitba akart repülni. Ez tavaly karácsony előtt történt.

Az esettel kapcsolatban Nagy-Britanniában kiderült, hogy tudni lehetett, hogy ez a személy fenyegetést jelent. Azoknak azonban, akik eldöntötték, hogy repülhet-e az illető vagy sem, nem volt a kezükben a megfelelő információ. Ezzel azt akarom mondani, hogy szerintem az Európai Unióban nem az a probléma, hogy nem áll rendelkezésre elegendő mennyiségű adat. Szerintem már nagyon is jól tudjuk, hogy kik jelentenek fenyegetést. A problémát az okozza, hogy hogyan juttassuk el az adatokat oda, ahol azokra szükség van, hogy megelőzzük a fenyegetéseket.

A spanyol elnökség Toledóban azt javasolta – és ezért nagyon hálás vagyok –, hogy erősítsük meg a terrorista ellenes hatóságok hálózatát Európában. Sajnos ezt a javaslatot nem hajtották végre az európai belügyminiszterek. Ehelyett azt javasolták, hogy hozzunk létre új adathalmazokat, és gyűjtsünk új adatokat. Nekem sokszor úgy tűnik, hogy a belügyminiszterek számára az adatgyűjtés jelenti a könnyű megoldást. Én azt kérem, hogy először vizsgáljuk meg az érintett hatóságok között fennálló hálózatokat, mert ezek birtokában sokkal többet elérhetnénk a terrorizmus elleni harcban.

Tanja Fajon (S&D). – (SL) Egészen biztos vagyok abban, hogy az Európai Parlamentnek minden tagja tudatában van annak, hogy mennyire fontos az időszerű és pontos információ az utazásaik biztonságának biztosításában. Ma, amikor káosz uralkodik a légi közlekedésben, az utasok napi mozgásának mértéke sokkal nyilvánvalóbb mindannyiunk számára. Sajnos a légitársaságok anyagi veszteségei elég nyilvánvalóan bizonyítják ezt, hiszen sok járat kimarad, és nagy tömegek várnak arra, hogy lecsaphassanak az első gépen elérhető első szabad ülésre. Remélem, hogy hamarosan ismét biztonságosan tudunk majd repülni.

Mindenki, aki repülőgéppel utazik, kifejezetten csak a terrorizmus és a szervezett bűnözés elleni harcért felelős hatóságoknak adja át az adatait. Ezzel nincs is semmi problémám. Ha Twitteren önként megadok olyan adatokat, hogy mikor és hova utazom, akkor nem bánom, ha ezt az információt arra is felhasználják, hogy biztosítsák a légi forgalom mindennapi biztonságát. Azt azonban helytelenítem, hogy a PNR-megállapodások nem tartalmazzanak minden ország számára előre megszabott azonos feltételeket és kritériumokat, hogy nem határozzák meg, milyen adatokat kell kiadnunk, és nem tudjuk, hogy pontosan milyen célokra fogják felhasználni az adatainkat a hatóságok.

A kérdésem Önökhöz a következő: számíthatunk-e arra, hogy még a nyár előtt megkapjuk a megbízást arra, hogy új megállapodásról tárgyaljunk az adatok átadásáról? Ezenkívül, az Európai Unió és az egyes országok között megkötendő megállapodások modell értékűek lesznek-e, és egyenlő, magas szintű és világos szabványokat tartalmaznak-e majd az adatok felhasználásával és védelmével kapcsolatban? Milyen intézkedéseket tesznek majd annak érdekében, hogy a PNR-adatokat ne lehessen felhasználni profilok létrehozásához és a kockázati tényezők definiálásához? Arra gondolok, hogy minden olyan lehetőség, amely megengedi a személyiségi profilok létrehozását etnikai származás, nemzetiség, vallás, szexuális orientáció, életkor vagy egészségi állapot alapján, elfogadhatatlan.

Mindehhez még azt szeretném hozzátenni, hogy önmagában egyetlen adatvédelmi rendszer sem elegendő. Nem tudjuk kivédeni a terrorista támadásokat megfelelő adatszere és a titkosszolgálatok együttműködése nélkül. Erre jó példa a tavaly karácsony körül Detroitba tartó repülőgépen megghiúsult támadás. Mindenekelőtt arra van szükségünk, hogy hatékonyan használjuk a már rendelkezésünkre álló eszközöket a terrorizmus elleni harcban, elsősorban pedig a még jobb együttműködésre.

Végezetül csak annyit, hogy semmiképpen nem szeretnék nemet mondani egy olyan megállapodásra, amely biztonságot nyújt számunkra, az EU polgárai számára. Még kevésbé szeretném azonban, ha sérülnének az alapvető magánéleti jogaink. Helyes azonban, hogy a magánéletünkbe történő minden behatolást biztonságos és hatékony intézkedésekkel kell megtenni, az emberi jogok védelme mellett.

Eva Lichtenberger (Verts/ALE). – (DE) Elnök asszony, ma az asztalunkon fekszik az USA-val kötött megállapodás második dossziéja, ami igen súlyos problémákat hordoz magában az adatvédelem terén. Ez lényegében megerősíti számomra az európai adatvédelmi biztos, Hustinx úr javaslatát, aki azt mondta, hogy egyszer és mindenkorra meg kellene tárgyalnunk és meg kellene kötnünk egy átfogó transzatlanti adatvédelmi keretszerződést. Ez mindkét fél számára igen hasznos lenne, és sok szempontból a segítségünkre lehetne.

Általában véve egyértelmű, hogy teljesen más elképzeléseink vannak a biztonságról itt, mint az Atlanti-óceán túlsó partján. Mint az Európai Parlamentnek, arra is oda kell figyelnünk, hogy a Bizottságunk ne csak egyszerűen elfogadja az USA javaslatát, hanem érvényesítse a mi szabványainkat ezeken a tárgyalásokon, megfelelő arányérzékkel és egyenrangú félként. Ennélfogva nagyon fontos a „súlyos bűncselekmény” fogalmának tisztázása. Az adatok egyértelmű javítása is lehetséges legyen. Az adatvédelmet aktiválnunk kell, máskülönben nem sokra megyünk a megállapodással.

Carlos Coelho (PPE). – (PT) López Garrido úr, Malmström asszony, már kifejezésre juttattuk az aggodalmunkat a PNR-adatoknak az USA számára történő átadásával kapcsolatban. Az ilyen adatokat évekig is meg lehet őrizni a biztonsági ellenőrzések elvégzése után, és aki nem amerikai állampolgár, annak a számára nem biztosított a jogi védelem.

Az Ausztráliával és Kanadával kötött megállapodásaink mindig is elfogadhatóbbak voltak és jobban összhangban álltak az arányosság elvével, mivel ezek korlátozott hozzáférést biztosítottak az adatokhoz a tartalmat, az időtartamot és a részletességet illetően, és bírói hatóság is felügyeli őket. Egyetértek azzal, hogy az általános alapelveket és szabályokat kell lefektetni a harmadik országokkal kötendő megállapodások alapjául. Előfordulhat, hogy olyan országok is kérni fogják majd az ilyen megállapodások megkötését, amelyekben az adatvédelmi hagyományok és az emberi jogok tisztelete komolyabb aggodalomra ad okot. Ezenkívül, ha valódi viszonyosságot akarunk elérni, akkor meg kell fontolnunk, hogy egyetlen rendszert hozzunk létre az Európai Unió számára, amely folyamatban az Europol is végig részt venne.

López Garrido úr, Malmström asszony, véleményem szerint bármilyen megállapodás csak akkor lehet elfogadható, ha megfelelő szintű adatvédelmi garanciákat tartalmaz, és tiszteletben tartja a szükségesség és az arányosság elveit, valamint az EU érvényes szabályait. Azt is biztosítani kell, hogy csak a „push” módszert használjuk, más szóval, mi megadjuk az adatokat, de azon harmadik országok szervezetei, akiknek hozzáférésük van az adatbázishoz, ne tudják azokat automatikusan lehívni.

Támogatom tehát in 't Veld előadó asszony és a képviselőcsoportok közös javaslatát, hogy halasszuk el a parlamenti jóváhagyásról szóló szavazást, hogy több időnk maradjon a tárgyalásokra, és meg tudjuk oldani az itt felvetett aggályokat.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) A személyes adatok védelme az európai polgárok egyik alapvető joga. A Lisszaboni Szerződés megerősíti a korábbi rendelkezéseket az Európai Unió Alapjogi Chartájának jogszabályi és kötelező jellegének köszönhetően. Minden személyes adatot a 46/1995, 58/2002 és a 24/2006 irányelvek szerint kell feldolgozni. Valójában az Európai Parlament azt kéri, hogy a személyes adatokkal kapcsolatban

minden nemzetközi megállapodást csakis akkor írjunk alá, ha a másik félnél is érvényben vannak a fenti irányelvekhez hasonló rendelkezések.

Az információs társadalomban, és különösen a szélessávú kommunikációs infrastruktúrák kialakításakor az adattároló központot és az adatfeldolgozó központot különböző helyeken is el lehet helyezni, sőt, akár különböző országokban is. Ezért kérjük, hogy a személyes adatokkal kapcsolatos nemzetközi megállapodások mondják ki, hogy a személyes adatokat csak olyan helyeken lehessen tárolni és feldolgozni, ahol hasonló jogi rendelkezések vannak érvényben, mint az európai jogrendben. Még egy utolsó gondolat, elnök asszony: hogyan adhatják meg az európai polgárok a hozzájárulásukat, és különösen milyen feltételek mellett?

Diego López Garrido, a Tanács soros elnöke. – (ES) Elnök asszony, konklúzióként három észrevételt szeretnék tenni részünkről ebben a fontos vitában.

Az első a Weber úr által felvetett kérdésre vonatkozik, azzal kapcsolatban, hogy Európának lehet-e vagy kellene-e saját utas-nyilvántartási adatállomány, és ha igen, az milyen legyen. Mi annak a hívei vagyunk, hogy legyen általános szabályozás az utasadatok – lényegében a légi utasok adatairól van szó – átadásáról. Ezért arra kértük a Bizottságot, hogy készítsen egy tanulmányt, és ha jónak látja, dolgozzon ki egy irányelvtervezetet is, amelyben lefekteti az általános szabályozást ebben a vonatkozásban, beleértve – ahogyan in 't Veld asszony állásfoglalási indítványa kimondja – a magánéletre gyakorolt hatások felmérését is. Ez arra vonatkozik, hogy a hatékonyság és az arányosság – két olyan alapelv, amelyet figyelembe kell vennünk – milyen mértékben befolyásolják a magánéletet, és ezért milyen messzire kell mennie egy európai szabályozásnak ebben a vonatkozásban, és milyen intézkedéseket kell hozni az alapvető jogok mindenkor védelme érdekében?

Ez az, amit Fayot asszony is említett: milyen intézkedéseket kellene tennünk?

Szerintem a SWIFT témájában folytatott vita sok kérdést tisztázhat. Véleményem szerint az akkor megbeszélte és elfogadott elveket most is be kell tartanunk. Arról beszélünk, hogy a magánülethez való jogot, a személyiséghez és a saját imázshoz való jogot mindig biztosítani kell. Az alapvető jogok oszthatatlanok, és ebben az esetben olyan dologgal állunk szemben, amely veszélyeztetheti az alapvető jogokat, ezért szerintem ugyanolyan nagy gonddal kell eljárunk, ahogyan lefolytattuk az előző vitát is.

Végül a harmadik észrevételem az előzővel kapcsolatos. Általában véve én nem gondolom, hogy a biztonság és a szabadság egymásnak ellentmondó elvek, más szóval, hogy ez egy vagy-vagy eset lenne, és ha nagyobb a biztonság, akkor kevesebb a szabadság, vagy ha nagyobb védelmet biztosítunk az alapvető jogoknak és szabadságjogoknak, és fundamentalisták vagyunk az alapvető jogainkban, akkor kisebb lesz a biztonság.

Szerintem ez nem igazi dilemma. Éppen ellenkezőleg, úgy gondolom, hogy a biztonság és a szabadság két olyan alapelv, amelyek jól kiegészítik egymást. Mindkét alapelvet kimondják és elismerik az alkotmányok és az európai jogrend, és mindkettő szerepel a Lisszaboni Szerződésben is. Soha nem szabad megfeledkeznünk arról, hogy a Lisszaboni Szerződés része az Alapjogi Charta, amely megköveteli az alapvető jogok tiszteletben tartását, amelyek abszolút sérthetetlenek, és nem szabad csorbulniuk. Úgy gondolom tehát, hogy ha nem csak rövid távon gondolkodunk – mert gyakran bizony ezt tesszük –, és messzebbre is előre tekintünk, a biztonságunk megvédését célzó intézkedések, ha alaposak és jól átgondoltak, mindig hatékonyak lesznek. A jogok és szabadságok védelme mindig növeli a polgárok komfortérzetét, és végső soron a biztonságot is.

Cecília Malmström, a Bizottság tagja. – Elnök asszony, igen, láttam a *Különvélemény* című filmet. Jó és érdekes film, és meglehetősen félelmetes, de most nem az ijesztgetés a célunk.

Úgy gondolom, hogy nagyon érdekes és konstruktív vitát folytattunk, és egyetértünk azzal, hogy találhatunk hasonlóságokat a SWIFT vagy a TFTP témájában folytatott vitákkal. A súlyos szervezett bűnözés és a terrorizmus elleni harcról van szó, de arról is, hogy hogyan védjük meg az egyének magánéletét. Felmerülnek adatvédelmi és arányossági kérdések, és tisztázniuk kell a célokat, a definíciókat, a jogbiztonságot stb.

Az amerikai barátainkkal a TFTP-ről folytatott tárgyalások is hasznos tapasztalatokkal szolgálnak számunkra, amelyeket felhasználhatunk a PNR megvitatása során. Ennek segítségével tovább pontosíthatjuk az Európai Unió elképzelését ebben a kérdésben, és ez szerintem hasznos lesz. Szerintem a TFTP-vel kapcsolatban eddig végzett munka a három intézmény között jó tapasztalatokkal szolgált arról, hogy hogyan tudunk együtt dolgozni – mármint a Tanács, a Parlament és a Bizottság – ezekben a rendkívül nehéz és érzékeny kérdésekben. Remélhetőleg jó eredményeket tudunk majd elérni.

Figyelmesen hallgattam a vitát. Elolvastam az állásfoglalásukat. Nagyon kiegyensúlyozott és bölcs állásfoglalásnak tartom. Mint mondtam, ennek alapján azonnal el fogjuk kezdeni a munkát, és örömmel

várom a jó együttműködést és a megbeszéléseket Önökkel ebben a témában. Mint tudják, a meghallgatásom során már megígértem a Parlamentnek, hogy át fogom tekinteni azokat az antiterrorista intézkedéseket, amelyek már rendelkezésünkre állnak az Európai Unióban – egy listában felsorolom ezeket, amit majd megvitatunk a Parlamenttel –, ezenkívül az adattájékoztató és -megosztó rendszereink átfogó struktúráját, hogy ezzel is tisztában legyünk, amikor elkezdjük a munkát. Ezt fontosnak tartom, és szerintem ez javítani fogja a megbeszéléseink átláthatóságát és mélységét.

Elnök. – Köszönöm, biztos asszony, az együttműködést, remélem, hogy gyümölcsöző lesz. A vitát lezárom.

A szavazásra a májusi első ülésen kerül majd sor.

7. A cianidos bányászati technológiák alkalmazásának tilalma (vita)

Elnök. – A következő napirendi pont az Áder úr és Tőkés úr által az Európai Néppárt (a Kereszténydemokraták) képviselőcsoportja nevében a Bizottsághoz intézett, szóbeli választ igénylő kérdés a cianidos bányászati technológiák betiltásáról (O-0035/2010 – B7-0206/2010).

János Áder, szerző. – (HU) Kedves kollégák! Az elmúlt években nagyon fontos döntések születtek az Európai Unióban, amelyek környezetünk megóvását célozták, hadd utaljak csak a biodiverzitással kapcsolatos döntésre vagy a Víz Keretirányelvre. Az Európai Unió Víz Keretirányelve a tagállamok kötelességévé teszi vizeink minőségének megóvását, a szennyezések megakadályozását. Helyes cél ez? Igen, helyes. Kötelességünk-e mindent megtenni annak érdekében, hogy ezt a célt elérjük? Nyilvánvalóan igen. Van-e olyan bányászati eljárás, ami vizeinket, környezetünket veszélyeztet? Sajnos igen. Még hozzá egy nagyon-nagyon veszélyes és ugyancsak elavult technológiáról van szó. Jó néhány képviselőtársammal azt szeretnénk, ha ezt a technológiát az egész Európai Unióban betiltanánk. A 10 évvel ezelőtti tiszai ciánkatasztrófa és az azóta bekövetkezett balesetek is erre figyelmeztetnek bennünket.

Tisztelt kollégák! Egyszerre szerencsés és ugyanakkor sürgető a pillanat, amiben vagyunk. Szerencsés, mert ma a Bizottságtól kapott tájékoztatás szerint csak három országban alkalmazzák ezt a cianidos bányászati eljárást, és szerencsés azért is, mert van másik három ország, amelyik betiltotta a cianidos eljárást, például mutatva ezzel a többi uniós tagországnak. Ugyanakkor sürgető is a pillanat, mert az arany árának emelkedése miatt újabb bányákat akarnak megnyitni szerte Európában ezzel a veszélyes és elavult technológiával. A veszély tehát óriási, ami környezetünkre leselkedik.

Tisztelt kollégák! Ha komolyan gondoljuk, hogy meg kell óvni vizeinket, akkor nem telepíthetünk ciános méregtavakat folyóink és tavaink mellé, márpedig ez az elavult technológia ezt eredményezi. Ha komolyan gondoljuk a biodiverzitás védelmét, akkor nem engedhetünk olyan eljárásokat alkalmazni, amelyek képesek az életet kiölni a folyókból a mikroorganizmusoktól kezdve a rákokon át a halakig. Itt az idő, tisztelt kollégák, a cselekvésre. Ne várjuk meg, hogy újabb katasztrófa figyelmeztessen erre bennünket.

Végezetül hadd köszönjem meg mindazoknak a kollégáknak, akik jelen vannak és akik részt vesznek majd a vitában és akik most talán a vulkán kitörése miatt nem tudtak eljönni, hogy nagyon sokat segítettek ennek a határozati javaslatnak az elkészítésében, hiszen egy olyan közös szövegjavaslatot tudtunk kompromisszum eredményeként a Ház elé tárni, amely élvezi nemcsak a Néppárt támogatását, hanem a zöld frakciónak, a szocialista frakciónak, a liberálisoknak és a konzervatívoknak a támogatását is, és én azt gondolom, hogy az ügy súlyossága miatt ez feltétlen indokolt. Arra kérem, és arra biztatom a kollégákat, hogy ezt a támogatásukat a határozathozatal végéig tartsák fenn.

Cecilia Malmström, a Bizottság tagja. – Tisztelt elnök asszony, tisztelt képviselők, kollégám, Piebalgs biztos úr elnégzésüket kéri. Sajnos a mai ülésen nem tud jelen lenni, ezért engem bízott meg azzal a feladattal, hogy lefolytassam ezt a vitát Önökkel. Köszönöm a lehetőséget, hogy ismertethetem a Bizottság álláspontját a cianidnak az arany kivonására való, az Európai Unióban történő felhasználásával kapcsolatban.

Először is, ahogyan az a tisztelt képviselők előtt is ismert, elvégeztük a 2000-ben a romániai Nagybánya közelében bekövetkezett súlyos baleset – amikor egy mérgező anyagokat visszatartó gát szakadt át –, illetve a baleset okainak alapos és mindenre kiterjedő vizsgálatát. A vizsgálat következtetéseit figyelembe vettük akkor is, amikor az Európai Unió 2006-ban az extrakcióból származó hulladék kezelésére vonatkozó külön irányelvet fogadott el.

A tagállamok számára az irányelv átültetésével kapcsolatban kiszabott határidő csak két éve volt, az irányelv pedig még mindig naprakész, arányos és megfelelő megközelítésnek tekinthető a cianid használatának kockázatával kapcsolatban.

Az irányelv számos, az ásványi nyersanyag-kitermelésből származó hulladék kezelésével foglalkozó létesítmények biztonságának javítására, valamint az ilyen létesítmények környezetre gyakorolt hatásának korlátozására irányuló követelményt tartalmaz.

Az irányelv kifejezett és pontos követelményeket állapít meg a hulladékkezelő létesítmények építésére vonatkozóan, amelyeket az „elérhető legjobb technikák” koncepciójának alkalmazásával kell üzemeltetni.

Mindenre kiterjedő baleset-megelőzési program szükséges a mérgező anyagokat kezelő vagy tároló létesítmények esetében. A balesetekkor alkalmazandó vészhelyzeti terv összeállítása szükséges nem csak az üzemeltető, hanem az illetékes hatóságok részéről is. Egyértelmű tájékoztatási kötelezettségeket fogalmaz meg az irányelv arra az esetre vonatkozóan, ha határokon átnyúló hatások várhatók.

A jogszabály a nyersanyag-kitermelő létesítmények bezárására, illetve a létesítmények bezárását követő eseményekre vonatkozó követelményeket is magában foglal. A jogszabály olyan kötelezettséget is előír, amely szerint minden létesítményre vonatkozóan, a létesítmény üzemeltetésének megkezdése előtt ellenjegyzett pénzügyi garanciát kell vállalni. Az irányelv szigorú maximális határértékeket állapít meg arra vonatkozóan, hogy mekkora lehet a cianidkoncentráció azt megelőzően, hogy az anyagot tározókba tárolják a fennmaradó maradékoknak az oxidáció, a napfény vagy baktériumok által való lebontása érdekében.

Ahhoz, hogy a gyakorlatban is meg lehessen felelni a szigorú határértékeknek, a cianid túlnyomó részét a tározóban való elhelyezést megelőzően lebontó, speciális berendezést kell beépíteni.

A legjobb ismereteink szerint az arany cianidos kivonásának jelenleg sajnos nincs megfelelő alternatívája a piacon. A legtöbb európai lelőhely esetében az arany más fémekhez kapcsolódóan fordul elő, ami azt jelenti, hogy valamilyen kinyerési módszert kell alkalmazni. A teljes cianidtilalom az európai kitermelés leállításával járna, és következésképpen növelné az arany gyakran olyan országokból való behozatalának mértékét, ahol megengedőbbek a környezetvédelmi és szociális előírások.

Ugyanakkor a Bizottság figyelemmel kíséri a technológia alakulását az ágazatban, és amennyiben alternatív technológiai megoldások tűnnének fel a közeljövőben, a vitát újból meg lehet nyitni.

Addig is az ilyen létesítmények biztonságosságának garantálása és a létesítmények üzemeltetésével kapcsolatos kockázat minimalizálása érdekében alapvető fontosságú az említett irányelv megfelelő alkalmazása. Szeretnék rámutatni arra is, hogy a tagállamok felelnek az azzal kapcsolatos döntésükért, hogy nyitnak-e aranybányát a területükön.

A Bizottság feladata az irányelv teljes körű végrehajtásának biztosítása, a végrehajtás és az alkalmazás pedig kiemelt fontosságú.

Az irányelv alapján a tagállamok legkésőbb 2012-ig kötelesek tájékoztatást nyújtani a Bizottságnak a végrehajtásról, nekünk pedig ugyanakkor el kell végeznünk a kapott tájékoztatás elemzését, illetve jelentést kell tennünk róla.

Ez ugyanakkor természetesen megfelelő lehetőséget teremt arra, hogy elvégezzük a megközelítés hatékonyságának értékelését, és amennyiben az értékelés alapján úgy találjuk, hogy a jelenlegi megközelítés hatástalan, nem zárhatjuk ki a teljes tilalom lehetőségét sem.

Zárásul szeretném hangsúlyozni a hulladék minél nagyobb arányú újrafeldolgozása biztosításának és a kitermelési ágazat erőforrás-hatékonysága javításának fontosságát. Az aranybányászat még a cianid használatától eltekintve sincs kímélettel a természetre.

1 gramm arany kinyeréséhez átlagosan 5 000 kg ércet kell kitermelni és kezelni. Ugyanennyi arany nyerhető egyébként körülbelül 5 kg régi mobiltelefon újrahaznosításával is. Ez a példa azt szemlélteti, hogy mennyire fontos a hulladék – ebben az esetben a villamos és elektronikus berendezések aranyát és a más hasonló nemesfémeket tartalmazó hulladékainak – elkülönítetten való gyűjtésének és újrahaznosításának fokozása. Ez az, amiért az erőforrás-hatékonyság kiemelt fontosságú a Bizottság számára.

Richard Seeber, a PPE képviselőcsoport nevében. – (DE) Tisztelt elnök asszony, örülök, hogy Malmström biztos asszony itt van, de ebben az esetben jobban örültem volna kollégájának, Potočnik úrnak, a felelős biztosnak, mivel ezt a problémát neki kell megoldania.

Szeretném mindenek előtt előrebocsátani, hogy Európa a világ aranykitermelésének 0,73%-át adja, és jelenleg Bulgáriában, Finnországban, Magyarországon, Olaszországban, Romániában és Svédországban folyik bányászat. Nem mindegyik helyen alkalmazzák a veszélyes cianidos technológiát. Szeretnék rámutatni arra is, hogy a nagybányai baleset kivizsgálására felállított munkacsoport megállapította, hogy az üzem kialakítása alkalmatlan volt a bányahulladék tárolására és elhelyezésére, hogy az üzem engedélyét a felügyelő hatóságok nem ellenőrizték, továbbá hogy elégtelen volt a gát kialakítása és az üzem működtetése, így tehát számos hiba merült fel az üzem üzemeltetője részéről. Ahogyan azt a biztos asszony helyesen megállapította, e baleset az okulásunkra szolgált. Úgy vélem azonban, hogy a Bizottságnak további következtetéseket kell levonnia e nagyon veszélyes technológiát illetően.

Mivel – ismereteim szerint – a piacon lévő alternatív technológiák még nem biztosítják az általunk elvárt eredményeket, át kellene gondolnunk, hogy mit tehetünk a kutatás és a fejlesztés területén, hogy biztosítsuk az aranytermelés jövőjét, de ugyanakkor szavatoljuk az üzem biztonságosságát. Európa már számtalan alkalommal elkötelezte magát a magas szintű környezetvédelmi előírások betartása mellett. Emlékeztetem Önöket a vízügyi keretirányelvre, amely egyértelműen az ilyen veszélyek megelőzésére irányul, de emlékeztetem Önöket a biológiai sokféleség területén tett kötelezettségvállalásokra is. Ezért arra kérem Önt, Malmström asszony, hogy adja át Potočnik biztos úrnak: határozottan ragaszkodunk ahhoz, hogy a Bizottság, az európai jogalkotó részéről előrehaladást kell elérni az aranytermelés területén.

Csaba Sándor Tabajdi, az S&D képviselőcsoport nevében. – (HU) Az európai szocialisták és demokraták frakciója egyértelműen támogatja a cianidos bányászat uniós betiltását, mert szeretném fölhívni biztos asszony figyelmét, hogy nem elegendő, ha a Bizottság utólag lép. Sajnos az európai környezetvédelemben – éppen a Petíciós Bizottságban – számos olyan példa van, amikor a környezetszennyeződés megszületik, végbemegy és nem tudjuk megelőzni, tehát az Európai Uniónak a megelőzést kellene a jövőben célul kitűzni. És Áder kolléga és Seeber kolléga is utalt a Baia Mare-i, a nagybányai ciánkatasztrófára, vagyis amikor mi a cianidos bányászat, aranybányászat betiltását szorgalmazzuk, akkor nagyon szomorú, konkrét környezeti katasztrófa tapasztalatai mondatják velünk.

A jelenlegi verespataki Rosa Montana-beruházás keretében nagyságrenddel nagyobb aranybányáról lenne szó. Számos probléma van a beruházással kapcsolatosan. Nincs semmiféle garancia arra, hogy a beruházással járó külszíni fejtés ne alakítsa át a tájat. Számos mérget juttat a környezetbe. A bánya várható élettartama mindössze 20 év, vagyis alig teremt munkahelyeket. Nincs garancia, hogy a beruházó helyreállítsa a bányászat befejezése után a környezetet. Mindezekért az európai szocialisták és demokraták együtt a zöldekkel, az EFA-val és a GUE-vel nemcsak kezdeményezik, hanem kérik a Bizottságot, hogy dolgozza ki 2010-re vagy 2011-re azt a jogszabályt, amely a cianidos bányászatot végleg betiltja az Európai Unióban, mert a környezetszennyezés nem áll meg az országhatárokon, hiába tiltja be néhány ország a cianidos aranybányászatot, ha azt uniós szinten nem fogjuk megoldani.

Michail Tremopoulos, a Verts/ALE képviselőcsoport nevében. – (EL) Tisztelt elnök asszony, a vitát tárgyat képező témakör nagyon fontos, mivel a cianid rendkívül veszélyes anyag. Nem fogadjuk el azt, amit a Bizottság képviselője mondott, tudniillik hogy nem áll rendelkezésre biztonságos technológia. Úgy véljük, hogy azt a három beruházási tervet, amely az arany görögországi, cianidos bányászatára irányul, az említett technológia betiltásával kell rendezni. Evrosban, Rodopiban és Halkidikiben a helyi közösségek nagyon határozottan reagáltak a tervekre, és a görög legfelsőbb közigazgatási bíróság, az államtanács hozott döntést az ügyben.

Annak a veszélye, hogy a hazámat sújtó válság eredményeként a Nemzetközi Valutalap is bekapcsolódik, aggodalomra ad okot amiatt, hogy az esetleges nyomás miatt enyhülnek majd a környezetvédelemmel és az ellenőrzéssel kapcsolatos szabályok. A más országokbeli gyakorlatok és tapasztalatok alátámasztják a tragikus végkifejlet lehetőségét. Görögországban a veszélyt az arany bulgáriai, az Evros vízgyűjtő területén folytatott kitermelése okozza.

És ott van a török partokkal kapcsolatos kérdés is, illetve az Égei-tengert érintő fenyegetés kérdése. Más országokban is van példa a hasonló tervekre. Magyarország azonban tavaly decemberben úgy határozott, hogy be kellene tiltani a cianid alkalmazásán alapuló valamennyi bányászati tevékenységet.

Szükség van az európai jogalkotás által nyújtott, a teljes tilalomban megnyilvánuló támogatásra is, amelyhez a Görögországhoz hasonlóan sérülékeny gazdaságú országoknak szánt biztonsági hálózat létrehozása társul. Kérjük az erélytelen európai uniós jogszabályok erélyesebbé tételét, valamint a megengedett szennyező anyagok tagállamonként eltérő szintű határértékeinek megszüntetését.

Nikolaos Chountis, a GUE/NGL képviselőcsoport nevében. – (EL) Tisztelt elnök asszony, az Egységes Európai Baloldal/Északi Zöld Baloldal képviselőcsoport nevében azt kívánom elmondani, hogy rendkívül fontosnak tartjuk ezt a kérdést; azonnali fellépést tesz szükségessé, és nincs idő a parlamenti obstrukcióra.

A Bizottság és az általa fenntartott álláspont visszafogott a kérdésben, az irányelv hiányosságoktól hemzseg, és nem előzi meg azokat a veszélyeket, amelyekre képviselőtársaim is utaltak. A cianid fémbányászatban való alkalmazásának jelentősége és káros hatása jól dokumentált, és láthattuk, mi történt Romániában. Egyik képviselőtársam korábban már utalt a jelenleg is előkészítés alatt álló görögországi bányászati programokra. Amikor a Bizottságot a cianid alkalmazására alapuló bulgáriai aranybányák létesítéséről kérdeztem, a bizottsági válasz csak hozzájárult félelmeim növekedéséhez, illetve egyértelműbbé tette a jelenlegi szabályozás szigorúbbá tételének, illetve következetesebb alkalmazásának szükségességét. Biztosak vagyunk abban, hogy a polgárok természetesen felszólalnak majd, de nekünk magunknak is lépünk kell. Ezért egyesítjük erőinket mindenkiel, aki a cianid fémbányászatban való felhasználására vonatkozó teljes tilalomra szólít fel, és minden országnak el kell köteleznie magát az ilyen tilalom mellett, ahogyan azt Magyarország is megtette a közelmúltban.

Jaroslav Paška, az EFD képviselőcsoport nevében. – (SK) Az EU szerveinek képviselői a nyilvánosság előtt gyakran nagy hangsúlyt fektetnek polgáraink egészségének védelmére, valamint a természet és a környezet védelmére. Ezért megdöbbenő az, hogy az európai előírások már-már gyanúsán következtelenek egy rendkívül veszélyes vegyi anyagnak, a cianidnak a nemesfémek bányászatában való felhasználását illetően.

A szakemberek előtt jól ismert az a tény, hogy valamennyi vegyi anyag közül a cianid az egyik legveszélyesebb. A cianid belégzéssel, az ép bőrfelületen keresztül vagy a felhasználást követően jut be a szervezetbe. Megfelelő koncentráció esetén a halál néhány másodpercen vagy percen belül bekövetkezik.

A bányatársaságoknak az az érvelése, hogy olyan feltételeket tudnak biztosítani az aranybányászathoz, amelyek megakadályozzák az egészség vagy a környezet károsodásának kockázatát, eddig mindig hiábavalónak bizonyult. Néha az ember hibázik, máskor a természet hoz meglepetéseket. Mindez belátható a világszerte bekövetkezett több tucatnyi súlyos baleset alapján, amelyek a természet jelentős mértékű károsodásával, az egészség károsodásával, sőt, halálesetekkel is jártak.

Hadd emlékeztessem Önöket a közelmúlt néhány balesetére: a coloradói Summitville-ben, a kaliforniai Carson Hillben, a dél-karolinai Brewerben, a dél-afrikai Harmonyban, a guyanai Omaiban, a nevadai Gold Quarryban, a montanai Zortman-Landuskyban, a kirgizisztáni Kumtorban, a dél-dakotai Homestake-ben, a fülöp-szigeteki Placerben, a romániai Nagybánya és a pápua új-guineai Tolukumában bekövetkezett balesetre. A lakosok és a természet az említett helyek mindegyike esetében nagy árat fizettek a modern kori aranyásók mohóságáért, amelynek kialakulásához a hatóságok közömbössége is hozzájárult.

Biztos asszony, eljött az idő, hogy megmutassák Európa népének, mi az ami igazán számít Önöknek: a környezet, valamint az emberek egészsége és élete, vagy pedig a bányatársaságok profitja.

Claudiu Ciprian Tănăsescu (NI). – (RO) Egyet kell értenünk abban, hogy a cianid bányászatban való alkalmazásának tilalma a környezetvédelemmel kapcsolatos kiemelt kérdéssé válik majd nem csak Romániában, de Európa egészében is. 1998 és 2006 között több mint 25 jelentősebb baleset következett be világszerte, egyre inkább egyértelművé téve azt, hogy a cianid évtizedek távlatában is állandó veszélyt jelent a természetre nézve. Ezek a bányabalesetek számos kérdést vetnek fel a gyakorlatot és a cianid kezelését szabályozó előírások alkalmazását illetően, még akkor is, ha az érintett társaságok jó szándékúak.

Emellett a cianid szállításának, tárolásának és alkalmazásának irányításával kapcsolatos nehézségek a tározók működtetésével és fenntartásával kapcsolatos hiányosságokkal együtt – hogy a rossz időjárást már ne is említsük – robbanásveszélyes helyzetet eredményezhet, amelynek pusztító hatása lehet a környezetre nézve. A cianid bányászatban való alkalmazásának vannak alternatívái, de azokat a bányáipar nem támogatja, noha európai uniós szinten jogszabályokat alkalmaznak azért, hogy tevékenyen segítsék elő a biztonságos új technológiák elterjedését.

2005 novemberében az európai parlament képviselői és a tagállamok elfogadták a bányászati hulladékokról szóló irányelvet. Ez az irányelv egy hatástalan jogi eszköz, amely a bányáipar által kifejtett jelentős nyomás, valamint a közép- és kelet-európai országok által a régi, felhagyott művelési bányaterületek megtisztításával kapcsolatos igény és felelősség felfüggesztése, illetve elhárítása tekintetében kifejezett aggodalom eredménye. Az irányelvben hagyott kiskapuk nyilvánvalóvá válnak, ha figyelembe vesszük azt, hogy az irányelv például nem foglalkozik a légkörbe kibocsátott cianiddal.

Nézzük például a Fehér megyei Verespataknál történő bányafejlesztés esetét. Ha a bánya megkezdte működését, akkor a becslések szerint naponta 1 34,2 kg cianid kerül majd a levegőbe, ami a bánya rendes üzemmenete mellett napról-napra megismétlődik majd. Ez azt jelenti, hogy éves szinten 48 983 kg lesz a kibocsátás, a bánya 16 éves működési ideje alatt pedig 783 728 kg. Ráadásul nincs is európai uniós jogszabály a levegőminőségnek az ilyen kibocsátások esetén való alakulására vonatkozóan. Ebben az esetben a jogalkotási javaslat támogatása a jövő nemzedékeivel szembeni erkölcsi kötelességünk – és a támogatás a cianid bányászati alkalmazásának betiltásával kapcsolatos globális tendenciákhoz való igazodást is jelenti.

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Hölgyeim és uraim, éppen akkor szavazunk egy olyan állásfoglalásról, amelyben megköveteljük az aranynak a cianid alkalmazásával való kivonására vonatkozó, az egész Európai Unióra kiterjedő tilalmat, amikor annak a tizedik évfordulójáról emlékezünk meg, hogy egy romániai aranybányából az európai folyókba került cianid hatalmas környezeti katasztrófát okozott. Az arany cianidos kivonása rendkívül veszélyes módszer, és nem csak a hatalmas területeket fenyegető balesetek esetében, hanem azért is, mert olyan mértékű környezeti terhelést gyakorol a kivonás során, amelyet a továbbiakban már nem lehet eltűnni. A környezetben csak rendkívül nehezen lebomló, rendkívül mérgező anyaggal szennyezett kőzet minden egyes tonnájából csupán néhány gramm aranyat nyernek ki. Ugyanakkor eközben sok-sok tonna mérgező hatású kőzet keletkezik. Ráadásul a külföldi bányatulajdonosoknak a tevékenységeinkkel szembeni ellenkezései többnyire megalapozatlanok, mivel más, biztonságosabb, noha költségesebb kinyerési módszerek is rendelkezésre állnak.

Szeretném támogatásukat kérni a közös állásfoglalásunkról való szavazáskor, amelyben felszólítjuk az Európai Bizottságot a cianid alapú technológiának az Európai Unióban 2012-től történő betiltására, és szeretném kérni a Bizottságtól és a tagállamoktól is, hogy ne támogassák a cianidot alkalmazó európai uniós vagy harmadik országbeli bányászati projekteket sem. A tilalmat a Cseh Köztársaságban, Németországban és Magyarországon már alkalmazzák, és a többi országnak is be kellene tiltania ezt a fajta bányászati technológiát. Alapvető fontosságúnak tartom, hogy a bányatársaságoknak legyen kötelező biztosítást kötniük a balesetek által okozott károk fedezetéül, amely kiterjedne a balesetek által érintett területeknek az eredeti állapotra való helyreállítása költségeire is. Hozzászólásom annak hangsúlyozásával kívánom zárni, hogy az arany az olcsóbb, a cianid alkalmazásával történő kivonása révén nyert jelentéktelen profit nem oldozhat fel bennünket a működő ökoszisztémával és az ökoszisztémának a jövő nemzedékei számára való megőrzésével kapcsolatos felelősségünk alól.

Kriton Arsenis (S&D). – (EL) Tisztelt elnök asszony, biztos asszony, Csernobil után valamennyien tisztában vagyunk az atomenergia kockázataival. 2000-ben az európai történelem – de talán a világtörténelem – második legnagyobb környezetvédelmi katasztrófáját okozta a romániai Nagybánya mellett bekövetkezett baleset, amelyre több képviselőtársam is utalt már. Százezer köbméter, cianidot és más nehézfémeket nagy koncentrációban tartalmazó víz szivárgott egy aranybányából a Tisza folyóba, majd onnan a Dunába. A szennyezés Magyarországot és Szerbiát, valamint Romániát érintette, több tízezer hal pusztulását okozta, és megmérgezte az ivóvizet.

A közvetlenül érintett területek élelmiszerláncának szennyeződése hosszú távon érezhető volt. Magyarország 1 367 tonna hal pusztulásáról számolt be. Több mint száz személy, javarészt gyermek szenvedett mérgezést a szennyezett hal fogyasztása miatt, nekik azonnali ellátásra volt szükségük.

Mindazonáltal nem csak hogy folytatódik a cianidos oldószerek alkalmazásával történő aranybányászat, nem csak hogy nem tiltják az ilyen bányászatot európai uniós szinten, hanem éppen ellenkezőleg: a kérdéses tevékenységbe való beruházásokat a tagállamok és az Európai Unió is támogatja. A bányászat Svédországban, Finnországban, Szlovákiában, Romániában, Bulgáriában és Görögországban folytatódik, illetve folytatását tervezik, míg Magyarországon és a Cseh Köztársaságban jogszabály, Németországban pedig az esetjog tiltja.

Rég elmúlt már az az idő, amikor feláldoztuk a helyi környezetet és polgáraink egészségét a munkahelyekért cserébe. Még ennek a konkrét tevékenységnek a gazdasági életképessége is elbukna, ha a megelőzés elvét és a „szennyező fizet” elvét alkalmazzuk.

Minden gazdasági tevékenységet üdvözlünk, amennyiben az összhangban van a környezetvédelemmel és a polgáraink egészségének védelmével. Amikor azonban cianidot alkalmazunk, akkor mind a környezetet, mind pedig a polgárok egészségét korlátozhatatlan mértékű veszélynek tesszük ki.

Malmström biztos asszony! Lehetővé teszi-e az Ön pozíciója azt, hogy biztosítson bennünket arról, hogy megfelelő és szigorú szabályozás áll majd rendelkezésünkre, és a nagybányai baleset nem ismétlődik majd meg – ezúttal – Svédországban, Finnországban, Bulgáriában vagy Görögországban? Felszólítom a Bizottságot

arra, hogy bizonyítsa: tiszteletben tartja azt a vállalását, amelyet két hónappal ezelőtt tett az európai Parlament előtt.

Azok mellett a helyi közösségek mellett állók, amelyek elsőként szenvedik el a következményeket, és csatlakozom a környezetvédő mozgalmak által vívott küzdelemhez, ugyanakkor kérem a cianid aranybányászatban történő felhasználásának az Európai Unióban való, azonnali betiltását.

Theodoros Skylakakis (PPE). – (EL) Tisztelt elnök asszony, tisztelt Bizottság, az arany ott van a helyén, nem tűnhet el. Amit meg kell vitatnunk az az, hogy mikor, hogyan, és milyen környezeti hatás mellett döntünk a bányászata mellett.

Ha egy beruházás a cianid alkalmazására alapozva valósul meg, akkor a hatások visszafordíthatatlanok, mivel az arany eltűnik, a veszélyes, mérgező hatású cianidokat tartalmazó iszap – ahogyan azt maga az irányelv is elismeri – nagy mennyiségben marad meg a bányaterületen. Ez a probléma nem csak az említett tagállamokat érinti, mivel vannak a vízfolyások alsó folyása mentén elterülő, az adott folyón létesítményekkel rendelkező tagállamok is.

A hatályos irányelvnek egy hátránya van: az előírt pénzügyi garancia baleset esetén nem fedezi az összes kihatást, különösen, ha az adott létesítményt már bezárták. Következésképpen sérül az alapvető „a szennyező fizet” elv, különösen mivel az ezt a technológiát alkalmazó társaságok rendszerint az Európai Unión kívüliek, és miután befejezték a bányászatot, veszik a kalapjukat, és búcsút intenek.

Ezért alaposan és újból meg kell vizsgálnunk az alternatív bányászati módszereket, és vissza kell állítanunk „a szennyező fizet” elvét, a baleset esetére mostantól kezdve mindaddig kiterjedő teljes és megbízható biztosítási fedezettel, amíg ezek a veszélyes anyagok a földben maradnak. Amíg ezek az előfeltételek nincsenek meg, addig – úgy vélem – teljes tilalmat kell bevezetni erre a technológiára, ami aztán valószínűleg arra ösztönzi majd a társaságokat, hogy komoly kutatásokat folytassanak az alternatív, kevésbé szennyező technológiákkal kapcsolatban, mivel ha rendelkezésre áll egy olcsó technológia, és nem kell fizetni az általa okozott szennyezésért, akkor nincs miért alternatív megoldásokat keresni.

Jan Březina (PPE). – (CS) Hölgyeim és uraim, azért határoztam úgy, hogy hozzászólók az aktuális témához, mert közelről kísértem figyelemmel a cseh köztársaságbeli Mokrsko és Kašperské Hory melletti lelőhelyek feltárását és megnyitását övező eseményeket, amelyek során a finoman diszpergált aranyat cianidos lúgozással kellett kivonni. Abban az időben, az 1990-es évek közepén a felhasznált vegyi anyagok környezeti hatását, és a tényt, hogy a cianidos lúgozás nagy mennyiségű érc feldolgozásával jár együtt, azokkal a káros hatásokkal együtt vettük figyelembe, amelyek nem csak a cianidnak voltak betudhatóak, hanem az úgynevezett cianidmentesítéshez használt anyagoknak is – itt a klórról és a kalcium-oxidról van szó. További kényszerítő tény az is, hogy az említett folyamatok révén káros hatású kapcsolódó elemek is aktivizálhatók. Ilyen elem például az arzén is, amely rendkívül veszélyes, és amely gyakran előfordul az arzénpiritben, amely az arannyal gyakran társultan előforduló ásvány. Én magam számos esetben a bányászatnak mint a technikai fejlődés szükséges előfeltételének a támogatója vagyok, de ami az aranyérc-lelőhelyek cianidos feltárását illeti, ellenzem a technológiát, és örömmre szolgál, hogy 2000-ben a Cseh Köztársaság bányatörvényének módosítása kizárta a cianidos technológiát az arany kezelésének megengedett módszerei közül. Tekintettel a cianidos lúgozáshoz kapcsolódó jelentős kockázatokra, jó lenne, ha nem csak az EU-ban, de világszerte kizárnák e technológia alkalmazásának lehetőségét. Azért gondolom így, mert a cianidos lúgozás kockázatai különösen a harmadik világbeli országok esetében aránytalanul nagyok, ott, ahol a környezet védelmének szintje is alacsonyabb. Biztos asszony, bizonyos-e Ön abban, hogy megfelelőképpen áttekintették az újabb alternatív technológiákat, valamint a dúsítás és a flotációs dúsítás új típusait?

ELNÖKÖL: ROUČEK ÚR

alelnök

Alajos Mészáros (PPE). – (SK) Először szeretnék köszönetet mondani azoknak, akik ezt a nagyon komoly témát felvetették, azaz Áder úrnak és Tókécs úrnak. A leghatározottabban támogatom a cianidos bányászati technológiáknak az Európai Unióban való általános betiltásáról szóló állásfoglalás-tervezetet.

Az, aki már megtapasztalta és látta a nagybányai technológia meghibásodása, valamint a mérgező, cianidos szennyvíznek a meghibásodást követően a folyóvizekbe való jutása által okozott környezeti katasztrófa hatásait, valamint a Tisza folyó magyarországi, továbbá a Duna bulgáriai szakaszának faunájára gyakorolt messzemenő következményeit, mindent, amit csak lehet, megtenne annak biztosítása érdekében, hogy soha hasonló ne következhesen be az Európai Unióban.

Hazámat, Szlovákiát is súlyosan érintette a katasztrófa, mivel a határaink közelében történt. Ráadásul Szlovákiában is hasonló veszély fenyeget néhány régi bányának a nemesfémek miatti újbóli megnyitása miatt – a nemesfémek alacsony koncentrációja miatt e helyeken megfontolás tárgyát képezi a cianidos technológia alkalmazása.

Teljes mértékben elhibázott és helytelen megközelítés volna, ha ezt a folyamatot az EU két tagállama közötti kétoldali ügyként jellemeznénk. Remélem, hogy a Bizottság határozottabb álláspontot képvisel majd annál, mint amelyet a biztos felmutatott.

Az állásfoglalás elfogadása révén fel kell lépünk az európai értékeknek a környezetvédelmi politikánk területén való általános és széles körű védelme érdekében.

Marian-Jean Marinescu (PPE). – (RO) Szeretném azzal kezdeni, hogy köszönetet mondok a biztos asszonynak azért kiegyensúlyozott álláspontért, amelyet a vita megnyitáskor képviselt. A cianidot alkalmazó technológiák veszélyesek. Azonban vannak más, hasonlóképpen veszélyes technológiák is, például a nukleáris technológia. A balesetek megelőzése érdekében jogszabályok, szabványok és előírások vannak érvényben. Nem szükséges tilalmat bevezetnünk: elegendő egyszerűen betartani a szabályokat. Az állásfoglalás 30 balesetet említ az elmúlt 25 év vonatkozásában. Nem határozza meg, hogy ezek közül hány történt Európában, mivel csak nagyon kevés, és főként olyan országokban következtek be, amelyek a baleset idején nem voltak az Európai Unió tagállamai. Ami azt illeti, a 2000-ben bekövetkezett szerencsétlen baleset eredményeként a Bizottság szigorított az előírásokon.

A cianidos technológiát sokféle termék kinyerésére alkalmazzák, például még a gyógyszeripari termékek és a vitaminok esetében is. Az állásfoglalás kizárólag a bányászattal, konkrétan az aranytermeléssel foglalkozik. Miért? Ennek az oka az, hogy a probléma valójában nem a cianiddal, hanem az arannyal kapcsolatos. Nem csak a technológia betiltását kérik, de a folyamatban lévő projekteknek a remélt tilalom hatálybalépésének napjáig való leállítását is. Az egyetlen olyan jövőbeni európai projekt, amely az arany bányászatával kapcsolatos, romániai.

Tisztelt képviselőtársaim! Azt kérem Önöktől, olvassák el jól az állásfoglalás szövegét, különösen az olyan kijelentéseket, mint például „a várható heves esőzések megnövelik a szivárgások kockázatát” vagy „a bányászati iparág csupán kevés munkalehetőséget kínál, és azt is csak korlátozott, 16 évre előretételezett kilátás mellett” vagy „felmerülhet az emberi gondatlanság, mivel egyes tagállamok nem képesek a jogszabályok végrehajtására”. Nem hiszem, hogy az ilyen kijelentéseknek helye lenne az Európai Parlament szövegeiben.

Ez az, amiért arra kérem Önöket, tisztelt képviselőtársaim, hogy mérlegeljék azon állásfoglalás elutasításának indokait és következményeit, amely csökkenti a Bizottság előtti szavahihetőségünket, és amely csökkenti annak az eshetőségét, hogy az Európai Parlament által jóváhagyott állásfoglalási indítványokat figyelembe vegyék – nem csak az aktuális esetben, de általában véve is.

Mariya Nedelcheva (PPE). – (BG) Elnök úr, hölgyeim és uraim, a cianidvegyületeknek a bányáiparban történő felhasználása nyilvánvalóan olyan kérdés, amellyel kapcsolatban senki sem lehet közömbös. Valamennyien ismerjük azokat a jogszabályi intézkedéseket, amelyeket az Európai Unió elfogadott. Ezek egyértelmű üzenetet hordoznak magukban: a megfelelő erőforrások, struktúrák, szabályozó mechanizmusok és irányítási rendszerek alkalmazása révén kell folytatnunk az emberi egészség és a környezet magas szintű védelmének biztosítását. Küldetésünknek része az európai közvélemény mobilizálásának folytatása is. Amikor azonban mindezt emberek féltelmére apellálva és a környezetvédelem kártyájának a másféle érdekek védelmének érdekében való felhasználásával kerül sor, az adott állásfoglalás teljes hitelvesztést szenved.

Az „SRE Consulting” jelentése szerint a jelenleg ipari léptékben alkalmazott cianidvegyületek többségét a vegyipar céljaira és fémek felületkezelésére használják. Ez azt jelenti, hogy noha betiltanánk az aranybányászatban való felhasználásukat, más célokra továbbra is alkalmaznák őket, és a tilalom nem járna a felhasználás egésze mértékének számottevő csökkenésével. Teljes mértékben támogatom a környezetre gyakorolt hatás értékelésének feltétlen szükségességét, továbbá annak a feltétlen szükségességét, hogy országainkban az üzemeltetők és az ellenőrző hatóságok egyaránt gyakorolják az előzetes és az utólagos ellenőrzést.

Hazámban, Bulgáriában jelenleg nem vonatkozik kifejezett tilalom a cianidvegyületeknek az aranybányászatban történő alkalmazására vonatkozóan. Ebben az esetben az egyéb technológiák alkalmazása – különösen a jelenlegi válság során – nem bizonyulna hatásosabbnak. Ez nem jelenti azt, hogy hajlanánk a kompromisszumra, de hallgatunk a józan észre, és nem hajlunk a szélsőségek felé. Ez az, ami miatt a

mindennemű tilalmat elvető emberek csoportját a más nézőpontot képviselő emberek csoportjával összekötő híd Önökön keresztül vezet. Olyan híd ez, amelyet nem szabad felégetnünk. Erre kérem Önöket.

Sari Essayah (PPE). – Tisztelt elnök úr, egyetértek azzal, hogy nem szabad a 2000-es nagybányai balesetet okozóhoz hasonló gátakat létesíteni. Európai léptékkal mérve Finnország jelentős aranytermelőnek számít. A kittiläi új bánya a legnagyobb Európában, éves termelése 5 000 kg arany. Van egy tudományos tény, amelyről nem feledkezhetünk meg: az arany a cianidon kívül más folyadékban nem oldódik. Ezért a kittiläi kinyerési folyamat során is alkalmaznak cianidot, de zárt folyamatban. A dúsított iszap feldolgozása során használt cianidot újra felhasználják, a cianid maradékanyagait pedig a folyamat után megsemmisítik. Még a gátakból visszanyert vízben lévő cianidmaradékokat is tisztítják. A baktériumalapú kinyerés környezetbarátabb lenne, de ezt a módszert az arany esetében még nem alkalmazzák.

A világ első olyan bányája, ahol a nikkelérc hányóiból mikrobiális úton nyerik ki a fémeket, a szintén finnországi Talvivaarában található. A cianidmaradékok mikrobiális tisztítására irányuló módszerek fejlesztése kedvező eredményekkel halad, én pedig határozottan javaslom az abba az irányba való elmozdulást. Ezért nem támogatom a cianid teljes betiltása felé való továbbhaladást, de természetesen ösztönözném az elérhető legjobb technológia és a zárt folyamatok alkalmazásával együtt történő szigorú környezetvédelmi ellenőrzést.

Cristian Dan Preda (PPE). – (RO) Azt hiszem, hogy a cianidalapú technológiának az aranybányászatban való alkalmazásának betiltásáról szóló kezdeményezés indokolatlan. Ahogyan azt már említették, számos olyan európai jogi aktus van érvényben e területet illetően, amely egyre nagyobb mértékben szigorította a cianid használatára vonatkozó előírásokat, egészen a korábban említett szerencsétlen balesettől kezdődően, amely Nagybánya mellett következett be, és amely sajnálatos módon szennyezést eredményezett.

Ennélfogva ebben a helyzetben erőfeszítéseinknek ennek a jogi keretrendszernek az egyes tagállamokban, szigorúan nemzeti szinten történő végrehajtására kell összpontosulniuk. A cianid alapú technológiát több mint száz éve használják a környezet biztonságát biztosító körülmények között és az arany kinyerésére szolgáló hatékony folyamat részeként. Ami azt illeti, az elmúlt 20 év során a világon kinyert arany 90%-át e technológia alkalmazásával, és nem valamely alternatív megoldás révén nyerték ki.

A cianid használatát és semlegesítését szabályozó műszaki előírások hozzásegítettek a környezetet és a munkavállalók egészségét fenyegető kockázatok minimalizálásához. Azt hiszem, hangsúlyoznom kell azt is, hogy az elővigyázatosság elvének megfelelő alkalmazása nem foglal magában érzelmi választ, amely egy olyan technológia tilalmának formáját öltene, amely már bebizonyította az előnyét, és amelynek kockázatai teljes mértékben ismertek és ellenőrizhetők. Az elővigyázatosság elvének alkalmazásakor figyelembe kell venni a környezetre leselkedő azon kockázatokat, amelyek a cianidhoz hasonló egyéb hatóanyagok helyettesítő hatóanyagként való alkalmazásából erednek. A szakértők mindenesetre azt mondják, hogy az az ilyen alternatív hatóanyagok használata nagyobb kockázatot jelent a cianid alkalmazásánál.

Csaba Sógor (PPE). – (HU) A cianidot használó bányászati projektek engedélyezése vagy betiltása egyes tagállamokban érzékeny kérdéseket vet föl. Mindenekelőtt azt kell leszögeznünk, hogy a probléma megoldása nem lehet politikai szándékok és érdekek foglya. A szennyezés veszélyének megállapítása szakemberek feladata, ha pedig fennáll a szennyezés veszélye, a politikai vezetők dolga az állampolgárok érdekeinek védelme. Ezen a ponton a kérdés túlmutat a környezetvédelmi szempontokon, a szennyezés ugyanis veszélyeztetheti a lakosság egészségét, ami ellentmond az uniós polgárok magas szintű egészségvédelemhez való jogának (Alapjogi Charta 35. cikke). Ebben a vonatkozásban nem létezik kis és nagy kockázat. Ha a polgárok egészsége veszélyben forog, akkor értelmét veszti a politikai vita és a hatóságoknak fel kell lépniük a potenciális szennyező ellen. Bár a cianid használata egyes tagállamokban tiltott, másokban engedélyezett, a tagállamoknak konzultálniuk kell egymással és partnerségre kell törekedniük. A Bizottságnak pedig állást kell foglalnia a kérdésben és olyan szabályozást kell kezdeményeznie, mely kizárja az uniós polgárok egészségkárosodásának lehetőségét.

Hannu Takkula (ALDE). – (FI) Elnök úr, én Észak-Lappföldről, az aranyvidékről származom, ezért szeretnék hozzászólni ehhez a vitához. Ahogyan azt Essayah asszony kitűnő hozzászólásában elmondta, az arany kioldására cianid alkalmazásával kerül sor, ami Finnországban zárt folyamatban történik.

A kittiläi aranybányában, amely elég közel található lakóhelyemhez, évente több mint 5000 kg aranyat termelnek ki. Eddig semmilyen probléma nem volt, mert a környezetvédelmi kérdéseket olyan módon oldották meg, hogy az előírások naprakészek, a folyamatok zártak, a maradékokat pedig megsemmisítik. Az alkalmazott technológia is jelentős szerepet játszik. Ebben az ügyben természetesen jelentős mértékűek az európai országok közötti különbségek, és azt hiszem, együttműködésre és a legjobb gyakorlatok egymás közötti kicserélésére van szükség.

Egy másik fontos kérdés a mikrobák alkalmazása, amely egy új innováció. A jövőben ebbe is be kell ruháznunk, hogy az arany kinyerésének egy környezetbarátabb és hatékonyabb eljárása felé léphessünk tovább. Európa-szerte összehangolt erőfeszítést kell tennünk, hogy a bányászati tevékenység a környezetvédelem fenntartható módon történő figyelembevételével folytatódhasson.

Bernd Posselt (PPE). – (DE) Tisztelt elnök úr! Roithová asszony, Březina úr és Mészáros úr hozzászólása ténylegesen meggyőző volt, mivel mindannyian arról számoltak be, hogy hogyan folyt a minden tekintet nélküli kizsákmányolás abban az országban, amelyben korábban éltek, azaz a kommunista Csehszlovákiában, hogyan változott meg a hozzáállás, és hogy mára ők lettek azok, akik a környezetvédelem és a közös európai normák szószólóivá lettek.

Úgy hiszem, a hozzáállás e változására Európa-szerte szükség van. Tudatában kell lennünk annak a ténynek, hogy az új technológiák kifejlesztésének folyamatában vagyunk. Miért ne hosszabbítanánk meg egy kimerülőben lévő ércvagyon bányászatát, és miért ne dolgoznánk ki mindenekelőtt ezeket az új technológiákat? Szeretnék valamit világossá tenni: ha nem vagyunk elég óvatosak, akkor valami pótolhatatlan fog megsemmisülni, a jövő nemzedékei pedig bennünket fognak ezért átkozni.

Éppen ezért hosszú távú megközelítést alkalmazását szeretném kérni. Alapvető fontosságú, hogy egységes európai normáink legyenek, mivel a folyók átlépik a határokat, és a cianid – természetesen – szintén a határokon átnyúló környezeti veszélyt jelent.

Elena Băsescu (PPE). – (RO) Egyetértek azzal, hogy európai uniós szinten minden intézkedést meg kell tenni a mérgező, veszélyes anyagok, például a cianid használatából eredő állítólagos kockázatok csökkentése érdekében. Nem lehet azonban az ilyen anyagok betiltását a kizárólagos megoldásnak tekinteni. A mérgező, veszélyes anyagokat a bányászaton kívül még számos másik ipari folyamat során alkalmazzák. A 2000. évi nagybányai balesettől eltekintve két további nagyobb baleset következett be a bányászati ágazatban: egy Spanyolországban, 1998-ban, egy másik pedig 2003-ban Svédországban – mindkettő nagyobb magnitúdójú baleset volt. E balesetek oka azonban hasonló volt: az összeomló tározók.

A világszinten folytatott arany- és ezüsttermelés több mint 90%-a cianid alapú technológiát alkalmaz a fémek kinyeréséhez. A feltétel nélküli tilalomnak az e technológiára vonatkozó bevezetése, és a technológia olyan más anyagokon alapuló technológiákkal való felváltása, amelyek kisebb veszélyt jelentenek a környezetre nézve, de amelyek költségesebbek és kisebb hozamot biztosítanak, azt jelenti, hogy az adott országnak gyakorlatilag fel kell hagynia e fémek kinyerésével, amihez az ezzel járó gazdasági és szociális következmények kapcsolódnak.

Michael Theurer (ALDE). – (DE) Tisztelt elnök úr, hölgyeim és uraim, ahogyan Takkula úr az imént említette, a cianidos technológia gyakran alkalmazott módszer a bányászatban. Azonban ahogyan azt hallhattuk, rendkívül veszélyes. A Băsescu asszony által az imént említett szerencsétlenség a Dunát szennyezte, és valamennyiünket megdöbbsentett, Önök pedig jól tudják, hogy én igen határozottan képviselem a Duna régiójának érdekeit. Emiatt – kereskedelmi politikusként – az érdekel, mit tehetünk ezzel kapcsolatban? Az Európai Unióban nagyon korlátozottak az aranybányászat lehetőségei. A cél az, hogy a technikai innováció révén tűnjünk ki világszerte. Tudom, hogy rendelkezésre áll a legmodernebb szintű technológia. Németországban olyan környezetvédelmi technológiákat fejlesztettek ki, amelyek hozzásegítenek a cianid jövőbeni elkerüléséhez. Ezeket az európai csúcstechnológiákat piacképessé és megfizethetővé kell tennünk. Nagy lehetőségét látom e technológia kereskedelmének. Nem szabad az Európai Unióra korlátozni a tevékenységünket, hanem biztosítanunk kell, hogy itt is áttörést érzünk el a nemzetközi kereskedelemben – a környezet védelme és gazdaságunk érdekében.

Miroslav Mikolášik (PPE). – (SK) A cianidos kinyerésen alapuló technológiákhoz a környezet károsodásának jelentős kockázata kapcsolódik, és ezért fenyegetést jelentenek az emberi életre és egészségre nézve. A nemesfémek, például az arany cianidos kioldását számos tagállamban tiltják, de a felszíni vizek szennyeződésével járó természeti katasztrófák kockázata túlmutat a nemzeti határokon.

A hírhedt nagybányai szennyezés (Nagybánya Romániában található, és itt ki kell javítanom képviselőtársamat, Posselt urat: a szennyezés nem Csehszlovákiából eredt, hanem Romániából, és beszennyezte Magyarországot és Szlovákiát egyaránt, és ilyen módon az egykori Csehszlovákiát), tehát a nagybányai szennyezés felmérhetetlen károkat okozott, a bekövetkezése helyétől még 1000 kilométernyire, vagy annál nagyobb távolságra is. Az én hazám is az érintett országok között volt.

Ennek ellenére a jog számos európai országban továbbra is lehetővé teszi az ilyen technológiák alkalmazását. Az emberi egészség és a környezet védelmének érdekében, és figyelemmel arra a tényre, hogy baleset

bekövetkezése esetén a cianidos kinyerési módszerek számos országot érinthetnek, én határozottan úgy vélem, hogy szükséges, és alapvető fontosságú az egységes, európai uniós szintű szabályozás megalkotása.

Iosif Matula (PPE). – (RO) Az ellenőrzés alól kiszabaduló és a környezetbe jutó vegyi anyag súlyos problémákat okoz, de több mint 10 millió vegyi anyagunk van. Ennél is nagyobb azoknak a helyeknek a száma, ahol vegyi anyagok felhasználásával folyik a munka. Az Európai Parlamentben a potenciális veszélyes anyagok millióit vitathatnánk meg. A cianidok természetesen mérgezőek, ám én magam vegyész vagyok, és elmondhatom Önöknek, hogy globális problémáról van szó: a cianidoknak kevesebb mint 18%-át használják fel a bányászatban. A cianidok fennmaradó részét gyógyszerek, a kozmetikai iparág fogyasztási cikkei előállítására, továbbá számos más területen használják fel.

Bolygónkon azonban a cianidnál ezerszer mérgezőbb anyagokat is felhasználnak. Általánosságként elmondható, hogy a vízbe jutva a cianid elpusztítja az élővilágot. A világon számos olyan élettelen folyó van, amelynek a cianid még csak a közelébe sem jutott. Nincs nyoma az életnek a Holt-tengerben, mivel nagy mennyiségű nátrium-kloridot tartalmaz – más néven konyhasót. Akármilyen vegyi anyagot használunk is, a 2010-ben hatályos valamennyi technológiai és környezetvédelmi előírást be kell tartanunk. Európai államként természetesen Románia is ezt az utat jelölte ki magának. A világ valamennyi országának ugyanezt kell tennie.

Traian Ungureanu (PPE). – Tisztelt elnök úr, minden tiszteletem mellett szeretném megjegyezni, hogy ez a vita nagyon rossz irányban halad. Az előttünk lévő témakör nagyon furcsa. Egy olyan balesetet idéz fel, amely 10 évvel ezelőtt történt. Miért? Minek tudható be ez a hosszú csend? És miért most? Miért most vitatjuk meg? Ha ezt a gondolatmenetet követjük, akkor akármit és bármit be kellene tiltanunk, amely egy múltbéli balesethez köthető. Az egész ügyet indokolatlannak tartom. Azt hiszem, a vita a környezet védelmét csupán ürügyül használja, és azon a tömeges félelmen alapul, amely manapság annyira divatos. Véleményem szerint – és tényleg így gondolom – ez egy szerencsétlen politikai összeesküvés.

Bernd Posselt (PPE). – (DE) Elnök úr, szeretnék röviden tisztázni valamit, mivel képviselőtársam talán félreértett valamit a tolmácsolás miatt. Nagyon jól ismerem Nagybányát, és tudom, hogy nem a volt Csehszlovákiában, hanem Észak-Erdélyben található. Ezt nagyon jól tudom. Tolmácsolási hiba volt. Én csupán hivatkoztam Březina úr, Roithová asszony és Mészáros úr hozzászólására, amelyben a Kašperské Horyval vagy a Bergreichensteinnel kapcsolatos tapasztalatokra utaltak. Ismerem Közép-Európa földrajzát.

Cecilia Malmström, a Bizottság tagja. – Elnök úr, köszönöm a vitát! Természetesen gondoskodom arról, hogy Potočnik úr részletes beszámolót kapjon róla.

Osztozunk a cianiddal kapcsolatos aggodalmaikban. A cianid természetesen nagyon veszélyes mérge, és ezzel tisztában vagyunk. De hadd biztosítsam Önöket arról, hogy a Bizottság levonta a következtetéseket a 10 évvel ezelőtti nagybányai balesettel kapcsolatban. Az általunk a közelmúltban életbe léptetett irányelv számos korlátozást, követelményt, megszorítást és követelést tartalmaz azért, hogy maximális védelmet nyújtson a környezetre és az emberi egészségre gyakorolt hatások vonatkozásában. Az irányelv csökkenti az ilyen balesetek ismételt bekövetkezésének valószínűségét is, és amennyiben mégis bekövetkezne a baleset, nagymértékben csökkentjük a lehetséges hatásokat. Ezért az irányelv megfelelő végrehajtása rendkívül fontos.

Figyelembe véve a bányászati hulladékról szóló irányelv nagyon szigorú követelményeit és a megfelelő alternatívák hiányát, a cianidnak az arany kinyerésére történő felhasználásának általános tilalma ebben a pillanatban nem tűnik megfelelőnek. Ugyanakkor figyelemmel kísérjük a kérdést, tanulmányozzuk a legújabb technológiai fejlesztéseket. 2012-ben pedig értékelésre kerül sor. Fokoznunk kell a nemesfémeket tartalmazó termékek újrahasznosításának mértékét az EU-ban, azért, hogy összességében csökkenjen az aranybányásztól való függőség.

Köszönöm a vitát! Potočnik úr természetesen a rendelkezésükre áll majd az ezzel kapcsolatos további kérdések megválaszolását illetően. A Bizottság ezt nagyon komolyan veszi. Ha áttanulmányozzák az irányelvet, meglátják, hogy több észrevételükre is ott a válasz. Segítsük hozzá a tagállamokat ahhoz, hogy az irányelvet ténylegesen teljes mértékben hajtsák végre, mivel az jelentős mértékben csökkentené a kockázatokat.

Elnök. – A vitát lezárom.

A szavazásra a májusi első ülésen kerül majd sor.

Jó utat hazafelé! Reméljük, hogy semmilyen vulkán, illetve semmi vagy senki nem zavarja majd útjukat!

Írásbeli nyilatkozatok (az eljárási szabályzat 149. cikke)

Daciana Octavia Sârbu (S&D), *írásban*. – (RO) 2000. január 30-án a nagybányai Aurul társaság hulladékát tartalmazó tározót körülvevő gát megrepedt, és körülbelül 100 000 köbméter, 100 tonna cianidot és nehézfémeket tartalmazó szennyezett víz folyt ki. Ez a szennyeződés miatt három országban 2,5 millió ember vízellátása szűnt meg. A Szamos folyó cianidkoncentrációja a hétszázszorosa volt a megengedettnek. A vízi élet több száz kilométer távolságra elnyúlóan teljes mértékben megsemmisült. Nem szabad elfelednünk a katasztrófa részleteit, amely nemzetközi szinten a környezetszennyezés szinonimája lett. Kiemeli a számunkra, hogy az ilyen balesetek a jogszabályok és az előírások ellenére bármikor bekövetkezhetnek. Ha meg akarjuk előzni a katasztrófákat, a veszélyes anyagoknak nincs helye a bányászatban. A szándék az, hogy Verespataknál létrehozzák Európa legnagyobb külszíni aranybányáját, amely a cianidok használatán alapulna. Mik lennének a következmények? Megsemmisülne a környezet, eltűnne a falu, elköltöztetnék a lakosságot, a templomokat és a temetőket, és kimondanák a halálos ítéletet a római és az azt megelőző időkre visszanyúló, felbecsülhetetlen értékű maradványokra. A történelem a tanítómesterünk. Valamennyiünk kötelessége, hogy tanuljunk belőle. Feltétlenül szükséges, hogy az embereket és a környezetet érintő tragédiák elkerülése érdekében teljes tilalmat vezessünk be a cianidnak az európai uniós bányászatban való alkalmazására.

László Tőkés (PPE), *írásban*. – (HU) Az utóbbi két év folyamán, az EP plénümán és különböző fórumain több rendben szóvá tettem a ciánalapú bányakitermelés veszélyeit. Ezzel együtt levélben kerestem Stavros Dimas környezetvédelmi biztost a romániai (Verespatak) és a bulgáriai (Chelopech és Krumovgrad) bányaprojektek ügyében. A ciántechnológiás bányászati módszert az élő környezetünkre nézve igen veszélyes „vegyi atombombának” is szokás nevezni. 1990 óta, világszerte mintegy harminc súlyos ciános bányaszennyezés történt. A tíz évvel ezelőtti tiszai katasztrófa Csernobil után Európa legsúlyosabb környezeti szerencsétlenségének számít. Romániában éppen ezekben a napokban a Tiszába ömlő Aranyos folyót érte szennyezés, egy negyven évvel ezelőtt bezárt aranybánya miatt. Tavaly, egy közeli bányauzem meglátogatásakor (Roşia Poieni) maga Traian Băsescu államelnök jelentette ki: „nem lehet egy ilyen ökológiai bombán ülni, hiszen ez kész gyilkosság”. Az új romániai bányaberuházási tervek (Verespatak, Nagybánya, Felsőcsertés stb.) viszonylatában hangsúlyozom, hogy a ciánalapú bányászat betiltása nem csupán román, és semmiképpen nem „etnikai” probléma, hanem egyetemes – európai ügy, melynek tekintetében mind az egyes EU-tagországok, mind a különböző EP-frakciók józan egyetértésre juthatnak. Európa nem lehet közömbös az eddigi, valamint a jövőben is fenyegető ciánkatasztrófák iránt. Közös érdekünk, hogy amiképpen a radioaktív sugárzástól vagy a légköri szennyezéstől, ezenképpen a ciánmérgezésről is megvédjük az embereket és környezetüket. Kérem, hogy a tisztelt Parlament szavazza meg indítványunkat.

8. Dokumentumok benyújtása: lásd a jegyzőkönyvet

9. Végrehajtási intézkedések (az eljárási szabályzat 88. cikke): lásd a jegyzőkönyvet

10. Egyes dokumentumokra vonatkozó határozatok: lásd a jegyzőkönyvet

11. Nyilvántartásba vett írásbeli nyilatkozatok (az eljárási szabályzat 123. cikke): lásd a jegyzőkönyvet

12. A következő ülések időpontjai: lásd a jegyzőkönyvet

13. Az ülészak megszakítása

Elnök. – Az Európai Parlament ülését berekesztem.

(Az ülést 18.30-kor berekesztik)

MELLÉKLET (Írásbeli válaszok)

A TANÁCSHOZ INTÉZETT KÉRDÉSEK (Az alábbi válaszokért az Európai Unió Tanácsának soros elnöksége kizárólagos felelősséget visel)

1. kérdés, előterjesztette: Marian Harkin (H-0111/10)

Tárgy: A gyülekezésről szóló európai jogszabály

Ki tudná-e dolgozni a Tanács a közelgő Európai Állampolgári Konferenciája fényében a gyülekezésről szóló európai jogszabály megalkotására vonatkozó javaslatát? Meg tudja-e mondani a Tanács, hogy ez a jogszabály mikor lép majd életbe?

Válasz

Ezt az elnökség által kidolgozott és sem a Tanácsra, sem annak tagjaira nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament 2010. áprilisi strasbourgi ülészakán a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

(EN) A tisztelt képviselő számára bizonyosan ismeretes, hogy „az európai társulás alapokmányáról” szóló, a Bizottság által 1991 decemberében előterjesztett javaslatot 2006-ban néhány olyan javaslattal együtt visszavonták, amelyeket többé nem tartottak relevánsnak, és amelyek immáron nem feleltek meg a „jobb szabályozás” kritériumainak.

Azóta az említett kérdésben nem nyújtottak be új javaslatot a Tanácshoz, a Tanácsnak pedig nincs tudomása arról, hogy a Bizottság tervezi-e ilyen jellegű javaslat elfogadását.

Amint azt a tisztelt képviselő a szóban forgó kérdésben is említette, a spanyol soros elnökség 2010. május 7–9-én megrendezi a 2010. évi európai polgári napokat. E konferencia célja, hogy közelebb hozza az Európai Uniót annak polgáraihoz oly módon, hogy eszmecserét folytatnak a polgári párbeszéd helyi szinttől egészen az európai szintig történő ösztönzésének lehetőségeiről, valamint az arra szolgáló esetleges megoldásokról, hogy elősegítsék a polgárok aktív részvételét a szegénység és a társadalmi kirekesztés elleni küzdelemre, valamint a polgári értékeken alapuló új interkulturális társadalom és oktatás előmozdítására irányuló európai projektben.

*
* *

2. kérdés, előterjesztette: Bernd Posselt (H-0112/10)

Tárgy: EU-Ukrajna együttműködés

Milyen intézkedéseket tervez a Tanács az EU és Ukrajna közötti együttműködés keleti partnerségen belüli és azon túlmutató erősítésére?

Válasz

Ezt az elnökség által kidolgozott és sem a Tanácsra, sem annak tagjaira nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament 2010. áprilisi strasbourgi ülészakán a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

(EN) Ukrajna olyan szomszédos ország, amely számottevő stratégiai jelentőséggel bír az EU számára. Az EU elkötelezte magát az Ukrajjával ápolt kapcsolatának megerősítése iránt, és ezt az üzenetet Janukovics elnök számára is közvetítette március 1-jei brüsszeli látogatása során.

Az EU és Ukrajna közötti szorosabb kapcsolatok kulcsa a reform. Ukrajna számos politikai és gazdasági kihívással néz szembe, amelyek sürgős reformlépéseket tesznek szükségessé a hosszú távú stabilitás és jólét biztosítása érdekében. A politikai stabilitás eléréséhez az új ukrán vezetőknek hajlandóságot kell mutatniuk egy széles politikai spektrummal való együttműködésre, az ellenzéket is ideértve. A válaszlépések fenntarthatósága végső soron az alkotmány reformján múlik majd.

Ami az ukrainai gazdasági helyzetet illeti, az új kormánynak több reformot is végre kell hajtania. Ukrajnának mindenekelőtt vissza kell térnie az IMF-fel kötött készenléti hitelmegállapodáshoz. Emellett reformokat kell

bevezetnie a földgázágazatban, el kell fogadnia a 2010-re szóló költségvetést, valamint folytatnia kell a bankok újratőkésítését. Komoly erőfeszítéseket kell tennie a korrupció leküzdésére.

Az Európai Unió a továbbiakban is támogatja majd Ukrajnát annak érdekében, hogy gyakorlati és kézzelfogható megoldásokat találjanak problémáira. Mindenekelőtt fenntartja az EU és Ukrajna közötti kapcsolatok megerősítésére irányuló folyamatot, amely az elmúlt években kifejezetten nagy lendületre tett szert. Az EU és Ukrajna közötti új társulási megállapodással kapcsolatos tárgyalások, amelyek 2007 óta folynak az EU és Ukrajna között, különösen fontosak az EU–Ukrajna kapcsolatok szempontjából. Az új megállapodásnak nagyra törőnek és előretökintőnek kell lennie, valamint az EU és Ukrajna közötti politikai társulás és gazdasági integráció előmozdítására kell törekednie. A megállapodás elengedhetetlen részét kell képeznie az EU-val kialakítandó elmélyített és átfogó szabadkereskedelmi térségnek. Az EU egyúttal a továbbiakban is pénzügyi és technikai támogatást nyújt Ukrajna számára, amelyet a keleti partnerség kiegészítő forrásai és mechanizmusai tovább növelnek.

2009-ben megállapodás született az EU–Ukrajna társulási menetrendről. Fontos eszközről van szó, amely előkészíti és megkönnyíti a társulási megállapodás hatálybalépését, valamint előmozdítja az EU és Ukrajna közötti további politikai társulást és gazdasági integrációt. Átfogó és gyakorlati keretet biztosít, amely lehetővé teszi a szóban forgó célkitűzések elérését, valamint ágazatok szerinti bontásban azonosítja az egyes prioritásokat.

Az Ukrajnára irányuló lehetséges ösztönzőkként az EU a makroszintű pénzügyi támogatást, a reformok és a földgázágazat korszerűsítésének további támogatását, valamint a célzott pénzügyi és technikai együttműködést azonosította.

*
* *

3. kérdés, előterjesztette: Silvia-Adriana Țicău (H-0114/10)

Tárgy: Az Európai Unió és Mexikó között a légi közlekedési szolgáltatások terén kötendő megállapodásra vonatkozó tanácsi határozat elfogadásával kapcsolatos helyzet

Az egyrészt az Európai Unió, másrészt a latin-amerikai és karibi országok közötti párbeszéd megerősítése az Unió spanyol elnökségének prioritásai között szerepel. A spanyol elnökség elkötelezte magát az Unió és Mexikó közötti kapcsolatok stratégiai természetének hangsúlyozása mellett, és előrelépésre törekszik az egyrészt az Unió, másrészt a latin-amerikai, karibi, andesi és Mercosur-országok közötti megállapodások aláírásáról folytatott tárgyalások tekintetében. Az Európai Unió és a Mexikói Egyesült Államok között kötendő, a légi közlekedési szolgáltatások bizonyos vonatkozásairól szóló megállapodás aláírására vonatkozó tanácsi határozat elfogadása a Mexikóval folytatott párbeszéd egyik eleme. Mivel a nevezett megállapodás aláírása rendkívül fontos az Európai Unió és Mexikó közötti együttműködés szempontjából, meg tudja-e mondani a Tanács, hogy hol áll jelenleg e határozat elfogadása?

Válasz

Ezt az elnökség által kidolgozott és sem a Tanácsra, sem annak tagjaira nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament 2010. áprilisi strasbourgi ülészakán a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

(EN) 2009. május 5-én a Tanács elfogadta a légi közlekedés bizonyos kérdéseiről szóló, az Európai Közösség és a Mexikói Egyesült Államok között létrejött megállapodás aláírásáról szóló határozatot.

A nyelvi felülvizsgálatot követően szükségessé vált a szövegnek a Lisszaboni Szerződés hatálybalépése nyomán történő kiigazítása, a Tanács pedig mostanra be is fejezte a szöveg kiigazítását, amelyet a mexikói fél rendelkezésére bocsátottak. Amint a mexikói fél jóváhagyja a végleges szöveget, a Tanácsnak lehetősége nyílik egy új határozat elfogadására a megállapodás aláírásáról, ami 2010. márciusban/áprilisban várható. Ezt követően kerülhet sor a megállapodás aláírására. Az aláírás időpontjáról azonban még nem született határozat.

Az aláírást követően a Tanács tanácsi határozattervezetet készít a szóban forgó megállapodás megkötéséről. Az említett határozatot, valamint a megállapodás szövegét jóváhagyásra az Európai Parlament elé terjesztik.

*
* *

4. kérdés, előterjesztette: Jim Higgins (H-0116/10)

Tárgy: Európa diplomáciai jelenléte az EU-n kívül

Milyen lépéseket tesz majd a Tanács az Európai Unión kívüli európai diplomáciai jelenlét erősítése érdekében az újonnan életbe léptetett Lisszaboni Szerződés által ráruházott hatásköre alapján?

Válasz

Ezt az elnökség által kidolgozott és sem a Tanácsra, sem annak tagjaira nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament 2010. áprilisi strasbourg-i ülésének a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

(EN) A Lisszaboni Szerződés létrehozta az Unió küldöttségeit, amelyek az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviseletének irányítása alatt működnek. A küldöttségek az Uniót képviselik, és a jövőben egyre inkább átvállalják majd az EU soros elnökségének korábbi feladatait.

Ami az infrastruktúrát és a személyi állományt illeti, az EU jelenleg is a világ egyik legnagyobb diplomáciai hálózatával rendelkezik (mintegy 120 uniós küldöttség, továbbá a nemzetközi szervezetekhez – mint például az ENSZ, OECD, WHO, stb. – delegált küldöttségek). Ezt a jelenlétet immáron fokozatosan erősíti majd az uniós tagállamok diplomáciai szolgálataitól, a Tanács titkárságától és a Bizottságtól érkező személyzet és szakértelem. Ez a személyi állomány képezi majd az Európai Külügyi Szolgálat tagjait.

A küldöttségi infrastruktúrák a jövőben kiigazításra szorulnak, kiváltképpen a növekvő biztonsági igények figyelembevétele érdekében.

Az Unió küldöttségeinek megerősítése egyúttal elősegíti az EU politikai befolyásának megszilárdítását, a küldöttségek pedig így módon erőteljesebben és hitelesebben közvetíthetik majd az EU üzenetét.

A Szerződés arra kötelezi a küldöttségeket, hogy a tagállamok diplomáciai és konzuli képviseleteivel szoros együttműködésben végezzék tevékenységeiket. Ugyanakkor a küldöttségek és a tagállami nagykövetségek kapcsolata is erősödni fog.

Mindez növeli az EU arra irányuló képességét, hogy szolgálja polgárait, valamint hatékonyabban védelmezze érdekeiket az egyre globalizáltabb világban.

*
* *

5. kérdés, előterjesztette: Agustín Díaz de Mera García Consuegra (H-0121/10)

Tárgy: Kuba

Ismertetné-e a Tanács elnöksége, hogy milyen politikát javasol Kubával kapcsolatban Orlando Zapata Tamayo politikai fogoly elhalálozása és az emberi jogoknak a szigeten tapasztalható, ismétlődő és botrányos megsértése kapcsán?

Válasz

Ezt az elnökség által kidolgozott és sem a Tanácsra, sem annak tagjaira nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament 2010. áprilisi strasbourg-i ülésének a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

(EN) Teljes mértékben osztozom az Orlando Zapata úr halála miatt érzett fájdalomban, valamint a tisztelt képviselő által a kubai polgári és politikai jogok kérdése miatt érzett aggodalmában.

A Tanács elnöke igen világos álláspontot fogalmazott meg az Orlando Zapata úr sajnálatos halálát követően közzétett nyilatkozatban, amelyben felszólít a politikai foglyok feltétel nélküli szabadon bocsátására, valamint az alapvető szabadságok tiszteletben tartására, és mélyszégyent fejez ki a politikai foglyok – nevezetesen a jelenleg éhségsztrájkot tartó személyek – helyzete miatt.

Ezt az álláspontot az Európai Parlament március 10-i plenáris ülésén is világosan közvetítették.

Az EU-nak a fennálló helyzetet leginkább a politikai párbeszéd kontextusában, semmint alkalmi kezdeményezések révén kell kezelnie. A kezdeményezések megsokszorozása (diplomáciai lépések, nyilatkozatok) egy ilyen érzékeny pillanatban épp ellenkező hatást válthat ki. Nem zárható ki annak lehetősége,

hogy az elkövetkező napokat és heteket olyan fejlemények fémjelzik majd, amelyek sürgetőbbé teszik az EU fellépését. A politikai párbeszéd keretében elérhető csatornákat fenn kell tartani, és fel kell használni az EU szilárd álláspontjának közvetítésére a kubai hatóságok irányába. A jelenlegi szakaszban a körülmintő diplomácia a legjobb követendő út.

Ebben az összefüggésben rendkívül fontossá válik majd, hogy minden erőnkkel törekedjünk az április 6-ára ütemezett miniszteri találkozó megrendezésére. E fontos találkozó előkészítésére kell összpontosítanunk erőfeszítéseinket annak érdekében, hogy konkrét eredményekre juthassunk.

*
* *

6. kérdés, előterjesztette: Nikolaos Chountis (H-0123/10)

Tárgy: Az IMF bevonása a túlzott hiány esetén követendő eljárásokba

Az Európai Unió Tanácsának 2010. február 11-ére összehívott rendkívüli ülése során a görögországi gazdasági helyzettel kapcsolatosan többek között arról döntöttek, hogy a Bizottság az Európai Központi Bankkal (EKB) egyeztetve szorosan felügyeli majd az ajánlások végrehajtását, és adott esetben, a Nemzetközi Valutaalap (IMF) tapasztalataira támaszkodva, javasolni fogja a szükséges kiegészítő intézkedések megtételét. Az IMF-re történő utalás a fent említett tanácsi határozatban veszélyes intézményi precedenst teremt, mivel a Nemzetközi Valutaalapot a Bizottsággal és az Európai Központi Bankkal egyetemben a Görögországra kiszabott intézkedések végrehajtásával kapcsolatban felügyeleti hatósággá teszi.

Először is, az IMF-nek vagy bármilyen más nemzetközi szervezetnek a felügyeleti eljárásokba történő bevonásáról sem az Európai Unió működéséről szóló szerződés 126. cikke (noha az említett szerződés legrészletesebben kifejtett cikkéről van szó), sem a szerződéshez csatolt (12.), a túlzott hiány esetén követendő eljárásról szóló jegyzőkönyv, sem az Európai Unió más jogszabálya nem rendelkezik. Másodszor az ilyen részvételt csak az indokolná, – s ez esetben is visszaélészerű lenne – ha az érintett tagállam hivatalosan kérné az IMF segítségét. Ilyen körülmények között tájékoztatást tudna-e adni a Tanács arról, hogy: Figyelembe vette-e azt, hogy amikor a Tanács az IMF-re tesz utalást, azzal megsérti a Szerződéseket és új intézményi és politikai precedenst teremt anélkül, hogy az ehhez előírt eljárásokat betartották volna? Nyújtottak-e be Görögország részéről kérelmet az IMF-nek?

Válasz

Ezt az elnökség által kidolgozott és sem a Tanácsra, sem annak tagjaira nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament 2010. áprilisi strasbourg-i ülésének a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

(EN) Az Európai Tanács 2010. február 11-i informális ülésén az állam-, illetve kormányfők által elfogadott nyilatkozat politikai természetű, és nem jelenti a túlzott hiány esetén követendő eljárás végrehajtását a szerződésekben foglaltak szerint.

Az első felmerült kérdés megválaszolásához különbséget kell tenni egyrészről a túlzott hiány esetén követendő eljárás, másrészről pedig a költségvetési problémákkal küzdő tagállamok számára biztosított pénzügyi támogatás lehetséges mechanizmusai között.

Az EUMSZ. 126. cikkének (2)–(3) bekezdésében foglalt, túlzott hiány esetén követendő eljárás célja, hogy az érintett tagállamot ösztönözze, sőt adott esetben kényszerítse az esetlegesen azonosított költségvetési hiány csökkentésére. A Tanács a Bizottság ajánlása nyomán, az EK-Szerződés 104. cikkének (6) bekezdése – jelenleg az EUMSZ. 126. cikkének (6) bekezdése – alapján elfogadott határozattal 2009 áprilisában túlzott hiány esetén követendő eljárást indított Görögország ellen. 2010. február 16-i ülésén a Tanács határozatot fogadott el a 126. cikk (9) bekezdése alapján, amelyben értesítette Görögországot annak szükségességéről, hogy hiánycsökkentő intézkedéseket hozzon, amelyeket a túlzott hiány nyomán kialakult helyzet orvoslása szempontjából elengedhetetlennek ítélt.

Mivel a túlzott hiány esetén követendő eljárás kérdése fogalmi szempontból nem kapcsolódik a költségvetési problémákkal küzdő tagállamok számára biztosított pénzügyi támogatás kérdéséhez, az IMF igénybevétele lehetséges finanszírozási forrásként Görögország számára nem sérti a túlzott hiány esetén követendő eljárásra vonatkozó, szerződésekben foglalt rendelkezéseket, sem pedig a Tanács által az említett rendelkezések alapján elfogadott határozatokat és ajánlásokat.

Más kérdés a tagállamok számára nyújtott pénzügyi támogatások lehetséges mechanizmusainak ügye, és azon belül is a Görögország számára esetlegesen biztosítandó pénzügyi támogatáshoz kapcsolódó feltételek. Ne feledjük, hogy az euróövezet állam-, illetve kormányfőinek március 25-i nyilatkozatában megállapodás született arról, hogy a Görögország számára nyújtandó pénzügyi támogatás egy számottevő IMF-támogatás és javarészt európai finanszírozás kombinációjából tevődik majd össze. A nyilatkozatból az is világosan kiderül, hogy az európai források kifizetését „szigorú feltételekhez kötik”.

Továbbá meg kell említeni, hogy az EUMSZ. 136. cikke – amely felhatalmazza a Tanácsot, hogy intézkedéseket fogadjon el azon tagállamokra vonatkozóan, amelyek pénzneme az euró, többek között „ezen tagállamokban a költségvetési fegyelem és a költségvetési felügyelet összehangolásának erősítésére” – eszközként alkalmazható az ilyen feltételek Görögországgal szembeni érvényesítésére.

A második kérdést illetően hangsúlyozni kell, hogy jelenleg a Tanácsnak nincs tudomása arról, hogy Görögország az IMF-hez fordult támogatásért.

*
* *

7. kérdés, előterjesztette: Frank Vanhecke (H-0126/10)

Tárgy: EU-Kuba kapcsolatok

Köztudott, hogy az EU spanyol elnöksége az EU és Kuba közötti kapcsolatok normalizálására törekszik. A Tanács 2009. június 15–16-i következtetései szerint a Tanács 2010 júniusában határoz a Kubáról szóló jelenlegi közös álláspont lehetséges megváltoztatásáról. Ezzel összefüggésben figyelembe vennék az emberi jogok terén történt előrelépéseket.

Egyetért-e a Tanács a spanyol elnökség álláspontjával? Amennyiben igen, akkor Kuba mindeddig milyen intézkedéseket tett az emberi jogok terén? Alkalmazza-e Kuba a polgári és politikai jogok 1966-os nemzetközi egyezségokmányát és a gazdasági, szociális és kulturális jogok nemzetközi egyezségokmányát, ahogyan azt a Tanács 2009-ben kérte? Vállalt-e Kuba konkrét (kötelező erejű) kötelezettséget a „veszélyességi törvény” eltörlésére, amely csupán gyanú alapján is lehetővé teszi a bebörtönzést?

Válasz

Ezt az elnökség által kidolgozott és sem a Tanácsra, sem annak tagjaira nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament 2010. áprilisi strasbourgi ülészakán a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

(EN) A Tanács 2009. június 15-i következtetéseiben úgy határozott, hogy 2010 júniusában elvégzi a közös álláspont éves felülvizsgálatát, ideértve a politikai párbeszéd jövőjének mérlegelését is, figyelembe véve a tanácsi következtetésekben foglalt kérdések és különösen az emberi jogok terén elért előrehaladást. Ez a közös álláspont elfogadása óta évenként ismétlődő gyakorlat, amelyre idén újra sor kerül.

A spanyol soros elnökség úgy véli, hogy az EU és Kuba közötti kapcsolatok összefüggésében hasznosnak bizonyulhat az EU–Kuba politika jövőjéről folytatott eszmecsere elindítása. Hadd emlékeztessenek arra, hogy itt, a márciusi ülészakon folytatott vitánk hangsúlyozta a közös álláspont fontosságát. Egyúttal arra is rávilágított, hogy széles körű egyetértés uralkodik az emberi jogok jelentőségével kapcsolatban, amelyeket értékként az EU világszerte előmozdítani igyekszik.

A Tanács szoros figyelemmel kíséri a kubai emberi jogi helyzetet. Érdemi és rendszeres megbeszélések folynak az emberi jogokról a miniszteri szintű politikai párbeszéd jegyében megrendezett találkozókra, amelyeket 2008 óta évente kétszer tartanak Kuba részvételével. A Tanács továbbá nyilvánosan is hangot ad a kubai emberi jogi helyzettel kapcsolatos aggályainak a nyilvánosság előtt tett nyilatkozatok, saját következtetései és a kubai hatóságok irányában tett diplomáciai lépések révén, amire például 2010. március 23-án is sor került.

A polgári és politikai jogok 1966. évi nemzetközi egyezségokmányát, valamint a gazdasági, szociális és kulturális jogok nemzetközi egyezségokmányát illetően hadd emlékeztessenek arra, hogy Kuba aláírta, de nem ratifikálta e két egyezségokmányt, jóllehet arra a Tanács felszólította Kubát.

Ami a tisztelt képviselő által említett jogszabályt illeti, a kubai hatóságok az EU és Kuba között folytatott politikai párbeszéd keretében nem vállaltak kötelezettséget annak eltörlésére.

Biztosíthatom a tisztelt képviselőket, hogy a Tanács a továbbiakban is szoros figyelemmel kíséri majd a kubai fejleményeket, és minden alkalmas lehetőséget megragad aggályainak kifejezésére az emberi jogok megsértése esetén.

*
* *

8. kérdés, előterjesztette: Laima Liucija Andrikiene (H-0131/10)

Tárgy: A harmadik országoknak történő fegyvereladásra vonatkozó közös szabályozás szükségessége

Franciaország a közelmúltban tárgyalásokba kezdett Oroszországgal négy Mistral hadihajó lehetséges eladásáról. E megbeszélések hallatán számos uniós tagállam, többek között Lettország, Litvánia, Észtország és Lengyelország kijelentette, hogy a Mistral hadihajók eladása negatív hatással lenne saját, illetve az Unió egyes szomszédainak biztonságára. Felhívják a figyelmet továbbá arra, hogy a Mistral egyértelműen támadó jellegű hajóosztály.

Tekintettel arra, hogy a Lisszaboni Szerződés közös védelempolitika kidolgozására törekszik, és záradékot tartalmaz a biztonság és a védelem területén vállalt szolidaritásra vonatkozóan, nem véli úgy a spanyol elnökség, hogy az Európai Unióban közös szabályozásra van szükség az uniós tagállamok általi, harmadik országoknak történő fegyvereladásra vonatkozóan?

Hajlandó az elnökség tárgyalásokat kezdeményezni a témában?

Válasz

Ezt az elnökség által kidolgozott és sem a Tanácsra, sem annak tagjaira nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament 2010. áprilisi strasbourg-i ülészakán a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

(EN) Az EU régóta elismeri a harmadik országokba irányuló fegyverértékesítésekre vonatkozó közös uniós szabályok szükségességét.

1991-ben és 1992-ben az Európai Tanács nyolc kritériumról állapodott meg, amelyeket a tagállamoknak figyelembe kell venniük a fegyver kiviteli engedélyek iránti kérelmek elbírálásakor.

1998-ban a Tanács az Európai Unió fegyver kiviteléről szóló magatartási kódexének formájában közös szabályokat fogadott el a harmadik országokba irányuló fegyverértékesítésre vonatkozóan. A kódex az 1991-ben és 1992-ben elfogadott nyolc kritérium kibővített változatát tartalmazta, létrehozta az elutasításokra vonatkozó értesítési és konzultációs mechanizmust, valamint magába foglalta a fegyver kiviteléről szóló éves jelentés közzétételén keresztül megvalósuló, átláthatóságot szolgáló eljárást. Az említett kódex jelentős mértékben hozzájárult a nemzeti fegyver kivitel-ellenőrzési politikák harmonizálásához. A kódex 9. operatív rendelkezése így szól:

„A tagállamok a KKBK keretében, ezen közös álláspont alapelveire és kritériumaira figyelemmel – adott esetben – közösen értékelik a tagállamok fegyver kivitele lehetséges vagy tényleges rendeltetési országainak a helyzetét.”

2008. december 8-án a Tanács elfogadta a 2008/944/KKBK közös álláspontot, azaz egy jelentős mértékben aktualizált és tökéletesített okmányt, amely a magatartási kódex helyébe lépett. A közös álláspont 9. cikke a kódex 9. operatív rendelkezését tükrözi, és a következőképpen hangzik:

„A tagállamok a KKBK keretében, ezen közös álláspont alapelveire és kritériumaira figyelemmel – adott esetben – közösen értékelik a tagállamok katonai technológia és felszerelés kivitele lehetséges vagy tényleges rendeltetési országainak a helyzetét.”

Az ilyen értékelésekre tagállami felkérésre valamennyi megfelelő szinten rendszeresen sor kerül, többek között a tanácsi szervek összefüggésében.

*
* *

9. kérdés, előterjesztette: Mairead McGuinness (H-0135/10)

Tárgy: Az ENSZ millenniumi fejlesztési céljai elérése érdekében tett lépések

Milyen lépéseket tesz a Tanács a millenniumi fejlesztési célok tekintetében kialakítandó ambiciózus uniós álláspontra vonatkozó tervei megvalósítása érdekében?

Válasz

Ezt az elnökség által kidolgozott és sem a Tanácsra, sem annak tagjaira nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament 2010. áprilisi strasbourgi ülészakán a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

(EN) 2010 kulcsfontosságú év a millenniumi fejlesztési célok 2015-ig történő megvalósítása felé vezető úton. Az EU különösen nagy jelentőséget tulajdonít a millenniumi fejlesztési célokkal foglalkozó magas szintű plenáris ülés sikerre vitelének, amelyre ez év szeptemberében kerül sor.

Az elmúlt kilenc év során jelentős erőfeszítések történtek a millenniumi fejlesztési célok elérése érdekében, jóllehet az előrehaladás az ágazatok és régiók szintjén is egyenlőtlenül zajlott. A Szaharától délre elterülő afrikai térségben különösen nagy lemaradás tapasztalható. A gazdasági és pénzügyi válság kérdésessé teszi a millenniumi fejlesztési célok 2015-ig történő megvalósítását, és az eddig elért előrehaladás meggyengítésével fenyeget.

Mivel 2015-ig már csak öt év van hátra, a Tanács a szeptemberi magas szintű plenáris ülésben különleges lehetőséget lát arra, hogy számba vegyék és értékeljék az eddig elérteteket, valamint meghatározzák a 2015-ig szükséges további lépéseket. Élnünk kell ezzel a lehetőséggel, és egy összehangolt nemzetközi erőfeszítésre kell ösztönöznünk annak érdekében, hogy felgyorsítsuk a millenniumi fejlesztési célok elérésének irányában tett további előrelépéseket.

Ami magát a folyamatot illeti, az EU a továbbiakban is vezető szerepet játszik majd a világ legnagyobb adományozójaként, és minden szükséges erőfeszítést megtesz annak biztosítása érdekében, hogy a magas szintű plenáris ülésen célzott és cselekvésorientált eredmények szülessenek. A szóban forgó ülés előkészületeinek részeként a Tanács várhatóan elfogad egy aktualizált uniós álláspontot, amelyet a júniusi Európai Tanács elé terjeszt, figyelembe véve a Bizottság fejlesztési együttműködésről szóló „tavaszi csomagját”, valamint az ENSZ főtitkára által a magas szintű plenáris ülésre kidolgozott jelentést, amelyet a múlt hónapban ismertettek.

*
* *

10. kérdés, előterjesztette: Zigmantas Balčytis (H-0138/10)

Tárgy: A huzamos ideig tengeren tartózkodó hajósokra vonatkozó jövedelemadó

A litván jövedelemadóra vonatkozó jogszabályok alapján a litván hajósok, akik harmadik országbeli hajókon dolgoznak, 15% jövedelemadót fizetnek. Az Európai Gazdasági Közösség zászlaja alatt hajózó hajósokra ez az adó nem vonatkozik.

Más európai uniós országok gyakorlata szerint azokra a hajósokra, akik 183 napot vagy annál többet töltenek a tengeren, nulla kulcsú adót vetnek ki, vagy egyáltalán nem fizetnek adót. E gyakorlatot nem alkalmazzák Litvániában.

Nem gondolja-e úgy a Tanács, hogy a hajósok jövedelmét közösségi szinten kellene szabályozni annak érdekében, hogy az egységes belső piac elveinek tiszteletben tartását biztosítani tudják?

Egyetért-e a Tanács azzal, hogy a jövedelemadó tekintetében egységesített kulcs alkalmazása valamennyi európai uniós hajósra vonatkozóan és az adórendszerek egységesítése segítséget jelenthet az európai uniós polgárok munkahelyeinek védelméhez?

Válasz

Ezt az elnökség által kidolgozott és sem a Tanácsra, sem annak tagjaira nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament 2010. áprilisi strasbourgi ülészakán a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

(EN) A tisztelt képviselő által előterjesztett kérdés a közvetlen adózást érinti. E tekintetben több fontosabb pont is említést érdemel.

Először is a Tanács arra emlékeztet, hogy mivel a személyi jövedelemadók Unió-szerte történő harmonizációjára nem került sor, a tagállamok szabadon elfogadhatnak saját törvényeket annak érdekében, hogy eleget tegyenek belpolitikai célkitűzéseiknek és követelményeiknek, feltéve, hogy e hatáskörük gyakorlása a munkavállalók, a szolgáltatások és a tőke szabad mozgásának, valamint a letelepedés szabadságának Szerződésben rögzített alapvető elveivel összhangban valósul meg. A Bizottságra hárul annak ellenőrzése, hogy a nemzeti jogszabályok összhangban állnak-e az uniós joggal.

A Tanács egyúttal arra is emlékeztetni kíván, hogy a Tanács kizárólag a Bizottság javaslata alapján fogadhat el jogszabályokat. Jelen pillanatban nincs olyan bizottsági javaslat, amely a tisztelt képviselő által említett kérdésekkel foglalkozik. 2001. évi, „Adópolitika az EU-ban – az elkövetkező évek prioritásai” című közleményében a Bizottság utalt arra, hogy a személyi jövedelemadó még akkor is tagállami hatáskörben maradhat, ha az EU-nak a jelenleginél magasabb szintű integrációt sikerül elérnie, és azok uniós szintű koordinációja csupán a határokon átnyúló megkülönböztetés megakadályozása vagy a szerződésekben előírt szabadságok gyakorlása előtt álló akadályok eltörlése érdekében válik szükségessé.

*
* *

11. kérdés, előterjesztette: Niki Tzavela (H-0141/10)

Tárgy: Energiapolitika

Az energiaágazat tekintetében az Európai Unió képviselői kifejezték azon szándékukat, hogy javítsák az Oroszországgal fenntartott kapcsolatokat, és az üzleti kapcsolat irányába történő elmozdulásról beszéltek.

A Mediterrán térség dél-keleti részén két rivális vezeték húzódik: a Nabucco és a Déli Áramlat. A Déli Áramlat orosz gázt fog szállítani. A Nabucco vezeték működésre kész, azonban nem áll rendelkezésre gáz annak ellátására. Tekintve, hogy a Törökország és Örményország közötti patthelyzet útját állja az Azerbajdzsánból érkező gáznak, az EU pedig Iránnal nem hajlandó üzletelni, honnan fogja az EU beszerezni a Nabucco vezetékkel ellátó gázt?

Az üzleti szempontokat előtérbe helyezve foglalkozik-e a Tanács azzal a lehetőséggel, hogy tárgyalásokat folytasson Oroszországgal a Nabuccóról és a Déli Áramlatról? Gondolkozik-e a Tanács olyan módozatokon, amelyek segítségével a két projekt együttműködhetne az egymással való versengés helyett? Amennyiben igen, hogyan fogja azt a Tanács elérni?

Válasz

Ezt az elnökség által kidolgozott és sem a Tanácsra, sem annak tagjaira nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament 2010. áprilisi strasbourgi ülészakán a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

(EN) A Tanács hangsúlyozni kívánja, hogy a tüzelőanyagok, források és útvonalak diverzifikálása régóta fennálló uniós politika. Ezt a politikai törekvést az évek során átlátható módon közvetítették mind a tranzitországok, mind pedig a beszállító országok számára.

A tisztelt képviselő által megnevezett mindkét projekt – azaz a Nabucco és a Déli Áramlat – továbbra is a Tanács támogatásában részesül, mivel mindkét projekt hozzájárul az EU által kívánt diverzifikáláshoz. Ugyanakkor a Tanács arra emlékeztet, hogy az említett projektek javarészt magántársaságok hozzájárulásával valósulnak meg, így végső soron az érintett társaságokon múlik az általuk preferált partnerek kiválasztása és a velük folytatott együttműködés.

A Nabucco és a Déli Áramlat projektek Oroszországgal történő megvitatásának megfelelő eszköze az EU és Oroszország közötti energia-párbeszéd, különösen az energiapiaci fejleményekkel foglalkozó csoport égisze alatt működő, infrastruktúrával foglalkozó alcsoporthoz. Az említett alcsoporthoz közelmúltbeli ülésein nem került sor konkrét projektek megvitatására. Meg kell jegyezni, hogy a tisztelt képviselő által a gázellátás nehézségeivel összefüggésben felvázolt jelenlegi politikai kontextust és problémákat az ilyen nagyléptékű infrastrukturális projektek hosszú távú perspektívájának (30 vagy több év) fényében kell vizsgálni.

Ebben az összefüggésben a Tanács beleegyezett egy olyan mechanizmus megvalósíthatóságának feltárásába, amely elősegítené az új gázlelőhelyekhez való hozzáférést a Kaszpi-térségbeli fejlesztési együttműködés

révén. Az előírányzott Kaszpi-térségbeli fejlesztési együttműködés (CDC) célja, hogy szemléltesse a potenciális beszállítók, mint például Türkmenisztán számára, hogy az EU valós keresletet képvisel, ami indokoltá teszi ezen piac számottevő mennyiségű földgázzal történő ellátását közép- és hosszú távon egyaránt.

*
* *

12. kérdés, előterjesztette: Georgios Papastamkos (H-0143/10)

Tárgy: Az Európai Unió és Marokkó közötti megállapodás a mezőgazdasági termékek kereskedelméről

2009. december 17-én a Bizottság és az illetékes marokkói hatóságok aláírták „az agrárélelmiszer és halászati ágazat termékeinek kétoldalú kereskedelmére vonatkozó feltételek javítása” érdekében folytatott tárgyalások berekesztésére vonatkozó jegyzőkönyvet.

Köztudott, hogy az Európai Unió mediterrán tagállamai és a Földközi-tenger délkeleti országai számos hasonló terméket termelnek az év ugyanazon időszakában. Az európai termelőknek ráadásul be kell tartaniuk többek között a termékek biztonságára és minőségére vonatkozó szigorú szabályokat is.

Mit gondol a Tanács a fenti megállapodásról, különös tekintettel arra, hogy az Európai Unió piacának a Bizottság által kialakított feltételek melletti megnyitása milyen hatással lehet az európai mezőgazdaságra?

Válasz

Ezt az elnökség által kidolgozott és sem a Tanácsra, sem annak tagjaira nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament 2010. áprilisi strasbourgi ülészakán a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

(EN) Amint azt a tisztelt képviselő is említette, Marokkó és az EU tárgyalói 2009. december 17-én lezárták a tárgyalásokat egy jövőbeli megállapodásról szóló, elfogadott jegyzőkönyv formájában, amely megállapodás célja a kétoldalú kereskedelmi feltételek javítása az agrárélelmiszeri és a halászati ágazat termékei számára az euromediterrán mezőgazdasági menetrend (rabati menetrend) összefüggésében, amelynek elfogadására 2005. november 28-án került sor.

Az EU–Marokkó csúcstalálkozón – amelyet 2010. március 7-én rendeztek Granadában – a két fél „üdvözölte a kereskedelmi tárgyalásokban az elmúlt hónapok során elért jelentős előrehaladást, ami lehetővé tette a mezőgazdasági termékek, a feldolgozott mezőgazdasági termékek és a halászati termékek kereskedelméről, valamint a kereskedelmi viták rendezéséről folytatott tárgyalások lezárását, ez pedig fontos lépés a mély és átfogó szabadkereskedelmi térségről szóló megállapodás felé vezető úton”. Megállapodás született arról, hogy „a Felek elkötelezik magukat amellett, hogy az eljárásokat folytatják, annak érdekében, hogy sor kerüljön a mezőgazdasági termékek, a feldolgozott mezőgazdasági termékek és a halászati termékek kereskedelméről szóló megállapodás megkötésére, valamint annak mihamarabbi hatályba lépésére.”

A megállapodás megkötése az illetékes hatóságok beleegyezésén múlik. Ami az Európai Uniót illeti, az Európai Unió működéséről szóló szerződés 218. cikkének (6) fejezetében előírt eljárás értelmében a Tanács az EU főtárgyalójának (a Bizottság) javaslata alapján határozatot fogad el a megállapodás megkötéséről, az Európai Parlament egyetértését követően. A Bizottság még nem nyújtotta be javaslatát a Tanácshoz. Következésképpen ebben a szakaszban a Tanácsnak nem áll módjában véleményt alkotni a szóban forgó megállapodásról.

*
* *

13. kérdés, előterjesztette: Gay Mitchell (H-0144/10)

Tárgy: Az elnyomó rendszerekre való nyomásgyakorlás

Világszerte elnyomó rendszerek sértik meg a tolerancia, a demokrácia és a szabadság eszméit – az Európai Unió alapköveit. Egyetlen nap sem múlik el anélkül, hogy ne hallanánk arról, hogy valahol a világban valamely rendszer elnyomja polgárait, történjék ez azok vallási meggyőződése, lelkiismereti szabadsága vagy politikai ellenállása miatt.

Az Európai Unió új, összehangolt külügyi intézkedései fényében hogyan kívánja a Tanács fokozni erőfeszítéseit és valódi nyomást gyakorolni az olyan nemzetekre és kormányokra, amelyek számunkra visszatetsző módon

cselekszenek, ennek ellenére mégis élvezik az EU-val való együttműködés – kereskedelmi vagy fejlesztési segítségéből származó – előnyeit?

Válasz

Ezt az elnökség által kidolgozott és sem a Tanácsra, sem annak tagjaira nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament 2010. áprilisi strasbourg-i ülészakán a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

(EN) Az EU nemzetközi fellépését az Európai Unióról szóló szerződés⁽¹⁾ 21. cikkében foglalt elvek és célkitűzések vezérlik, ideértve az emberi jogok, a jogállamiság és a demokrácia előmozdítását is. Az európai biztonsági stratégiával összhangban az EU fokozott erőfeszítésekkel törekszik „az emberi biztonság megteremtésére a szegénység és az egyenlőtlenség csökkentése, a felelősségteljes kormányzás és az emberi jogok előmozdítása, a fejlődés elősegítése, valamint a konfliktusok és a bizonytalanság eredendő okainak feltárása révén”.

Az EU kiterjedt eszköztárral rendelkezik az említett célkitűzésekkel összhangban végrehajtott külső fellépéseihez. Ezek közül az EU az emberi jogi párbeszédet, a kereskedelmi és fejlesztési megállapodásokban foglalt politikai záradékokat és a korlátozó intézkedéseket alkalmazza annak érdekében, hogy világszerte előmozdítsa a szabadság, az emberi jogok és a jogállamiság tiszteletét. Az emberi jogi párbeszéd az EU harmadik országokra irányuló átfogó stratégiájának elengedhetetlen részét képezi. Mindezt az EU az emberi jogok megvitatásának közel 40 formáját alakította ki annak érdekében, hogy felvethessen bizonyos aggodalmas kérdéseket, valamint világszerte elősegítse az emberi jogok tisztelete terén bekövetkező tényleges és kézzelfogható javulást. Az emberi jogi kérdésekre a rendes politikai párbeszéd keretében is kitérnek.

Ami a kereskedelmi kapcsolatokat és a fejlesztési együttműködést illeti, szokványos gyakorlat „politikai záradékok” felvétele az EU harmadik országokkal kötött átfogó megállapodásaiba. Az emberi jogok, a demokratikus elvek és a jogállamiság tiszteletben tartására vonatkozó záradékok „alapvető elemeknek” minősülnek, és megsértésük következményeket von maga után, ideértve az adott megállapodás részleges vagy teljes körű felfüggesztését is.

Az alkalmazott politika változásának elérése érdekében az EU úgy is dönthet, hogy korlátozó intézkedéseket érvényesít olyan harmadik országokkal szemben, amelyek nem tartják tiszteletben a demokráciát, az emberi jogokat és a jogállamiságot. Adott esetben és az Európai Uniónak az érintett harmadik országra irányuló átfogó stratégiájával összhangban a korlátozó intézkedéseket bevezető jogi eszközök egyúttal ösztönzőkre is vonatkozhatnak azért, hogy elősegítsék az adott politika vagy tevékenység szükséges változásait. Azon korlátozó intézkedések teljes körű és hatékony végrehajtásán felül, amelyekről e tekintetben az ENSZ Biztonsági Tanácsa az ENSZ Charta VII. fejezetének értelmében megállapodott, az EU önálló szankciókat is bevezethet, teljes összhangban a nemzetközi jog alapján fennálló uniós kötelezettségekkel.

Az EU ezen a területen érvényesített önálló szankciói mindenekelőtt Burmára/Mianmarra, Guineára (Conakry) és Zimbabweira irányulnak.

A Lisszaboni Szerződés megújult keret biztosít az EU nemzetközi fellépéseihez, amihez kiterjedt eszköztár áll az EU rendelkezésére. A Lisszaboni Szerződésben foglalt rendelkezések teljes körű végrehajtása nyomán az EU kedvezőbb helyzetbe kerül ahhoz, hogy az említett eszközöket átfogóbb és egymást kölcsönösen erősítő módon alkalmazhassa. Az Európai Külügyi Szolgálatra mindebben kulcsfontosságú szerep hárul majd.

*
* *

14. kérdés, előterjesztette: Evelyn Regner (H-0147/10)

Tárgy: Az Európai Parlament képviselőinek száma a Lisszaboni Szerződés hatálybalépése után

Az Európai Parlament 2009. november 25-én módosított eljárási szabályzatának 11. cikke szerint a 18 jövőbeli képviselő a kiegészítő jegyzőkönyv ratifikálásáig megfigyelőként vehet részt az Európai Parlament munkájában és nincsen szavazati joguk.

(1) Az Európai Unióról szóló szerződés egységes szerkezetbe foglalt változata. Megtalálható itt: <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:C:2008:115:0013:0045:EN:PDF>.

Milyen módon kívánja a Tanács végrehajtani a Lisszaboni Szerződést a 18 további európai parlamenti képviselői hely tekintetében?

Milyen kezdeményezést tesz majd a Tanács annak érdekében, hogy az uniós tagállamok minél hamarabb ratifikálják a kiegészítő jegyzőkönyvet?

Mit kíván tenni a Tanács annak érdekében, hogy Franciaország megfeleljen az Európai Tanács 2009. június 18-i és 19-i következtetéseinek és kinevezze a további európai parlamenti képviselőket?

Válasz

Ezt az elnökség által kidolgozott és sem a Tanácsra, sem annak tagjaira nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament 2010. áprilisi strasbourgi ülészakán a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

(EN) Amint az Önök előtt ismeretes, az Európai Unióról szóló szerződés (EUSz.) 14. cikke értelmében, a Lisszaboni Szerződésben bevezetettek szerint, az európai parlamenti képviselők száma – az elnököt nem számítva – nem haladhatja meg a 750 főt. Mivel a 2009. júniusi európai parlamenti választásokra a korábbi szerződés alapján (azaz 736 megválasztott európai parlamenti képviselő) került sor 2009. június 4–7-én, az Európai Tanács beleegyezett abba, hogy 18 további képviselői hellyel bővíti a júniusi választások során betöltött 736 képviselői helyet abban az esetben, ha a Lisszaboni Szerződés hatályba lép⁽²⁾. Az Európai Tanács említett megállapodásának végrehajtása szükségessé teszi, hogy a 27 tagállam elfogadja és ratifikálja a Lisszaboni Szerződéshez csatolt, az átmeneti rendelkezésekről szóló (36.) jegyzőkönyv 2. cikkének módosításáról szóló jegyzőkönyvet, az EUSz. 48. cikkének (3) bekezdésében foglalt eljárás alapján. 2009. december 4-én a spanyol kormány javaslatot nyújtott be a szerződések ilyen jellegű módosítására vonatkozóan.

Az Európai Tanács 2009. december 10–11-i ülésén úgy határozott⁽³⁾, hogy konzultációt kezdeményez az Európai Parlamenttel és a Bizottsággal a szóban forgó javaslat megvizsgálása céljából. Az EUSz. 48. cikke (3) bekezdésének második albekezdése értelmében az Európai Tanács kinyilvánította, hogy nem kívánja összehívni a (nemzeti parlamenteknek, a tagállamok állam-, illetve kormányfőinek valamint az Európai Parlamentnek és a Bizottságnak a képviselőiből álló) konventet a tagállamok kormányai képviselőinek részvételével tartandó konferenciát megelőzően, mivel azt az Európai Tanács vélekedése szerint a javasolt módosítások hatóköre nem indokolta. Következésképpen az Európai Tanács képviselői az Európai Parlament ilyen irányú beleegyezését kérték, az EUSz. 48. cikkének (3) bekezdésében előírtak szerint.

A tagállamok kormányai képviselőinek részvételével tartandó konferencia összehívásának tervezett időpontja az Európai Parlament e két kérdéssel kapcsolatos álláspontjának beérkezésétől függ, amely álláspontokat – információink szerint – csak a májusi rövid plenáris ülést, azaz május 4–5-ét követően sikerül kézhez kapni.

Szándékunkban áll egy rövid konferencia összehívása a tagállami kormányok képviselőinek részvételével, amelyet a Szerződés e felülvizsgált változatának ratifikálása követ valamennyi tagállam részéről, saját alkotmányos követelményeik alapján.

Ami Franciaország által az Európai Parlament két további francia képviselőjének kijelölésére alkalmazandó módszert illeti, hadd emlékeztessem Önt arra, hogy a Lisszaboni Szerződéshez csatolt 36. jegyzőkönyv felülvizsgálatára irányuló kezdeményezésünk – az Európai Tanács 2009. júniusi következtetése alapján – három lehetőséget vázol fel a jövőbeli európai parlamenti képviselők érintett tagállamok által történő kijelölésére vonatkozóan:

vagy az érintett tagállamokban az általános és közvetlen választójog alapján tartott ad hoc választásokon, az európai parlamenti választások tekintetében alkalmazandó rendelkezéseknek megfelelően;

vagy a 2009. június 4–7-i európai parlamenti választások eredményei alapján ;

vagy az érintett tagállam nemzeti parlamentje által a saját képviselői közül kijelölve, az ezen egyes tagállamok által megállapított eljárásnak megfelelően.

(2) 11225/2/09 REV 2.

(3) EUCO 6/09.

A három lehetőség esetén a képviselők kijelölését az érintett tagállam jogszabályaival összhangban kell végezni, azzal a feltétellel, hogy a kérdéses személyek megválasztására általános és közvetlen választójog alapján került sor.

Ez természetesen csak az átmeneti időszakra alkalmazandó, azaz az Európai Parlament jelenlegi jogalkotási ciklusának időtartamára. 2014-től kezdődően az Európai Parlament valamennyi képviselőjét a választási okmány alapján kell kijelölni.

Egyúttal örömdetesnek tartom az Alkotmányügyi Bizottság által április 7-én elfogadott kiegyensúlyozott megközelítést. Az említett bizottság arra az álláspontra helyezkedett, hogy az 1976. évi választási okmány szellemét tiszteletben kell tartani az Európai Parlament további képviselőinek kijelölésekor, ugyanakkor közvetett választások is elfogadhatók áthidalhatatlan technikai vagy politikai nehézségek esetén.

*
* *

15. kérdés, előterjesztette: Rodi Kratsa-Tsagaropoulou (H-0149/10)

Tárgy: Az euróövezet tagállamainak pénzügyi felügyeletre és gazdasági koordinációra vonatkozó mechanizmusai

Elena Salgado spanyol pénzügyminiszter és Diego López Garrido spanyol Európa-ügyi államtitkár nyilatkozataikban mindketten elkötelezték magukat amellett, hogy keresik az eszközöket a gazdaságok szerkezeti gyengeségeinek kiküszöbölésére és a valós koordináció garantálására. Mivel a tagállamok pénzügyi politikáinak felügyeleti mechanizmusai a Lisszaboni Szerződés 121. és 126. cikke alapján már léteznek, meg tudná-e válaszolni a Tanács Elnöksége a következő kérdéseket:

Miképpen lehet még hatékonyabb felügyeleti és koordinációs eljárást kidolgozni? Napirendre kerültek-e fenntartható és kiegyensúlyozott gazdasági modell kidolgozását célzó konkrét javaslatok annak kapcsán, hogy jelenleg nagy egyenlőtlenségek tapasztalhatók az euróövezet gazdaságai között? Ha igen, akkor a tagállamok miképpen fogadták ezeket a javaslatokat?

Válasz

Ezt az elnökség által kidolgozott és sem a Tanácsra, sem annak tagjaira nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament 2010. áprilisi strasbourgi ülésének a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

(EN) Az Európai Unió működéséről szóló szerződés 121. és 126. cikkében foglalt gazdasági és költségvetési felügyeleti eljárások továbbra is a gazdasági, illetve költségvetési politikák koordinálására irányuló törekvésünk sarokkövei.

Az Európai Tanács 2010. márciusi következtetéseiben kifejtette, hogy az átfogó gazdaságpolitikai koordinációt az EUMSZ. 121. cikkében előírt eszközök jobb felhasználása révén megerősítik.

Az euróövezet tekintetében, valamint az azon belül megvalósítandó szoros gazdasági együttműködés szükségességének fényében a Lisszaboni Szerződés bevezette az euróövezet tagállamai közötti gazdasági koordináció erősítésére szolgáló intézkedések elfogadásának lehetőségét, az EUMSZ. 136. cikke értelmében. Az ilyen intézkedéseket mindig „a 121. és a 126. cikkben meghatározott eljárások közül a vonatkozó eljárással összhangban” hozzák meg, így módon követve a koordinációs és felügyeleti mechanizmusok keretében meglévő eljárásokat, valamint a túlzott hiány esetén követendő eljárást, ugyanakkor lehetővé téve a megerősített koordinációt az euróövezeten belül.

Az Európai Tanács egyúttal felszólította a Bizottságot, hogy 2010 júniusáig terjesszen elő javaslatokat, kihasználva az EUMSZ. 136. cikkében kínált, a gazdasági koordinációra irányuló új eszközt, annak érdekében, hogy megerősödhessen az euróövezet szintjén megvalósuló koordináció. A Bizottság mindezig nem nyújtott be javaslatot vagy ajánlást a Tanácshoz.

Ezenfelül az euróövezet tagállamainak állam-, illetve kormányfői az Európai Tanács 2010. márciusi ülésén elkötelezték magukat amellett, hogy előmozdítják az európai gazdasági politikák szoros koordinációját, és arra az álláspontra helyezkedtek, hogy az Európai Tanácsra hárul a gazdasági kormányzás javításának feladata az Európai Unióban. Egyúttal javasolták szerepének erősítését a gazdasági koordináció, valamint az Európai Unió növekedési stratégiájának kialakítása terén.

Végezetül említést érdemel, hogy ugyanazon Európai Tanács arra is felkérte saját elnökét, hogy a Bizottsággal folytatott együttműködésben munkacsoportot hozzon létre, amelyben a tagállamok, a soros elnökség és az EKB is képviseltetik magukat, azzal a céllal, hogy még ez év vége előtt a Tanács elé terjesszék azon intézkedéseket, amelyek a hatékonyabb válságrendezésre szolgáló keretre és a jobb költségvetési fegyelemre irányuló célkitűzés eléréséhez szükségesek, valamennyi lehetőséget feltérképezve a jogi keret megerősítésére.

*
* *

16. kérdés, előterjesztette: László Tőkés (H-0151/10)

Tárgy: A kisebbségi nyelven történő oktatáshoz való jog védelme Ukrajnában

Milyen eszközöket alkalmaz a Tanács annak biztosítására, hogy a kisebbségi nyelveken történő oktatáshoz való jog tiszteletben tartása kellő hangsúlyban részesüljön az Ukrajnával folytatott politikai párbeszéd során?

Milyen módon ellenőrzi és biztosítja, hogy Ukrajna a kisebbségi jogok tiszteletben tartására vonatkozó kötelezettségvállalásai tekintetében teljes mértékben végrehajtsa a társulási menetrendet?

Válasz

Ezt az elnökség által kidolgozott és sem a Tanácsra, sem annak tagjaira nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament 2010. áprilisi strasbourgi ülészakán a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

(EN) Az emberi jogok és a nemzeti kisebbségekhez tartozó személyek jogai tiszteletben tartásának kérdése kiemelt helyet foglal el az EU Ukrajnával ápolt kapcsolataiban. A februári plenáris vita rámutatott arra, hogy a Parlament különös hangsúlyt fektet a jogállamiság, a demokrácia és a reformfolyamat megerősítésére Ukrajnában. A nemzeti kisebbségi kérdés fontosságát az EU és Ukrajna között létrejött partnerségi és együttműködési megállapodás rögzíti, amelynek aláírására 1994 júniusában, hatálybalépésére pedig 1998 márciusában került sor. A szóban forgó megállapodás 2. cikke a demokratikus elvek és az emberi jogok tiszteletben tartását olyan általános elvként határozza meg, amely a megállapodás alapvető alkotóeleme. A megállapodás továbbá előírja, hogy az emberi jogok tiszteletben tartásának és a kisebbségekhez tartozó személyek jogainak kérdésével az EU és Ukrajna között folytatott politikai párbeszéd keretében foglalkozzanak, amely az EBESZ-t és az Európa Tanácsot érintő, kapcsolódó kérdések megvitatására is kiterjedhet. A kisebbségekhez tartozó személyekkel kapcsolatos ügyekkel az együttműködési tanács és a jogérvényesüléssel, szabadsággal és biztonsággal foglalkozó albizottság Ukrajna részvételével rendezett ülésein is foglalkoznak. Az EU–Ukrajna együttműködési bizottság 12. ülésén – amelyre 2009. november 26-án Brüsszelben került sor – a Tanács hangsúlyozta annak szükségességét, hogy hatékony intézkedéseket hozzanak annak biztosítása érdekében, hogy az ukrán nyelv oktatásban történő előmozdítására irányuló szakpolitikák ne gátolják vagy korlátozzák a kisebbségi nyelvek használatát.

Az EU–Ukrajna társulási menetrend – amely előkészíti és elősegíti az új EU–Ukrajna társulási megállapodás korai végrehajtását egy, az abban foglalt célkitűzések eléréséhez vezető konkrét lépésekről szóló megállapodás révén –, politikai párbeszédet indított, amelynek célja mindenekelőtt a demokratikus elvek, a jogállamiság és a felelősségteljes kormányzás, valamint az emberi jogok és alapvető szabadságok iránti tisztelet erősítése, ideértve a kisebbségekhez tartozó személyek jogait is, az ENSZ és az Európa Tanács legfontosabb egyezményeiben és a kapcsolódó jegyzőkönyvekben foglaltak szerint. Egy ilyen jellegű párbeszéd és együttműködés a kisebbségek megkülönböztetéssel és kirekesztéssel szembeni, az európai és nemzetközi előírásokkal összhangban megvalósuló védelmére irányuló intézkedésekkel kapcsolatos legjobb gyakorlatok cseréjére is kiterjed, azzal a céllal, hogy egy modern jogi keretet hozzon létre, szoros együttműködést teremtsen a hatóságok és a kisebbségi csoportok között, valamint együttműködést alakítson ki az intolerancia és a gyűlöletkeltő bűncselekmények növekvő előfordulásának leküzdésére irányuló intézkedések terén.

Az EU következetesen arra ösztönzi Ukrainát, hogy folytasson együttműködést az EBESZ nemzeti kisebbségekért felelős főbiztosával, a kisebbségi nyelvekhez kapcsolódó kérdésekben is.

Továbbá megjegyzendő, hogy a kisebbségekhez tartozó személyek jogainak tiszteletben tartása kiemelkedő helyet foglal el az EU és Ukrajna között jelenleg megtárgyalás alatt álló társulási megállapodásban, azon kulcsfontosságú közös értékek egyikeként, amelyre az EU és Ukrajna közötti szoros és tartós kapcsolat épül.

*
* *

17. kérdés, előterjesztette: Liam Aylward (H-0154/10)**Tárgy: Az európai ifjúsági stratégia prioritásai**

A megújított szociális menetrend és az ifjúsági politikáról szóló 2009. novemberi tanácsi állásfoglalás a 2018-ig tartó időszak fő prioritásaiként határozta és célozta meg a fiatalokat és gyermekeket. Prioritásként határozták meg a fiatalok munkanélkülisége és az oktatásban vagy képzésben részt vevő fiatalok számának csökkenése által támasztott kihívások megoldását.

Tekintettel arra, hogy állásfoglalásában a Tanács vállalta, hogy a 2018-ig tartó időszakban több lehetőséget és egyenlő lehetőségeket biztosít a fiatalok számára az oktatásban és a munkaerőpiacon, tud-e a Tanács gyakorlati példákat felhozni arra, hogy ezt miként lehet majd megvalósítani? E tekintetben számíthatunk-e új programokra és kezdeményezésekre, és mi az azonnali ütemterv?

Válasz

Ezt az elnökség által kidolgozott és sem a Tanácsra, sem annak tagjaira nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament 2010. áprilisi strasbourg-i ülészakán a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

(EN) 2009. november 27-én a Tanácsban megállapodás született az ifjúságpolitika terén folytatott európai együttműködés elkövetkező kilenc évre szóló, megújított keretéről. Ennek összefüggésében a Tanács beleegyezett abba, hogy a 2010–2018-as időszakban az ifjúságpolitika terén folytatott ilyen jellegű európai együttműködés az alábbi célok mentén valósuljon meg: több lehetőség és egyenlő esélyek teremtése valamennyi fiatal számára az oktatásban és a munkaerőpiacon, valamint az aktív polgári szerepvállalás, a társadalmi integráció és a szolidaritás előmozdítása valamennyi fiatal tekintetében, mindeközben tiszteletben tartva a tagállamok ifjúságpolitikára kiterjedő hatáskörét és az ifjúságpolitika terén folytatott együttműködés önkéntes jellegét.

A Tanács arról is megállapodott, hogy az említett időszakban az ifjúságpolitika terén folytatott európai együttműködés végrehajtásának eszközéül egy megújított nyílt koordinációs módszer szolgáljon, maga az együttműködés pedig a keretben meghatározott általános célkitűzések, kettős megközelítés és nyolc cselekvési terület mentén valósuljon meg, ideértve az „Oktatás és képzés”, valamint a „Foglalkoztatás és vállalkozói készség” elnevezésű területeket is. Egyúttal átfogó prioritásként határozza meg a fiatalok foglalkoztatását a jelenlegi elnökségi trió számára.

A szóban forgó keretet létrehozó tanácsi állásfoglalás I. melléklete néhány általános kezdeményezést javasol a tagállamok és a Bizottság számára valamennyi területet illetően, ezt több, kifejezetten az ifjúsággal kapcsolatos törekvés követi, valamint lehetséges kezdeményezések valamennyi cselekvési területre vonatkozóan, amelyeket a tagállamok és/vagy a Bizottság a vonatkozó hatáskörük szerint és a szubszidiaritás elvének messzemenő figyelembevételével tehetnek.

Ezenfelül az Európai Tanács⁽⁴⁾ 2010 márciusában néhány kiemelt uniós célról is megállapodott, amelyek közös célkitűzéseket alkotva vezérlik a 2010–2020-as időszakra szóló növekedési és foglalkoztatási stratégia keretében megvalósuló tagállami és uniós fellépéseket. Két kiemelt cél közvetlenül a fiatalokhoz kapcsolódik:

az arra irányuló célkitűzés, hogy a 20 és 64 év közötti nők és férfiak foglalkoztatási arányát 75%-ra emeljék, többek között a fiatalok (valamint az alacsony részvétellel rendelkező egyéb csoportok) fokozott részvétele révén;

az iskolázottsági szint javítása, mindenekelőtt az iskolaelhagyók arányának csökkentését célozva, valamint a felsőfokú vagy azzal egyenértékű tanulmányokat végzett lakosság arányának növelése révén.

Jóllehet az említett, fiatalokhoz kapcsolódó célkitűzések nem szabályozási jellegűek, és nem feltételezik a terhek megosztását, olyan közös célt testesítenek meg, amelynek eléréséhez a nemzeti és uniós szintű cselekvések kombinációja szükséges.

Végezetül, a spanyol elnökség célja, hogy a Tanács májusban elfogadja a fiatalok aktív integrációjáról szóló, a munkanélküliség és a szegénység elleni küzdelemre irányuló állásfoglalást, azzal a céllal, hogy közös elveket állapítson meg ezen a területen, valamint elősegítse az ifjúsági dimenzió más szakpolitikákba történő beépülését.

(4) Az EUCO 7/10. sz. dokumentum

*
* *

18. kérdés, előterjesztette: Nicole Kiil-Nielsen (H-0156/10)

Tárgy: Az emberi jogok védelme Afganisztánban

Az Európai Unió tagállamai 2010. január 28-án Londonban támogatták Hamid Karzai afgán elnök nemzeti megbékélési tervét, és ígéretet tettek arra, hogy hozzájárulnak a terv finanszírozásához.

Kifejezték-e a tagállamok egyet nem értésüket azzal kapcsolatban, hogy a tervet előzőleg sem a parlamentben, sem az afgán civil társadalom körében nem vitatták meg?

Kapott-e az Európai Unió biztosítékokat a nők emberi jogainak tiszteletben tartására vonatkozóan a terv elfogadását és támogatását megelőzően?

Kitartott-e az Európai Unió Londonban amellet, hogy a felkelőkkel kötött valamennyi megállapodás tartalmazzon egyértelmű kötelezettségvállalást az emberi jogok tiszteletben tartását illetően?

Ha a nemzeti megbékélést maguknak az afgánoknak kell végrehajtaniuk, hogyan biztosíthatja az EU képviselőinek jelenléte a békéről szóló május 2–4-i tanácskozó gyűlésen a demokratikus jogok tiszteletben tartását?

Válasz

Ezt az elnökség által kidolgozott és sem a Tanácsra, sem annak tagjaira nézve nem kötelező választ nem ismertették szövegben az Európai Parlament 2010. áprilisi strasbourgi ülésének a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

(EN) Az emberi jogok, kiváltképpen a nők és gyermekek jogai központi helyet foglalnak el az EU afgán kormánnyal folytatott politikai párbeszédében, amint azt a Tanács által 2009. október 27-én elfogadott, az EU Afganisztánra és Pakisztánra irányuló cselekvési terve is kimondja.

A londoni konferencia során Afganisztán kormánya ismételt kötelezettséget vállalt arra, hogy védelmezi és előmozdítja valamennyi afgán polgár emberi jogait, és olyan országgá alakítja Afganisztánt, ahol a férfiak és nők biztonságban élhetnek, valamint egyenlő jogokban és egyenlő esélyekben részesülnek az élet minden területén. A nemzetközi közösség üdvözölte Afganisztán kormányának arra irányuló kötelezettségvállalását, hogy végrehajtsa az afganisztáni nőkre vonatkozó nemzeti cselekvési tervet (National Action Plan for Women of Afghanistan, NAPWA), valamint a nők elleni erőszak felszámolásáról szóló törvényt. A konferencia résztvevői egyúttal örömdetesnek találták, hogy Afganisztán kormánya elkötelezte magát a nők részvételének erősítése mellett valamennyi afgán kormányzati intézményben, ideértve a választott és kijelölt testületeket, valamint a közszolgálati szerveket is.

Az EU a továbbiakban is arra ösztönzi majd az afgán kormányt, hogy hozzon konkrét lépéseket az emberi jogok teljes körű tiszteletben tartása érdekében. A megbékélés és az újbóli beilleszkedés folyamatának afgán vezetéssel kell megvalósulnia. A londoni konferencia résztvevői üdvözölték Afganisztán kormányának arra irányuló terveit, hogy helyet kínáljon a társadalomban mindazok számára, akik hajlandók felhagyni az erőszakkal, részesévé válni a szabad és nyílt társadalomnak, tiszteletben tartva az afgán alkotmányban rögzített elveket, továbbá megszakítani az al-Kaida hálózattal fennálló kapcsolataikat, békés úton törekedve politika céljaik elérésére.

A gazdasági növekedés, a jogállamiság és az emberi jogok tiszteletben tartása, valamint a foglalkoztatási lehetőségek megteremtése és a felelősségteljes kormányzás valamennyi afgán polgár számára szintén elengedhetetlen fontosságú a felkelések vonzó lehetőségének ellensúlyozása és Afganisztán stabilitásának fokozása szempontjából.

Az EU afganisztáni szerepvállalása hosszú távra szól. Az EU elkötelezte magát amellet, hogy az afgán kormány számára segítséget nyújt az újbóli beilleszkedés és megbékélés politikai kihívásának kezelésében. Az afgán kormány révén az EU arra törekszik, hogy erősítse Afganisztán kapacitáit és minden szinten javítsa a kormányzást. A választási rendszer tökéletesítése, a korrupció elleni küzdelem, a jogállamiság és az emberi jogok támogatása a felelősségteljes kormányzás elengedhetetlen feltétele. A londoni konferencia során a konferencia résztvevői üdvözölték Afganisztán kormányának arra irányuló kötelezettségvállalását, hogy felélessze az afgánok vezetésével megvalósuló, újbóli integrációra irányuló törekvéseket, egy hatékony,

befogadó, átlátható és fenntartható nemzeti beilleszkedési és békeprogram végrehajtása révén. A májusban tartandó béketárgyalások (Peace Jirga) is ezen folyamat részét képezik.

*
* *

19. kérdés, előterjesztette: Ryszard Czarnecki (H-0158/10)

Tárgy: A Tanács 2008-as pénzügyi évre szóló költségvetésre vonatkozó mentesítésének megtagadása

Az Európai Parlament Költségvetési Ellenőrző Bizottsága nem adott mentesítést a Tanács számára a 2008-as költségvetés végrehajtására vonatkozóan. Ez emlékeztet a múlt évben történetekre, amikor a 2007-es költségvetésre vonatkozó mentesítést csak 2009 novemberében adták meg. Mit tesz majd a Tanács az átláthatóbb pénzügyi mechanizmusok és az elszámolásra vonatkozó egyértelműbb szabályok bevezetése érdekében? Mindez mikorra várható?

Válasz

Ezt az elnökség által kidolgozott és sem a Tanácsra, sem annak tagjaira nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament 2010. áprilisi strasbourgi ülészakán a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

(EN) A Tanács véleménye szerint objektíven látszólag semmi nem indokolja a 2008. évre szóló költségvetés Tanács általi végrehajtásának megkérdőjelezését: sem a Számvevőszék éves jelentése, sem pedig a 2008. évi beszámolók Költségvetési Ellenőrző Bizottság által végzett elemzése nem tárt fel szabálytalanságokat.

A Költségvetési Ellenőrző Bizottság ezen kérdésről kialakított álláspontja a jelek szerint a Tanács által biztosított átláthatósági szinthez kapcsolódó kételyeken alapul.

E tekintetben hadd fogalmazzak nagyon világosan: a Tanács úgy véli, hogy teljes körű átláthatóságot biztosít saját költségvetése múltbeli végrehajtásának módját illetően.

A Tanács azon a véleményen van, hogy ebben az értelemben eleget tesz a költségvetési rendeletben előírt irányított minden jelentéstételi kötelezettségnek. Ezenfelül a Tanács saját honlapján közzéteszi az előző évi pénzgazdálkodásáról szóló jelentést. Hadd hívjam fel figyelmét annak tényére, hogy napjainkban a Tanács az egyetlen olyan intézmény, amely a 2009. évre vonatkozó előzetes elszámolásról jelentést tett közzé a nyilvánosság számára.

Ezenkívül a Coreper elnöke és a Tanács főtitkára 2010. március 15-én találkozott a Költségvetési Ellenőrző Bizottság küldöttségével. A találkozón számos információt rendelkezésre bocsátottak azon kérdésekkel kapcsolatban, amelyeket a Költségvetési Ellenőrző Bizottság a Tanács 2008. évi költségvetésének végrehajtásával összefüggésben felvetett.

Egymás igazgatási költségvetésével összefüggésben az intézményeink között fennálló kapcsolatokat az úgynevezett „gentlemen's agreement” szabályozza.

Amennyiben az Európai Parlament szeretné felülvizsgálni a jelenlegi rendszert, a Tanács készen áll annak megfontolására, hogy megbeszéléseket folytasson egy új rendszerről, feltéve, hogy a költségvetési hatóság mindkét ágát szigorúan azonos feltételek mellett kezelik.

*
* *

20. kérdés, előterjesztette: Hans-Peter Martin (H-0160/10)

Tárgy: Az EU tagállamainak versenyképessége

Herman Van Rompuy, az Európai Tanács állandó elnöke szerint rendszeres ellenőrzés útján kellene javítani az EU tagállamainak versenyképességét, és azt további mutatókkal kellene kiegészíteni.

Hogyan vélekedik a spanyol elnökség Herman Van Rompuy, az Európai Tanács állandó elnöke javaslatairól?

Milyen ellenőrzési mechanizmusokat kíván bevezetni a spanyol elnökség annak érdekében, hogy jobban ellenőrizhetővé váljon az EU tagállamainak versenyképessége és gyorsabban fel lehessen ismerni a megtevesztő magatartást?

Milyen mutatókat kíván bevezetni a spanyol elnökség annak érdekében, hogy javítani lehessen az uniós tagállamok versenyképességének mérését és átláthatóbbá váljanak a z útmutatások?

Válasz

Ezt az elnökség által kidolgozott és sem a Tanácsra, sem annak tagjaira nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament 2010. áprilisi strasbourg-i ülésszakán a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

(EN) A versenyképesség az Európa 2020 stratégia egyik kulcsfontosságú paramétere, amely stratégia megvitatására a 2010. március 25–26-án megrendezett tavaszi Európai Tanácson került sor.

A tavaszi Európai Tanács mindenekelőtt öt kiemelt célról állapodott meg, amelyek versenyképességi mutatóknak, valamint a tagállami fellépéseket vezérlő közös célkitűzéseknek is tekinthetők:

75%-os foglalkoztatási arány a 20 és 64 év közötti nők és férfiak körében;

a GDP 3%-a kutatási és fejlesztési célokra, a köz- és magánberuházások összekapcsolásával;

20%-kal kevesebb üvegházhatásúgáz-kibocsátás, a „20/20/20” célok alapján, aminek nyomán egyúttal a megújuló energiaforrások és az energiahatékonyság arányát is 20%-kal növelni kell az 1990. évi szintekhez képest;

az iskolázottsági szint javítása: a számarányok megállapítására a 2010. júniusi nyári Európai Tanács keretében kerül sor;

a szegénység csökkentése, az Európai Tanács 2010. júniusi ülésén meghatározott mutatók alapján.

A kiemelt célok fényében a tagállamok meghatározzák saját nemzeti céljaikat, a Bizottsággal folytatott párbeszéd keretében. A Tanács 2010 júniusára befejezi e párbeszéd eredményeinek vizsgálatát.

A tagállamok által kidolgozott nemzeti reformprogramok részletesen meghatározzák majd az új stratégia végrehajtására meghozandó intézkedéseket.

A tavaszi Európai Tanács egyúttal arra a következtetésre jutott, hogy a hatékony felügyeleti mechanizmusok kulcsfontosságúak a stratégia sikeres végrehajtása szempontjából. Ezek magukban foglalják az alábbiakat:

az Európai Tanács átfogó értékelése az elért előrehaladásról, évente egyszer;

rendszeres viták az Európai Tanács szintjén, amelyeket a stratégia főbb prioritásainak szentelnek;

a gazdasági politikák koordinációjának általános megerősítése.

Végezetül meg kell említeni, hogy az Európai Tanács – annak érdekében, hogy világosabban meghatározhassa az ellenőrzési mechanizmusokat és ellenőrizhesse a tagállamok versenyképességét – felkérte elnökét, hogy az Európai Bizottsággal együttműködésben hozzon létre egy munkacsoportot a tagállamok, a Tanács soros elnöksége és az Európai Központi Bank képviselőinek részvételével, amely még ez év vége előtt a Tanács elé terjeszti azon intézkedéseket, amelyek a hatékonyabb válságrendezésre szolgáló keretre és a jobb költségvetési fegyverre irányuló célkitűzés eléréséhez szükségesek, valamennyi lehetőséget feltérképezve a jogi keret megerősítésére.

*
* *

21. kérdés, előterjesztette: Pat the Cope Gallagher (H-0169/10)

Tárgy: Tajvan tagsága nemzetközi szervezetekben

Az Európai Parlament Közös Kül- és Biztonságpolitikáról szóló jelentésének 2010. március 10-i elfogadását (A7-0023/2010) követően milyen konkrét intézkedéseket kíván az Európai Tanács hozni, hogy meggyőzze Kínát, hagyjon fel ellenkezésével Tajvan olyan nemzetközi szervezetekhez való csatlakozását illetően, mint a Polgári Repülési Szervezet (ICAO) és az ENSZ Éghajlat-változási Keretegyezménye (UNFCCC)?

Válasz

Ezt az elnökség által kidolgozott és sem a Tanácsra, sem annak tagjaira nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament 2010. áprilisi strasbourgi ülészakán a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

(EN) A Tajvani-szoros két oldala közötti kapcsolatok Ma Jing-zsou 2008. évi megválasztását követően drámai javulásnak indultak. Ez a térség stabilitása szempontjából öröndetes fejlemény.

Alapvetően a Tanács azon a határozott véleményen van, hogy a tajvani kérdést békés úton kell rendezni, valamennyi érintett fél bevonásával megvalósuló, építő párbeszéd révén. Ennek szellemében a Tanács mindig is támogatót – és a jövőben is támogatni fog – minden olyan gyakorlati megoldást, amelyről a szoros két oldalán élő felek kölcsönösen megállapodnak, és amely elősegíti Tajvan adott nemzetközi szervezetekben vállalt részvételét.

Tajvan jelenleg megfigyelői státuszra kíván szert tenni a Nemzetközi Polgári Repülési Szervezetben (ICAO), és csatlakozni kíván az Egyesült Nemzetek éghajlatváltozási keretegyezményéhez (UNFCCC). A Tanács üdvözlölni fogja a két fél azzal kapcsolatban folytatott megbeszéléseit, hogy milyen konkrét lépésekkel segíthető elő Tajvan érdemi részvétele az említett két fórumon, amilyen mértékben ez a szerepvállalás az EU és a nemzetközi érdekek szempontjából fontos lehet.

*

* *

22. kérdés, előterjesztette: Brian Crowley (H-0171/10)

Tárgy: A közel-keleti békefolyamat

Tudna-e az Európai Tanács aktuális értékelést adni a közel-keleti békefolyamat jelenlegi helyzetéről?

Az Európai Tanács milyen lépéseket kíván tenni a Goldstone-jelentés végrehajtásának elősegítésére?

Tud-e az Európai Tanács friss tájékoztatással szolgálni a fogva tartott izraeli katona, Gilad Shalit szabadon bocsátására irányuló erőfeszítésekről?

Válasz

Ezt az elnökség által kidolgozott és sem a Tanácsra, sem annak tagjaira nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament 2010. áprilisi strasbourgi ülészakán a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

(EN) A közel-keleti békefolyamatot továbbra is az előrehaladás hiánya jellemzi. Folytatódnak az arra irányuló intenzív nemzetközi erőfeszítések, hogy felélesszék a végleges státuszhoz kapcsolódó valamennyi kérdéssről folytatott tárgyalásokat, és újra elindítsák a közel-keleti békefolyamatot. A Kvartett március 19-én Moszkvában megrendezett találkozóján kinyilvánította, hogy a tárgyalásoknak a felek között 24 hónapon belül létrejött megállapodáshoz kell vezetniük.

Az Európai Unió szoros figyelemmel kíséri az Izrael és a palesztinok által az emberi jogok és a nemzetközi humanitárius jog állítólagos megsértésének tárgyában végzett vizsgálatokat. Ugyanakkor a Tanács arra ösztönzi Izraelt – ahogyan a palesztinokat is –, hogy konstruktív megközelítést érvényesítsenek a vádakkal kapcsolatban folytatandó újabb, hiteles és teljes mértékben független vizsgálatokkal szemben. A konfliktusban érintett valamennyi fél által elvégzett ilyen jellegű vizsgálatok elengedhetetlen fontosságúak ahhoz, hogy elszámoltathatóságot biztosítsanak az emberi jogok és nemzetközi humanitárius jogok megsértése esetén, kizárva a büntetlenséget, végső soron pedig hozzájárulva a megbékéléshez és a tartós békéhez. Amint arra feltételezhetően a tisztelt képviselő is emlékszik, a Tanács részt vett az Európai Parlament Goldstone-jelentéséről folytatott vitáján, amelyre 2010. február 24-én került sor, és tudomásul vette az EP által ezt követően elfogadott állásfoglalást.

Az elrabolt izraeli katona, Gilad Shalit szabadon bocsátására irányuló erőfeszítések az Európai Unió támogatásával tovább folytatódnak. A Tanács következetesen és több ízben is felszólított a nemzetközi humanitárius jog teljes körű tiszteletben tartására a Gázai övezetben.

*

* *

23. kérdés, előterjesztette: Georgios Toussas (H-0174/10)**Tárgy: A török provokáció és a NATO égei-tengeri tervei**

Törökország harci gépek és hadihajók alkalmazásával fokozta égei-tengeri agresszív fellépéseit. E provokáció gyökere Törökország folyamatos erőfeszítéseiből, illetve a NATO azon hatalmi törekvéséből ered, hogy kettéoszsa az Égei-tengert egy szürke zóna létrehozásával a 25. hosszúsági foktól keletre, aláásva ezzel a görög szuverenitást az Égei-tengeren, illetve annak és saját városainak és szigeteinek légterében. A török harci gépek és földi radarrendszerek folyamatosan zavarják a partiőrség gépeit és helikoptereit, valamint a görög légterben a polgári repülést. A török haditengerészet hajói a görög partok közelében hajóznak, mint ahogyan azt 2010. március 24-én is tették, amikor a török Barfa nevű korvett görög felségvizekre hajózott, veszélyeztetve ezzel az egész régió biztonságát.

Kész a Tanács elítélni ezt az agresszív viselkedést, amely Görögország szuverenitását veszélyezteti, illetve a NATO Égei-tenger kettéosztására vonatkozó tervét, amely komoly fenyegetést jelent az egész dél-nyugati földközi-tengeri régió békéjére és biztonságára nézve?

Válasz

Ezt az elnökség által kidolgozott és sem a Tanácsra, sem annak tagjaira nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament 2010. áprilisi strasbourg-i ülésének a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

(EN) A Tanácsnak tudomása van a szóban forgó kérdésről, mivel Görögország jelentős számban nyújtott be hivatalos panaszokat arról, hogy légtérét Törökország folyamatosan megsérti.

A Tanács arra kíván emlékeztetni, hogy Törökországnak tagjelölt országgént osztoznia kell az Európai Unió értékeiben és célkitűzéseiben, a szerződésekben foglaltak szerint. Ennek fényében elengedhetetlen fontosságú a jószomszédi kapcsolatok és a viták békés rendezése iránti határozott elkötelezettség. Ez a kérdés a tárgyalási keret hatálya alá tartozik, és egyúttal a felülvizsgált csatlakozási partnerség rövid távú prioritása is.

A Tanács 2009. december 8-i következtetéseiben hangsúlyozta, hogy Törökországnak határozottan el kell köteleznie magát a jószomszédi kapcsolatok és a viták békés rendezése mellett az ENSZ chartájával összhangban, adott esetben a Nemzetközi Bírósághoz folyamodva. Ezzel összefüggésben az Unió minden olyan típusú fenyegetés, feszültségforrás vagy fellépés elkerülésére sürgetett, amely ártalmas lehet a jószomszédi kapcsolatokra és a viták békés rendezésére nézve.

Mindezek tudatában a Tanács arról kívánja biztosítani a tisztelt képviselőt, hogy a továbbiakban is szoros figyelemmel kísérik majd az ügy alakulását, és azt valamennyi megfelelő szinten felvetik, mivel a jószomszédi kapcsolatok azon követelmények részét képezik, amelyekhez mérten Törökország előrehaladását a tárgyalások során értékelik. Ezt az üzenetet valamennyi szinten rendszeresen hangsúlyozzák Törökország számára, legutóbb az EU Törökországgal folytatott politikai párbeszédének keretében megvalósuló találkozón, amelyre 2010. február 10-én Ankarában került sor, valamint a társulási bizottság 2010. március 26-i ülésén is.

*

* *

24. kérdés, előterjesztette: Peter van Dalen (H-0176/10)**Tárgy: Tömeges atrocitások Nigériában**

Tud-e a Tanács a Nigéria Plateau nevű tagállamában 2010. január 19-én és március 7-én történt legutóbbi tömeges kegyetlenkedésekről?

Tudatában van-e annak, hogy ezek a tömeges kegyetlenkedések nem elszigetelt esetek, hanem a Közép-Nigériában élő különböző etnikai és vallási csoportok közötti folyamatos erőszakos cselekménysorozatok részei?

Tud-e azokról a jelentésekről, amelyek szerint egyes esetekben a helyi hatóságok is részt vettek az erőszakos cselekményekben, és gyakran csupán tétlenül szemlélik az eseményeket?

Szándékában áll-e sürgetni a nigériai kormányt és az állami hatóságokat, hogy tegyenek többet a Közép-Nigériában élő etnikai és vallási csoportok közötti erőszakosorozat megfékezése érdekében azért, hogy fokozzák a veszélyeztetett közösségek biztonságát, beleértve a vidéki területeket is, törvény elé állítják a tömeges erőszakos cselekmények elkövetőit, valamint kezelik a szemben álló csoportok által elkövetett

erőszakos cselekmények, többek között a népesség bizonyos rétegeivel szembeni társadalmi, gazdasági és politikai megkülönböztetés alapvető okait?

Válasz

Ezt az elnökség által kidolgozott és sem a Tanácsra, sem annak tagjaira nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament 2010. áprilisi strasbourg-i ülészakán a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

(EN) A Tanács harmadik országokkal folytatott párbeszédei során különös jelentőséget tulajdonít a vallásszabadsághoz, valamint a meggyőződés és a véleménynyilvánítás szabadságához kapcsolódó jogoknak. A gondolat, a lelkiismeret, a vallás és a meggyőződés szabadsága az alapvető emberi jogok közé tartozik, és azt több nemzetközi okmány is rögzíti.

Az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselője, Ashton asszony nyilvánosan is elítélte a nigériai erőszakot és a tragikus haláleseteket.

Az EU minden felet arra sürgetett, hogy gyakoroljanak önuralmat, valamint törekedjenek a nigériai vallási és etnikai csoportok közötti nézeteltérések békés úton történő rendezésére, és egyúttal felszólította Nigéria szövetségi kormányát annak biztosítására, hogy az erőszakos cselekmények elkövetőit felelősségre vonják, valamint felkérte az etnikai és vallási csoportok közötti párbeszéd támogatására.

A cotonoui megállapodás 8. cikke értelmében az EU rendszeres politikai párbeszédet folytat Nigériával az emberi jogok és a demokratikus elvek kérdésében, ideértve az etnikai, vallási és faji megkülönböztetést is.

Az EU úgy véli, hogy az ország számos kihívásának kezelése szempontjából – ideértve a választási reformot, a gazdasági fejlődést, a vallási csoportok közötti viszályokat és az átláthatóságot – kulcsfontosságú, hogy Nigéria továbbra is elkötelezze magát demokratikus normái és értékei iránt, és ki is tartson azok mellett.

Legfőbb nemzetközi partnereihez hasonlóan az EU is kötelezettséget vállalt arra, hogy továbbra is segítséget nyújt Nigériának az országot érintő belpolitikai kérdésekben, miközben partnerként együttműködnek a nemzetközi szinten.

*
* *

A BIZOTTSÁGHOZ INTÉZETT KÉRDÉSEK

26. kérdés, előterjesztette: Zigmantas Balčytis (H-0137/10)

Tárgy: A gyermekek jogainak védelme az Európai Unióban

A Lisszaboni Szerződés gyermekek jogairól szóló rendelkezése lehetővé teszi a Bizottság számára, hogy intézkedéseket fogadjon el annak érdekében, hogy a gyermekek jogait beépítsék minden fő politikai területbe. Nyugtalanító, hogy a gyermekekkel szembeni szexuális visszaélések továbbra is komoly problémát jelentenek az Európai Unióban. Bizonyos tagállamokban léteznek olyan gyermekotthonok, amelyekben nem biztosított a megfelelő lakhatási és gondozási színvonal, és ahol szexuális visszaélések fordulnak elő. Ezen esetek kivizsgálása nagyon lassú.

Nem gondolja-e, hogy közösségi szinten kell ellenőrizni, hogyan hajtják végre a gyermekek jogainak védelmét, valamint hogy szigorúbb felülvizsgálatnak kell alávetni a tagállamokat abban a tekintetben, hogy hogyan biztosítják a gyermekek jogainak védelmét és vajon az ebben illetékes intézmények megfelelően végzik-e a munkájukat a társadalom legsérülékenyebb csoportja, a gyermekek védelme érdekében?

Válasz

(EN) A Bizottság osztja a tisztelt képviselő az iránti elkötelezettségét, hogy biztosítsa a gyermekek jogainak magas szintű védelmét és előmozdítását az Európai Unió területén.

A gyermekek szexuális kizsákmányolása és az ellenük irányuló erőszak elfogadhatatlan. Az említett probléma kezelése érdekében a Bizottság a közelmúltban elfogadta a gyermekek szexuális zaklatása, szexuális kizsákmányolása és a gyermekpornográfia elleni küzdelemről szóló irányelvre irányuló javaslatot⁽⁵⁾.

„Az EU gyermekjogi stratégiája felé” című, 2006. évi közlemény⁽⁶⁾ lefektette a gyermekek jogaira vonatkozó uniós stratégia alapjait, amelynek célja, hogy előmozdítsa és oltalmazza a gyermekek jogait az Európai Unió belső és külső szakpolitikáiban egyaránt. A Bizottság elkötelezte magát amellett, hogy a tagállamok számára támogatást nyújt a gyermekek jogainak saját politikáikban történő védelme és előmozdítása érdekében tett erőfeszítéseikben. E tekintetben a Bizottság a továbbiakban is támogatja majd a kölcsönös együttműködést, a legjobb gyakorlatok cseréjét, valamint a tagállamok azon intézkedéseinek finanszírozását, amelyek kihatnak a gyermekek jogaira. A Bizottság hatásköre nem terjed ki a gyermekek jogai megsértésének nyomon követésére olyan esetekben, amikor nem áll fenn kapcsolat az uniós joggal.

A 2010–2014-es időszakra vonatkozó, a szabadság, a biztonság és a jog érvényesülésén alapuló térségre irányuló új többéves programról szóló bizottsági közlemény⁽⁷⁾, valamint az Európai Tanács ugyanezen témával kapcsolatos 2009. december 11-i következtetései⁽⁸⁾ (a „stockholmi program”) ismételten hangsúlyozta egy nagyra törő gyermekjogi stratégia kidolgozásának szükségességét az alábbi kiemelt területeket azonosítva: a gyermekekre és a különösen kiszolgáltatott helyzetben lévő gyermekekre irányuló erőszak elleni küzdelem, nevezetesen a bevándorlás összefüggésében (kísérő nélküli kiskorúak, emberkereskedelem áldozatai, stb.).

2010 végén a Bizottság új közleményt fogad el annak bemutatása érdekében, hogy miként kívánja biztosítani, hogy az EU valamennyi belső és külső szakpolitikája tiszteletben tartsa a gyermekek jogait az uniós jogban rögzített elveknek megfelelően, valamint hogy az említett politikák teljes mértékben összhangban álljanak a gyermek jogairól szóló ENSZ-egyezményben (UNCRC) foglalt elvekkel és rendelkezésekkel.

*
* *

27. kérdés, előterjesztette: Radvilė Morkūnaitė-Mikulėnienė (H-0168/10)

Tárgy: Közösségi versenyjogszabályok alkalmazása az EU belső földgázpiacán

Bár meghirdettük az egységes földgázpiac létrehozását az Európai Unióban, vannak olyan tagállamok, ahol egy harmadik országbeli fél (a Gazprom) van monopolhelyzetben a földgázpiacon, amely közvetlen vagy közvetett módon ellenőrzése alatt tartja a földgázellátást és a földgázszállító és -elosztó hálózatokat. Ez a helyzet hátrányosan befolyásolja ezen államok gázszolgáltatókkal kötött szerződéseit, és a földgáz ára gyakran kedvezőtlen a végfogyasztók számára.

Tekintettel az EU harmadik „energiacsomagjára” és különösen a földgáz belső piacára vonatkozó közös szabályokról szóló, 2009. július 13-i 2009/73/EK⁽⁹⁾ irányelv 11. cikkének rendelkezéseire, a Bizottság hogyan készül biztosítani az átláthatóságot és a versenyt az EU energiapiacán? Szándékában áll-e a Bizottságnak támogatni az egyetlen külső gázszolgáltatótól nagymértékben függő tagállamok földgázárral kapcsolatos tárgyalásait az árak torzulásának elkerülése érdekében? Készül-e a Bizottság megvizsgálni azt a kérdést, hogy a Gazprom különböző tagállamokban fennálló monopolhelyzete nem torzítja-e a versenyszabályokat az EU belső földgázpiacán és hogy nem teszi-e lehetővé a Gazprom számára, hogy erőfölényével visszaéljen a piacon?

Válasz

(EN) A harmadik belső energiapiaci csomag értelmében egy átvitelrendszer-üzemeltetőt („TSO”) kizárólag a villamosenergia- és földgázirányelvben előírt tanúsítási eljárást követően engedélyezik és jelölik ki átvitelrendszer-üzemeltetőnek. Ezen szabályok valamennyi TSO-ra alkalmazandók első tanúsításukkor, ezt követően pedig bármely egyéb alkalommal, amikor szükségessé válik annak ismételt ellenőrzése, hogy egy adott TSO megfelel-e a szétválasztási szabályoknak.

⁽⁵⁾ COM(2010) 94 végleges.

⁽⁶⁾ COM(2006) 367 végleges.

⁽⁷⁾ COM(2009) 262 végleges.

⁽⁸⁾ az EUCO 6/09. sz. tanácsi dokumentum

⁽⁹⁾ HL L 211., 2009.8.14., 94. o.

Amennyiben olyan potenciális TSO kéri a tanúsítást, amely felett harmadik országból – pl. az Orosz Föderációból – származó személy gyakorol irányítást, a 10. cikkben foglalt eljárás helyébe a villamosenergia- és földgázirányelv 11. cikkében rögzített eljárás lép, amely a harmadik országokkal kapcsolatos tanúsítással foglalkozik.

A villamosenergia- és földgázirányelv 11. cikke értelmében a szabályozó hatóság megtagadja az olyan TSO tanúsítását, amely felett harmadik országból származó személy gyakorol irányítást, amennyiben nem bizonyították, hogy:

az érintett jogalany megfelel a szétválasztási szabályokban foglalt követelményeknek. Ez egyformán érvényes a különféle szétválasztási modellekre: a tulajdonjog szétválasztása, független rendszerüzemeltető („ISO”) és független átvitelrendszer-üzemeltető („ITO”), és

a tanúsítás megadása nem veszélyezteti a tagállam és az Európai Unió energiaellátásának biztonságát. Ennek értékelését a szabályozó hatóság vagy a tagállam által kijelölt egyéb illetékes hatóság végzi el.

Az illetékes hatóságnak az értékeléséhez mindenekelőtt figyelembe kell vennie az Európai Unió és/vagy a szóban forgó tagállam és az érintett harmadik ország között létrejött nemzetközi megállapodásokat, amelyek az energiaellátás biztonságának kérdésével foglalkoznak, valamint az adott esetre és az érintett harmadik országra vonatkozó egyéb konkrét tényeket és körülményeket.

A fent említett feltételek betartásával összefüggésben a bizonyítás terhe a potenciális TSO-ra hárul, amely felett harmadik országból származó személy gyakorol irányítást. A Bizottságnak előzetes véleményt kell közzétennie a tanúsításra vonatkozóan. A tanúsításra irányuló végső döntésének meghozatalakor a nemzeti szabályozó hatóság köteles a legvégsőig figyelembe venni az említett bizottsági véleményt.

A tanúsítási eljárás 2013. március 13-i hatállyal alkalmazandó azon TSO-kra, amelyek felett harmadik országból származó személyek gyakorolnak irányítást. A nemzeti szabályozó hatóságok kötelesek biztosítani, hogy a TSO-k megfeleljenek a harmadik csomagban foglalt, szétválasztási és tanúsítási rendelkezéseknek. Ennek érdekében a nemzeti szabályozó hatóságok hatáskörrel rendelkeznek kötelező határozatok meghozatalára, az érintett társaságra kirótt bírságokat is ideértve.

Ami az átláthatóságot illeti, a harmadik belső energiapiaci csomag a hálózatüzemeltetés és az ellátás tekintetében is növeli majd az átláthatóságot. Ez pedig garantálja az információkhoz való egyenlő hozzáférést, átláthatóbbá teszi az árképzést, növeli a piac iránti bizalmat, valamint elősegíti a piaci manipuláció elkerülését. Az uniós energiahálózatokra irányuló új, tízéves beruházási terv nyomán átláthatóbbá és összehangoltabbá válik majd a beruházások tervezése a tagállamok körében. Ez egyúttal előmozdítja az ellátás biztonságát, ugyanakkor bővíti az EU piacát.

A Bizottság feladata a működő belső földgázpiac megfelelő jogi keretének meghatározása, és az egyes energiatársaságok között megvalósuló kereskedelmi tárgyalásoktól való távolmaradás. A földgázt vásárló egyes energiatársaságok saját igényeik szerint, szabadon tárgyalhatnak a gázszolgáltatókkal a szerződési feltételekről.

Azon országokban, amelyek sikeresen integrálódtak az EU energiapiacába, az azonnali piacokhoz és a különböző gázszolgáltatókhoz való hozzáférésük nyomán a fogyasztók élvezhetik az azonnali piacokon napjainkban érvényesített alacsonyabb árak előnyeit. Az elszigetelt országok azonban – mivel nem rendelkeznek fizikai összeköttetésekkel, vagy mert hosszú távú szerződések révén a teljes hálózati kapacitást előjegyezték – ilyen előnyökből nem részesülnek, tekintve, hogy nincs választási lehetőségük. Következésképpen ezen országok szempontjából a rendszer-összeköttetések kulcsfontosságúak, lehetővé téve uniós energiapiaci integrációjukat, valamint a piac által a fogyasztók számára kínált választási lehetőségek előnyeinek kihasználását.

Egy összekapcsolt, integrált és hatékonyan működő piac esetében az árak általában egymáshoz közelítenek. A Bizottság e kérdés kezelése érdekében elfogadta a harmadik belső energiapiaci csomagot, azzal a céllal, hogy előmozdítsa a versenyt és a piaci integrációt. A Bizottság arra törekszik, hogy valamennyi piaci szereplő számára egyenlő feltételeket biztosítson, amelyek esetében az árakat a piac működése vagy a piaci mechanizmusok szabják meg. A Bizottság ugyanakkor nem folytat egyeztetéseket a behozatali energiaforrások áráiról.

Az elmúlt évek során a Bizottság igen szoros figyelemmel kísérte az energiapiacokon folyó verseny alakulását Európa-szerte, amit az ágazati vizsgálat és az általa kivizsgált nagyszámú ügy is bizonyít. Míg a Bizottságnak nem áll módjában megjegyzést fűzni konkrét esetekhez, meg kell jegyezni, hogy az erőfölény pusztja megléte

önmagában még nem minősül a versenyjog értelmében vett jogsértésnek. Mindenesetre a Bizottság továbbra is éberen őrökdi majd annak biztosítása érdekében, hogy egyetlen társaság se tanúsíthasson versenyellenes magatartást, és a jövőben is kezdeményezi trösztellenes eljárások elindítását, amelyek az európai energiapiacokon folyó verseny védelmére hivatottak.

*
* *

29. kérdés, előterjesztette: Georgios Toussas (H-0167/10)

Tárgy: A légi fuvarozás monopolista csoportokra történő átruházása

Az Olympic Air és az Aegean Airlines tervezett egyesítése, amely az Európai Unió és a görög PASOK és Új Demokrácia (ND) által támogatott a privatizációs politika liberalizáció eredménye, megerősíti a légi fuvarozás piacán a monopolhelyzet kialakulását, ami káros hatással van a szektorra és annak dolgozóira. Az Olympic Airlines (O.A.) privatizációját követő elbocsátások, a fizetéscsökkentések és a megmaradt dolgozók nagyobb munkaterhelése, a jegyárak emelkedése, a légi kapcsolatok számának csökkenése, különösen a nem jövedelmező vonalakon, folytatódnak, ami a légi fuvarozás további romlásához fog vezetni. Az Olympic Airlinestől elbocsátott 4500 dolgozó még nem kapta meg a törvényesen őket 2009. december 15-től megillető fizetséget, illetve a feltételeknek megfelelő személyek számára a teljes nyugdíj megállapítására vonatkozó eljárás, valamint a többi dolgozó egyéb közszolgáltatásokhoz történő áthelyezése továbbra sem halad.

Meg tudná-e válaszolni a Bizottság a következő kérdést: Az Olympic Airlines privatizációja a monopolista csoportok érdekében történt? Mit gondol a Bizottság: a) az Olympic Air és Aegean Airlines tervezett egyesüléséről?, és b) azokról a visszasságokról és problémákról, amelyekkel az Olympic Airlines elbocsátott dolgozói szembesültek?

Válasz

(EN) Azon kérdést illetően, hogy az Olympic Airlines légitársaság privatizációjára a monopolcsoportok előnyökhöz juttatása érdekében került-e sor, a Bizottság válasza nemleges. Az Olympic Airlines és az Olympic Airways Services bizonyos eszközeinek értékesítésében a görög hatóságok megoldást láttak az említett két társaság régóta fennálló problémáinak kezelésére (amelyek közül mindkettő hosszú éveken át jogszerűtlen és összeegyeztethetetlen állami támogatásban részesült).

A Bizottságot egyelőre nem értesítették a javasolt tevékenységről.

A 139/2004/EK tanácsi rendelet (az „összefonódás-ellenőrzési rendelet”)⁽¹⁰⁾ értelmében a Bizottság hatáskörrel rendelkezik annak megítélésére, hogy a javasolt összeolvadás összeegyeztethető-e a belső piaccal, amennyiben az „uniós léptékű”, az összefonódás-ellenőrzési rendelet 1. cikkében megállapított, pénzügyi forgalomra vonatkozó követelmények alapján.

Amint sor került az uniós lépték megállapítására és a tevékenység bejelentésére, a Bizottság elvégzi a tevékenység alapos vizsgálatát és értékelését, amely a hatékony verseny fenntartására törekszik a belső piacon, valamint a versenyre és a fogyasztókra – nevezetesen a társaságok által kiszolgált hazai és nemzetközi útvonalak utasaira – gyakorolt kedvezőtlen hatások elkerülésére.

Az ilyen esetek elemzése során a Bizottság többek között figyelembe veszi az érintett vállalkozások piaci helyzetét és erejét azon piacokon, ahol tevékenységüket kifejtik.

2008. szeptember 17-én – a görög hatóságoktól érkezett bejelentés alapján – a Bizottság határozatot fogadott el az Olympic Airlines és az Olympic Airways Services bizonyos eszközeinek értékesítésére vonatkozóan. A határozat kimondta, hogy amennyiben bizonyos eszközöket piaci áron értékesítenek, a társaságok fennmaradó részét pedig felszámolják, az nem jelent állami támogatást.

A görög hatóságok részéről az Olympic Airways Services és az Olympic Airlines egykori személyzeti tagjaival szemben érvényesített szociális intézkedések nem képezik a bizottsági határozat részét; a Bizottsággal nem folytattak konzultációt az említett szociális intézkedések ügyében, és a Bizottságnak nincs tudomása azok természetéről és hatóköréről.

⁽¹⁰⁾ A Tanács 2004. január 20-i 139/2004/EK rendelete a vállalkozások közötti összefonódások ellenőrzéséről (az EK összefonódás-ellenőrzési rendelete), HL L 24., 2004.1.29.

*
* *

31. kérdés, előterjesztette: Zbigniew Ziobro (H-0175/10)

Tárgy: A digitális formátumú anyagokhoz való hozzáférés az EU-ban

Az EU polgárai még mindig nem egyformán férnek hozzá bizonyos anyagokhoz digitális formátumban. Például a lengyelországi fogyasztók nem vásárolhatnak az iTunes internetes áruházból zeneszámokat. A nem egyenlő hozzáférés problémája más kereskedőket és termékeket is érint.

Milyen intézkedéseket hoz a Bizottság azért, hogy ezt a helyzetet megváltoztassa? Ezen intézkedések hatása milyen gyorsan mutatkozik majd meg?

Válasz

(EN) A tisztelt képviselő kérdése az egységes digitális piac terén fennálló hiányosságok problémáját veti fel, azzal a példával élve, hogy számos uniós polgár számára határokon átnyúló formában nem elérhető az internetes zeneáruházak jogszerű kínálata.

Az egyik ok, amiért az elektronikus kereskedelmet folytató kereskedők – amilyen például az iTunes – országos szintű internetes áruházakat üzemeltetnek, és akadályozzák más országok fogyasztóinak hozzáférését, a szerzői jogoknak, valamint a szerzői jogok szomszédos jogainak nemzeti alapon történő engedélyezéséből fakad. Jóllehet az egész EGT-re kiterjedő engedélyezés egyre gyakoribb bizonyos jogosultak – mint például a zeneműkiadók – számára, a szerzők továbbra is nemzeti-területi alapon engedélyezik nyilvános előadási jogaikat.

A Bizottság jelenleg az európai digitális menetrenden dolgozik, amely egyebek mellett az egységes digitális piac terén fennálló hiányosságok kérdésével is foglalkozik majd. A cél a tartalmak és a szolgáltatások szabad mozgásának lehetővé tétele EU-szerte, a kereslet ösztönzése és az egységes digitális piac kiteljesítése érdekében. Ebben az összefüggésben a Bizottság olyan intézkedéseket kíván kidolgozni, amelyek a szerzői jogviszonyok tisztázásának, valamint a szerzői jogok kezelésének és határokon átnyúló engedélyezésének egyszerűsítésére törekednek.

A Bizottság, és mindenekelőtt a Bizottság belső piacért és szolgáltatásokért felelős tagja nyilvános meghallgatást rendez a közös jogkezelő társaságok EU területén megvalósuló irányításának tárgyában, amelyre 2010. április 23-án Brüsszelben kerül sor.

Ezenfelül a szolgáltatók által a fogyasztók állampolgársága vagy lakóhelye szerint alkalmazott elbánásbeli különbségekkel kifejezetten a belső piaci szolgáltatásokról szóló 123/2006/EK⁽¹¹⁾ irányelv (a „szolgáltatásokról szóló irányelv”) 20. cikkének (2) bekezdése foglalkozik. Az említett rendelkezés értelmében „a tagállamok biztosítják, hogy a szolgáltatás igénybevételének a szolgáltató által nyilvánosságra hozott általános feltételei nem tartalmazzanak a szolgáltatás igénybevevőjének állampolgársága vagy lakóhelye szerinti megkülönböztető rendelkezéseket”. Ugyanezen rendelkezés azt is kimondja, hogy az elbánásbeli különbségek nem minden formája tilos, mivel az igénybevételi feltételek különbözősége engedélyezett, „amennyiben azt objektív kritériumok közvetlenül indokolják”.

A szolgáltatásokról szóló irányelvet 2006 végén fogadták el, a tagállamokat pedig kötelezték annak legkésőbb 2009. december 28-ig történő végrehajtására. Ezen irányelv értelmében az értékesítés megtagadása csak abban az esetben engedélyezett, ha a kereskedők igazolják, hogy az általuk alkalmazott elbánásbeli különbségeket „objektív kritériumok közvetlenül indokolják”.

A Bizottság azon a véleményen van, hogy a szolgáltatásokról szóló irányelv 20. cikke (2) bekezdésének végrehajtása, a digitális letöltések páneurópai piacának kialakítását továbbra is hátráltató, fennmaradó akadályok felszámolásával karöltve az internetes zeneáruházak fokozatos megnyitásához vezet majd az Európa-szerte élő fogyasztók előtt.

*
* *

⁽¹¹⁾ HL L 376., 2006.12.27.

40. kérdés, előterjesztette: Hans-Peter Martin (H-0161/10)**Tárgy: Németország**

Miután Görögország pénzügypolitikai válsága nyilvánosságra jutott és Németország, az EU tagállama nem áll készen Görögország feltétel nélküli támogatására, egyes uniós tagállamok, valamint a Bizottság képviselői is burkoltan a német kormány szemére vetik, hogy az „nem európai” módon jár el.

A Bizottság véleménye szerint „nem európai” az az uniós tagállam, amely más tagállamokkal ellentétben még rendelkezik a segítségnyújtást lehetővé tevő pénzkészletekkel, ám a jelenlegi gazdasági válság idején tartozik azzal az adófizetőinek, hogy minden pótlólagos kiadást alaposan megfontoljon és adott esetben elvessen?

Milyen jelzésértékkel bírt volna Görögország feltétel nélküli megmentése a gazdasági válság által ugyancsak súlyosan érintett Olaszország, Írország, Spanyolország és Portugália számára?

Válasz

(EN) A Bizottság, illetve a tagállamok sosem Görögország feltétel nélküli megsegítését fontolgatták. Az állam- és kormányfők, valamint az Eurogroup egymást követő nyilatkozatai egyértelműen azt az üzenetet közvetítették, hogy szükség esetén mindennemű támogatást szigorú szakpolitikai feltételekhez kötnek, valamint nem kedvezményes kamatlábak mellett a Nemzetközi Valutaalappal (IMF) közösen biztosítanak.

*

* *

41. kérdés, előterjesztette: Vilija Blinkevičiūtė (H-0113/10)**Tárgy: A női szegénység Európában**

A gazdasági nehézségek jelenlegi időszakában szinte egész Európában a nők és az egyedülálló anyák a legkiszolgáltatottabbak. A gyermekeiket egyedül nevelő anyák minden nap nehézségekkel szembesülnek, amikor szeretnék kielégíteni legalább gyermekeik minimális szükségleteit. Az egyedülálló anyák több mint fele a szegénységi küszöb alatt él, minden nap próbálkozva, hogy összeegyeztessék munkaidejüket gyermekeik oktatásával, ami nem könnyű az ő helyzetükben.

Jóllehet közel 35 év eltelt azóta, hogy 1975-ben elfogadták az egyenlő díjazás elvéről szóló irányelvet, a nők Európában még mindig hátrányos megkülönböztetést szenvednek el a munkaerőpiacon, és továbbra is mintegy 17% a különbség a nők és a férfiak ugyanazon munkáért kapott fizetése között.

Noha az elmúlt évben 100 millió eurós költségvetést bocsátottak rendelkezésre a nemek egyenlőségével és a társadalmi kohézióval kapcsolatos programokra, és az Bizottság évek óta tanácskozik ezekről a fontos kérdésekről, a nők szegénységének csökkentésére vonatkozó konkrét célkitűzések egyelőre nincsenek sem meghatározva, sem szabályozva. Következésképpen milyen lépéseket kíván tenni a Bizottság a jövőben a nők szegénységének csökkentése érdekében Európában? Hangsúlyozni kell, hogy amennyiben nem hozunk konkrét intézkedéseket a női szegénység csökkentésére, nem lehetséges a gyermekek szegénységének csökkentése sem.

Válasz

(EN) A Bizottság osztja a tisztelt képviselő aggodalmát a szegénység csökkentésének szükségességét illetően az Európai Unióban, annak érdekében, hogy valamennyi lakosa, és különösen a legkiszolgáltatottabb személyek – a nőket is ideértve – méltóságban élhessenek. Az arra irányuló javaslat, hogy az Európa 2020 stratégiába építsenek be egy, a szegénység csökkentését előirányzó kiemelt célt, szintén ezt az aggodalmat, valamint az elmúlt évtized során levont tanulságokat tükrözi. Az említett cél elérésére irányuló erőfeszítéseket egy kiemelt kezdeményezés, a „Szegénység elleni európai platform” hivatott támogatni. E célkitűzés keretében meg kell erősíteni a társadalmi integrációra és szociális védelemre vonatkozó európai stratégiát, valamint fokozni kell a legkiszolgáltatottabb személyek helyzetének kezelésére irányuló erőfeszítéseket.

A Bizottság a közelmúltban fogadta el a nők chartáját⁽¹²⁾, amely öt kiemelt területet határoz meg az elkövetkező öt évre vonatkozóan, valamint megerősíti a nemek közötti egyenlőség iránti elkötelezettségét. A kiemelt területek közül kettő – az egyenlő mértékű gazdasági függetlenség, valamint az egyenlő vagy

⁽¹²⁾ COM(2010) 78 végleges.

egyenlő értékű munkáért járó egyenlő díjazás – közvetlenül kapcsolódik a nőket érintő szegénység problémájának kezelésére irányuló erőfeszítésekhez.

A Bizottságra fontos szerep hárul azáltal, hogy előmozdítja a társadalmi integráció elmélyítésére, valamint az aktív befogadási politika keretében a jó életkörülmények ösztönzésére irányuló fellépéseket. Az aktív befogadási stratégiák három tényezőn alapulnak, nevezetesen az egyének megfelelő forrásokhoz való hozzáféréseinek szükségességén, a munkaerőpiacra fennálló szorosabb kapcsolatokon és a minőségi szociális szolgáltatásokon. Következő lépésként a Bizottság épp egy jelentéssel dolgozik abban a témában, hogy az aktív befogadás elvei miként járulhatnak hozzá leginkább a válságból való kilábalást elősegítő stratégiákhoz. A gyermekszegénység csökkentése olyan további prioritás, amelynek kapcsán a Bizottság szoros együttműködést folytat a tagállamokkal annak biztosítása érdekében, hogy meg hozzák a szükséges intézkedéseket, és valamennyi gyermek számára azonos lehetőségeket kínáljanak életük során.

A tisztelt képviselő által említett Progress programon felül az Európai Szociális Alap (ESZA) a társadalom azon tagjait célozza – a nőket is ideértve –, akik fokozottan ki vannak téve a munkanélküliség és a társadalmi kirekesztés veszélyének. A 2007–2013 közötti időszakban az ESZA hat egyedi területen megvalósuló projektek és programok számára biztosít finanszírozást, amelyek közül öt várhatóan közvetlenül vagy közvetett módon kihat majd a szegénységre és a gyermekszegénységre, ezek pedig a következők: a foglalkoztatás és a társadalmi integráció terén végrehajtandó reformok (1%); a hátrányos helyzetű személyek társadalmi integrációjának javítása (14%); a munkavállalók és a vállalkozások alkalmazkodóképességének fokozása (18%); a foglalkoztatáshoz való hozzáférés javítása és a fenntarthatóság (30%); valamint a humán erőforrás fejlesztése (34%).

*
* *

42. kérdés, előterjesztette: Silvia-Adriana Țicău (H-0115/10)

Tárgy: Az Európai Unió területén található turisztikai úticélok vonzerejének növelését célzó intézkedések és az európai idegenforgalmi ágazat fejlődése

Az Eurostat statisztikái azt mutatják, hogy az idegenforgalmi ágazat teljesítménye 2009-ben –2008-hoz viszonyítva – visszaesett. A szállodában töltött éjszakák száma ugyanis 5%-kal csökkent, sőt, a csökkenés mértéke eléri a 9,1%-ot, ha csak a külföldi turisták által szállodában töltött éjszakák számát vesszük alapul. A 2009-ben kiadott szállodai szálláshelyek 56%-át helyi állampolgárságú, 44%-át pedig külföldi turisták foglalták le. A Lisszaboni Szerződés ugyanakkor lehetővé teszi az Európai Unió számára a tagállamok fellépésének kiegészítését az idegenforgalmi ágazatban, bátorítva a versenyt és a vállalatok fejlődésének kedvező kereteket teremtve. Milyen intézkedéseket irányoz elő a Bizottság az Európai Unió területén található turisztikai úticélok vonzerejének növelése, valamint az európai idegenforgalmi ágazat fejlődésének biztosítása érdekében?

Válasz

(FR) Az Európai Bizottság nagyon is tudatában van az Eurostat által közzétett legfrissebb statisztikáknak a hotelekben eltöltött éjszakák számáról az EU-27 területén, és elismeri a 2009 során az előző évhez képest mért visszaesést. A legmarkánsabb, 9,1%-os visszaesés a külföldi illetőségű látogatók körében mutatkozott, szemben a belföldi illetőségű vendégek által a saját országuk hoteleiben eltöltött éjszakák számában bekövetkezett 1,6%-os csökkenéssel. A Bizottság ugyanakkor megjegyzi, hogy egyre több turista – kiváltképpen a közelmúltbeli pénzügyi és gazdasági válság hatásainak következtében – mindinkább saját országában vagy a közeli szomszédos országokban választ nyaralási úti célt. Ez az új tendencia bizonyos mértékig magyarázatot nyújt a külföldi illetőségű látogatók számában bekövetkezett visszaesésre. A Bizottság által 2009-ben és 2010 elején elvégzett három Eurobarométer-felmérés eredményei is ezt igazolják.

A Bizottság mindenképpen szívén viseli az idegenforgalmi ágazat helyzetét, és haladéktalanul élni fog azzal az új hatáskörrel, amellyel a Lisszaboni Szerződés az Európai Uniót felruházta az idegenforgalom területén. E célból a Bizottság szolgálatai megkezdtek az előkészítő munkálatokat egy olyan közleményre vonatkozóan, amely ismerteti az európai idegenforgalmi politika egységes keretét.

Ennek keretében a Bizottság kulcsfontosságú prioritásként ismeri el mindenekelőtt Európa idegenforgalmi úti célként kialakult imázsának és megítélésének erősítését, valamint az európai turizmus versenyképes és fenntartható fejlesztését. Az ennek jegyében végrehajtott intézkedések megtervezésére kétségtelenül azzal a céllal kerül sor, hogy egyebek mellett vonzóbbá varázsolják az EU idegenforgalmi úti céljait, nem csupán a külföldi illetőségű látogatók európai számának növelése érdekében, hanem azért is, hogy fokozottabban

kihasználhassák az uniós polgárok saját országukban vagy más tagállamokban eltölthető nyaralásában rejlő lehetőségeket. Ezzel kapcsolatban a Bizottság hangsúlyozni kívánja, hogy az európai idegenforgalmi konferencián – ezen a szóban forgó ágazattal és annak kihívásaival foglalkozó, valóban „magas szintű” konferencián, amelyet a Bizottság szolgálatai a spanyol soros elnökséggel karöltve rendeztek Madridban – néhány tágabb iránymutatást és cselekvési javaslatot terjesztettek a Bizottság elé.

E célkitűzések elérése érdekében azonban az európai idegenforgalmi ágazat valamennyi szereplőjének fel kell ajánlania támogatását: a hatóságoknak saját működési szintjükön, magának az Európai Bizottságnak, valamint a vállalkozásoknak, a turistáknak és minden egyéb szervnek, amely hozzájárulhat az idegenforgalom ösztönzéséhez, támogatásához és befolyásolásához.

*
* *

43. kérdés, előterjesztette: Paul Rübig (H-0117/10)

Tárgy: Adatvédelem az interneten

Az internetes adatvédelem javítása érdekében az alábbiakban szeretném az adatvédelmi irányelv módosítását javasolni:

Az interneten közzétett adatokat csak a közzététel eredeti céljának megfelelő módon lehet felhasználni.

A web 2.0 felhasználói számára biztosítani kell, hogy az interneten közzétett adatokat továbbra is ellenőrzésük alatt tarthassák. Jogukban kell állnia, hogy a saját maguk által készített tartalomhoz lejáratí időt rendeljenek, és személyes adatokat töröljenek.

A felhasználást valamennyi szolgáltatónak becenév vagy álnév használata révén is lehetővé kell tennie.

Figyelembe veszi-e a Bizottság az adatvédelmi irányelv módosítására irányuló e javaslatokat?

Válasz

(EN) A Bizottság szeretné megköszönni a tisztelt képviselőnek, hogy néhány módosítást javasolt az Európai Parlament és a Tanács 1995. október 24-i, a személyes adatok feldolgozása vonatkozásában az egyének védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról szóló 95/46/EK irányelvére („adatvédelmi irányelv”) vonatkozóan ⁽¹³⁾.

Az adatvédelmi irányelv jelenleg alapos felülvizsgálat alatt áll. Az adatvédelmi szabályozási keret felülvizsgálatát az adatvédelem jövőjével foglalkozó magas szintű konferencia kezdeményezte 2009 májusában, amit egy széles körű internetes nyilvános konzultáció követett, amely 2009 decemberében lezárult. A tisztelt képviselő által ismertetett kérdések számos érdekelt fél figyelmét is felkeltették, és azokat a Bizottság mindenképpen megvizsgálja majd a jövőben.

A konzultáció nyomán igen nagy számban érkeztek válaszok a Bizottsághoz, ami a szóban forgó kezdeményezés fontosságát mutatja. A Bizottság jelenleg a konzultációs eljárás során beérkezett visszajelzések elemzését végzi, valamint értékeli a szabályozási kerettel kapcsolatban azonosított lehetséges problémákat és a potenciális megoldásokat.

Az arra irányuló követelmény, hogy az interneten közzétett adatokat kizárólag a közzététel időpontjában megállapodott célokra lehessen felhasználni, elvként már létezik az adatvédelmi irányelvben foglaltak alapján, miszerint az adatok tárolásának olyan formában kell történnie, amely az érintettek azonosítását csak az adatok gyűjtése vagy további feldolgozása céljainak eléréséhez szükséges ideig teszi lehetővé. Fontos, hogy minden közegben biztosított legyen az említett elv tiszteletben tartása, különös tekintettel az internetre.

Amilyen mértékben a webhasználok érintetteknek tekinthetők az adatvédelmi irányelv értelmezésében, jogukban áll fenntartani az ellenőrzést az interneten általuk elérhetővé tett adatok felett. Az összetett Web 2.0 környezetben óriási kihívás az adatok folyamatos ellenőrzése, valamint annak egyértelmű feltérképezése, hogy bizonyos adatokat hova továbbítottak és hol használtak fel. Következésképpen az adatkezelőként eljáró szolgáltatónak az online adatfeltöltés előtt – átlátható módon – tájékoztatnia kell az érintettet a szóban forgó lépés következményeiről.

(13) HL L 281., 1995.11.23.

A Bizottság, valamint tanácsadó testülete, a 29. cikk szerinti adatvédelmi munkacsoport számos véleményben⁽¹⁴⁾ támogatta a név használatát az interneten az egyén személyazonosságának felfedése helyett, valamint a személyes adatok védelmét támogató alapbeállításokat a Web 2.0 alkalmazások felhasználói számára.

A nyilvános konzultáció eredményéhez fűzött válaszában a Bizottság a tisztelt képviselő javaslatát is figyelembe veszi majd.

*
* *

44. kérdés, előterjesztette: Justas Vincas Paleckis (H-0118/10)

Tárgy: Elektronikus szavazás

A 2009. évi európai parlamenti választások során Észtország volt az egyetlen ország az Európai Unióban, amelynek polgárai az interneten keresztül is szavazhattak.

A szakértők adatai szerint az elektronikus szavazás hatékonyabbá tenné a választásokat és nagyobb állampolgári részvételt biztosítana. Az elektronikus szavazás emellett vonzaná a fiatalabb szavazókat, akik általában passzívak és közönyösek a választásokkal szemben. Az elektronikus szavazás – megbízható rendszerekkel és egyértelmű instrukciókkal a választók számára – megerősítené a demokráciát és kényelmesebb feltételeket teremtené a fogyatékkal élők és a gyakran utazó polgárok szavazásához egyaránt.

Készített-e a Bizottság ajánlásokat a tagállamok számára az elektronikus szavazás bevezetéséről? Megvizsgálta-e a Bizottság az ahhoz szükséges intézkedések előkészítésének lehetőségeit, hogy a 2014. évi európai parlamenti választásokon lehetővé tegyék az elektronikus szavazást a tagállamokban, valamint hogy finanszírozzák a biztosítást ehhez a tagállamok számára?

Válasz

(EN) A Bizottság tisztában van azzal, mennyire fontos, hogy fokozzák valamennyi polgár szerepvállalását az Unió demokratikus folyamataiban, és növeljék az európai választásokon való részvételüket. Ugyanakkor a szavazási eljárásra vonatkozó szabályokat – mint például az elektronikus szavazás lehetőségét – az egyes tagállamok saját belátásuk szerint állapítják meg.

Az európai választások tagállamok által is tiszteletben tartandó közös elveit tulajdonképpen az Európai Parlament képviselőinek választásáról szóló 1976. évi okmány rögzíti, amelyet legutóbb a 2002/772/EK tanácsi határozat módosított. Ezen elvek – egyebek mellett – magukban foglalják az arányos képviselet követelményét, valamint annak lehetőségét, hogy a kiosztott képviselői helyek számát a szavazatok legfeljebb öt százalékában maximálják. Mindazonáltal a tagállamok szabadon állapíthatnak meg szabályokat a választások azon szempontjaira vonatkozóan, amelyekre nem terjed ki az okmány hatálya. Az elektronikus szavazásról szóló rendelkezés is e szabályok körébe tartozik.

Maga az Európai Parlament hatáskörrel rendelkezik arra, hogy az 1976. évi okmányra vonatkozóan módosításokat javasoljon. A Bizottságnak ugyanakkor nincs hatásköre arra, hogy javaslatot tegyen az elektronikus szavazás alkalmazására.

Ami a polgárok szavazásban való részvételének megkönnyítését illeti – ideértve azon uniós polgárokat is, akik másik tagállamba költöznek –, a jelenleg hatályos uniós jogszabályok a lakóhely szerinti tagállamban biztosítanak szavazati jogot az európai és helyhatósági választásokon, az adott állam állampolgáraival azonos feltételek mellett.

*
* *

45. kérdés, előterjesztette: Anna Hedh (H-0119/10)

Tárgy: A gyermekek jogairól szóló stratégia

Az Európai Uniónak a gyermekek jogairól szóló stratégiája iránti elkötelezettségére való tekintettel hajlandó-e Ön eltávolodni téma-orientált megközelítésétől annak érdekében, hogy stratégiai irányt mutasson és támogassa a gyermekjogi perspektívának az uniós politikákban, törvényhozásban és programokban történő alkalmazását?

⁽¹⁴⁾ pl.: http://ec.europa.eu/justice_home/fsj/privacy/docs/wpdocs/2009/wp163_en.pdf.

Amennyiben igen, úgy miként szándékozik vezető szerepet játszani a stratégiának a politikákon át történő előmozdításában a munkatársai körében azért, hogy a gyermekjogi perspektíva szem előtt tartására és saját területükön olyan konkrét intézkedések azonosítására ösztönözze őket, amelyeket jelenleg a „láthatatlan” gyermekek és az iskolai erőszak témájában foganatosítanak az Ön Főigazgatóságán?

Válasz

(EN) „Az EU gyermekjogi stratégiája felé” című, 2006. évi közlemény célja, hogy előmozdítsa és oltalmazza a gyermekek jogait az Európai Unió belső és külső szakpolitikáiban egyaránt.

A 2006. évi közlemény már magában foglalja a Bizottság arra irányuló szerepét, hogy stratégiai iránymutatást nyújtson a gyermekek jogaira kiható uniós szakpolitikák számára. A Bizottság 2010 végén új közlemény elfogadását tervezi annak bemutatása érdekében, hogy miként kívánja biztosítani, hogy az EU valamennyi belső és külső szakpolitikája tiszteletben tartsa a gyermekek jogait az uniós jogban rögzített elveknek megfelelően, valamint hogy az említett politikák teljes mértékben összhangban álljanak a gyermek jogairól szóló ENSZ-egyezményben (UNCRC) és egyéb nemzetközi okmányokban foglalt elvekkel és rendelkezésekkel.

Az említett stratégia további végrehajtása és fejlesztése esetén a gyermekekre kiható uniós szakpolitikák stratégiai orientációjának általánosabb megközelítését kell majd ötvözni a világosan megfogalmazott prioritások kézzelfogható elérésével.

A 2010–2014-es időszakra vonatkozó, a szabadság, a biztonság és a jog érvényesülésén alapuló térségre irányuló új többéves programról szóló bizottsági közlemény (a „stockholmi program”), valamint az Európai Tanács 2009. december 11-i következtetései ismételten hangsúlyozták egy nagyra törő gyermekjogi stratégia kidolgozásának jelentőségét, az alábbi kiemelt területeket azonosítva: a gyermekekre és a különösen kiszolgáltatott helyzetben lévő gyermekekre irányuló erőszak elleni küzdelem, nevezetesen a bevándorlás összefüggésében (kísérő nélküli kiskorúak, emberkereskedelem áldozatai, stb.).

Egy erőteljes uniós gyermekjogi stratégia jövőbeli fejlesztése és végrehajtása szempontjából különösen égető probléma az adatok hiánya. Ezen okból került sor szakértőkkel folytatott technikai szintű találkozók megszervezésére a „láthatatlan” gyermekek és az erőszak kérdésében.

*
* *

46. kérdés, előterjesztette: Karin Kadenbach (H-0120/10)

Tárgy: Az EU 2020 és a biológiai sokféleség

A növekedést és a foglalkoztatást célzó jövőbeli EU 2020 stratégiáról szóló bizottsági konzultációs dokumentum az új iparágak megteremtésére, Európa már létező iparágainak modernizációjára és az európai ipari bázis erősítésének szükségességére helyezi a hangsúlyt. Mindazonáltal sehol sem említik konkrétan, hogy a különféle városi és vidéki régióknak különbözőek a szükségleteik, valamint hogy a vidéki gazdasági termelés olyan fontos tényezői, mint a talaj, az édesvíz, a biológiai sokféleség és az egyéb ökológiai szolgáltatások különféle szakpolitikai megközelítéseket és eszközöket igényelhetnek. Nagy a jelentősége annak, hogy a biológiai sokféleségre való utalások egyáltalán nem szerepelnek a Bizottság konzultációs dokumentumában, mégpedig annak ellenére, hogy a természet és a természeti erőforrások a gazdasági fejlődés alappillérét képezik.

Lenne olyan szíves a Bizottság tájékoztatást adni arról, hogy miként mozdítja majd elő a jövőbeli EU 2020 stratégia a vidéki gazdaság és mezőgazdaság fenntarthatóságát, és hogyan biztosít majd egységes uniós beruházásokat a biológiai sokféleség és az ökoszisztéma-szolgáltatások megőrzése és helyreállítása érdekében?

Válasz

(FR) Az „Európa 2020” stratégia az Európai Bizottság munkáját az intelligens, fenntartható és inkluzív növekedés célkitűzésének irányába kormányozza. Ami különösképpen a biológiai sokféleséget illeti, meg kell jegyezni, hogy az „Európa 2020” stratégia keretében megvalósuló kiemelt kezdeményezés – az „Erőforrás-hatékony Európa” – célja többek között a gazdasági növekedés függetlenítése a természeti erőforrások felhasználásától. Az említett kezdeményezés jelentős mértékben csökkenti majd a biológiai sokféleséget érő kedvezőtlen hatásokat Európában. A biológiai sokféleség megővására és az ökoszisztémák megőrzésére irányuló célkitűzések – amelyeket épp nemrégiben fogadott el az Európai Tanács, és amelyek az Európai Unió biológiai sokféleséggel foglalkozó új stratégiájának központi elemei – ezen az elven alapulnak.

Ennek fényében, valamint a mezőgazdasági ágazat életképességének és versenyképességének előmozdításában vállalt szerepén felül a KAP létfontosságú szerepet játszik a mezőgazdasági területekkel oly módon való gazdálkodás terén, ami támogatja a biológiai sokféleséget és egyéb természeti erőforrásokat, mint a víz, a levegő és a talaj, mégpedig olyan, egymást kölcsönösen kiegészítő mechanizmusok kombinációja révén, mint a közvetlen kifizetések, a kölcsönös megfeleltetés és a vidékfejlesztési intézkedések. A KAP jelenti a fő eszközt mezőgazdaságunk és vidéki gazdaságaink fenntartható fejlesztésének előmozdításához, azok sokféleségének teljes körű figyelembevételével. Mindezt oly módon, hogy környezetvédelmi szolgáltatások biztosítását támogatja – mint például a biológiai sokféleség megóvása és helyreállítása – a mezőgazdasági ágazat révén.

A vidékfejlesztési politika mindenekelőtt általános keretet biztosít, amely könnyen igazítható konkrét regionális követelményekhez és kihívásokhoz. A regionális prioritásoknak az egyes programokba történő belefoglalása integrált megközelítést tesz lehetővé, amelynek a legteljesebb mértékben élnie kell az intézkedések közötti potenciális szinergiákban rejlő lehetőségekkel. A „kevesebből többet” elgondolás – azaz valamennyi erőforrásunk hatékonyabb felhasználása, ideértve az energiafogyasztásra és az egyéb természeti erőforrások (víz, talaj) felhasználására nehezedő nyomás csökkentését is –, valamint a fenntartható növekedés a jövőnk szempontjából elengedhetetlen szerepet játszik majd. Fontos hangsúlyozni, hogy a fenntartható növekedés koncepciója egyúttal a közszolgáltatások biztosításának minőségi szempontjait is magában foglalja. Például mindenképpen ösztönözni kell a helyes területgazdálkodást a biológiai sokféleség és a tájjelleg megőrzése és javítása érdekében.

Végezetül, a biológiai sokféleség megóvása továbbra is az Európai Unió fenntartható fejlődésre irányuló stratégiájának egyik sarokköve. A stratégiával kapcsolatban elért előrehaladásról szóló 2009. júliusi jelentésében a Bizottság hangsúlyozta a biológiai sokféleség megóvására irányuló törekvések fokozásának szükségességét. Ez magában foglalja a fenntartható mezőgazdaság EU-szerte történő megőrzését és előmozdítását, oly módon, hogy lehetővé teszik az alapvető közszolgáltatások biztosítását; a vonzó tájjelleg, az értékes élőhelyek és a biológiai sokféleség megóvását; a megújuló energiaforrások további fejlesztését; a természeti erőforrásokkal, például az vízzel és talajjal történő gazdálkodást; valamint az éghajlatváltozáshoz történő pozitív hozzájárulást.

*
* *

47. kérdés, előterjesztette: Pavel Poc (H-0122/10)

Tárgy: A Schengeni Határ-ellenőrzési Kódex rendelkezéseinek megsértése - határellenőrzések vagy ezzel egyenértékű intézkedések a cseh-német belső határ német oldalán

2007. december 21-én a Cseh Köztársaság a schengeni térség tagjává vált, melynek eszmei alapja a belső határok szabad, ellenőrzés és megállítást nélküli átlépésének lehetősége. A Német Szövetségi Köztársaság határrendőrsége azonban továbbra is váratlan vagy rendszeres ellenőrzéseket végez különböző helyeken, ok nélkül. Az utazók tapasztalatai szerint a Német Szövetségi Köztársaság megszegi a Schengeni Határ-ellenőrzési Kódex rendelkezéseit, különösen annak 21. cikkét, mivel ezen ellenőrzések célja a határellenőrzés, és sokkal alaposabbak, mint a schengeni térség külső határain a harmadik országok polgárain végzett ellenőrzések. A határátkelést már elegendő oknak tekintik az ellenőrzésre és a polgárok nem tudják, hogy ez milyen mértékben engedélyezett. 2009 októberében a Bizottságnak értékelő jelentést kellett volna benyújtania az Európai Parlamentnek a kódex belső határokra vonatkozó III. fejezete rendelkezéseinek végrehajtásáról.

Mikor szándékozik a Bizottság benyújtani ezt a jelentést, miképpen értékeli a Bizottság annak eredményeit és vajon ezek az eredmények abba az irányba mutatnak-e, hogy a kódex 21. cikkét ki kell igazítani azon feltételek pontosítása érdekében, melyek esetén a határrendőrség általi ellenőrzések engedélyezettek?

Válasz

(EN) A személyek határátlépésére irányadó szabályok közösségi kódexének (Schengeni határ-ellenőrzési kódex) létrehozásáról szóló 562/2006/EK rendelet⁽¹⁵⁾ 38. cikke értelmében a Bizottságnak 2009. október 13-ig be kellett volna nyújtania az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a III. cím (Belső határok) alkalmazásáról szóló jelentését.

⁽¹⁵⁾ HL L 105., 2006.4.13., 1. o.

Annak érdekében, hogy a jelentést elkészíthesse, a Bizottság 2009 júliusában kérdőívet küldött a tagállamoknak. A Bizottság az utolsó válaszokat csupán 2010 elején, több emlékeztetőt követően kapta kézhez. Következésképpen a jelentés kidolgozására csak ezen időpont után kerülhetett sor, és az jelenleg is folyamatban van.

A jelentés a belső határokra vonatkozó valamennyi rendelkezésre kiterjed majd, azaz a határellenőrzés megszüntetésére a belső határokon, a tagállamok területén végrehajtott ellenőrzésekre, a forgalom akadályainak megszüntetésére a belső határok közötti határátkelőhelyein, valamint a határellenőrzés ideiglenes visszaállítására a belső határokon, ideértve a rendelet hatálybalépése óta a szóban forgó rendelkezések alkalmazásából fakadó tapasztalatokat és nehézségeket is.

A Bizottság a továbbiakban ismerteti majd a jelentés következtetéseit, valamint adott esetben és megfelelő időben olyan javaslatokat is, amelyek a fent említett rendelkezések alkalmazásából fakadó nehézségek megoldására irányulnak.

*
* *

48. kérdés, előterjesztette: Jim Higgins (H-0127/10)

Tárgy: Pénzügyi szabályozás a nyugdíjban részesülő személyek védelmére

Tekintettel arra, a legújabb felismerésre, hogy Írországban és EU-szerte egyáltalán nem volt gazdasági és pénzügyi szabályozás, milyen módon kívánja a Bizottság megvédeni azokat a keményen dolgozó polgárokat, akik pénzügyi szabályozás hiányában úgy találják, hogy nyugdíjuk és megtakarításuk jelentős mértékben lecsökkent?

A Bizottság hogyan garantálja, hogy a gazdasági és pénzügyi szabályozás ilyen mértékű hiánya soha többé nem fog előfordulni?

Válasz

(EN) Jóllehet nem áll fenn a tisztelt képviselő által említett „gazdasági és pénzügyi szabályozás teljes hiánya” az EU területén, a Bizottság nagyon is tisztában van annak szükségességével, hogy levonják a gazdasági és pénzügyi válság tanulságait. A Bizottság keményen dolgozik a pénzügyi szolgáltatások szabályozási keretének javításán. Ez magában foglalja egy hatékonyabb felügyeleti rendszer kialakítását az EU-ban, továbbá a pénzügyi intézmények stabilitásának, kockázatkezelésének és belső ellenőrzésének megerősítését, valamint az esetleges szabályozási hiányosságok orvoslását.

Ami a nyugdíjakat illeti, a nyugdíjjogosultak védelmére szolgáló legfőbb uniós jogszabálynak a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények tevékenységéről és felügyeletéről szóló 2003/41/EK irányelv (IORP-irányelv)⁽¹⁶⁾ tekinthető. Ez az irányelv arra kötelezi a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézményeket, hogy elegendő és megfelelő eszközökkel rendelkezzenek a biztosítástechnikai tartalékok fedezésére, ugyanakkor nem nyújt részletes iránymutatást e tartalékok kiszámítására vonatkozóan. A tagállamok további intézkedéseket fogadhatnak el a nyugdíjjogosultak védelmére, amilyenek például a szavatoló tőkére vonatkozó követelmények, a munkáltatói garanciák, a nyugdíjvédelmi rendszerek, illetve a biztonsági mechanizmusok egyéb formái. Az Európai Biztosítás- és Foglalkoztatóinyugdíj-felügyeleti Bizottsága (CEIOPS) 2008 márciusában közzétett egy jelentést, amelyben felülvizsgálta a biztosítástechnikai tartalékokra és biztonsági mechanizmusokra vonatkozó rendelkezéseket a különböző tagállamokban.⁽¹⁷⁾

A válság súlyosbította a demográfiai kihívást, és rávilágított az egyes tőkefedezeti nyugdíjrendszerek szerkezeti hiányosságaira. Az említett probléma kezelése érdekében a Bizottság ez év folyamán tervezi egy nyugdíjakról szóló zöld könyv közzétételét. A cél, hogy konzultációt indítsanak számos olyan kérdésben, amely a nyugdíjak elégséges mértékéhez, fenntarthatóságához, hatékonyságához és biztonságához kapcsolódik. Ennek részeként a zöld könyv kiterjedt vitát kíván indítani a magánnyugdíj-pénztárak szabályozásáról, az IORP-irányelv esetleges felülvizsgálata mellett.

⁽¹⁶⁾ HL L 235., 2003.9.23.

⁽¹⁷⁾ http://www.ceiops.eu/media/docman/public_files/publications/submissionstotheec/ReportonFundSecMech.pdf.

Hozzá kell tenni, hogy azon nyugdíjjogosultak, akik pénzüket a bankban tartják, egyéb betétesekként a betétbiztosítási rendszerekről szóló 94/19/EK irányelv⁽¹⁸⁾ értelmében védelmet élveznek. Ezt tavaly a 2009/14/EK irányelv⁽¹⁹⁾ módosította, amely többek között kimondja, hogy a tagállamok 2010. december 31-ig gondoskodnak arról, hogy a banki betéteket bankcsőd esetére 100 000 EUR összegig biztosítják (jelenleg az irányelv által előírt minimális fedezeti szint 50 000 EUR). A Bizottság ez év folyamán egy későbbi időpontban tervezi a betétbiztosítási rendszerekről szóló irányelv módosításaira vonatkozó javaslat előterjesztését, amelynek célja a betétesek megtakarításainak szorosabb védelme és a betétesek bizalmának erősítése.

*
* *

49. kérdés, előterjesztette: Nessa Childers (H-0129/10)

Tárgy: Bizottsági támogatás a pszichiátriai gondozáshoz

Miközben öröndetes kezdeményezések indultak a közelmúltban az olyan problémák leküzdésére, mint például a rák és a cukorbetegség, továbbra sincs megfelelő támogatás a lelki problémákkal küzdő emberek támogatására sem nemzeti, sem európai szinten. A múlt héten három, egymástól 30 km-re élő ember vetett véget életének egymástól függetlenül a választóközteremben. Noha kétségtelenül mindhárman betegek voltak, az egészségügyi rendszer is cserben hagyta őket, mivel a mintegy 100 kilométerre fekvő Dublinba kellett utazniuk ellátásért. Ironikus módon miközben a közeli városokban léteznek olyan szolgálatok, amelyekhez öngyilkossági halálesetek idején lehet fordulni, e városokban nincsenek depresszióval és lelki betegségekkel foglalkozó szolgálatok, amelyek segítenének eleve megelőzni az ilyen öngyilkosságokat. Régen esedékes már egy olyan kezdeményezés, amely az öngyilkossági és depresszióhullám elleni fellépésre irányul, és a probléma eléggé fontos ahhoz, hogy az új Bizottság egyik központi feladata legyen.

Hogyan tervezi az új Bizottság e kérdések kezelését?

Hajlandó-e a Bizottság arra, hogy intézkedést hozzon, hogy új egészségügyi napirendjének kulcselemeként kezelje az öngyilkossági hullámot?

Válasz

(EN) A mentális egészség fontos közegészségügyi kihívás, és hiánya egyúttal a betegségek első számú kiváltó oka az EU területén.

A Bizottság tudatában van annak, hogy az öngyilkosság gyakran összefüggésbe hozható mentális egészségi problémákkal.

2008 júniusa óta az uniós intézmények, a tagállamok és több terület szakemberei a lelki egészség és jólét európai paktumának keretében együttműködést folytatnak, valamint megosztják egymással a helyes gyakorlatokat a mentális egészséghez kapcsolódó kérdésekben.

Ezzel összefüggésben 2009 decemberében Magyarország Egészségügyi Minisztériumával közösen a Bizottság támogatta a depresszió és az öngyilkosság megelőzésével foglalkozó konferencia megrendezését. A konferencia során rávilágítottak arra, hogy a tagállamoknak szakpolitikákat kell kidolgozniuk a depresszió és az öngyilkosság elleni küzdelemre, és egyúttal megvitatták az öngyilkossággal szembeni fellépés tényeken alapuló keretének lehetőségét.

Természetesen maguk a tagállamok felelősek annak eléréséért, hogy a nemzeti egészségügyi politikák és az egészségügyi szolgáltatások a mentális egészséghez kapcsolódó követelményekre összpontosítsanak.

*
* *

⁽¹⁸⁾ HL L 135., 1994.5.31.

⁽¹⁹⁾ HL L 68., 2009.3.13..

50. kérdés, előterjesztette: Laima Liucija Andrikiene (H-0132/10)**Tárgy: A harmadik országoknak történő fegyvereladásra vonatkozó közös szabályozás szükségessége**

Franciaország a közelmúltban tárgyalásokba kezdett Oroszországgal négy Mistral hadihajó lehetséges eladásáról. E megbeszélések hallatán számos uniós tagállam, többek között Lettország, Litvánia, Észtország és Lengyelország kijelentette, hogy a Mistral hadihajók eladása negatív hatással lenne saját, illetve az Unió egyes szomszédainak biztonságára. Felhívják a figyelmet továbbá arra, hogy a Mistral egyértelműen támadó jellegű hajóosztály.

Tekintettel arra, hogy a Lisszaboni Szerződés közös védelempolitika kidolgozására törekszik, és záradékot tartalmaz a biztonság és a védelem területén vállalt szolidaritásra vonatkozóan, nem véli úgy a Bizottság, hogy az Európai Unióban közös szabályozásra van szükség az uniós tagállamok általi, harmadik országoknak történő fegyvereladásra vonatkozóan?

Hajlandó a Bizottság tárgyalásokat kezdeményezni a témában?

Válasz

(EN) A katonai felszerelések EU-ból harmadik országokba irányuló kivitelét a 2008/944/KKBP közös tanácsi álláspont szabályozza, amelynek elfogadására 2008. december 8-án került sor. A közös álláspont értelmezése és végrehajtása mindenekelőtt a tagállamok feladata.

A közös álláspont több olyan kritériumot is tartalmaz, amelyeket a tagállamok kötelesek figyelembe venni a fegyverkiviteli engedélyek iránti kérelmek elbírálásakor. Ezek közé tartozik a regionális béke, biztonság és stabilitás megőrzése, továbbá a tagállamok, valamint a baráti és a szövetséges országok nemzetbiztonsága.

A közös álláspont előírja, hogy „a tagállamok a KKBP keretében, ezen közös álláspont alapelveire és kritériumaira figyelemmel – adott esetben – közösen értékelik a tagállamok katonai technológia és felszerelés-kivitele lehetséges vagy tényleges rendeltetési országainak a helyzetét”. Az ilyen értékelésekre rendszeres időközönként sor kerül többek között a hagyományos fegyverek kivitelével foglalkozó tanácsi munkacsoport égisze alatt, továbbá valamennyi megfelelő szinten, a tagállamok kérésére.

*
* *

51. kérdés, előterjesztette: Mairead McGuinness (H-0134/10)**Tárgy: Munkanélküliség a fogyatékosok körében**

Fel tudná-e vázolni a Bizottság a véleményét azzal kapcsolatban, hogy milyen mértékben és hogyan kellene az uniós növekedési és foglalkoztatási stratégia részét alkotniuk a fogyatékosok körében tapasztalt munkanélküliségnek és a számok növekedését megakadályozó fellépésnek?

Úgy véli-e a Bizottság, hogy az Európai Foglalkoztatási Stratégia iránymutatásain belül konkrét mutatókat kellene felállítani a fogyatékosok számára?

Válasz

(EN) A Bizottság tudatában van azon nehézségeknek, amelyekkel a fogyatékkal élő személyek szembesülnek az Európai Unió területén, a munkavállalással és a munkában maradással összefüggésben. A növekedésre és munkahelyteremtésre irányuló lisszaboni stratégia keretében a fogyatékkal élő személyek munkapiaci helyzetével három átfogó célkitűzés foglalkozik, amelyeket a tagállamok foglalkoztatáspolitikáira vonatkozó iránymutatások⁽²⁰⁾ közül a 17. iránymutatás tartalmaz. Az Európa 2020 stratégiáról szóló bizottsági javaslatban rögzített, inkluzív növekedésre irányuló prioritás egyértelműen a fogyatékkal élőkre is kiterjed. A Bizottság továbbá teljes mértékben elkötelezte magát egy olyan megközelítés mellett, amely a fogyatékkal élők szempontjainak általános érvényesítésére törekszik, következésképpen biztosítja majd, hogy a fogyatékkal élő személyek az intelligens, fenntartható és inkluzív növekedésre irányuló valamennyi kiemelt kezdeményezés előnyeiből részesülhessenek.

A jövőbeli európai foglalkoztatási stratégia szempontjából mindenképpen hasznosnak bizonyulnának a fogyatékkal élő személyek foglalkoztatási helyzetére vonatkozó egyedi mutatók. Ugyanakkor a fogyatékoság

⁽²⁰⁾ <http://register.consilium.europa.eu/pdf/en/08/st10/st10614-re02.en08.pdf>.

egységes fogalom meghatározásának hiánya EU-szerte komoly akadálya az összehasonlítható mutatók kialakításának. A Bizottság továbbá hangsúlyozza, hogy a javasolt öt kiemelt cél képviseli az Európa 2020 stratégia által elérni kívántakat: magas szintű gazdasági és foglalkoztatási növekedés (a foglalkoztatási rátához kapcsolódó cél), amely intelligens (K+F/innovációs és felsőoktatási cél, a korai iskolaelhagyókhoz kapcsolódó céllal karöltve), inkluzív (a szegénység csökkentéséhez kapcsolódó cél) és környezetbarát (20/20/20 célok). A kiemelt célok nem arra hivatottak, hogy az Európa 2020 stratégia valamennyi szempontját tükrözzék, és értelemszerűen korlátozott számban állnak rendelkezésre.

*
* *

52. kérdés, előterjesztette: Niki Tzavela (H-0140/10)

Tárgy: Energiapolitika

Az energiaágazat tekintetében az Európai Unió képviselői kifejezték azon szándékukat, hogy javítsák az Oroszországgal fenntartott kapcsolatokat, és az üzleti kapcsolat irányába történő elmozdulásról beszéltek.

A Mediterrán térség dél-keleti részén két rivális vezeték húzódik: a Nabucco és a Déli Áramlat. A Déli Áramlat orosz gázt fog szállítani. A Nabucco vezeték működésre kész, azonban nem áll rendelkezésre gáz annak ellátására. Tekintve, hogy a Törökország és Örményország közötti patthelyzet útját állja az Azerbajdzsánból érkező gáznak, az EU pedig Iránnal nem hajlandó üzletelni, honnan fogja az EU beszerezni a Nabucco vezetékkel ellátó gázt?

Az üzleti szempontokat előtérbe helyezve foglalkozik-e a Bizottság azzal a lehetőséggel, hogy tárgyalásokat folytasson Oroszországgal a Nabuccóról és a Déli Áramlatról? Gondolkozik-e a Bizottság olyan módokon, amelyek segítségével a két projekt együttműködhetne az egymással való versengés helyett? Amennyiben igen, hogyan fogja ezt a Bizottság elérni?

Válasz

(EN) A Bizottság célja, hogy gondoskodjon az energiaellátás biztonságának magas szintjéről. Ebben az értelemben elkötelezte magát amellett, hogy megnyitja a déli folyosót, és mindenképp a harmadik országokkal fenntartott kapcsolataiban előmozdítja a projektgazdák bármely olyan projektjét, amely elősegíti az említett célkitűzés elérését. A projektek kereskedelmi vonatkozásai azonban a projektgazdák kizárólagos felelősségét képezik.

A Bizottság rendelkezésére álló információk alapján elegendő földgázmennyiség található a déli folyosó térségében ahhoz, hogy a déli folyosóhoz kapcsolódó bármely projekt megvalósulhasson. Amint azt a Bizottság tudomására hozták, az említett projektek esetében vállalt kezdeti kötelezettség hozzávetőlegesen 8 milliárd köbméter évente.

A Bizottság tudomása szerint a déli folyosóhoz kapcsolódó projektek egyike sem függ kifejezetten az iráni gázellátástól.

*
* *

53. kérdés, előterjesztette: Ilda Figueiredo (H-0146/10)

Tárgy: A szegénység elleni küzdelem európai éve

A közösségek körében tevékenykedő intézményekben tett látogatásaim, illetve a velük folytatott találkozóim alkalmából sokszor felhívják figyelmemet arra, hogy kevésbé látható a szegénység elleni küzdelem európai éve, és mindenképp hiányoznak azok az eszközök, amelyek segítségével több helyi intézkedést és fellépést lehetne végrehajtani, tekintettel arra, hogy Portugáliában a 17 éves aluli gyermekek és fiatalok 23%-a szegénységben él.

A jelenlegi helyzet különösen súlyos, mivel emelkedik a munkanélküliség, illetve egyre több a bizonytalan és rosszul fizetett munkahely, ami különösen a fiatalokat és a nőket érinti.

Ezért kérem az Európai Bizottságot, adjon tájékoztatást arról, hogy milyen intézkedéseket hoznak a szegénység elleni küzdelem európai évének keretében, milyen konkrét fellépéseket irányoztak elő, és milyen összegeket fordítanak erre a célra.

Válasz

(EN) A gyermekek és a fiatalok általában jobban ki vannak téve a szegénység veszélyének, mint a népesség többi része. A háztartások két típusa fokozott veszélynek van kitéve, nevezetesen az egyszülős háztartások eltartott gyermekekkel, valamint a „nagy családos” háztartások, mint Portugália esetében.

Portugália az „Instituto da Segurança Social IP” elnevezésű, a Munkaügyi és Társadalmi Szolidaritási Minisztérium égisze alatt működő állami szervet jelölte ki a szegénység és a társadalmi kirekesztés elleni küzdelem európai évében vállalt portugál részvétel megszervezéséért és a nemzeti koordinációért felelős nemzeti hatóságként.

Portugália egy, a regionális és helyi hatóságok, a nem kormányzati szervezetek (NGO-k) és a média között létrejött partnerségen keresztül végzi az európai év célkitűzéseinek megvalósítását. Nemzeti szinten az alábbi négy prioritás kiválasztására került sor:

a szegénység csökkentéséhez történő hozzájárulás (és a társadalmi kirekesztés kockázatának megelőzése) olyan gyakorlati fellépések révén, amelyek ténylegesen kihatnak az emberek életére;

a szegénység és annak többdimenziós jellege megértéséhez, valamint láthatósága növeléséhez történő hozzájárulás;

a társadalom egészének bevonása és mozgósítása a szegénység és a kirekesztés felszámolására irányuló törekvésekben;

annak feltételezése, hogy a szegénység valamennyi országot érintő probléma („a határokon túlmutat”).

Portugália 2010 áprilisa során foglalkozik majd az ifjúságot érintő kérdésekkel, 2010 júniusában pedig a gyermekszegénységre összpontosít. Több figyelemfelkeltő tevékenység is folyamatban van, ideértve a nyilvánosságot célzó regionális rendezvényeket is. Portugália kedvező visszajelzéseket kapott a média részéről, és folyamatban lévő széles körű internetes tájékoztató kampánya (amely hírleveleket, egy weboldalt és közösségi hálózatokat foglal magában) az egyik legsikeresebb a résztvevő országok hasonló kezdeményezései közül.

Az EU által társfinanszírozott, az európai év portugáliai végrehajtására irányuló költségvetés összege 600 000 EUR. Ezenfelül a nemzeti kommunikációs és ismeretterjesztő kampány – amely szemináriumokra és egyéb rendezvényekre is kiterjed – finanszírozása teljes mértékben nemzeti forrásokból történik.

*
* *

54. kérdés, előterjesztette: Jörg Leichtfried (H-0148/10)**Tárgy: Az Európai Parlament képviselőinek száma a Lisszaboni Szerződés hatálybalépése után**

Az Európai Parlament 2009. november 25-én módosított eljárási szabályzatának 11. cikke szerint a 18 jövőbeli képviselő a kiegészítő jegyzőkönyv ratifikálásáig megfigyelőként vehet részt az Európai Parlament munkájában és nincsen szavazati joguk.

Milyen módon kívánja a Bizottság végrehajtani a Lisszaboni Szerződést a 18 további európai parlamenti képviselői hely tekintetében?

Milyen kezdeményezést tesz majd a Bizottság annak érdekében, hogy az uniós tagállamok minél hamarabb ratifikálják a kiegészítő jegyzőkönyvet?

Mit kíván tenni a Bizottság annak érdekében, hogy Franciaország megfeleljen az Európai Tanács 2009. június 18-i és 19-i következtetéseinek és kinevezze a további európai parlamenti képviselőket?

Válasz

(EN) Az Európai Tanács az EUSz. 48. cikkének (3) bekezdése alapján felkérte a Bizottságot, hogy ismertesse véleményét a spanyol kormány által előterjesztett, az átmeneti rendelkezésekről szóló (36.) jegyzőkönyv módosítására irányuló javaslatáról. A Bizottság jelenleg dolgozik véleménye elkészítésén annak érdekében, hogy hozzájárulhasson ahhoz, hogy a további képviselők mihamarabb betölthessék mandátumukat a szükséges szerződés módosítást, valamint az előírt elsődleges jogi aktus ratifikálását követően.

Az előírt elsődleges jogi aktus ratifikálása tagállami hatáskörbe tartozik. A Bizottság nem rendelkezik hatáskörrel ahhoz, hogy az említett folyamatot befolyásolja.

A 2009. június 18–19-i Európai Tanács elnökségi következtetéseinek 4. melléklete kimondja, hogy a további helyek betöltése érdekében az érintett tagállamok saját nemzeti joguknak megfelelően választanak képviselőket azzal a megkötéssel, hogy e képviselőket vagy általános közvetlen választás útján – mégpedig ad hoc választáson vagy a 2009. júniusi európai parlamenti választások eredménye alapján – választják meg, vagy nemzeti parlamentjük a saját tagjai közül választja meg a szükséges létszámú képviselőt.

*

* *

55. kérdés, előterjesztette: Cristian Dan Preda (H-0152/10)

Tárgy: A kisebbségek anyanyelvi oktatáshoz való jogának védelme Ukrajnában

Milyen eszközökkel kívánja garantálni az Európai Bizottság a kisebbségek anyanyelvi oktatáshoz való joga tiszteletben tartásának középpontba helyezését az Ukrajnával folytatott politikai párbeszédben? Hogyan ellenőrzi és biztosítja, hogy Ukrajna teljes mértékben végrehajtsa a társulási menetrendben a kisebbségi jogok tiszteletben tartására vonatkozóan vállalt kötelezettségeit? Továbbá, Ferrero-Waldner asszony a Bizottság képviselőjeként, Gál Kinga Parlamentben feltett kérdésére (P-6240/09) február 3-án adott válaszában kijelentette, hogy tudomásul vették a 461 (2008) számú ukrán miniszteri rendelet és az 1033 (2009) számú állásfoglalás tartalmát, illetve az érettségi vizsgákra vonatkozó új rendelkezéseket, valamint közölte, hogy folytatják a helyzet megfigyelését. Mik voltak e megfigyelési folyamat eredményei, és mit gondol a Bizottság, mely eszközökkel érhető el a kisebbségek anyanyelvi oktatáshoz való hozzáféréseinek javítása?

Válasz

(EN) Az EU és Ukrajna közötti kapcsolat közös értékeken alapul, amelyek az emberi jogok tiszteletben tartását, a jogállamiságot és a demokratikus elveket is magukban foglalják. Ukrajnával e kérdéseket az EU és Ukrajna közötti rendszeres politikai párbeszéd keretében, valamint a partnerségi és együttműködési megállapodás által létrehozott együttműködési keret égisze alatt vitatják meg. Mindenekelőtt az emberi jogi kérdéseket vetik fel rendszeresen a csúcstalálkozók szintjén, az EU–Ukrajna együttműködési tanácsban, valamint a jogérvényesüléssel, szabadsággal és biztonsággal foglalkozó albizottságban, továbbá a kétoldalú találkozók és a rendes párbeszédet szolgáló találkozók alkalmával.

Ezenfelül a közelmúltban elfogadott társulási menetrend is kiterjedten foglalkozik az emberi jogi kérdésekkel (ami az EU–Ukrajna európai szomszédsági politika (ESZP) korábbi cselekvési tervét is jellemezte). Az európai szomszédsági politika cselekvési tervével kapcsolatban elért előrehaladásról szóló jelentésében a Bizottság rendszeresen beszámol az ilyen jellegű kötelezettségvállalások teljesítéséről. A 2009-re vonatkozó jelentést hamarosan közzéteszik.

Az emberi jogok, a jogállamiság és a demokrácia előmozdítását az EU egyúttal az ESZP támogatási eszköz révén biztosítja (amely a 2011–2013-as időszakra szóló nemzeti indikatív program 20–30%-ával egyenlő), továbbá egyéb finanszírozási eszközök segítségével, amelyek támogatják a helyi emberi jogi szervezeteket – mint például a demokrácia és az emberi jogok európai eszköze –, valamint a keleti partnerség mechanizmusain és forrásain keresztül (mint például a „Demokrácia, jó kormányzás és stabilitás” elnevezésű platform).

Ami a kisebbségekkel szembeni bánásmódot illeti – nevezetesen az oktatás terén –, a Bizottság a továbbiakban is szoros figyelemmel kíséri az említett kérdést. A politikai párbeszéd jegyében megrendezett találkozók során a Bizottság következetesen felvetette Ukrajna előtt a kisebbségi jogok tiszteletben tartásának fontosságát, valamint annak jelentőségét, hogy az oktatáshoz kapcsolódó rendelkezések sem közvetlen, sem pedig közvetett módon ne érintsék hátrányosan a nem ukrán ajkú személyeket. Ezt a kérdést egyúttal más érintett nemzetközi szervezetekkel (Európa Tanács, Európai Biztonsági és Együttműködési Szervezet (EBESZ)) is megvitatta. A Bizottság a továbbiakban is párbeszédet folytat majd az említett kérdéssel ukrán partnereivel, különösképpen az ukrán kormányban a közelmúltban végbement változások fényében.

Az EU többnyelvűségi politikájának átfogó célja, hogy valamennyi nyelv értékességére felhívja a figyelmet, a regionális és kisebbségi nyelveket is ideértve. A nyelvi és kulturális sokféleség tiszteletben tartása e politika egyik sarokköve.

*

* *

56. kérdés, előterjesztette: Iliana Malinova Iotova (H-0153/10)**Tárgy: A Földközi-tengeri Általános Halászati Bizottságtól (GFCM) független, a Fekete-tenger halállományaival foglalkozó szerv felállítása**

A Fekete-tengerrel a Földközi-tengeri Általános Halászati Bizottság (GFCM) egyik alosztálya foglalkozik. Ennek a bizottságnak azonban jelenleg csak három fekete-tengeri part menti állam (Bulgária, Románia és Törökország) tagja, és közülük csak kettő tagja az Európai Uniónak is. A bizottságból hiányzik a többi három part menti állam (Ukrajna, Oroszország és Grúzia). Gyakran ez az oka annak, hogy problémák merülnek fel a halállományok állapotával és a környezetvédelmi helyzettel kapcsolatos adatgyűjtés terén. Emellett a GFCM nem hívja fel kellőképpen a figyelmet a Fekete-tenger problémáira, amint az az egyes éves ülések dokumentumaiból is kitűnik, melyekből egyebek közt teljességgel hiányoznak az erre az EU számára viszonylag új tengerre vonatkozó tudományos vizsgálatok és projektek.

Kívánja-e a Bizottság kezdeményezni a GFCM-től független, a Fekete-tengerrel foglalkozó szerv felállítását, amely figyelemmel kísérné az állományok állapotát és az ökoszisztémát?

Szándékában áll-e a Bizottságnak, hogy nagyobb prioritást biztosítson a Fekete-tengernek a halászat területén, mindaddig, amíg azzal a GFCM foglalkozik?

Válasz

(EN) A Földközi-tengeri Általános Halászati Bizottság (GFCM) jobb eredményeket érhet el, ha a szerződő felek hatékonyabb szerepvállalást tanúsítanak, és biztosítják saját tudósai aktív részvételét az adott munkacsoportokban, mivel ez jelenti az átfogó döntéshozatali folyamat első fontos lépéseinek egyikét.

A GFCM az évek során – és mindenekelőtt a 2008. évi 32. ülése óta – következetesen kifejezte az iránti elkötelezettségét, hogy megerősítse a Fekete-tengerre irányuló fellépéseit, és ebben az összefüggésben egyedi kezdeményezések végrehajtására került sor egy együttműködésen alapuló regionális kutatási projekt kidolgozása és végrehajtása érdekében. Ugyanakkor annak ténye, hogy a hat fekete-tengeri ország közül egyelőre csupán három állam tagja a GFCM-nek, komoly gátat szab a GFCM hatékonyabb szerepvállalásának az említett térségben.

A Bizottság – tekintettel az EU halászati kérdésekben fennálló kizárólagos hatáskörére – miközben a GFCM fekete-tengeri fellépéseinek fokozására törekszik, arra is készen áll, hogy feltérképezzen a térségbeli együttműködés további előmozdítására irányuló minden lehetséges kezdeményezést, azzal a céllal, hogy fenntartható halászatot biztosítson, mégpedig az ökoszisztéma-alapú szemlélet halászati gazdálkodásban való érvényesítése révén, önálló rendszerként, vagy a Fekete-tenger szennyezés elleni védelméről szóló egyezményen (bukaresti egyezményen) keresztül.

A Bizottság támogatja az összes part menti állammal folytatott megerősített párbeszédet, azzal a céllal, hogy megtalálják a közös kapcsolódási pontokat, valamint megállapodásra jussanak konkrét együttműködési projektekről, ezzel párhuzamosan pedig előmozdítsák és fokozzák a GFCM fekete-tengeri fellépéseit.

*
* *

57. kérdés, előterjesztette: Nicole Kiil-Nielsen (H-0157/10)**Tárgy: Az emberi jogok védelme Afganisztánban**

2010. január 28-án Londonban az Európai Unió támogatta Hámid Karzai afgán elnök nemzeti megbékélési tervét, és ígéretet tett arra, hogy hozzájárul annak finanszírozásához.

Kapott-e garanciákat az EU a nők alapvető jogainak tiszteletben tartására vonatkozóan e terv jóváhagyása és támogatása előtt?

Ha a nemzeti megbékélést maguknak az afgánoknak kell megvalósítaniuk, az Európai Bizottság miként szándékozik biztosítani a demokratikus jogok tiszteletben tartását az afgán nemzetgyűlés május 2–4-i, kabuli, a békével foglalkozó konzultációs ülésén?

A 2010 júniusára tervezett kabuli konferencia alkalmával az Unió pénzügyi segítségnyújtása feltételül fogja-e szabni azt, hogy az afgán kormány teljesítse a felelősségteljes kormányzás és a szabad parlamenti választások garantálása, valamint a korrupció elleni küzdelem érdekében szükséges strukturális reformok elindítására vonatkozóan tett kötelezettségvállalásait?

Válasz

(EN) Az EU szilárdan elkötelezte magát az emberi jogok – és jelen összefüggésben – a nemek jogainak támogatása mellett programjai és az Afganisztánnal folytatott politikai párbeszéd keretében egyaránt. Következésképpen a Bizottság üdvözi a szóban forgó kérdést, amely joggal világít rá azon kihívásokra, amelyekkel az afgán nők továbbra is szembesülnek annak ellenére, hogy a jogalkotás terén már történtek bizonyos előrelépések, mindenekelőtt 2009-ben. A Bizottság örömmel tájékoztat arról, hogy a COHOM⁽²¹⁾ 2009 decemberében Brüsszelben tartott ülését a Human Rights Watch által készített jelentés ismertetésének alkalmából kizárólag az afganisztáni nők helyzetének szentelték, és az ülésen különféle nem kormányzati szervezetek képviselői is részt vettek, megosztva az adott területtel kapcsolatos észrevételeiket.

Az egyik kihívást a szóban forgó jogok egységes szerkezetbe foglalása és tökéletesítése jelenti majd az újbóli beilleszkedés és a megbékélés folyamatának összefüggésében, amint azt a (2010. január 28-i) londoni konferencia alkalmával is megállapították. Ez a folyamat afgán vezetéssel valósul meg, a részleteket azonban még nem véglegesítették, jóllehet csak ezek ismeretében válik majd lehetségessé a reintegrációs alap számára nyújtott esetleges uniós támogatás kérdésének vizsgálata.

Ebben az összefüggésben fontos lépést jelentenek a küszöbön álló „Peace Jirga” béketárgyalások, amelyekre 2010. május 2–4-én Kabulban kerül sor. Ez még csak az első lépés, és megjegyzendő, hogy nem rendelkezik alkotmányos hatalommal, hanem inkább tanácsokat fogalmaz meg a folyamatra vonatkozóan. Az előkészületek még zajlanak, mindenekelőtt a részvétel – azaz a küldöttségek összetételének – folyamatosan alakuló kérdéséről. Annyi már ezen a ponton is bizonyos, hogy a női képviselők különleges szerepet és helyet kapnak majd ezen az eseményen. Ugyanakkor a nemzetközi közösség egyelőre túl kevés információval rendelkezik ahhoz, hogy felmérje a Peace Jirga által a nemi kérdések és az újbóli beilleszkedés vonatkozásában elérhető lehetséges hatásokat.

A Bizottság egyúttal azon aggályokkal is tisztában van, amelyeket napjainkban az afgán nők maguk is folyamatosan felvetnek a nyilvánosság előtt, és amelyek parlamenti képviselőket és a civil társadalom képviselőit érintik. Az EU (az uniós küldöttségi vezetőkkel közösen) a továbbiakban is szoros figyelemmel kíséri majd az e tekintetben bekövetkező fejleményeket, mindenekelőtt a helyszínen működő emberi jogi szakértői révén.

Az EU adott esetben továbbra is felvet majd konkrét kérdéseket az afgán kormány előtt, 2009-ben például az EU számos felszólalást tett – nyilvánosan és kétoldali párbeszéd keretében egyaránt – az emberi jogi kérdésekről, nevezetesen a médiaszabadságról és a véleménynyilvánítás szabadságáról, valamint a síiták személyes jogállásáról szóló törvényről, és ezt már a múltban is megtette. Röviden szólva kétségtelen, hogy az EU számára az afgán alkotmány tiszteletben tartása és Afganisztán nemzetközi emberi jogi kötelezettségvállalásainak teljesítése olyan feltételek, amelyekhez a tervezett reintegrációs folyamat szempontjából feltétlenül ragaszkodik.

Az emberi jogok tiszteletben tartásával összefüggésben nem kapcsolódik feltétel az uniós támogatáshoz, amely ehelyett Afganisztán intézményeinek – nevezetesen a jogállamiság megteremtésében szerepet vállaló intézmények – megerősítésére törekszik, mivel ez elengedhetetlen ahhoz, hogy Afganisztán képessé váljon azon emberi jogi normák betartására, amelyek mellett elkötelezte magát. Emellett az EU alkalmas időben az afgán kormánnyal folytatott politikai párbeszéd keretében is felveti e kérdéseket, amint azt a múltban is megtette, nevezetesen a tavalyi elnökválasztásokra delegált uniós választási megfigyelő küldöttség nyomán követésével összefüggésben.

Fontos, hogy a kabuli konferencia nyomatékosítsa az afgán kormány kötelezettségvállalásait, nem csupán a korrupciót illetően – ami a londoni konferencia központi témája volt –, hanem általában véve a politikai magatartás magas szintű normáira vonatkozóan is, ideértve olyan alapvető kormányzási kérdéseket, mint a magas beosztású jelöltek átvilágítása, az átlátható és hatékony választási törvények, az illegális fegyvereket használó csoportok lefegyverzése, valamint az emberi jogok tiszteletben tartása. Gondos mérlegelést igényel annak eldöntése, hogy egy vagy több szóban forgó célkitűzés teljesítésének állítólagos elmaradása miatt vállalható-e a világ egyik legszegényebb országának nyújtott támogatás megvonásával járó kockázat. A legfontosabb célkitűzés – politikai, gazdasági és társadalmi szempontból egyaránt – megtalálni az erőszak megszüntetésének módját. E nélkül egyetlen célkitűzés sem érhető el.

(21) Az EU Tanács emberi jogi munkacsoportja.

*
* *

59. kérdés, előterjesztette: Gilles Pargneaux (H-0163/10)

Tárgy: A dimetil-fumarát gyártásának és forgalmazásának tiltása

Franciaországban a Conforama bútoraruházlánc értékesített a kínai Linkwise vállalat által gyártott és dimetil-fumarátot tartalmazó foteleket és kanapékat. Ezeknek az allergiát okozó foteleknek és kanapéknak eddig már elvileg 128 áldozata ismert. A számos európai ország (Franciaország, Finnország, Lengyelország, Egyesült Királyság, Svédország) fogyasztóit érintő súlyos egészségügyi problémák miatt az Európai Unió 2009. május 1-jétől legalább egy évre megtiltotta a dimetil-fumarátot tartalmazó termékek forgalmazását és elrendelte a még forgalomban lévő, szennyezett termékek visszahívását.

Meg tudja-e mondani a Bizottság egyrészt azt, hogy ezt az ideiglenes tiltást követte-e az egész Európai Unióra kiterjedő végleges tiltás? Másrészt, tudná-e pontosítani a Bizottság, hogy harmadik országok gyártói használhatják-e továbbra is ezt a nem engedélyezett biocidot, majd exportálhatják-e a dimetil-fumarátot tartalmazó termékeiket az Európai Unióba?

Válasz

(EN) Amint arról a Bizottság P-0538/10⁽²²⁾ sz. írásbeli választ igénylő kérdésre adott 2010. március 12-i válasza is beszámol, a dimetil-fumarát (DMF) fogyasztói termékekre vonatkozó átmeneti tilalmát egyelőre nem követte állandó tilalom. Az ilyen jellegű tilalomra irányuló javaslat elkészítésén jelenleg is dolgoznak az illetékes francia hatóságok a REACH-rendelet keretében⁽²³⁾. A tilalomra irányuló javaslatot várhatóan 2010. áprilisa folyamán nyújtják be az Európai Vegyianyag-ügynökséghez (ECHA). A becslések szerint a javaslat értékelése az ECHA-hoz történő benyújtástól számítva mintegy 18 hónapot vesz majd igénybe. Az értékelési folyamat végén a Bizottság azt tervezi, hogy a REACH értelmében javaslatot készít a DMF-re vonatkozóan, az ECHA véleménye alapján. A Bizottság által esetlegesen javasolt intézkedések a francia javaslatot és az ECHA bizottságainak véleményét is figyelembe veszik majd.

2010. március 11-én a Bizottság 2011. március 15-ig meghosszabbította az ideiglenes tilalmat. A Bizottság – a 2009. március 17-i határozatában⁽²⁴⁾ foglaltak szerint – a DMF fogyasztói termékekre vonatkozó ideiglenes tilalmának évenkénti megújítását tervezi, amíg nem sikerül állandó megoldást találni a kérdésre. Következésképpen a DMF-et tartalmazó minden fogyasztói termékkel szemben a továbbiakban is tilalom érvényesül az EU piacán, a behozatali termékeket is ideértve. A tilalmat ezentúl is a tagállami hatóságoknak kell végrehajtaniuk, a Bizottság 2009. március 17-i határozatában foglalt szabályokkal összhangban.

Végezetül fontos megemlíteni, hogy a DMF – amely egy biocid – fogyasztói termékek kezelésére történő felhasználása az EU-ban tilos, a biocid termékekről szóló irányelv⁽²⁵⁾ rendelkezései alapján. Következésképpen a DMF vegyi anyaghoz kapcsolódó probléma olyan harmadik országokból importált fogyasztói termékekre korlátozódik, amelyeket a származási országukban DMF-fel kezeltek. A biocid termékekről szóló irányelv felülvizsgálatának eredményeként 2009. júniusában a Bizottság elfogadott egy rendeletre irányuló javaslatot, amely – egyéb intézkedések mellett – lehetővé teszi olyan termékek behozatalát, amelyeket az EU-ban engedélyezett biocid termék(ek)kel kezeltek⁽²⁶⁾. A javaslatot jelenleg vizsgálja a Parlament és a Tanács.

*
* *

(22) <http://www.europarl.europa.eu/QP-WEB/application/home.do?language=HU>.

(23) Az Európai Parlament és a Tanács 2006. december 18-i 1907/2006/EK rendelete a vegyi anyagok regisztrálásáról, értékeléséről, engedélyezéséről és korlátozásáról (REACH), az Európai Vegyianyag-ügynökség létrehozásáról, az 1999/45/EK irányelv módosításáról, valamint a 793/93/EGK tanácsi rendelet, az 1488/94/EK bizottsági rendelet, a 76/769/EGK tanácsi irányelv, a 91/155/EGK, a 93/67/EGK, a 93/105/EK és a 2000/21/EK bizottsági irányelv hatályon kívül helyezéséről, HL L 396., 2006.12.30.

(24) 2009/251/EK: A Bizottság 2009. március 17-i határozata a dimetil-fumarát biocidot tartalmazó termékek forgalomba hozatala vagy piaci hozzáférhetővé tétele megtiltásának a tagállamok számára való előírásáról (az értesítés a C(2009) 1723. számú dokumentummal történt), EGT-vonatkozású szöveg, HL L 74., 2009.3.20.

(25) Az Európai Parlament és a Tanács 1998. február 16-i 98/8/EK irányelve a biocid termékek forgalomba hozataláról, HL L 123., 1998.4.24.

(26) COM(2009) 267 végleges.

60. kérdés, előterjesztette: Charalampos Angourakis (H-0165/10)**Tárgy: Sztrájktiltó intézkedések az egyiptomi halászok ellen**

A Michaniona régió sztrájkoló egyiptomi halásza a munkaadói által felbérelt orgyilkosok életüket és testi épségüket veszélyeztető támadásainak vannak kitéve, miközben sztrájkhoz való jogukat felháborító módon sárba tiporják. A sztrájk alatt a görög munkaerő alkalmazási szervezet (OAED) a munkáltatóktól elfogadott a sztrájkoló önkéntes távozásáról szóló hamis nyilatkozatokat az érintettek jóváhagyása nélkül, ami, annak ellenére, hogy a 1264/82. számú törvény tiltja a sztrájk alatti munkaerőfelvételt, lehetővé tette nagy számú munkanélküli halász felvételét. Ezen kívül, az egyiptomi halászok szakszervezetének panaszáról szóló ítélet április 14-én született meg, amely lehetővé teszi a hajótulajdonosok számára, hogy sztrájktiltókat vegyenek fel.

Elítéli-e a Bizottság a munkaadók bevándorló dolgozók elleni barbár agresszióját, illetve azt, hogy az OAED áttérését a sztrájktiltási mechanizmusra?

Válasz

(EN) A Bizottságnak nincs tudomása a tisztelt képviselő által említett incidensről.

A Bizottság minden szempontból elítélendőnek és teljességgel elfogadhatatlannak tartja a munkavállalókkal szembeni erőszakos cselekményeket.

Mindenkit megillet a testi és szellemi épsége tiszteletben tartásának joga. Mindenkit megillet az egyesülési szabadsághoz való jog, a szakszervezeti kérdéseket illetően is. A munkavállalóknak továbbá érdekellentét esetén – az uniós joggal, valamint a nemzeti jogszabályokkal és gyakorlatokkal összhangban – joguk van a kollektív fellépéshez érdekeik védelmére, a sztrájkot is beleértve. Mindezen jogokat az Európai Unió alapjogi chartája rögzíti (3., 12. és 28. cikk).

Ugyanakkor az 51. cikk értelmében a charta rendelkezéseinek címzettjei – a szubszidiaritás elvének megfelelő figyelembevételével – az Unió intézményei, szervei és hivatalai, valamint a tagállamok annyiban, amennyiben az Unió jogát hajtják végre.

Nem létezik olyan európai jogszabály, amely kimondottan előírja a sztrájkjogot, illetve szabályozza az annak gyakorlására vonatkozó feltételeket. Az EUMSZ. 153. cikke – az (5) bekezdésében foglaltak értelmében – erre a jogra nem alkalmazandó.

Következésképpen az illetékes görög hatóságokra – a bíróságokat is ideértve – hárul annak feladata, hogy értékeljék a kérdéses sztrájk jogszerűségét, valamint a személyzet sztrájk idején történő toborzását, és végrehajtsák a vonatkozó nemzeti jogszabályokat, a tagállamok alkalmazandó nemzetközi kötelezettségeinek kellő figyelembevételével.

*
* *

61. kérdés, előterjesztette: Pat the Cope Gallagher (H-0170/10)**Tárgy: Az ír kormány kérvénye az áradások okozta károk enyhítésére**

2010 januárjában az ír kormány kérvényt nyújtott be az Bizottsághoz, amelyben segítséget kért a 2009 végi áradások károsultjainak megsegítéséhez. Tud a Bizottság részletekkel szolgálni a kérelem ügyének jelenlegi állásáról?

Válasz

(EN) A Bizottság 2010. január 27-én kapta kézhez Írország kérelmét, amelyet ezután a Bizottság szolgálatai értékelték. Mivel az ír hatóságok által hivatkozott 500 millió eurós kárösszeg a GNI 0,6%-ában megállapított értékhatár alatt marad – ami Írország esetében jelenleg 935 millió eurónak felel meg –, az alap forrásai csupán kivételesen mozgósíthatók, amennyiben a Szolidaritási Alapról szóló rendeletben foglalt több egyedi kritérium is teljesül.

A Bizottság szolgálatai 2010 márciusában levelet intéztek az ír hatóságokhoz, amelyben felkérték őket az értékelés lezárásához szükséges további információk rendelkezésre bocsátására. Az ír hatóságoknak többek között konkrétan meg kell határozniuk az elszennvedett károk mértékét, amely januári kérelmükben még „megerősítendő”, valamint „jelen szakaszban tájékoztató jellegű és felülvizsgálat tárgyát képező” volt.

A Bizottság meghozza a kérelemmel kapcsolatos határozatát, amint kézhez kapja a kért információkat, és – amennyiben megállapítja a kritériumok teljesülését – javaslatot tesz a támogatás összegére vonatkozóan a Parlamentnek és a Tanácsnak.

*
* *

62. kérdés, előterjesztette: Ivo Belet (H-0173/10)

Tárgy: Az antwerpeni környűrű befejezése

Annak érdekében, hogy biztosan teljesítse az alagutakra vonatkozó biztonsági minimumkövetelményekről szóló 2004/54/EK⁽²⁷⁾ irányelv előírásait, a flamand kormány úgy határozott, hogy a transzeurópai hálózatokról szóló határozatban előírtaknak megfelelően az Európai Bizottság elé terjeszti az Antwerpen városát elkerülő környűrűt teljessé tevő új alagút előzetes tervét.

Jogosult-e a Bizottság arra, hogy hivatalosan megerősítse, hogy az előzetes terv megfelel az alagutakra vonatkozó irányelv előírásainak?

A Bizottság véleménye szerint milyen határidőn belül tudja elvégezni az alagút előzetes tervének elbírálását, és milyen határidőn belül tud arról véleményt nyilvánítani?

Végeznek-e a Bizottság szolgálatai saját helyszíni vizsgálatokat annak érdekében, hogy ellenőrizzék, hogy az illetékes ellenőrző szolgálat biztonsági jelentése megfelel-e a 2004-es uniós irányelvnek?

Hogyan ítéli meg a Bizottság azt, hogy a terv szerint TERN-alagutat ásnának egy Seveso-üzem, jelen esetben a Total petrokémiai üzeme alá? Ez megvalósítható? Vannak példák ilyen alagutakra vagy alagútervekre máshol az EU-ban?

Előnyben részesíti-e a Bizottság – biztonsági és környezeti szempontokat egyaránt figyelembe véve – egy híd megépítését az alagút helyett a transzeurópai közúti hálózat forgalmi torlódásainak kezelése érdekében?

Válasz

(EN) A Bizottságnak tudomása van arról, hogy jelenleg folyik az antwerpeni környűrűt kiegészítő új alagút tervének vizsgálata. Ugyanakkor a Bizottságot hivatalosan nem tájékoztatták az említett tervről, és részletes információkat sem bocsátottak rendelkezésére.

Az említett alagútnak – megépítése esetén – értelemszerűen meg kell felelnie az uniós jogszabályok követelményeinek, különösen a transzeurópai közúthálózat alagútjaira vonatkozó biztonsági minimumkövetelményekről szóló 2004/54/EK irányelvben⁽²⁸⁾ foglalt rendelkezéseknek.

Az említett irányelv 9. és 10. cikke, valamint II. melléklete részletesen ismerteti a terv és a biztonsági dokumentáció jóváhagyására, valamint az alagutak üzembe helyezésére vonatkozó eljárást. A tagállamok részéről minden esetben sor kerül egy „közigazgatási hatóság” kijelölésére nemzeti, regionális vagy helyi szinten. Ez a hatóság felelős azért, hogy az alagutak biztonságának valamennyi szempontja teljesüljön, és megteszi a szükséges lépéseket annak érdekében, hogy biztosítsa a szóban forgó irányelvnek történő megfelelést.

Ezenfelül az irányelv 13. cikke értelmében amennyiben szükséges, a kockázatelemzést olyan szerv végzi, amely funkcionális szempontból független az alagútkezelőtől. A kockázatelemzésben egy adott alagúttal kapcsolatos kockázatokat elemzik, figyelembe véve az összes tervezési tényezőt és a biztonságot érintő valamennyi közlekedési feltételt, nevezetesen a forgalom jellemzőit és típusát, az alagút hosszát és geometriáját, valamint a naponta áthaladó nehéz áruszállító járművek becsült számát. A kockázatelemzés tartalmának és eredményeinek szerepelnie kell a közigazgatási hatósághoz benyújtott biztonsági dokumentációban. A kockázatelemzésre irányuló teljes eljárást a fent említett közigazgatási hatóságnak kell elindítania. A Bizottság nem avatkozik be a szóban forgó folyamatba.

A fent említett rendelkezések alapján a Bizottság gondoskodik a 2004/54/EK irányelv megfelelő tagállami végrehajtásáról, ugyanakkor feladata, illetve hatásköre nem terjed ki annak felmérésére, hogy az új alagutak

⁽²⁷⁾ HL L 167, 2004.4.30., 39. o.

⁽²⁸⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2004. április 29-i 2004/54/EK irányelve a transzeurópai közúthálózat alagútjaira vonatkozó biztonsági minimumkövetelményekről, HL L 167., 2004.4.30.

összhangban állnak-e az irányelv rendelkezéseivel. Következésképpen nem köteles „véleményt készíteni”, és helyszíni ellenőrzéseket sem végez.

A 96/82/EK⁽²⁹⁾ Seveso II. irányelvnek a területfelhasználás tervezéséről szóló 12. cikke előírja, hogy a tagállamok biztosítják, hogy a területfelhasználásra vonatkozó és egyéb ezzel kapcsolatos politikájukban a súlyos balesetek megelőzésének és az ilyen balesetek következményei korlátozásának célkitűzéseit figyelembe veszik, és különösen hosszabb távon figyelembe veszik azt az igényt, hogy megfelelő távolságot tartsanak az irányelv alkalmazási körébe tartozó üzemek és a főbb közlekedési útvonalak között, amennyire csak lehetséges. A cikk előírja többek között az alábbiak ellenőrzését: új fejlesztések, mint például közlekedési vonalak, ahol a kialakítás olyan, hogy növeli a súlyos baleset kockázatát vagy következményeit. A tagállamok biztosítják, hogy az e területre vonatkozó döntésekért felelős minden hatáskörrel rendelkező és tervező hatóság megfelelő konzultációs eljárásokat hoz létre, hogy gondoskodjon arról, hogy az üzemből eredő kockázatról szóló műszaki tanácsadás elérhető legyen, amikor döntésekre kerül sor. Az említett szabályok tiszteletben tartásának biztosítása az illetékes tagállami hatóságok feladata. A Bizottság nem rendelkezik információkkal az ilyen jellegű uniós fejleményekről.

Ami pedig az alagút és a híd közötti választási lehetőséget illeti, a Bizottság előzetesen egyik alternatívát sem kívánja előnyben részesíteni. Környezeti hatásvizsgálat és biztonsági hatástanulmány elvégzésére van szükség az alkalmazandó uniós jogszabályokkal összhangban és az illetékes hatóság felügyelete alatt, annak érdekében, hogy minden egyes konkrét esetben megállapíthassák az előnyösebbnek ítélt opciót.

*
* *

63. kérdés, előterjesztette: Peter van Dalen (H-0177/10)

Tárgy: Tömeges atrocitások Nigériában

Tud-e a Bizottság a Nigéria Plateau nevű tagállamában 2010. január 19-én és március 7-én történt legutóbbi tömeges kegyetlenkedésekről?

Tudatában van-e annak, hogy ezek a tömeges kegyetlenkedések nem elszigetelt esetek, hanem a Közép-Nigériában élő különböző etnikai és vallási csoportok közötti folyamatos erőszakos cselekménysorozatok részei?

Tud-e a Bizottság azokról a jelentésekről, amelyek szerint egyes esetekben a helyi hatóságok is részt vettek az erőszakos cselekményekben, és gyakran csupán tétlenül szemlélik az eseményeket?

Szándékában áll-e az Bizottságnak sürgetni a nigériai kormányt és az állami hatóságokat, hogy tegyenek többet a Közép-Nigériában élő etnikai és vallási csoportok közötti erőszakosorozat megfékezése érdekében azáltal, hogy fokozzák a veszélyeztetett közösségek biztonságát, beleértve a vidéki területeket is, törvény elé állítják a tömeges erőszakos cselekmények elkövetőit, valamint kezelik a szemben álló csoportok által elkövetett erőszakos cselekmények, többek között a népesség bizonyos rétegeivel szembeni társadalmi, gazdasági és politikai megkülönböztetés alapvető okait?

Válasz

(EN) A Bizottság intézkedett annak érdekében, hogy azonnali választ adjon a közelmúltban, 2010 januárjában és márciusában Jos városában és annak környékén kirobbant erőszakhullámokra. Amint felröppentek a zavargásokról szóló hírek, a Bizottság fejlesztési segélyért és humanitárius segítségnyújtásért felelős szolgálatai kapcsolatba léptek a nigériai Nemzetközi Vöröskereszttel és egyéb helyi ügynökségekkel. Az említett ügynökségek megerősítették, hogy a legtöbb áldozat humanitárius szükségleteit be tudják tölteni, a kórházak pedig meg tudnak birkózni a sérültek tömeges beáramlásával.

Amióta Nigéria 1999-ben ismét a demokrácia útjára lépett, javulás állt be az emberi jogok terén, jóllehet a feszültség és az erőszakos összecsapások is fokozódtak, mindenekelőtt a középső államokban. Az elmúlt tíz év erőszakos konfliktusai több mint 14 000 ember halálát okozták Nigériában, és több mint hárommillió személyt kényszerítettek otthonuk elhagyására. Az erőszakot számos tényező váltja ki, köztük az etnikai-nyelvi csoportok közötti versengés, valamint az erőforrásokhoz való hozzáférésért folyó verseny. A vallási különbségek gyakran tovább szítják és felnagyítják a fennálló ellentéteket, ami nagyobb összecsapásokhoz

⁽²⁹⁾ A Tanács 1996. december 9-i 96/82/EK irányelve a veszélyes anyagokkal kapcsolatos súlyos balesetek veszélyeinek ellenőrzéséről, HL L 10., 1997.1.14.

vezet. Az EU által Nigériában hozott intézkedések az azonnali diplomáciai törekvéseket ötvözik a hosszú távú fejlesztési együttműködéssel.

Az EU egyike volt Nigéria azon nemzetközi partnereinek, akik elsőként hozták nyilvánosságra a Josban kirobbant erőszakkal kapcsolatos véleményüket. 2010 januárjában a külügyi és biztonságpolitikai főképviselő és a Bizottság alelnöke, Ashton bárónő közös nyilatkozatot adott ki Hillary Clinton amerikai külügyminiszterrel, David Miliband brit külügyminiszterrel és Bernard Kouchner francia külügyminiszterrel, amelyben hangot adtak a Josban kirobbant erőszak és tragikus halálesetek miatti mélységes fájdalomnak. A nyilatkozat minden felet arra sürgetett, hogy gyakoroljanak önuralmat, valamint törekedjenek a nézeteltérések békés úton történő rendezésére. Egyúttal felszólította Nigéria szövetségi kormányát, hogy vonja felelősségre az erőszakos cselekmények elkövetőit, valamint támogassa az etnikai és vallási csoportok közötti párbeszédet.

2010 februárjában és márciusában az EU további nyilatkozatokat adott ki Nigéria tárgyában, amelyekben felszólított a stabilitásra, és hangsúlyozta a jogállamiság, a felelősségteljes kormányzás és az elszámoltathatóság előmozdításának fontosságát. 2010 márciusában az EU abujai küldöttsége diplomáciai lépéseket tett Nigéria Külügyminisztériumánál, annak érdekében, hogy tájékoztassa álláspontjáról, miszerint elítéli a Jos környéki falvakban nemrégiben kirobbant legfrissebb erőszakhullámokat.

Ami a Josban 2010 januárjában és márciusában zajlott összecsapásokat illeti, a hadsereg központi szerepet játszott, fellépve annak érdekében, hogy ellenőrzése alá vonja a helyzetet és megakadályozza az erőszak terjedését. Mindazonáltal az emberek beszámoltak bírósági eljárás nélküli kivégzésekről, amelyeket a hadsereg és a rendőrség egyaránt végrehajtott. Jelenleg nem állnak rendelkezésre független, ellenőrizhető számadatok a 2010. januári és márciusi konfliktusok halálos áldozatainak és az azok nyomán lakóhelyüket elhagyni kényszerült személyek számáról, sem pedig a hadsereg szerepével kapcsolatos állításokról.

Amint annak a tisztelt képviselő is tudatában van, Josban az egyes közösségek közötti konfliktusok rendszeres eseménynek számítanak: 2001-ben, 2004-ben és 2008-ban is komoly összecsapásokra került sor. A 2008. évi erőszakhullám különösen nagyszámú halálos áldozatot követelt, aminek nyomán Plateau állam kormánya vizsgálatot indított. 2009 novemberében a szövetségi kormány szövetségi szinten indított vizsgálatot. Az állami szintű vizsgálat eredményeit még nem tették közzé, a szövetségi szintű vizsgálat pedig még nem zárult le. Az EU felkérte Nigéria szövetségi kormányát, hogy biztosítsa a legutóbbi erőszakhullám okainak kivizsgálását, valamint vonja felelősségre az erőszakos cselekmények elkövetőit.

Az Európai Fejlesztési Alap (EFA) keretében az EU támogatja a fejlesztési együttműködést az afrikai, karib-tengeri és csendes-óceáni (AKCS) államokban, Nigériát is ideértve. Az együttműködési program keretében Nigériában támogatást élvező két legfontosabb terület a béke és biztonság, valamint a kormányzás és az emberi jogok.

Az EU Nigériával folytatott politikai párbeszédének keretében aktívan támogatja a békét és biztonságot, a felülvizsgált cotonoui megállapodás 8. cikke alapján, amelyben kiemelkedő szerep jut a béke megteremtésére irányuló politikáknak. Az EU harmadik országokkal folytatott párbeszédében különösen nagy fontosságot tulajdonít a vallásszabadsághoz, valamint a meggyőződés és a véleménynyilvánítás szabadságához kapcsolódó jogoknak. A gondolat, a lelkiismeret, a vallás és a meggyőződés szabadsága az alapvető emberi jogok egyike, és azt több nemzetközi okmány is rögzíti. A cotonoui megállapodás 8. cikke értelmében az EU rendszeres politikai párbeszédet folytat Nigériával az emberi jogok és a demokratikus elvek kérdésében, ideértve az etnikai, vallási és faji megkülönböztetést is.

*

* *